DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

R. GAYE ÖNEL

Kâhin

ATEŞLİ KANATLAR SERİSİ IV

DOKUZ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

Bu deli, öteki yarısını bulduğu için mutlu
İyi ki başına bela olmuşum da sevmişim seni
Sen olmadan ben eksik olurdum
Dünyanın En Cool ve Tatlı Eşine

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

"Normal sadece bir illüzyondur.
Örümcek için normal olan, sinek için kaostur."
Charles Addams

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

"Ey okur, kalk ve benimle yürü!"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

ÖN SÖZ

Her şey mahvolmadan önce mutlu bir insan mıydım?

Bir anı... Belirli belirsiz silik bir anı zihnime çöreklenirken gözlerimi açık tutmaya çalıştım.

Bir ev. Ahşap kapısındaki menteşeler geçen yaz savaştığımız iblisürüngenler tarafından darbe almış. Her açıldığında kemiğe değen bıçak misali çıkardığı gıcırtılar.

Bir insan sesi düşüncelerimin arasından kulağıma süzüldü. "Diriliş'e hoş geldin kadim varlık." Gözlerimi açamadım. Sesin nereden geldiğini de anlamadım. Anıya gitmek istedim yeniden. Ama ses tekrar konuştu. Bu kez benimle değildi. "Onu mahzene kapatın. Güçlerinin ne olduğunu bilmiyoruz. Yalıtımlı odaya alın."

Güçler... Oysa ben anıma gitmek istiyordum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

Ailemle beraber bıçaklarımızı temizlerken kardeşim Jo'nun bıçağı elinden düşürüp bağırmasını hatırlıyordum. Öyle içten ve acıyla bağırmıştı ki, Marr elini kesmiş olabileceğini düşünmüştü. Çekmeceden oksijenli su alıp kardeşimi yanına çağırmıştı.

"Kanatlarından biri kötü durumda. Bu şekilde kaçabileceğini sanmıyorum."

Sesler konuşuyordu. Öldükten sonra cennete gitmeyeceğimi bilecek kadar akıllıydım. Ama cehennemi görmüş, bizzat hükmetmiştim. Orada da değildim. Nerede olduğum hakkında bir fikrim yoktu. Zihnim salonumuzun loş ışığı altında kalan, ceketlerimizin atıldığı eski mobilyalarımızda takılı kalmıştı. *Marr, Jo'nun parmağına suyu dökerken kardeşim zıplamıştı.*

Ben ise gülmüştüm. Babama erkek bir oğlu olduğu için sevinmesinin saçma olduğunu hatırlatmıştım gururla. Babamsa sadece gülümsemişti.

"Kanatları kökünden ayıralım o hâlde. Doktor Hilda ve Grey halleder. Çağırın onları."

Diğer ses bir süre yanıt vermeyince anılarıma geri dönece-ğim için sevindim.

"Efendim, kızın omurgası ile kanatlar birlikteyse sakat bırakabiliriz." Diğer ses bu kez güldü. Ama bu kahkaha babamınki gibi değildi. Draza bile hiç böyle gülmemişti. Sevgili cadı kardeşim Meredith bile ölümümüze sebep olabilecek bir olay tezgâhladığında böyle gülmemişti.

"O bir kız değil," dedi sesi yaşlı ve kendinden emin olan. Sesi az önceki sahte kahkahasının tınısından sıyrılmıştı. Sakindi. Ürkütücü bir sakinlik perdesine gizlenmiş gibiydi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

"Sakat kalsa bile bizimle konuşabilir. Tek istediğimiz bilgi."

Bilgi, güç demekti. İşte buna gülmek istedim. Ama yapamadım. Kıpırdayamadan o çok sevdiğim sevgili ölümün beni yutmasını bekledim.

İnsan ne zaman ölürdü?

Son nefesim kaç saniye sürerdi? Nefesimi tutsam sonuma daha hızlı gider miydim?

Sonumda değil miydim?

"Eğer onları sökersek acıdan ölebilir." Toy olan kim için üzülüyordu? Benim için mi? Ben bir insanın benim için üzülmesine layık değildim ki. Varlığım zehirliydi benim. Beni soluyana ölüm hediye ederdim. Ben gölgemi beni önemseyen insanlara bırakır da giderdim. Ben buydum. Bir yıkım getiren. Yıkıp geçerdim, ta ki ardımda bir şey kalmayana dek.

Gaddar olan bileğime dokundu. Acı ufak parçalar halinde tenimi dağlarken gözlerimden minik, ufacık, belki bir kar zerresi kadar bir parça yaş doğdu. Damla akamadan buharlaştı gözlerimde. Gölgeme karıştı, oradan da ruhuma aktı. Ağlayamamıştım bile.

"Karnındaki çizgilere bak. Bu varlık acıyı biliyor. Bizim yapacağımız şeylerin canını yakacağını sanmıyorum." Sivri, soğuk bir el karnıma değdi. Bu kez genç olan telaşlı gibi öksürdü. "Efendim, üstüne bir şey örtelim, en azından doktorlar gelene kadar."

Yaşlı adam gülünce içimde minik bir parça ezildi. Çıplaktım. Kıyafetlerim, uğurlu savaş sütyenim üzerimde değildi. Göğüslerime düşen soğuk madalyon bedenimde öylece duruyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

"Çıplaklık insanlara özgü bir şey David. O bir insan değil. Bir hayvan nasıl çıplak sayılmazsa o da sayılmaz."

Bir hayvan.

Zihnimde bir kurt uludu. Diğer tüm uğultular sustu. Kurdun acı dolu sesi kulaklarıma doldu.

Bir tek ben duyuyordum kurdu. Belki de kurt bendim. Bilmiyordum.

"Geldiler," dedi ses tekrar. Ben ise nilemi düşünmeye geri döndüm. Ama yapamadım, aklım Aidan'a kaydı. Aidan'ın bakışlarına kaydı zihnim. Ve sonra o kahverengiler beni yuttu. Yine olsaydı bana ne derdi? Kendimi bu durumda bıraktığım için bana ne söylerdi? Bana kızar mıydı? Muhtemelen canıma okurdu. O kendini beğenmiş çarpık gülümsemesi ile belki de dalga geçerdi. "Cassandra," dedi o boğuk, genizden gelen güçlü sesiyle. "Yine başını belaya soktun." Ben de kendimi savunurdum hemen. "Hayır, şeytan. Bu kez benim hiçbir suçum yok."

Bilmediğim bir kadın sesi konuştu. Biri kanadımı kaldırıyordu. Yabancı bir el kanadımın ucuna dokunup oradan bir tüyü çekip çıkardı.

"Bu zaten kullanılmaz hâlde. Diğerini ameliyatla alırız ama bunu zaten incecik bir kas tutuyor. Bakın." Bu kez birden fazla el kanadımı kaldırdı.

Hissizlik üzerime yoğun bir gece yarısı gibi çöktü. Hissedemiyordum. Az önce tüyleri hissetmiştim ama şimdi birileri kanadımı büküyordu ve hissedemiyordum.

"Biri yardım etsin." Ardından hissizlik sessizce kayıplara karıştı ve yakın dostu acı geldi. Acı önce beni selamladı. Sonra

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

parmağını dudaklarına götürüp *sessiz ol*, dedi usulca. *Her şey bitecek.*

"Diğerini zaten kaybettik, bu seferki ölmesin."

Ardından kanadımı tuttular. Kalbimden bir parça kopup gözlerime hükmetti. Savaş seni kahrolası, savaş! Uyan.

Gözlerimi açmaya çalıştım.

Çalıştım.

Dişlerimi gıcırdattım.

Ama gözlerim…

En sonunda açtım.

Karşımda beyaz saçlı bir kadın duruyordu. Gözlerimi açtığımı fark etmişti. "Durun," dedi bana bakarak. Ardından üzerime eğildi. Beyaz, cansız saç uçları alnıma değdi. Naneli nefesi yüzüme çarparken, "Merhaba varlık," dedi usulca. "Diriliş örgütüne hoş geldin." Ardından elini kaldırıp diğerlerine döndü. Kanlı göz bebeklerim havada hareket eden parmağına takıldı.

Eli yavaşça yere inerken zaman dondu.

Bir çatırt sesi ruhumu bedenimden ayırdı.

Acı yanı başımda durmuş ağlıyordu. Kurt bile ulumayı bırakmıştı.

Kanadım bedenimden kopup giderken çığlık atamadım. Sonra ellerinde beyaz-siyah tüylerine kan bulanmış çarpık kanadımı gördüm. Bedenimden ayırıp yanıma koydular. Gereksiz bir parçaymış gibi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

Uzanıp ona sarılmak istedim ama kıpırdayamadım. Kanadım çoktan ölüm kokmaya başlamıştı sanki. Ölüm kokar mıydı ki? Bilmiyordum.

Gözlerimden kaçıp saklanmak isteyen taneler yanaklarıma dökülürken, çürümeye bırakılan kanadıma dokunmak istedim.

Ölmek bu değildi. Ölmeyi bile beceremedim. Aidan yapabildi. Ben yapamadım. Ben ölümü bile hak edemedim.

Kadın boynuma bir şırınga saplayınca gözlerimi kapadım. Sırtımdaki ıslak soğukluk sancıyordu. Artık yalnızdım.

Acı bile kurdu kucaklayıp gitmişti.

Ay, bulutları toplayıp göğü terk etmiş, yıldızlar üstlerine kara çuvallar giyip gizlenmişti.

Herkes gitti.

Yalnızım.

Bu kez tamamen yalnız.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

PERDE 1

Bir kadın küçücük bedenimi kaldırmak için üzerime eğiliyor.

Uzun, sivri iblis parmaklarıyla belimi kavrıyor ve nar kızılı incecik deriyi anımsatan parlak saçlarını geriye atıp başını göğsüne yaslıyor. Buz gibi soğuk parmakları saçlarımı okşarken sakince fısıldıyor. "Artık beraber olacağız. Sana bir şey olmasına asla izin vermem." Avuç içindeki başımı kaldırıp kadına bakmaya çalışıyorum. Dantelden siyah bir maskenin kapladığı karanlık yüzü ışıldıyor gibi geliyor.

Kadın, anneme benziyor. "Anne?" diye soruyorum kararsızca ve kadının gözleri siyah maskenin ardından bir saniyeliğine kararıyor. Başımı tutan eli

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

sıklaşıyor, birkaç parça saç teli kopup omuzlarıma düşüyor ve ağlamak istiyorum. "Sen, annem değilsin. Annemi istiyorum." Kucağında hareket etmeye çalışınca kadının yüzü öfkeden kızarıyor gibi geliyor, başımı tutan elini çekip maskesini kafasından çıkarıyor. O an annemin yüzünü görüyorum ve aklım karışıyor. "Anne?" diye soruyorum tekrar.

Kadın bana sımsıkı sarılıyor. Kokusu biraz farklı geliyor ama her şeyiyle annem olduğunu düşünüyorum. "Cassandra," diye fısıldıyor kadın. Ardından gözyaşları yanaklarımı ıslatıyor. "Benim küçük kâhinim." Az önce hissettiğim korkular karışıveriyor havaya ve sarılıyorum anneme. Sonra gözlerimi açıyorum ve kızıl saçların süslediği omuzlarının ardına bakıyorum.

Karanlık bir odaya benzetiyorum. Her yer alabildiğine taş, sadece çok uzaklarda bir ışık var. Az önce yatağımdayken şimdi nasıl buradayım anlamıyorum. "Şşhh," diyor annem sanki korkumu hissetmiş gibi. "Sadece kötü bir rüya gördün." Sonra ardımızda bıraktığımız ışık gitgide küçülene kadar uzaklaşmaya başlıyoruz.

Bir adam ışığın hemen yanından bize bakıyor. Ondan ürkmemek için avuçlarımı sıkıyorum, iri dev boynuzları ve kıpkırmızı gözleriyle bizi izliyor. Karanlıktan tam çıkacakken bize sesleniyor. "Lilian, özür dilerim. Ama bak her şey çözüldü. Cassandra yeniden seninle." Annem birden kaskatı kesiliyor, beni öyle çok kendine bastırıyor ki nefes alamıyorum ve ağlamak istiyorum yeniden.

"Cassandra öldü," diyor annem buz gibi bir sesle. Gözlerine bakmaya çalışıyorum, ben ölmedim ki demek istiyorum ama annem bana bakmıyor. Öylece duruyor. Ormanın soğuk havası karanlık taşlara vurana kadar duruyor annem, ben ise ölmedi-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

gimi düşünüyorum sadece. Ve cesaret edip söylüyorum birden. "Anne, ben ölmedim, sadece kâbus gördüm." Bu kez kızıl saçlı güzeller güzeli annem yüzüme bakıyor. Bakışlarındaki ifade canımı yakıyor, beni sanki asla sevemezmiş gibi geliyor. Gözlerim doluyor ama kendimi tutuyorum.

Adam yanımıza gelince annem diyeceği şeyden vazgeçiyor. Adama tiksintiyle bakıyor, sanki dünyadaki en iğrenç şeye bakarmış gibi kısılıyor gözleri. "Diğeri öldü ama bu yaşıyor. Diğer evrendeki ailesi ne olduğunu anlamayacak bile. Ölü olanın bedenini yatağa yerleştirdim, kimse aradaki farkı anlayamaz." Sonra bana bakıyor. Kızıl gözleri yüzümde geziniyor. "Aynısı. Şu zekice parlayan gözlere bak."

Sonra annem beni kucağından indirip adama dönüyor. Ve ben ilk kez annemin birine tokat attığını görüyorum. "Seni katil," diyor annem. "Bu küçük kız yüzünden kâinat parçalanacak. İki dünya karışacak. Diğer evrendeki Lilith kızını kaybeden bir anne şimdi, tıpkı benim gibi. Keşke seni hiç tanımasaydım." Sonra adama arkasını dönüp elimi tutarak beni ormana sürüklüyor.

Ağlamaya başlıyorum.

Bir kurt uluyor.

Annem bedenimi hiçlikten dünyaya sürüklüyor.

Bir his minicik kalbime oturuyor.

"Buraya ait değilim."

***

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

"Cassie, uyanmalısın."

Pürüzsüz bir el yanağıma dokunup beni hafifçe sarsınca gerçekliğe döndüm.

Öyle sert döndüm ki, dev bir uçurumdan aşağı itilip zemindeki sivri taşlara çakılmışım gibi döndüm. Gözlerimi açmadım. Çünkü nerede olduğumu biliyordum, sesi de tanıyordum ve tam şu an ondan, tüm insan ve insan olmayan hücrelerimle nefret ediyordum.

"Uyandığını biliyorum," dedi ses tekrar. Dudaklarımı kıpırdatmadan yanağımın içini dişledim. Seni iki yüzlü pislik, bir zamanlar kardeşim dedim sana. Bir zamanlar sen benim kız kardeşimdin!

Bu kez sesin sahibi ısrarcı parmaklarıyla gözlerimi araladı. "Lanet olsun," dedim gözümü neredeyse oyan ellerinden kaçınmak için geriye sürünürken. "Git buradan Bethany."

Bethany gitmedi. Yatağımın ayakucuna oturup doğrudan gözlerime baktı. Kalbinin tam üzerindeki 'D' arması alayla parlarken o sadece bana bakıyordu. "Çok geciktim. Annem beni odaya kilitletti. Üzgünüm Cass, yetişemedim. Onları, seni... Kurtaramadım."

Sesi cümlenin sonuna doğru acizce çatırdayıp yok olmuştu. Öyle ki artık dudakları aralanıyor ve Bethany konuşamıyordu, sadece gözleri hakikati bana hissettirebiliyordu. Ağlıyordu ve yaştan neredeyse saydamlaşan gözleri yüzümde değil omuzlarımda sabitlenmişti.

"Ne yapmamı bekliyorsun?" dedim uzattığı elini iterken. "Senin için üzülmememi mi? Nerede olduğun, neden gelme-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

diğin umurumda bile değil." Hızla çevremi taradım. Yatağımın hemen yanında beyaz, kısa bir komodin vardı. Belki ben uzanamazdım ama o uzanabilir ve üzerine özenle yan yana dizilmiş metal tuhaf çubuklardan birini alıp bana saplayabilirdi. Ve bu, belki de bana yapacağı en büyük iyilik olurdu.

"Benim için gözyaşı dökme, avcı. Hâlâ yapabiliyorken canımı al. Azrail'in özenle kaçındığı o işi sen yap ve ben artık kurtulayım. Gerçekten artık hazırım. Eğer içinde geçmişe değer veren ve belki biraz da olsa beni seven sapkın bir parçan kaldıysa, beni öldürürsün." Düzensiz nefesimi bıraktım. Ağlamaktan harap olmuş güzel yüzüne baktım. Bir zamanlar kardeştik. Çok uzun bir zaman önce, neredeyse başka bir hayatta.

Beth, başını sağa sola sallarken elimi tutmaya çalıştı. "Hayır hayır, olmaz!" Yüzüme bakamıyor gibi yaşlı gözlerini omuzlarıma sabitlemişti. "Düzelteceğim. Her şeyi. Bir şekilde... Söz veriyorum."

İçimdeki kafayı yiyen ve asla düzelemeyecek olan çarpık yanım kahkahalarla gülmek istedi. "Tabii. Ölüleri diriltmeye başladıysan sıkıntı yok Beth. Sana tam listeyi veririm ve sevdiğim tüm iblisleri geri getirirsin." Bu kez arkadaşım gözlerime baktı. "Bunu yapabilir misin?" diye sordum alayla. Bethany yanıt veremedi.

Dakikalar gibi geçen birkaç saniyenin sonunda arkadaşım yatakta biraz daha yanıma yaklaştı. "Herkes ölmedi," diye bildirdi sessizce. *Herkes* kelimesinin uğursuzluğu kulaklarımı uyuştururken boş boş yüzüne bakıyordum.

Bazı sorular vardır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

Bir insanın ömrü boyunca hiçbir şekilde kimseye sormak istemediği sorular. Aklınızdan geçse bile dudaklarınızdan dökemeyeceğiniz sorular. Milyar yıl geçse de cevabı için can alıp can vereceğiniz ama yanıtını duymamak için sağır olmayı dileyeceğiniz sorular.

Ama oradaydım işte. Dünyanın sonunda. İnsanlığın en pis yüzünü gösterdiği karanlık, kocaman bir merkezin bilmem kaçıncı katında, daha önce kaç kişinin belki de can verdiği bembeyaz bir yatakta yatarken, karşımda bir zamanlar en yakın arkadaşım olan kıza bakarken aklımda o soru vardı.

Ben hiç sormak istemedim.

O da pek yanıt verecek gibi değildi.

Ama sordum. Gözlerim en yakın arkadaşımın aşinası olduğum solgun güzel yüzündeki ıslak gözlerine kenetlenirken sordum. Sahipsiz ruhum bedenimin içinde tortop olup kulaklarını kaparken sordum.

"Kim öldü Beth?"

***

Draza

"Bu sondu iblis. Ötesi yok. Sen ve bu lanetli varlığın için *bir daha* diye bir şey yok."

Pek çok sondan sadece biri, dedim kendi kendime. Yine bir şekilde bu lanet diyara getirildim. Film bitti dediğim her seferinde birisi beni çekip çıkardı, sürükledi, sürükledi ve yine buraya, ait olduğum yere getirdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

Ait olduğum yer ise tabii ki çukurdu. Yani Draza nereye ait olabilir ki, Tanrı korusun, cennete mi?

"Bu neyin anlaşması Nathaniel?"

Az önce söylediğim şeyi biliyorum. Tekrar yaşıyorum demiştim ama karşımdaki manzaraya bakınca bundan o kadar da emin olamadım. Çukurdaydım, yerde yatıyordum. Babam karşımdaydı, arkası dönüktü ve kanatları görünürlerde yoktu. Onun karşısında ise bir melek vardı. Daha önce görmediğim ve açıkçası merak dahi etmediğim bir melek.

Kimse benimle ilgilenmediği için hayıflanacak halim yoktu ama zihnim boşluklarla doluydu. Ben buraya nasıl geldim ki?

Ben varoluşsal sancılarım içinde kavrulup ayağa kalkarken babam tekrar konuştu. "Draza'yı buraya getirmeni ben istemedim. Bir oğlumun yaşama döneceğini bilsem ve seçme şansım olsa bu Aidan olurdu."

Kanlı gömleğimi düzeltmeye çalışan elim durdu.

Ah baba! Teşekkürler. Yine yeniden beni istemediğin için sonsuz teşekkürler.

Üzülmeli miydim? Bilmem. Belki de ben çok uzun zaman önce o üzülebilen yanımı kaybetmiştim.

Ama melek babamı tanımıyordu. O belki üzülemezdi ama şaşırabilirdi ve bu altın saçlı herif çok şaşırmıştı. Arkalarından dolanıp ikisinin arasına gelecek şekilde yaklaşırken şaşkınlıktan neredeyse kaşına değecek olan mavi gözleri kocaman açılmıştı. Melek, bir bana bir de zalimler zalimi babam Lucifer'a baktı. "İblis, ben sana bir hediyeyle geldim," diyebildi. Sonra şaşkın

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

bakışları üzerimde gezindi. "Oğlunu getirdim ve bir anlaşma yapmaya geldim. Bu tek seferlik bir anlaşma."

Lucifer bana bakmadı. Zaten ben karşısında çıplak bir şekilde gergedan dansı bile yapsam babam tenezzül edip de dönüp bana bakmazdı. O doğrudan karşımızdaki herife baktı. O öfkeden kararan gözlerini ömrümde kaç kez gördüğümü sayamazdım. "Anlaşma falan yok. Hediyen için teşekkürler. Şimdi git. Bu diyarda istenmiyorsun." Ve şeytan arkasını döndü. Şimdi o güzel destansı kıçını izliyorduk. Babamın yüzünden pek bir hayır görememiştim, bu yüzden sırtını döndüğünde artık onunla iletişime dahi geçilemeyeceğini biliyordum.

Ağır adımlarla meleğin yanına yürüdüm. Bir elimi bembeyaz takım elbisesinin omzuna koyarken umursamaz görünmeye çalıştım. "Boşuna beni buraya getirdin. Bıraksaydın keşke. Bak o, bunu umursamaz bile. Ondan her ne koparmak istiyorsan vazgeç." Meleğin gözlerinde hakir bir ifade oynaştı. Ardından o ifade kibirle harmanlandı, neredeyse babamınkiyle boy ölçüşecek bir kendini beğenmişlikle gözleri önce omzundaki elime sonra yüzüme kaydı. Omzunu bükerek parmaklarımdan kurtardı, sanki kirlenmiş gibi diğer eliyle silkelerken ifadesi hâlâ aynıydı. Babam gibi bakıyordu bana, ben sanki beyaz, uğursuz bir böcekmişim gibi.

"Seni bıraksaydım üzerinde deney yapılıyordu şimdi. Biraz müteşekkir ol. Baban ise… Eh, gerçekten sizlerle nasıl konuşulur hiç bilmiyorum." Kollarımı göğsümde kavuşturup artık gizleyemediğim alayla sırıttım. "Başlangıç için hiç fena değilsin aslında. Bugünlerde herkesi melek yapıyorlar anlaşılan."

Sapsarı kaşları çatıldı. "O nedenmiş?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

"Eh," dedim boynumu hafif sağa yatırırken. "Pek erdemli görünmüyorsun buradan bakınca." Meleğin burnundan verdiği nefesi yüzüme çarpınca daha da sırıttım. "Gerçekten hadi gidelim, beni götüreceğin bir yerdir vardır herhâlde. Ne bileyim? Daha eğlenceli bir yer. Üzerimden kaynar kaynar suların aktığı, cehennem cadısı fahişelerinin cirit attığı bir yer." Durup düşündüm. "Ya da belki lavların içine atarsın beni. Eğer istersen dev tırtılların kuyus..." Adam bir elini kaldırınca dikkatim dağıldı ve sustum. Ben bana yanıt vereceğini düşünürken o omzumun üzerinden geriye baktı. Gözleri hâlâ Lucifer'daydı, melek uğruna beni kurtardığı o anlaşmayı yapmaya kararlıydı.

"Bu sondu. Son geri dönüş, son kurtuluş. Artık çukur yok. Birisi öldüğünde geri dönemeyecek. Birazdan kapıları sonsuza dek mühürleyeceğim. Zira Azrail böyle istiyor. Sen ve senin aptalca kararların yüzünden iki evren birbirine karışacak, bu hediyeyi kabul et ve kapının muhafızlığı görevini bırak. Eğer bırakmazsan zaten azledileceksin ve bu verdiğimiz hediyeyi geri alacağımız anlamına geliyor."

Söylediklerinden hiçbir şey anlamaz hâlde bir babama bir de meleğe baktım. Şimdi eciş bücüş zihnimde aptalca kelimeler uçuşuyordu. *Muhafızlık, azledilmek ve son kurtuluş.*

Babam arkasını dönerken çukurun zemini titrer gibi oldu. Kocaman parlayan boynuzları tehditkâr bir şekilde dikilirken ince, keskin dudakları aralandı. "Diyarlar arası kapıyı bırakamam. Bunu Azrail de biliyor. Ben çekilirsem burası..."

"Burası mühürlenecek," dedi melek hemen. "Bir daha kimse girip çıkmayacak."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

Zihnim olanları kavramaya çalışırken bir şey başımı ağrıtıyordu. Keskin bir ağrı beynimi deliyor gibiydi. Ben buraya nasıl geldim?

"Bunu düşüneceğim," dedi Lucifer nihayet. "Kararımı bildiririm."

Melek bir an bir şey diyecek gibi olduysa da konuşmadı. Birkaç adım gerileyip bembeyaz kanatlarını sırtından çıkardı.

"Peki bir şartım daha olsa?" dedi babam bir anda.

Melek mağaranın karanlığını yaran kanatlarını hafifçe oynatınca zemindeki tozlar havalandı. "Nedir?"

Cehennemin kralı bir anlık tereddütle gözlerini kırptı ve ben babamın ilk defa konuşmadan önce buna hazırlandığına şahit oldum. Belki de cidden artık ölmüştüm.

"Aidan'ı da istiyorum. Onu da getirin."

Meleğin yüzünden şaşkın bir ifade geçti. Önce bana, sonra babama baktı ve konuştuğunda sesi soru işaretleri ile doluydu. "İyi de Aidan ölmedi ki."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

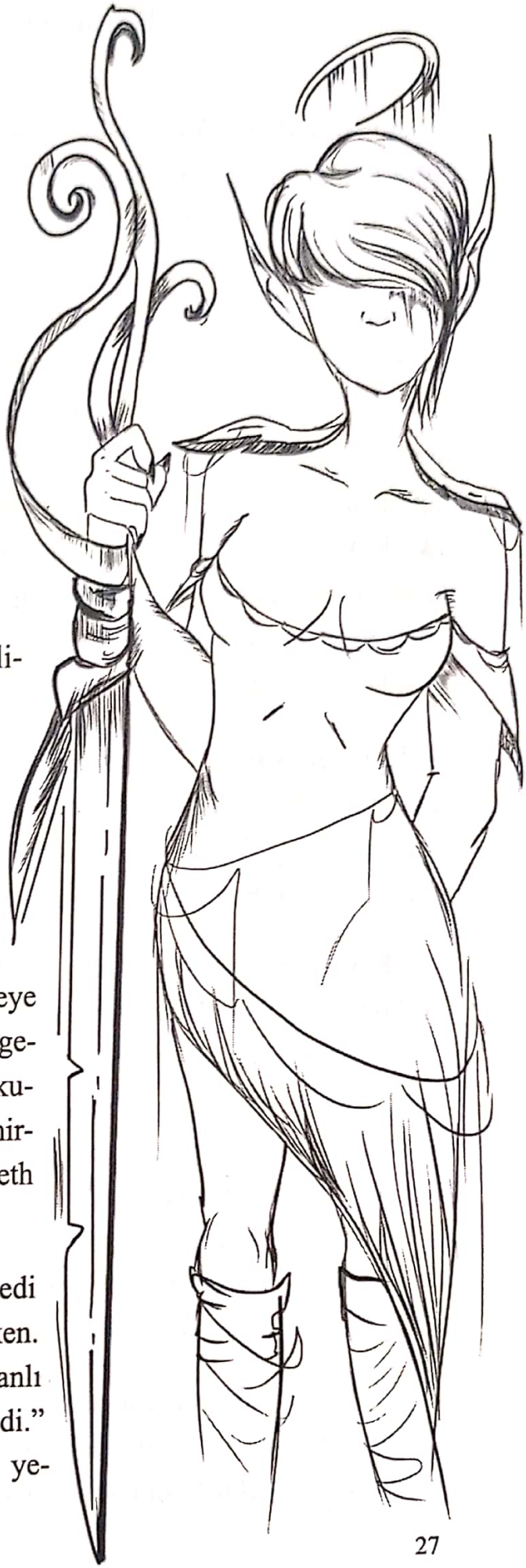

PERDE 2

"Kimin yaşadığını biliyorum."

Bethany yavaşça ayağa kalkıp ürkek bakışlarıyla kapıyı taradı. Nihayet içinde bulunduğum ruh halinden az da olsa sıyrılarak gerçeği görmeye çalıştım. Her an birilerinin gelip bizi basmasından korkuyordu. Göğsündeki dev zehirli arması ne derse desin, Beth bile onlardan korkuyordu.

"Meredith yaşıyor," dedi gözleri hâlâ kapıdayken. "Onu bir yere kapattılar. Canlı ele geçmesi çok önemliydi." Sonra tedirgin bakışları ye-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

niden beni buldu. "Ah Cassie," dedi gözleri bedenimin üst tarafını kaplayan sargılara kayarken. Ben bakamamıştım. O ana kadar bakmayı reddetmiştim ama artık içimdeki bir şey beni bunu yapmaya zorlamıştı. Bu yüzden daha fazla erteleyemeden kendime baktım. Belimin altı çıplaktı. Bu yaratıkların etik ve mahremiyet algıları sadece bu kadardı. Üst tarafım ise göbek deliğimin hemen üzerinden başlayıp omuzlarımı çaprazlamasına saracak şekilde sargılarla sıkı sıkıya bağlanmıştı. Bunu yaparken de herhangi bir insani duygu kırıntısı göstermeyecek şekilde meme uçlarımdan birini açıkta bırakmışlardı. Açıkta kalan meme ucum morarmıştı, beni uyutup dövmüşler miydi yoksa bu savaş meydanında aldığım bir darbenin sonucu muydu anlayamıyordum.

Sağ elimi yavaşça kaldırıp sol omzuma dokundum. Parmak uçlarım değdiği noktalara acı bağışlar hâlde elimi kaydırabildiğim kadar geriye kaydırdım. Ve nihayet ıslak bir şeye dokununca durdum. Tekrar baktığımda parmak uçlarım kızıla boyanmıştı.

"Kanatlarımı aldılar," dedim neredeyse bir robot gibi. "Onları kopardılar." Beth konuşuyorsa da duymuyordum. Ağrı eşiğimin yettiği yere kadar yatakta doğrulmaya çalışıp sırtımdaki noktalara ulaşmak istedim. Sargılar kürek kemiklerimin hemen iki yanında kalınlaşmış, dallanıp budaklanmıştı. "Beni kambur yaptılar sanırım." Bu kez görüş açıma Beth'in hüzünden gitgide soluklaşan gözleri girdi. "Hayır. Pansuman yapıldı. Kat kat yapıldı. Kanamayı durdurmak çok zor olmuş. Tekrar tekrar diktiler." Beni yeniden yatırmaya çalışınca karşı koymadım.

"Neden o kadar uğraşmışlar ki? Öldürselerdi." Arkadaşım başımın altındaki yastıkları dikleştirip sırtımı onlara yaslamama yardım etti. "Hiçbir fikrim yok. Annem senin yaşamanı isteye-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

cek kadar seni sevmiyor." Sonra dudağını ısırdı. "Özür dilerim. Alınmadın değil mi?"

Boş boş yüzüne baktım. "Ben annene bayılıyordum. Bu kalp kırıcı oldu." Beth zoraki bir şekilde gülümseyince tuttuğum nefesimi bıraktım. "Pekâlâ, o ya da bu şekilde yaşıyorum. Kimlerin öldüğünü bilmiyorsun. Kimler yaşıyor peki?"

Beth az önce oturduğu yere yerleşip bir yastığın kılıfını çıkarmaya başladı. "Meredith yaşıyor. O kâhin olduğu için yaşaması önemliymiş." Yastığın beyaz kılıfını mahrem yerlerimin üzerine koyarak örtmeye çalıştı. Daha fazla insan gibi hissederken dediğini anlamaya çalıştım. "Buna sonra geleceğim, peki Aidan? O? Orada onu öldürdüler. O yaşamıyor gibiydi. Gözleri..." Devamını getiremedim. Aidan'ın yerde yatan başını düşündükçe dünyayı yerinden oynatacak bir haykırışla ağlamak istiyordum. Havada uçuşan saçları, yüzündeki acı verici şok ifadesi ve kahverengi gözlerinin solup bir cesedin cansız bakışlarına dönüşmesi... Ölmek istiyordum.

"Aidan'ı hiç görmedim."

Nefesimi tuttum.

Beth elini elimin üzerine koydu. "Cesetleri de gördüm. Ölüsü aralarında değildi." Bu iyi mi hissettirmeliydi, bilmiyordum. Midem bulanıyordu.

"Hangi cesetleri gördün?" Havalandırmadan sızan havayı zerre zerre tenimde hissediyordum. Yanıtı duyamadan ölmekten korktum.

"Bir tanesi yanmıştı. Tanınamaz hâldeydi."

Yutkundum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

"Tanınamazsa Aidan olmadığını nereden biliyorsun?"

Tanrım! Ben nasıl bir varlığım? Aidan olmayabilir ama o hâlde arkadaşlarımdan biri yanarak ölmüş demektir. Ve buna bir parça bile olsa hiçbir şekilde rahatlamamam gerekir.

"Kanatları yoktu ve bedeni Aidan kadar iri değildi." Durup kahverengi gözleri tereddütle yüzümü taradı. "Ufak tefekti."

Urange.

Acıyla inledim. Dudaklarımı metalik bir tat hapis alana dek ısırdım, ısırdım ve en sonunda hıçkırmaya başladım. "Ben sebep oldum. Ben istediğim için geldik. Eğer Nathaniel'i dinleseydim... Ben yaptım." Kuruduğundan emin olduğum pınarlardan çağlayan gibi yaşlar akmaya başladı. Günah çıkarıyor gibi döküldü kelimeler dudaklarımdan. "Ben istedim buraya gelmeyi. Sandım ki... Meredith'i kurtarabiliriz. Ben sandım ki arkadaşlarım ölümsüz. Ben... Bunu... Tanrım Beth! Onları yarı yolda bıraktım."

Bu uğursuz ruh, peşindekileri de ölüme sürüklüyor. Kâhinin sözleri alay eder gibi zihnimden geçti.

"Peki ya başka?" diyebildim gözlerim kapalı hâlde. Başka kimi lanetledin Cassandra? Kimin son nefesini çaldın ondan?

"Bir erkek." Gözlerim ayrılınca ekledi hemen: "Vampir. Parçalara ayrılmıştı."

Aloha.

Mide bulantısı boğazımı yakıp geçerken kendimi daha fazla tutamadım, Bethany'nin hemen yanına eğilip zemine kustum. Başta sadece yakıcı bir su, ardından kan gelene kadar kustum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

Bethany sırtıma dokununca bulantı bir kez daha bedenimi tırmandı ve tekrar kustum ta ki içimde hiçbir şey kalmayana dek.

Nihayet öğürmelerim bittiğinde arkadaşım beni tekrar yatırdı. "Serum takacağım. Ama gelirler diye korkuyorum."

Başıma ağrılar saplansa da sağa sola salladım. "Unut gitsin," diyebildim. Beth çekmeceyi açıp içindekileri karıştırmaya başladı. "Bu lanet yerde ağrı kesici olmalı," dedi kendi kendine. Aramaya devam etti ama bulamadı. Küfrederken çekmeceyi kapattı. "Beyaz saçlı iblis de ölmüştü," dedi dalgın dalgın. "Şu benim vurduğum."

"Draza."

"O da ölmüştü ama sonra yok oldu. Bir an yataktaydı ama sonra yok oldu. Kamera kayıtlarını defalarca izledik. Ona ne olduğunu bilmiyorum. Aidan'dan haber alamadım. Birisi bir şey biliyorsa da bana söylemiyor, ayrıca vampir kızı da bulamadılar. O ikisinin kaçmadığından eminim ama ölseler bunu bilirdim." Benden çok kendisine konuşuyor gibiydi. "Bir de Meredith var. Eh, o kâhin olduğu için…"

Araya girdim. "Meredith kâhin falan değil."

Arkadaşımın yüzü şaşkınlıkla aydınlandı. "O olmalı." İçimdeki sapkın yan yine gülmeye çalıştı, diğer ciddi yanım ise ona küfretti. *Seni manyak orospu çocuğu, hâlâ ne diye gülüyorsun?*

"İnan bana Beth, kız kardeşim Kâhin olsa bunu bilirdim."

Arkadaşımın incecik dudakları şaşkınlıkla aralandı. Konuşmadan önce armalı göğsünü şişiren derin bir nefes aldı. "Kız kardeşin mi?" Başımla onayladım. "Eh," dedi Beth bu kez sabırsızca tırnaklarını kemirmeden hemen önce. "Bu pek çok şeyi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

değiştirir. Eğer sen Lilith'in kızı isen... O hâlde kâhin..." Diyle-mekte olduğu eli havada dondu. Gözleri gözlerime kenetlenme-den hemen önce arkadaşım tuttuğu nefesi bıraktı. Konuştuğun-daki sesi tüyler ürpertecek kadar tuhaftı.

"Lilith'in kızı denmişti kâhin için," dedi sessizce. Fısıltısı tenimi yalayıp geçerken söylediklerine bir anlam vermeye ça-lıştım ama beynim çalışmıyordu. Beynim savaş meydanında Aidan'ın ölümünü izlerken destansı bir şekilde siktiri çekip emekliye ayrılmıştı. Hiçbir zaman çok zeki olamamıştım ama şimdi burada durmuş, Beth bana dünyanın gizemini çözmüş gibi bakarken artık neredeyse yarım akıllı olduğumdan emindim.

"Sen de Lilith'in kızısın Cassie. Eğer Meredith değilse geri-ye bir tek kişi kalıyor." Kahverengi gözleri neredeyse ışıldarken bana bakmayı sürdürdü.

"Kâhin sensin."

Şimdi ayvayı yemiş gibi bakma sırası bendeydi. Ne diyece-ğimi bilemez hâlde bir robot gibi dudaklarımı araladım. Sonra kapattım. Tekrar açtığımda ise saçma sapan, boğazlanıyormuş gibi bir ses çıkardım.

"O kâhin değil."

Ilık bir meltem, kirden keçeleşmiş saçlarıma çarparken göz-lerimi kırptım. Az önce ağır metal ve kusmuk kokan oda çiçek bahçesi gibi kokmaya başlamıştı. Diğerlerine nazaran daha bas-kın taze bir gül kokusu tenimi yalayıp içimi ısıttı. Biraz önce Beth'in gelip arkasından kilitlediği bembeyaz demir kapının önünde dev bir silüet belirmişti. Silüet, beyaz kanatlarını zarif-çe sırtına çekip bir bana bir de Beth'e baktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

"Nathaniel," diyebildi çatallaşan sesim. Sonra sinsi bir öfke karnımı dolaştı, hafif yakıcı bir hâlde kalbime ilerleyip oradan bedenime pompalandı. "Ben demiştim demek için mi geldin?" Her şey berbat olmadan önce melek bana bir teklif getirmişti ama ben öyle kibirli bir aptaldım ki kabul etmemiştim.

Öyle aptaldım ki.

Bir hayat bitecekti ama onlarcası kurtulacaktı, şimdi yaşıyorum, evet ama sayısız çalıntı yaşam ile.

Nate'in mavi gözleri ifadesizdi. Meleğin zaten aurası da yoktu. Öyle duygusuz görünüyordu ki bütün bu tatlı imajına rağmen içinizi ürpertiyordu. Onda asla insansı olamayacak bir yer vardı. Bu öyle keskin bir parçaydı ki kendi kardeşini kurtarmamıştı bile.

"Kanatların için üzgünüm Cassandra. Beni dinlemeliydin." Uzun, kıvrımlı kirpikleri kapandı ve yakışıklı meleğin zarif göğsü aldığı minicik nefesle yükselip alçaldı. "Keşke bunların hiçbiri olmasaydı. Keşke içinde biraz fedakârlık olabilseydi."

Yumruğumu sıkacak gücüm olsaydı sıkardım. Öfke gözlerimin ardını diri diri yakarken yatakta öne bakacak şekilde eğilmeye çalıştım. "Sen fedakârlık hakkında ne biliyorsun ki?" Bethany yanıma gelerek ellerini omzuma koydu. "Sakın kalkma Cass." Burnumdan soludum. "Ayrıca o kim? Buraya doğaüstü varlıklar giremez." Arkadaşım fısıldıyordu ama o meleklerin kulaklarının dahi kutsal ışıktan olduğunu bilmiyordu. Nate için bir gök gürültüsü ve aritmi arasında bir fark yoktu.

"Doğaüstü değilim insan. Doğayım ben." Beth meleğe şaşkınca bakarken dişlerimle alt dudağımı parçalamaya başladım. "Ben Cassandra'nın arkadaşıyım. Bir meleğim," dedi Natha-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

niel. Yüzünde bir gülümseme mi vardı yoksa çalışılmış birkaç tücü bir ifade mi emin olamadım, tek emin olduğum kendini tanıtma biçimindeki aşağılayıcı utançtı.

Benden utanıyordu.

Ve bu sadece daha da sinirlenmeme sebep oldu. Arkadaşına dönüp hırsla, "Biz kardeşiz. Aynı baba, farklı anneler," diye bildirdim. Bethany bu küçücük insan ömründe neye şaşırabilirim listesi çıkarırsa eğer, az önce aldığı bilgi ilk beşte olurdu.

"Bunu her yerde söylememelisin Cassandra. Düşmanlarının hakkında daha fazla şey bilmesi, istenmeyen bir durum."

"O düşmanım değil," dedim hemen. Aklım hâlâ Beth'in vadettiği ama yapamadığı ağrı kesici iğnedeydi. Ağrıdan ağlamak istiyordum ama kuyruğu dik tutmak öyle önemliydi ki kendimi koyveremiyordum.

Nate gülünce asabım hepten bozuldu. Sağ gözüm hafifçe seğirdi ve kirpiklerim gözlerime batıp çıktı. Suratımda yamyamlaşan anime karakterlerinin etiketi olmuş sapıkça bir gülümsemeyle ona baktım. "Göğsündeki arma, üzerindeki forma bana tam tersini söylüyor," dedi melek kibarca.

Gözlerimi kapattım.

"Yardım etmeyeceksen neden geldin? Buradan hemen çıkmam ve hayattaki yoldaşlarımı kurtarmam gerek." Tek gözümü açıp biraz hareketli bir şekilde elimi salladım. "Yani yardımcı olacaksan iş başka."

Nathaniel bomboş yüzüme baktı. "Seni uyarmıştım, gidebilirdin ama gitmedin. Hata üzerine hata yaptın ve kalkıp benden

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

yardım istiyorsun öyle mi? Azrail'in neden seni kızı olarak görmediği o kadar belli ki..."

"Erdemli ağabeyim," dedim yapmacık bir gülümsemeyle. "Şu anki tek derdim babam tarafından yeterince sevilmediğim gerçeği değil. Eğer yardım edeceksen tam zamanı." Ellerimle beceriksizce sarılmış çıplak bedenimi işaret ettim. "Beni soydular Nate. Dövdüler. Senin kadar ilahi olmayan dev kanatlarımı sökûp benden aldılar. Şimdi sen yıkık dökük bir kadına bakıyorsun. Ne kız kardeşin ne de düşmanın. Sadece yıkılmış bir ruha bakıyorsun. Yardım edeceksen et."

Nate'in bakışları bir an için kibirden sıyrılır gibi olduysa da melek hemen ifadesini toparladı. Bana acısın diye uğraşmıyordum, sadece biraz empati için türlü şaklabanlığı yapabilecek hâldeydim.

"Buraya sana yardım etmeye geldim." Çenesiyle Bethany'yi işaret etti. "O anlaşmayı biliyor mu?" Bethany yanıma yaklaşıp yatağa oturdu. Üzgün, güzel yüzüne baktım. Başımı sağa sola sallayarak Nate'e döndüm. "Bilmiyor. Bilse de fark etmez. Bana nasıl yardım edeceksin?"

Nathaniel hafifçe geriye yaslanıp kapının ardını dinledi. "İnsanlar geliyor," diye bildirdi sessizce. Sonra bakışları tekrar benimkileri buldu. "Buradan geçip gidecekler." Sonrasında ardında beyaz silik bir sis bırakarak gözden kayboldu.

"Hah, tam ondan beklenecek şeydi bu," dedim az önce kaybolduğu yeri işaret ederken. "Ondan yardım isteyende kab..." Nate tekrar odada belirince sözcükler ağzıma tıkıldı. "Gittiler," dedi sakince. Sonrasında gözleri Bethany'ye kaydı ve avcı ne olduğunu anlayamadan bir anda dondu. Kulağının arkasından

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

fırlayan sarı bir bukle havada asılı kalmıştı. Zaman daha önce onlarca kez tecrübe ettiğim şekilde bir anda işleyişi bırakıp durmuştu. "Gizli şeyler konuşacağız demek." Doğrulmaya çalıştım. "Seni dinliyorum."

Nate başını hafifçe yana yatırıp şüpheyle bana baktı. "Belki de anlatmaktan ziyade göstermek gerekir." Ağır adımlarla yanıma yaklaşıp hafifçe üzerime eğilerek zarif parmakları alta bakacak şekilde elini uzattı. Derin bir nefes alıp elimi kardeşimin avucuna bıraktım.

***

Adam gölgelerin içinde gizleniyordu.

Aldığı nefes sesi odayı doldururken ürküp bir adım geriledim. Elim Nate'in eline çarpınca melek omuzlarımdan tuttu. "Şşh! Bu bir anı ama yine de zaman kavramı riske atılmayacak kadar değerli. Biri bizi az bir ihtimal olsa da fark edebilir ve bu evreni şu an içinde bulunduğu durumdan bile daha tehlikeli bir çıkmaza sürükler. O yüzden sadece izle ve anlamaya çalış." Fısıltıları bittiğinde melek doğruldu, ben ise buz gibi olmuştum. Tek yaptığım dikilmek ve dolabın yanında saklanan adama bakmaktı.

Adam gölge kadar karanlıktı. Sessizdi. Aurası okunamıyordu. Bir şey tüm tüylerimi diken diken ediyordu. Buradan çekip gitmek istiyordum ama ben bunları düşünürken meleğin dirseğimi tutan eli sıkılaştı. Gözleriyle odanın öteki ucundaki yatağı işaret etti.

Adam gölgelerden çıktı. Temkinli hareketleriyle yatağa yaklaşırken pencereden sızan ay ışığı siyah kukuletasına düştü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

Belirli belirsiz hafif bir rüzgâr odayı yalayıp geçerken avizeye asılan birbirinden saçaklı düş kapanları hareket etti.

Nate kolumu sıkmayı bırakmıştı. Başıyla hafifçe işaret edince öne doğru bir adım attım. Nefesimi tutup fark edilmeyi bekledim ama kimse beni fark etmedi. Gölge, küçük yatağın yanına yaklaşıp üzerindeki cibinliği yavaşça açtı ve öne doğru eğildi. Bir saniye sonra kucağında küçük bir kız vardı. Kız uyuyordu. Koyu renk saçları uykusunda dağılmıştı, iri kâkül parçaları gözlerini saklayıp elmacık kemiklerine düşmüştü. Gölge boşta kalan eliyle kızın saçlarını geriye yatırdı. "Senin sayende her şeyi düzelteceğim," diye fısıldadı. Kız ise onu duymadı.

Adam kızı göğsüne bastırıp geniş odanın kapısına doğru ilerledi. Soluğumu tutar hâlde yanımdan geçip gitmesine izin verdim. Kapıyı açıp dışarı çıktıklarında Nathaniel yanıma geldi. Şimdi ikimiz de kapı aralığında durmuş karanlığın esir aldığı koridora bakıyorduk.

"Bu neydi şimdi?" Nathaniel gözlerini koridordan ayırmadan yanıtladı. "Geçmişin Cassandra," dedi net bir dille. İçimde bir yerler ateşe atılmış gibi yanınca bir an konuşamadım. Sonra koridorun ucunda bir hareketlilik gördüm. Ve ben daha ne olduğunu anlayamadan Nate beni belimden yakalayıp ikimizi de geriye çekti. Kızıl saçlı bir kadın feryat figan bağırıp odaya yaklaşırken Nate beni durmadan çekiyordu. Kadın bağırırken melek bana sıkıca sarıldı ve bir anda kendimi katran karası bir mağarada buldum.

Melek belimi bırakınca dengemi sağlayamadan yere düştüm. Taş zemin açıkta kalan dizlerime sürtününce dişlerimi sıktım. "Bizi nereye getirdin?" Nathaniel yanıma gelip kalkmam için yardım etti. "Birazdan burada olacaklar. Onları izle." Ve

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

daha cümlesini henüz bitirmişken Lilith'in sesi uzaklardan yankılanarak benliğime çarptı.

"Onu öldürdün," dedi dişi şeytan. Gürlüyordu, ağlıyordu. Pek çok açıdan annem ilk kez insana bu kadar yakın görünüyordu. Kızıl saçları, terden sırılsıklam olan güzel yüzüne yapışmıştı. Elinde tuttuğu meşaleden yayılan ışık gözlerindeki koru daha da harmanlamıştı. "Onu öldürdün seni pis şeytan. Cassandra gitti." Adımı duymanın verdiği anlık şokla başımı çevirip kardeşime baktım. İyi de az önceki kız bendim, nasıl ölmüş olabilirdim ki? Nate dudaklarını kıpırdatarak, *sessiz ol*, dedi bir kez daha.

Kukuletalı adam kucağındaki küçük kızla mağaranın girişinde belirince soracağım tüm sorular dudaklarıma mühürlendi. Adam Lilith'e yaklaşırken kukuletasını indirdi. Ve ben büyük şeytanın görkemli yüzünü nihayet görebildim.

"Lucifer," dedi Lilith güzel, etli dudaklarıyla neredeyse tükürür gibi. "Kızımı benden aldın." Lucifer kucağındaki kızı indirdi. "Kızın burada," dedi günah kızılı gözleri delice parlarken. "Aradaki farkı anlamayacaklar bile. Bu ve o farklı evrenlerde olabilirler ama aynı kişiler."

Ve kendimi küçüklüğüme bakarken buldum. Kafası karışmış korku dolu gözlerle çevresine bakan beş yaşındaki halime. Beş yaşındaki halim ağlıyordu, korkuyordu ve anlayamıyordu. Annesini istiyordu ama karşısındaki annesi değildi. Kadın ona düşmanca bakıyordu.

Yitip giden, kaçırılan küçüklüğümle göz göze geldik ve ikimizin gözlerinden aynı anda birer damla yaş süzüldü. Gidip ona sarılmak ve her şeyin geçeceğini söylemek istedim ama yapa-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

madım. Nathaniel elimi tutmuştu, görüntü yavaşça bulanıklaşıyordu. İki şeytanın sesi gitgide havaya karışıyor ve anlaşılamaz hâle geliyordu. Tek gördüğüm ağlayan küçüklüğüm ve Lucifer'ın üzerine öfkeyle yürüyen Lilith'in çığlıklarıydı.

Küçük kız ben hiçliğe karışmadan hemen önce gözlerime baktı ve gerçek beynime düşen bir yıldırım gibi tüm hücrelerimi felç etti.

Ben buraya ait değildim. Hiç olmamıştım. Benim yerim diğer evrendi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

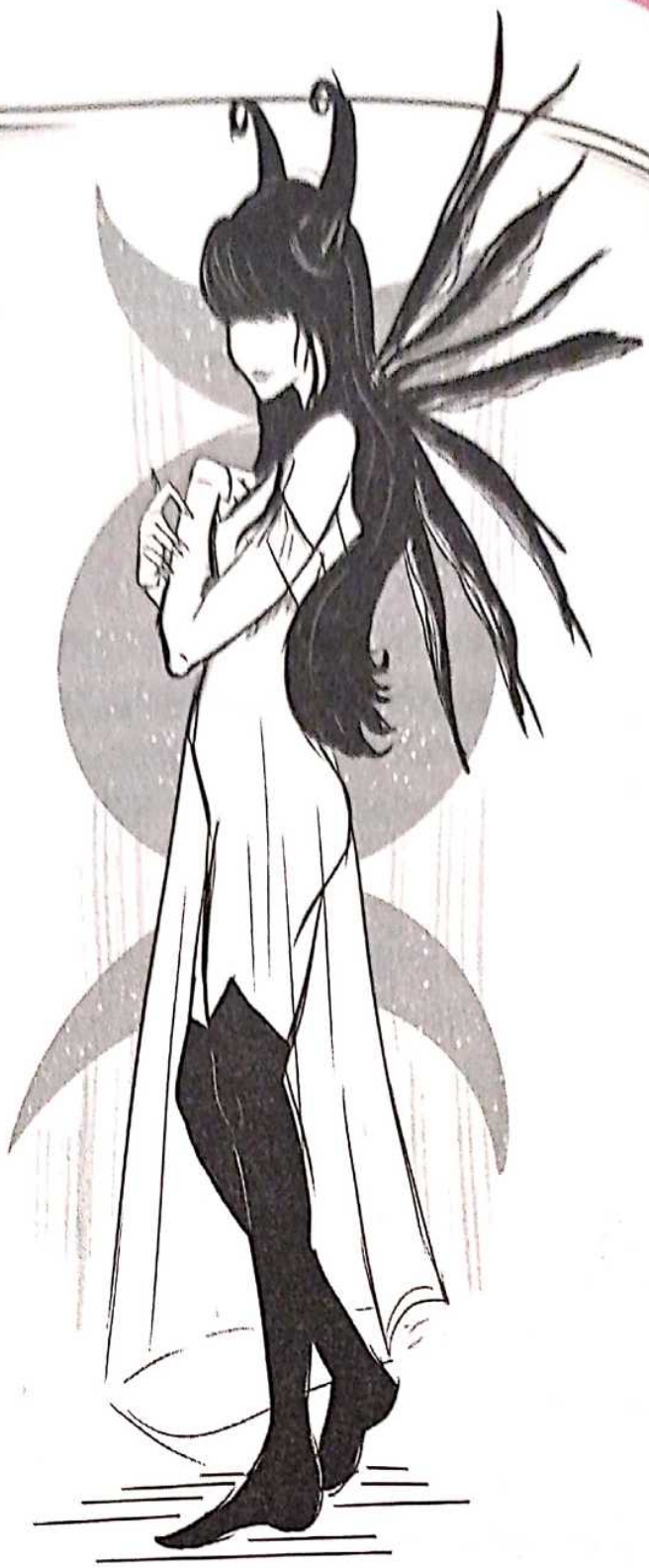

Ben buraya ait değildim.
Hiç olmamıştım.
Benim yerim diğer evrendi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

PERDE 3

Yeniden yatağımdaydım. Hemen yanımda Beth, Nate'in zamanı dondurduğu halindeki gibi kalmıştı. Sarı buklesi hâlâ sinir bozucu bir şekilde havada asılıydı. Nathaniel ise az önceki yerinde değil, yanı başımda ayakta duruyordu. Bana bakarkenki güzel yüzü ifadeden yoksundu.

"Başka bir evrenden getirildin. Evrenler arası kapının muhafızı olan Lucifer tarafından." Sonra hiç düşünemeyeceğim bir şeyi yaptı. Uzanıp elini başımın üzerine koyup saçlarımı okşamaya başladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

"Kaldırabileceğini biliyorum. Bu yüzden sansürsüz anlatacağım." Mavi gözleri irileşip benimkileri buldu. "Lucifer kendi sapkın benliğinin el verdiği ölçüde Lilith'e âşıktı ama dişi şeytan onu sevmiyordu, zira kalbinde babam vardı." Durup beceriksizce sırıtınca başımı okşayan eline mi yoksa neredeyse bir insan gibi gülüyor olduğu gerçeğine mi şaşırayım bilemedim.

"Lucifer, Lilith ve Azrail'in bir çocukları olduğunu öğrendi." Başımdaki elini çekip işaret parmağıyla kâküllerime hafifçe vurdu. "Bu sen oluyorsun." Vereceğim bir yanıt olmadığı için sustum.

"İntikam," dedi melek tekrar başımı okşadığında. "Öyle pis ve ego kokulu bir duygu ki, barındırmadığım için kendimle gurur duyuyorum. Lucifer intikam almak istedi ve aldı da. Küçük Cassandra'yı öldürerek."

"Bu evrendeki Cassandra'yı mı?"

Nathaniel başıyla onayladı. "Ama aşk da en az intikam kadar kuvvetli bir duygu. Lucifer âşık olduğu kadının üzülmesine katlanamadı ve diğer evrendeki Cassie'yi -yani seni- çalarak bu diyara getirdi. Elbette bu kozmik açıdan tam bir felaket oldu. Sen diğer evrendeki bir canlısın, buraya hiç gelmemeliydin. Kendi evreninde kendi kaderini yaşamalıydın. Oysa şimdi küçükken ölmesi gereken bir kızın kaderini yaşıyorsun."

Nate bir süredir saçımı okşamayı bırakmıştı. Uzaklara dalan gözleriyle, üzerinden akan *ben en iyisiyim* kibrine rağmen incitmemek için kelimeleri seçer gibi bir hali vardı. "Evrenler arası denge bozulduğu için ne yaptıysak fayda etmedi. Azrail senin canını almadı ama ben yapılması gereken şeyin bu olduğunu biliyordum. O yüzden o tepede senin canını almaya gelmiştim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

Arkadaşlarının ihanet ettiği o tepe." Durup acıya yakın bir ifadeyle gözlerime baktı. "Daha sonra da uğraştım ama Aidanhell de tıpkı Azrail gibi bunu istemedi. Oysa beni anlıyorsun değil mi? Sen bu diyara ait değilsin Cassandra ve bu sevdiğin herkesin hayatını tehlikeye atıyor. Sen o gün hiç o tepeye çıkmamalıydın, hiç avcı olarak yetiştirilmemeliydin. O gün ben senin canını alacakken Aidanhell ile karşılaşmasaydın âşık olamayacaktınız. Çünkü bu evrende Aidan'ın âşık olabileceği bir Cassie olmayacaktı."

"Tüm bunlar öyle… Öyle..."

"Mantıklı mı?"

"Saçma diyecektim." Nathaniel güldü. "Seni öldürmek istemem sana saçma geliyor olabilir. Kardeşlik bağlarını düşünüyor olabilirsin ama inan bana çoğunluğun iyiliği için yapılması gereken şeyi yapmak benim hamurumda var. Ben bir meleğim, kardeşim."

İçimi ürperten, kemiklerimi neredeyse titreten derin bir nefes aldım.

"Ama bu kez ölmen gerekmeyecek," dedi melek. Yeniden ona döndüm. Gözlerindeki bir ifade bana öyle tanıdık gelmişti ki. Keskin bir zekânın parlak bir fikri keşfettiğindeki gibi, biraz deli biraz şaşkın. Tanıdık bir ifade, belki de kandan kaynaklanıyordu.

"Senin diğer evrene gitmeni sağlarsam her şey düzelebilir. Orada kendine bir hayat kurabilirsin. Yeniden başlarsın, yaşın daha çok genç. Hem güçlerinle uzun bir ömrün olur belki orada da ölümsüz olursun. Sen can vermeden her şeyi düzeltmenin tek yolu bu." Aniden yatağımın ayakucuna oturup ellerimi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

avuçlarının içine aldı. "Her şeyi bırakıp gitmenin zor olacağını düşünüyorsun, peki ya sevdiklerinin ölmesi? Bu daha zor olmayacak mı? Bu evrendeki tek yanlış senin nefes alan bedenin. Sen olmadan her şey yoluna girecek. Kaos kalkacak, ejder kralar geri dönecek. Aidan ve diğerleri yaşayacak."

Kalbim meleğin dudaklarından çıkan Aidan isminde durakladı. "Aidan mı? O ölmedi değil mi? Nerede o Nathaniel?" Melek elimi daha sıkı tuttu. "Yaşıyor ama sen burada olduğun sürece daha ne kadar yaşayabilir ki? Görmüyor musun, isteyerek ya da değil, peşinden hep kaosu götürüyorsun. Bir sonrakinde bu kadar şanslı olmayacaksın. Buna da şans denirse tabii. Peri şimdi pembe bir ağaç, strigoi ise her şey sonlandığında keşke ölseydim diyecek."

"Urange bir ağaca mı dönüştü?" Nate başıyla onaylayınca üsteledim. "Aloha kurtarılabilir mi?" Melek bir an bunu gerçekten düşündü. "Eh, bu kurtarılma kavramına yeni bir bakış açısı getirmek olur ama evet. Parçaları birleştirilebilir." Nefes almadan soruyordum. "Ya diğerleri?"

Nathaniel yerinde rahatsızca kıpırdandı. "Draza yaşıyor. Babasıyla birlikte. Vampir ve kurt ise yanıp kül olmadan önce Valkürler tarafından çıkarıldılar. Şu an cehennemdeler. Eh, cadıyı bulmaya zaten gideceksiniz."

"Beni Aidan'a götür Nate. Lütfen. Her şeyi yaparım, yeter ki onu göreyim." Nate ayaklanmaya çalışınca iki elimle koluna tutundum. "Onu görmem gerek."

Meleğin aklından birkaç salisede ne geçti bilmiyordum ama pek hayırlı şeyler olmadığı açılan dudaklarından belliydi. "Bu şu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

an öyle gereksiz olur ki. Sağlıklı ve yaşıyor. Bu yetmez mi? Onu bir kez daha görünce ne değişecek? Bırakıp gidebilecek misin?"

Yanıt zihnimde neon oklarla çevrili kocaman, beyaz bir tabeladaki kırmızı harflerle belirdi. *Hayır.* Ama onu görecektim.

"Nerede olduğunu söyleyemez misin?"

Nate bir anda onu hayatım buna bağlıymış gibi sıkı sıkı tutan elimden kurtulup ayaklandı. Beyaz takım elbisesinin yakalarını çekiştirirken yüzünde kararsız bir ifade asılıydı. "Keranu ve ejderha kardeşi ile birlikte. Onu buradan ikisi kurtardı. Pek yakında zaten öğreneceğin üzere Keranu, Diriliş örgütüyle çalışan doğaüstülerden biri."

Devamını dinleyemedim. Aidan'ın Diego'nun yanında olduğunu öğrendikten sonrasını dinlemedim. Gerek de yoktu. Az bir zaman sonra tüm bunlar benim dertlerim olmaktan çıkacaktı. Diğer evrene gittiğimde her şey düzene girecekti. Örgüt son bulacaktı ve sevdiklerim yaşayacaktı, tek önemli olan da buydu.

"Bir dakika. Az önce cadıyı bulmaya gideceğimizi söyledin," dedim tereddütle. "Meredith'i görebilecek miyim?" Nate başını salladı. "Tekrar geleceğim ve geldiğimde her şeyi düzene sokacağız, sana güvenebilir miyim?"

"E-evet," dedim hemen. "Söz veriyorum." Ve meleğin safir mavisi parlak bakışları avcı arkadaşımın üzerine düştü. Sarı bukle asılı kaldığı andan kurtulup hareket etmeye başladığında zaman olduğu yerden akmaya dönmüştü. Nate gitmişti ve ben kafası karışık bir Beth ile Diriliş'in ücra bir odasında kalakalmıştım.

"Neler oldu? Nereye gitti?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

Gözlerimi kapayıp kendimi yatağa bırakırken neredeyse homurdandım. "Bunu hiç sormamış olmayı dileyeceksin."

###

Bethany kalkıp elinin tersiyle alnıma dokundu. Endişeli bir bekleyişin ardından kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ateşin yok ama saçmalıyorsun," dedi heyecanla. "Belki de annemler sana öyle bela bir şey enjekte etmişlerdir ki kafayı yemişsindir. Eğer bugüne kadar yemediysen tabii." Şimdi kalkıp volta atmaya başlamıştı.

Ona her şeyi anlatmıştım ama o anlattıklarımın yarısından çoğunun deli saçması şeyler olduğu konusunda neredeyse kendinden emindi. Hele ki konu diğer evrene geldiğinde Beth'in gözleri iri iri açılmıştı.

"Yalan söyleyene iblisöldüren saplansın," dedi aniden arkasını dönüp gözlerime baktığında.

"Yalan söyleyeni deşsinler," dedim sakince. "Ve delirmedim. Şimdi sözünü ettiğin ağrı kesiciyi bulamadığına göre yapacak tek bir şey var, o da ayaklanıp Meredith ve Aloha'yı bulmak. Hangisi daha zor olacak bilmiyorum. Aloha parçalar halindeymiş." Ağrı şimdi beynime saplanan oklar gibiydi. Biri durmadan hedefi on ikiden vuruyor, her bir ağrı oku diğerinin tam üstüne denk geliyordu.

"Aloha'ya gidelim." Parmaklarıyla dudağında hafif bir tempo tutturmuştu. "Önce seni giydirmek gerek. Üstelik çok büyük bir problemimiz var. Kapılardan doğaüstü varlıklar geçemez. Hemen öteriz. Ve o an başımıza çökecek olan Diriliş askerlerinin sayısını sadece Tanrı bilir."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

İşte bu ciddi bir problemdi. "Yataktan kalkmama yardım eder misin?" Üzerimdeki yarım yamalak sargılarla harap bir hâlde birkaç metre bile gidemeyeceğim gerçeği kalbime oturdu. "Melek sana biraz yardım etmeliydi," dedi sırtıma hafifçe dokunurken. Parmağının değdiği yer bedenimi neredeyse ağrıdan felç edince iki büklüm hâlde ondan uzaklaştım. "Tamam, ben kendim kalkacağım," dedim titreyerek.

Beni mahvettiler. Beni öyle çok açıdan bozdular ki... Başkalarını kurtarmak şöyle dursun, kendimi bile kurtaramayabilirim. Nate'in dediklerini yapmaktan başka şansım yok.

Zar zor ayaklanabildiğimde Bethany hemen gelip belime sarıldı. Ağırlığımı bedenine yaslarken kendi kendine mırıldanıyordu. "Kıyafet bulmalıyız." Kapıya yürüyüp bileğindeki metal halkayı sensörlere gösterdi ve kapı rüzgârı andıran bir sürtünme sesiyle yana kaydı. Avcı başını uzatıp uzun beyaz koridorun iki yanına baktı.

"Temiz görünüyor. Çıkalım." Birlikte odadan çıktık ve kapı arkamızdan kapandı. Şimdiden daha özgür hissetmenin verdiği özgüvenle vücudumu dikleştirdim.

"Bu koridoru atlatabilirsek malzeme odası var. Sana kıyafet bulabileceğimizi düşünüyorum." Gözleri dikkatli bir şekilde bizden metrelerce ötede duran metal kapıdaydı.

Birlikte yavaşça ilerlemeye başladık. Önünden geçtiğimiz kapıların ardında ne ya da kim vardı bilmiyordum, tek bildiğim şu an kendi canım için bile savaşamayacağımdı. Merr ya da Aloha'ya gidene kadar tek hedefim görülmemekti ve bunun için sessizce dua ediyordum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

Metal kapıya vardığımızda kapının hemen sağında, duvarın üzerinde bir kitap büyüklüğündeki sensörlere uzattı bileğini avcı. Kırmızı yanıp sönen sensör Bethany bilekliğini gösterdiğinde yeşile döndü. Ardından ikimiz de kapıdan geçtik. Ona yaslanan bedenimi incitmemek için âdeta savaş verirken fısıldadı. "Canımı sıkan bir şey var." Bahsettiği yerdeki malzeme odasını gördüm. "Sorun ne?" diye sordum. Temkinli olmaya çalışıyorduk ama tüm gayretimiz tek bir askerin bizi bulmasıyla mahvolurdu. Diken üzerinde yürüyor gibiydim, hatta sırtımda da dikenler var gibiydi. Pek çok açıdan acı içindeydim ama bir saniyeliğine bile durup kendime acıyacak vaktim yoktu.

Deponun önüne gelince Bethany omzunu saran kolumu indirip sensörle kapıyı açtı. Benim girebilmem için aralık bıraktıktan sonra kapatıp ışıkları yaktı. Oda aydınlanırken huzursuzca kıpırdanıyordu. "Sensörler bileklikle açılabilir, evet ama tavanın astarında runeler var. Runeler doğaüstü varlıkların o kapılardan geçmesine asla izin vermez." İrileşen göz bebekleri benimkilere sabitlendi. "Nasıl olur bilmiyorum ama kapılardan geçebiliyorsun."

Raflardaki katlanmış çamaşırlara bakarken âdeta dalga geçer gibi yanıtladım. "Şans demek ki."

"Bunun şans ile bir ilgisi olduğunu sanmıyorum. Al şunu giy." Uzanıp içi siyah giysiyle dolu olan şeffaf poşeti önüme attı. "Her şeyi en ince ayrıntısına kadar düşünüyorlar. O kapılardan şansın bizi geçirdiğine inanmamı bekleme." Ardından dakikalar sonra ilk kez nefes alabilmiş gibi derin bir nefes alıp yere çöktü.

Poşeti kaldırıp yırtarak içindekileri zemine döktüm. Bir ceket ve pantolon ayaklarımın üzerine düştü. "Eşofmanla dikkat

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

çekmem umarım," dedim sırıtmaya çalışarak. "Eğer bu ceket sırtımdaki yaralara değerse sensörler için endişelenmene gerek kalmayacak. Avazım çıktığı kadar bağıracağım için bizi fark etmeyen tek bir kişi bile olmaz." Fermuarı açıp sargılarıma dikkat ederek üstü giydim. Düşündüğüm gibi bir acı gelmeyince pantolona uzandım. "Şimdi ne yapacağız?" Giyindikten sonra karşısına oturdum. Çıplak ayaklarım kalın derili botlarına çarpınca avcının bakışları oraya kaydı. "Bir ayakkabı olmadığı için üzgünüm," dedi güçsüz bir sesle. "Her şey yetmezmiş gibi yalnayak kaçmak zorunda kalacaksın, o da kaçabilirsen tabii."

"Bana olan inancın gözlerimi yaşartıyor Beth. Hem dediğin gibi ayaklarım şu an için ilgilenecceklerim sıralamasında ilk beşte değil." Beth omuz silkince başımı yanımda duran açık raflı dolaplardan birine yasladım. "Önce Meredith mi Aloha mı?" diye sordum. Uyku benzeri tembelce bir istek bedenimde gezininee onu geldiği yere geri göndermeye çalıştım. Bu kadarcık efor bile yorulmam için yeterli olmuştu.

"Önce Aloha'ya gidebiliriz. Eğer Nathaniel haklıysa parçaların hepsini toplar bir çantaya koyarız ve canlandırma işlemini sonraya bırakırız. Meredith ise... Eh, tesiste o kadar dikkatle korunan başka bir oda daha yoktur herhâlde. Herkes o turunç kafanın kâhin olduğundan son derece emin."

Başımı dikleştirdim. "Neden bunu deyip duruyorsun? Diriliş neden bir kâhine ihtiyaç duysun ki? Bu faşistler, insan olmayan her şeye düşmanlar ve tecrübelerime göre kâhinler de insan olmuyorlar."

Beth sırıtınca söylediklerimin komik olup olmadığını düşündüm. "Aslına bakarsan haklısın," dedi arkadaşım. "Diriliş,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

her ne kadar kendi kurallarına ters düşüyor olsa da kâhin konusunda bir istisna yapacak çünkü varlığı ekip için çok kıymetli."

"İyi de neden Beth? Bu insanlar cehennemin prensini bile öldürecek kadar gözü dönmüş tipler. Bir kâhin onları misyonlarından nasıl geri koyabilir?"

Bethany ellerini teslim olmuş gibi havaya kaldırdı. "Pekâlâ, sana söyleyeceğim ama gülmek yok. Ya da gül, biraz atmosferin değişir." Durup sırıttı, ardından devam etti. "Diriliş, kâhine kendi kehanetini yazdıracak, bu yüzden ihtiyaçları var."

Az sonra bir arkadaşımın kafasını ve parmaklarını paketleyeceğim gerçeğini göz önünde bulundurmazsam kahkahalarla gülebilirdim. "Demek kendi kehanetleri... Bu insanlar arasında akıllı tek kişi yok." Beth başıyla onaylayıp sonra duvara yaslandı. "Gücünü toparlayabildin mi?" diye sordu tereddütle. "Süperim." Ardından en alttaki rafa tutunup ayağa kalktım. Hareket etmek iyi mi geliyordu bilmiyordum ama on dakika öncesinden daha iyi olduğumdan kesinlikle emindim.

Arkadaşım kapıya yaklaşıp bileğini gösterdi. "Hazır mısın?" dedi fısıldar gibi. "Doğduğumdan beri," diye yanıtladım. Doğduğumdan beri kaçıyorum. Ben kendi evrenimden kaçmışım, kaçık insanların kol gezdiği bir örgüt binasından mı kaçamayacaktım?

Kapı yana doğru açıldı. Arkadaşım diğer sefer yaptığı gibi başını eğip koridora baktı. "Aloha bir alt kattaki morgda. Onun öldüğünden herkes son derece emindi." Omzunun üzerinden bana baktı. "Hızlı olmamız gerekecek." Başımla onayladım.

Tekrar koridordaydık. Antreye açılan sensörlü kapıdan da geçince, en azından birkaç insan görmeye kendimi hazırlamaya

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

çalıştım. Gözlerim asansörün hemen yanındaki merdivenlerdeydi. Dört farklı koridorun birleşim noktasında dikilmek akıllıca değildi, koşmak da dikkat çekecekti ama yakalanmak daha fenaydı, bu yüzden adımlarımı hızlandırdım. Doğruca karşıya bakıyordum. Floresanların çatırdayan seslerinin altında arkadaşımın silik gölgesi omuzlarıma vurur hâlde ilerledim.

Henüz merdivenlere ulaşmıştım ki Bethany beni sırtımdan itti. İki üç basamak birden kayıp dengemi sağlayamaz hâlde duvara yapıştım.

"Kimleri görüyorum, prenses buradaymış." Keyifli bir erkek sesi kulaklarıma ulaşınca oturduğum noktaya iyice sindim. Az önce Beth'in parmaklarıyla neredeyse delercesine ağrıttığı sırtımı şimdi duvara bastırıyor, kendimi olabildiğince küçültüyordum. Acı gözlerimi birkaç saniye kör edince tek yapabildiğim dişlerimi sıkarak dinlemek oldu.

"Joan," dedi Beth sakince. "Beni mi takip ediyordun?" Joan gülerken görüntü yeniden netleşmeye başladı. Bembeyaz basamakların üzerinde çarpık bir şekilde oturuyordum. Rıhtlardan birine kan bulaşmıştı. Elimle belimi yoklayınca parmak uçlarıma ılık bir ıslaklık bulaştı. Kanıyordum.

"Seni takip ettiğim günler geride kaldı."

Başka bir evrende Joan'ın bu salakça sözüne gözlerimi devirebilirdim ama şu an tek yapmak istediğim ses tellerini parçalamaktı.

"Annen her yerde seni arıyor. Çağrı cihazın kapalıymış. Eğer yine bozulduysa senin için tamir edebilirim. Odamın yerini biliyorsun." Sesindeki gizli vaat dikkatimi çekti. Beth hâlâ bu herifle yatıyorsa canına okuyacaktım.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

"Şarjı bitmiş. Bir işim var, halledip yanına gideceğim, ona iletir misin?"

"Emredersin," dedi Joan gülerek ama üstelemedi de. Bir an sonra adım sesleri uzaklaşarak kayboldu.

Beth aceleyle basamakları inip yanıma çöktü. "Aman Tanrım Cass, çok üzgünüm! Sırtın nasıl?" Neredeyse bütünleştiğim duvardan beni uzaklaştırıp ceketimi sıyırmak için uğraştı. Ellerine mani olmaya çalıştım. "Önemi yok. Ağrımıyor, hadi başkası görmeden gidelim şuradan." Kollarımın altından tutup beni ayağa kaldırdı.

Alt katta ilkokul öğretmenimi de göreceğim hissine kapılarak ilerlemeye başladık. "Şu oda," dedi Beth beni tutmadığı eliyle karanlık, penceresiz koridoru işaret ederken. "En son oraya götürdüler. Tabii parçalara ne yaptıklarını bilmiyorum." İç çektim. Kim en yakın arkadaşlarından birinin parçalar halinde bir odada tutulmasına sessiz sakin kalabilirdi ki?

Odaya vardığımızda Beth metal kapıyı açtı ve ben tenime değen buz gibi havayla bir anlığına donar gibi oldum. Kapı arkamızdan kapanırken ağzımdan dışarı çıkan buharlara bakıyordum. "Bu odada bir canlının uzun süre canlı kalabilmesine imkân yok," dedim kollarımı sıvazlarken. Gözlerim duvarlar boyunca sıralanan küçük, kare bölmelerdeydi.

"Aloha bunlardan birinin içinde mi?" Ayaklarımı sürüyerek dolaplara yaklaştım. Beth ise arkamda bir yerlerde poşetlerle boğuşuyordu. "Nerede olduğunu bilmiyorum. Şu torbalardan birine sığar herhâlde," dedi siyah, büyük bir poşeti ayağıyla destek alıp açmaya çalışırken. Tekrar dolapların üzerindeki küçük, beyaz etiketleri okumaya koyuldum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

"Burada öyle çok isim yazıyor ki. Örgütün adı Diriliş değil de '*Yok oluş*' ya da '*Geberiş*' olmalıymış." Tırnakları saçma sapan kırılıp dökülmüş kanın kuruduğu kirli parmaklarımı isimler üzerinde gezdirdim. "Buralarda bir yerde olmalısın eski dostum, hadi ama."

Ufak bir *tık* sesiyle hareket etmekte olan elim durdu.

"Sesi duydun mu?" Omzumun üzerinden avcıya baktım. Alnından terler akar hâlde poşetin üzerine eğilmişti. "Ne sesi?" Ardından torbayı sonunda açıp zafer kazanmış bir edayla bana baktı. Bir süre sessizliği dinleyip hiçbir şey olmayınca dikkatim tekrar isimlere kaydı.

Tık tıkk.

"Tamam, bunu duymamış olamazsın Beth." Oysa bu kez Beth de sesi duymuştu. Elini kaldırıp beni susturdu. Keskin bakışları odanın karşısındaki duvardaydı. "Şuradan geliyor," dedi fısıldar hâlde. İkimiz de âdeta koşarak sesin geldiği dolaplara yaklaştık. Ben bölmelere dokunur dokunmaz tık sesleri çoğaldı.

Bir an sonra Beth nefes nefese "Burada," dedi. İsmi görmem için başımı tutup çevirdi ve ben *Strigoi* etiketini okuyabildim. İkimiz aynı anda tutacaklardan tutup çekerken kalbim neredeyse duracak gibiydi.

Bölmeyi boylu boyunca çekince zihnim bir anlığına kalbime uyup çalışmayı bıraktı.

Eeeh sikerler, dedi hâlâ hayatta kalan ve mantıklı çalışan beyin hücrelerim.

Gözlerimin beynime ilettiği ilk görsel Aloha'nın elleriydi. Hareket halinde durmadan kapağa vuruyorlardı. Diğer şey ise

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

kafasıydı. Ayaklarının hemen yanında ters dönmüş bir biçimde duruyordu.

Elimi uzattım, saçlarından tutup başını kaldırdım. Sürpriz inin gözleri yavaş yavaş açıldı ve benimkileri buldu. "Bir an sağır olduğunu düşünmeye başlamıştım," dedi muzipçe. Ardından bakışları Beth'e kaydı. "Ah, yemek de getirmişsin!" Beth hemen yanımda irkildi.

"O yemek değil. Bize yardım ediyor. Şimdi seni dikip birleştirmeden önce buradan çıkarmamız gerek. Bir torbanın içine koyacağız. Dışarı çıkana kadar sesini çıkarmazsın değil mi?" Aloha'nın kızıl gözleri kabindeki ellerine kaydı. Parmakları izci sözlüğü anımsatır bir şekle büründü. Başını alıp Beth'e uzattım.

Beth, Aloha'nın başına dokunmadı. "Isırmaz değil mi?" diye sordu tereddütle. Vampir boğulur gibi bir ses çıkarınca gözlerimi devirdim. "Başka zaman olsa ısırır derdim ama o bile şu an sana ihtiyacı olduğunu biliyor." Aloha masumane bir şekilde gülümseyince avcı daha fazla sızlanmadan başını alıp siyah ceset torbasının içine koydu. Elleri, ayakları ve bedeninin üç beş parçaya ayrılmış diğer bölümleri de beraberinde torbaya girdiler.

Torbayı alıp başını diğer parçalarının üzerine yerleştirirken Beth, kalanları almak için çekmecenin içine eğildi. Ardından ufak bir çığlık attı. Hemen önümdeki Aloha gülüyordu. "Ups," dedi muzipçe.

Beth kollarında Aloha'nın kalçasıyla görüş açıma girdiğinde yüzü sinirden kıpkırmızı olmuştu. "Az önce ona dokunduğumda elimin altında bir şey hareket etti," dedi öfkeyle. Sonra iri gövde parçasını torbaya attı. "Penisini oynattı."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

Ağzım bir karış açık Aloha'nın yüzüne baktım.

"İzinsiz mahrem yerlerime dokunan sendin," dedi umursamazca. "Sana söylüyorum Cass, bu kız biraz sapık. Daha ilk buluşmada erkeğinin orasına değmek normal değil." Ardından sırıttı ve artık size söylediğim ve var olduğunu sandığım beynimin parçaları da eriyip giderken kahkahama mani olamadım.

Hemen yanımda torbanın ağzını kapamaya çalışan Beth de gülmeye başladı. "Böyle tiplerle arkadaşlık ediyorsun," dedi minik kahkahaların arasından. "Başa çıktığın onca saçma şeye rağmen yaşama sevincini kaybetmemene şaşırmamalı." İri bir düğüm atarken onu izledim. "Hayatımın boktan olduğunu hatırlattığın için teşekkürler." Beth beceriksizce sırıtınca alınmadığımı belli etmek için omzuna dokundum.

Bir an sonra ikimiz de ayaklarımızın dibindeki siyah ceset torbasıyla buz gibi morg odasında dikiliyorduk. "Şimdi sırada bir ölüyü sürükleyerek Meredith'i bulmak var." Beth başını onaylar gibi salladı. "Şuradan çıkalım önce."

Kapıdaki sensörden geçip kendimizi koridora attığımızda Beth koluma dokundu. "Bence bu noktada ayrılmamız gerekiyor. Ben otoparka inip Aloha'yı kendi arabama saklayacağım. Sen ise o sırada Beth'i bul. Sizi almak için tekrar gelirim."

"İyi de nerede bulacağım?" Ayrılmak kötü bir fikirdi. Korku filmlerinde ayrılanların başına hep en kötücül şeyler gelirdi. Keklik düz ovada avlanırdı ve şu durumdaki en büyük keklik de bendim. "Meredith'i her yere kapatmış olabilirler." Beth bunu düşündü.

Beth bunu haddinden fazla düşündü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CamScanner

"Siz takılın, ben burada rahatım," dedi Aloha sesi torbanın içinden boğuk gelirken. Hafifçe poşeti tekmeleyip onu susturdum. "Joan'ı arayacağım. O nerede olduğunu bilir," dedi avcı. Ve ben müdahale edemeden cep telefonunu çıkarıp Joan'ı aradı.

"Evet. Cihazın şarjı bitmiş. Hayır, telefon çalışıyor. Hayır, aradığınızı görmedim. Bir saniye ben de konuşabilir miyim?" Gözlerini deviriyordu. Hattın diğer ucunda nasıl bir konuşma geçiyordu bilmiyordum ama biraz daha oyalanırsak başımıza gelecek işleri tahmin edebiliyordum.

"Cadıyı görmem gerek. Ona soracaklarım var." Sonrasında hiç ümidim yokken Bethany bana göz kırptı. "Evet," dedi telefona. "Sana borçlu kalacağım. Biliyorum. Yarın gece borcumu öderim." Şimdi de gözlerini kaçırmıştı.

Artık emindim. Eğer hayatta kalırsam ve kendi evrenime olur da gidemeyip bu evrende yaşarsam, Beth'in kabusu olacaktım. Joan pislik herifin tekiydi, onunla yatmasına izin vermek en yakın arkadaşlık kurallarının kesin ihlaliydi.

Avcı telefonu kapatıp yanıma geldiğinde suratına aptalca bir ifade asılı kalmıştı. "Neden öyle bakıyorsun?" dedi gergince. Ardından ellerimden torbayı alıp kendi tarafına çekti. "Her şey bittiğinde başımız hâlâ omuzlarımız üzerinde olursa seninle bunu konuşacağız. O herife güvenmiyorum. Seni ona bırakmam Beth." Beth yanıt vermedi. Torbayı tamamiyle çektikten sonra koridorun sonuna baktı. "Meredith iki kat aşağıda. Otopark ise hemen altımızda. Beraber ineceğiz sonra seni almaya geleceğim. Kapının önündeki muhafızlara benim geleceğim söylendi." Göğsündeki armanın altındaki isim etiketini söküp ceketime yapıştırdı. Ardından bilekliğini çıkarıp benim bileğime taktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
CamScanner

"Onlar avcı değil. Dünyadaki insanlar. Birçoğu beni hiç görmedi eğer şanslıysan onları kandırabilirsin."

Şans kelimesine ceset torbasından alaycı bir homurtu yükseldi.

Birlikte merdivenlere açılan son kapıyı da geçip basamaklara ulaştık. Aloha aldığı tüm rıht darbelerine rağmen gıkını bile çıkarmamıştı, ben ise az sonra belki de yakalanacak olmanın tedirginliğini taşıyordum.

Otoparka uzanan koridoru gördüğümüzde avcı bir anlığına durdu. "Geri dönüp yanına geleceğim ve bu olduğunda çok hızlı hareket etmemiz gerekecek. Sadece birkaç dakikan var Cass. İyi şanslar." Uzanıp basitçe sarıldı, ardından torbasıyla beraber hızlı adımlarla karanlık koridorda gözden kayboldu.

Derin bir nefes alıp âdeta bir robotmuşçasına merdivenleri indim. Şimdi az öncekine nazaran daha aydınlık bir antredeydim. Birkaç metre ileride ise Beth'in bahsettiği iki koruma kocaman metal bir kapının önünde nöbet tutuyorlardı. Sükûneti sağlamaya çalışırken içimden dualar ediyordum. Ben onlara yaklaşırken korumalar bir an bile bana bakmadılar. Dosdoğru ilerideki duvarı, sanki orada hayatın anlamı yazışıyormuşçasına dikkatle gözlüyorlardı.

Yanlarına gelince iri olan bir tanesinin ciddi bakışları bana döndü. "Ben Bethany. Joan size geleceğimi söylemişti."

Bir an için beni döveceklerini düşündüm. Oysa onlar birbirlerine baktıktan sonra beni selamladılar ve sensörü okutmam için yana çekildiler. Bileğimi açıp okuturken titreyen parmaklarım görünmesin diye tırnaklarımı avuç içlerime geçirmiştim.

CamScanner

Sonrasında kapı açıldı ve ben tıpkı benimkine benzeyen beyaz bir odaya adımımı attım. Kapı arkamdan kapanınca son birkaç saniyedir tuttuğum nefesimi gürültüyle bıraktım.

Aniden başıma çarpan yastık ile dengemi kaybeder gibi olup sırtımı kapıya çarptım. Yastığı yüzümden indirince kapı tekrar açıldı ve az önceki muhafız önce bana sonra odanın diğer ucundaki cadıya baktı. "Bir sorun mu var?" dedi ciddiyetle.

Gözlerim Meredith'i bulunca cadı dudaklarını araladı ama herhangi bir ses çıkaramadı. "Hayır. Cadı manyağın teki. Yastık atıyor hepsi bu. Ben ilgilenirim." Oğlanın bakışları yastığa kayınca hafifçe güldü. "Bu doğaüstülerin hepsi anormal. Gün sonunda odasındaki yatağı ve yastığı aldırırım. Atacak bir yastığı kalmadığında sürtük ne yapacak çok merak ediyorum." İçimden sessizce söverken sırıtmaya çalıştım. "Gerisiyle ben ilgilenirim," dedim tekrar ve çıkması için sensöre bileğimi uzattım. Kapı açılıp oğlan dışarı çıkarken kucağımdaki yastığı yere attım.

Sürgü tekrar kapanınca Meredith ayağa kalkıp ağlamaya başladı. "Şşh, sessiz ol, bizi duyacaklar!" Yanına yaklaşamadan koşup boynuma sarıldı. Dokunduğu yerler öyle çok acıyordu ki görüntü yerini bir an için yine karanlığa bıraktı. Sarılmayı bırakıp kolları hâlâ boynumdayken geri çekildiğinde cadının yüzü yavaş yavaş belirdi.

"Ölmediğini biliyordum ama kanatlarını kestiklerini duydum." Sonrasında sırtıma hamle yapınca bedenimi geri çektim. "Özür dilerim, sanırım çok acıyor," dedi sessizce. Sümüğü ve gözyaşları birbirine karışarak dolgun kırmızı dudaklarına akmıştı. "Seni buradan çıkaracağız, sonrasında konuşacak çok şey olacak."

CamScanner

Cadının solgun bakışları kapıya kaydı. "Onları atlatsak bile buradan çıkamayız. Tüm tavanlar görünmez runelerle dolu. İnan bana çok uğraştım ama bu lanet yer mor kule zindanlarından bile beter."

"Biliyorum. Bethany yardım edecek."

Meredith'in yüzü şaşkınlıkla aydınlandı. "Avcı arkadaşın mı? Buraya onun sayesinde mi geldin? Hem yine de o kapılardan geçememen gerekiyordu." O da tıpkı Beth'in yaptığı gibi elinin tersiyle alnıma dokundu. "Sana bir şey enjekte etmiş olmalılar. Farklı kokuyorsun." Sonrasında eğilip boynumu kokladı. "Farklı... Nasıl tarif etsem bilmiyorum."

"Leş gibi olabilir. Bana sana davrandıkları kadar iyi davranmadılar." Sonrasında bunu dediğim için kendimden nefret ettim. Meredith'in boynuna bağlanan incecik bir telle sürüklenerek arabaya bindirilişi gözlerimin önünden geçti. "Yaptıkları her şeyi ödeyecekler Merr. Ama şimdi değil. Şimdi gideceğiz."

Cadı tekrar kapıya baktı. Bir şey söylemek için dudaklarını araladığında odanın dışından gelen gürültülerle susuverdik. Az önce yere attığım yastığı kucaklarken korku dolu gözleri benimkileri buldu.

Basit bir yastığa güveniyordu. Odasında parçalayıp birilerine saplayabileceğim hiçbir şey yoktu. Penceresiz, ölüm kadar soğuk, ruhsuz bir oda. Kocaman bir yatak ve iki tane cılız yastık. Gözlerim Meredith'in bedeninde gezinince az önce söylediğim şeyin saçmalığını bir kez daha anladım. Ayak bileği yatağa zincirlenmişti. El bileklerinde de kırmızı uzun halkalar vardı. Ona bir şeyler yapmışlardı ve o bir şeyler her neyse cadının bakışları karanlık gölgelerle doluydu.

CamScanner

Bir bağırtı düşüncelerimi bölerken kapı açıldı ve Bethany nefes nefese bir şekilde başını uzattı. "Hadi, fazla vaktimiz yok. Çabuk," dedi. Ardından tekrar arkasını dönüp göremediğim bir bedene tekme savurdu.

Merr bir ayağındaki zincire bir de bana baktı. "Bu zinciri büyüyle mühürlediler ve beni büyü yapamamam için düzenli aralıklarla ilaçlıyorlar. Bunu kırmanın imkânı yok." Şimdi tekrar gözleri dolmuştu. Yastığı bırakıp ellerimi tuttu. "Benim için dönmen hayatımdaki en güzel şeydi Cass. Kimse benim için bunu yapmamıştı. Hiç kimse." Sesi hıçkırığa karışırken sözlerinin gerçek manasını kavradım.

"Hayır, sensiz gitmem. Seni bir kez daha bırakmayacağım." Beth tekrar başını uzattı. "Geliyorlar, vakit yok. Çabuk!" Tekrar kız kardeşime döndüm. "Hayır, bir yolu olmalı." Ellerini bırakıp eğilerek zinciri çekiştirmeye çalıştım. Merr yanıma çöküp ellerimi itti. "Çabuk buradan çıkın. Ben başımın çaresine bakarım."

Hayır, hayır hayır! Bir kişiyi daha geride bırakamam, hayır!

"Merr ben..."

Kız kardeşim boynuma sarıldı. "Lütfen gidin Cass. Hem eğer yakalanırsan bana nasıl faydan dokunacak?" Alnını alnıma yasladı. "Seni kurtarmaya geleceğim," dedim sessizce. "Söz veriyorum." Kız kardeşim gülümsedi. "Biliyorum. Şimdi git." Sonrasında benden uzaklaşıp yatağına çıktı. "Sessiz sakin teslim olacak değilim. Bu ucubeler benimle uğraştıklarına pişman olacaklar." Ağlıyordum. Ağlayamam sanıyordum ama işte yine ağlıyordum. Hâlâ insani parçalarım kalmıştı demek ki ama güçsüz yanlarım kalmıştı. Nerede o öfkem, nerede o savaşma gücüm?

CamScanner

"Senin için döneceğim." Gözyaşlarıma küfrederek arkamı döndüm ve beni neredeyse yaka paça çeken Bethany'ye kendimi bıraktım. "Şu iki salak uyanana kadar kimse birilerinin buraya girdiğini anlamayacak. Çabuk, merdivenler şurada." Beni âdeta sürüklerken koridoru koşarak geçti. Merdivenlere vardığımızda adım sesleri kulağıma ulaştı.

"Nasıl oluyor da bir tek cadı bu ikisini yere serebiliyor?" dedi bir tanesi. Ardından sürgünün sesi duyuldu ve Meredith'in acı dolu çığlığı kulaklarıma doldu.

Otoparka vardığımızda Beth beni değil de bir ölüyü yürütmeye çalışıyor gibiydi. Zihnim örgütün kız kardeşime yapabileceği birbirinden canlı işkence görüntüleriyle meşgulken adrenalin bile beni kendime getiremedi. Arabasını bulup kapısını açarken bile uykuda gibiydim. Beni âdeta bir un çuvalı gibi içeri tıkıp marşa bastı.

"Nereye gideceğiz?" dedi gözleri dikiz aynasında geri geri parktan çıkarken.

"Ejderha," diyebilmiş sesim, bilmiyorum.

"Orası nerede peki?"

Gözlerimi kapatıp başımı koltuğa yasladım. "Sen sür. Şu lanet yerden çıkalım, sana yolu tarif edeceğim."

CamScanner

Ben doğaüstü değilim.
Doğanın kendisiyim.
Gök gürültüsü nefesim, yağmurlar ise
gözyaşlarım benim.

CamScanner

PERDE 4

Kapıda duruyordum. Parmaklarım zilin hemen üzerindeydi ama basamamıştım.

Hemen yanımdaki Bethany, hâlâ nefes nefese hâlde Aloha'nın bedeninin olduğu torbayı tutuyordu. Kendimi hazırlamak için yaptığım o acınası hayali diyaloglardan sonra bile ne diyeceğim hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Midem tekrar tekrar ağzıma geliyor, ben ise her seferinde o uğursuz kusmuğu yutuyordum. "Zile basmakla başlayabilirsin Cass." Beth aramızdaki tuhaf sessizliği sonlandırmıştı. Kararsızlığımın

CamScanner

farkındaydı. Kendi uzuvlarının altında neredeyse ezilen Aloha bile kararsızlığımın farkında olabilirdi.

"Tamam, basıyorum," dedim tereddütle. Ardından sağ elimin işaret parmağı zile değmeden hemen önce, kapı uyuz bir gıcırtı sesiyle açıldı. Karşımda gri saçları karman çorman olmuş, irileşmiş gözleriyle bana bakan bir ejderha duruyordu.

"Hayal mi görüyorum?" diye mırıldandı ejderha. Ardından siyah saçlı bir kadın omzunun arkasından başını uzattı. "Hayır, onu ben de görüyorum," dedi kadın, gözleri önce bana sonra kocaman bir torba tutan Beth'e kaymıştı. Kadının bakışları göğsümün üzerindeki armaya değince etiketi söküp çıkardım. "Diriliş'ten değiliz. Yani ben değilim." Başımla arkadaşımı işaret ettim. "O Diriliş'ten." Susup bir süre birbirimizi inceledik. "Ama bak ne diyeceğim? Beni yargılayacak konumda değilsin. Diriliş için çalıştığını biliyorum. Şimdi Diego," dedim ejderhaya dönerek. "Bizi içeri alır mısın?" Diego göz ucuyla annesine baktıysa da kapının önünden çekilip bizim için ardına kadar açtı.

Beth, cılız bir teşekkürle torbasını sürüklerken, Keranu hâlâ beni izliyordu. "Aidan nerede?" diye sordum kapıyı ardımdan kapatırken. Kadının simsiyah irisleri sanki bu mümkün olabilirmiş gibi daha da karardı. "Ah, anladım! Sen şu hayatını mahveden kızsın. Cassie."

Bomboş suratına baktım. İblis kadın ben yanıt vermeyince durulur gibi oldu.

"O ikisi sevgili. Yani Cass, Aidan'ın hayatını mahvetmiş olmuyor." Diego antreye konan dev ceset torbasına meraklı gözlerle bakıyordu. "Aidan içeride," dedi dalgın dalgın. "Onu

CamScanner

uyandıramadık. Bizimkiler hayatta olduğunu söylüyor ama." Başını kaldırınca gözleri benimkilerle buluştu. "Kızılderili ailelerim yani. Ona aklına gelen her hayvanın türlü vücut sıvılarını içirdiler. Gel seni götüreyim." İkimiz de torbanın üzerinden atlayarak Keranu ve Beth'i arkamızda bıraktık.

Daha önce vampirlerle savaştığım odaya girmeden hemen önce gözlerim koridorun sonundaki Diego'nun odasına takıldı. Her şey berbat olmadan önce sevdiğim adamla seviştiğim odaya.

Hüzün göğsümü sıkıştırınca aklıma üşüşen düşünceleri kovaladım.

Oradaydı. Daha önce dinlenmek için Katze'nin ve benim uzandığım üç kişilik, eski, bordo koltukta yatıyordu. Altında temiz, beyaz bir çarşaf vardı. Üzerinde ise Diego'nun olduğuna yemin edebileceğim örümcek adamlı bir pijama takımı vardı. Alnında beyaz, ıslak bir bez, hemen yanındaki sandalyenin üzerinde ise kocaman, büyük suyla dolu bir kova duruyordu. Koyu kahve saçları geriye taranmıştı. Kesiklerin olduğu yaralı güzel yüzü ise huzurlu bir uykunun tesirinde gibiydi.

Adamın başını tekmelediği yer morarmıştı. Çenesini öyle kötü çürütmüştü ki... O piçi bulup canını yakacaktım. Ölmek isteyecekti ama öldürmeyecektim.

Yanına yaklaşıp yere oturdum. Alnındaki bezi alıp kovaya attım. *Ah Aidan! Benim güzel Aidan'ım.* Saçlarına dokunup yumuşak bukleleri parmaklarıma doladım. Öyle güzeldi ki canım acıdı. Canım yandı. İçimde bir yerler koptu gitti sanki.

"Onu uyandırmaya çalıştık ama olmadı." Başımı kaldırınca Diego ve Keranu'nun odaya girdiğini gördüm. "O yaşayacak. Bir melek onun yaşayacağını söyledi," diye bildirdim. Sonra

CamScanner

şeytanımın elini alıp avuçlarımın arasına yerleştirdim. "Melekler yalan söylemez," dedi kadın tek düze bir sesle.

Diego hemen yanıma yerleşip bacaklarını çapraz hâle getirdi. "Bu arada belki zamanı değil ama peşinizden bir Diriliş ordusu gelmedi değil mi?" Başımı olumsuz anlamda salladım. "Gittiğimizi bile bilmiyor olabilirler." Diego rahatlayarak nefesini bıraktı. "Ayrıca," dedi kapıyı işaret ederek. "Girişteki ceset torbasını sormama gerek var mı?"

"Ha, o Aloha," diye yanıtladım dalgın dalgın. Aklım şeytanımdaydı. Neden uyanmamıştı ki? Çok mu kötüydü? Nate beni kandırıp diğer evrene tekmelemeye mi çalışıyordu? Aidan iyi değil miydi?

"Strigoi son baktığımda tek parçaydı." İç çekip başımı Aidan'ın karnında birleştirdiğim ellerimize yasladım. "Onu dikersek yeniden tek parça olacak, oysa ben artık eskisi gibi değilim. Kanatlarımı kestiler." Gözlerimi açmadım. Kimseyle tek kelime konuşacak isteğim de heyecanım da yoktu. Sadece burada durup alnım Aidan'ın pürüzsüz tenindeyken saatlerce uyumak istiyordum. Öyle ki o saatler yerini günlere bırakana kadar.

Omzumda bir çift el hissedince başım hâlâ Aidan'ın üzerindeyken gözlerimi açtım. "Gel seni yatıralım," dedi Keranu. Başımı kaldırıp anlamaz gözlerle ona baktım. "Bana gösterdiğin şefkati oğullarına da gösterseydin keşke." Ben sinirleneceğini düşünürken kadın güldü. "Demek dikbaşlısın. Annen gibi. Tanrı biliyor o kadın zehirli, kızı da elbette onun gibi olacak." Omuzlarıma değen parmakları gevşedi ama çekilmedi. "Yine de Aidan'ın sana ihtiyacı var. Şu halinle ona pek faydanın dokunacağını sanmıyorum. Seni önce yıkayalım sonra da yatıralım. Ondan sonra Aidan'ı uyandırmaya çalışabilirsin."

CamScanner

Gözlerim şeytanımın uykudaki güzel yüzünde gezindi. "Onu nasıl uyandıracağım ki?" Kimseden yanıt gelmeyince hissettiğim umutsuzluk boğazıma oturdu. Hemen sonra Diego eğilerek başını benimle aynı hizaya getirdi. Gri saçları gözlerine girerken zekice bir fikri varmış gibi gülümsüyordu. "Belki onu öpersen uyanır. Masallarda gerçek aşk öpücüğünün komadan uyandırdığı yazıyor."

Bethany boğazını temizleyince omzumun üzerinden ona baktım. "O koma değildi ama her neyse, bence denenebilir Cass. Yani kaybedecek bir şeyin yok." Hiç düşünmedim. Hafifçe doğrulup dudaklarımı şeytanımın güzel dudaklarına bastırdım.

Bu his için can alırdım.

Bu his için can verirdim. Onu yeniden öpebileceksem kainattaki her bir evrende avare gibi gezinirdim.

Ama şeytanım uyanmadı.

"Başka parlak fikri olan?" dedim umutsuzca. Keranu tekrar omzuma dokundu. Gözlerindeki anlayış beni dikkatimi ona vermeye zorladı. "Biraz dinlen. Sonrasında hepimiz burada olacağız. Sen uyurken ben de şu vampiri dikeceğim. Umarım burada onu besleyecek bir fani buluruz."

Ayağa kalkıp Diego'nun dirseğimi tutarak beni banyoya götürmesine izin verdim. "İstediğin kadar kal," dedi ejderha havluları kucağıma tutuştururken. "Su faturalarını Keranu ödüyor."

***

CamScanner

Dudaklarım...

Dudakları...

Cassie.

Ama nasıl olur?

Cassie yanımda mı?

Gözlerimi açmaya çalıştım ama olmadı. Koca koca kurşunları eritip gözlerime dökmüşlerdi sanki. Belki de yapmışlardı. O lanet yerde... Lanet...

Bir el gözlerimin üzerine kapandı, sonra parmaklar göz kapaklarımı araladı. Görüntü sadece beyazdı, ötesi yoktu.

"Bakın size dedim. Uyanıyor," dedi parmakların sahibi. Durmadan çekiyordu ama canım yanmıyordu, yanamıyordu.

"Evet, tabii. Uyanıyor. Lütfen Aidan'ın gözlerini oymaktan vazgeç. Eğer uyanırsa onlara ihtiyacı olacak." Biri daha konuşmuştu. Bunlar ne diyordu böyle?

"Uyanıp Cassie'yi görmek isteyecek," dedi bir kadın.

Cassie mi?

Kirpiklerimi kırptım ve el anında yüzümden çekildi. "Size dedim. Uyanıyor işte." Aloha'nın sesi beynime rötarlı ulaşıyordu ama anlıyordum. Cassie demişti biri, tekrar deseydi. *Cassie.*

"Aidanhell, hadi adamım uyan. Yapacak öyle çok şey var ki." Ve görüntü belirdi. Beyaz bir tavana bakıyordum. Hareket edemiyordum, *ben neden hareket edemiyordum.*

CamScanner

Bir kadın üzerime eğilince simsiyah saçları yüzüme çarpıp gözlerime girdi. "Haklıymış. Uyanıyor. Aidan?"

Anne?

Bu nasıl tuhaf bir rüya böyle?

"Cassie'yi getireyim." Tanımadığım bir başka ses daha. Ama Cassie dediler.

Sonra kadın, biri tarafından çekilip alındı ve gözlerime ela, parıl parıl parlayan gözler değdi. Kız çok güzeldi, güzel bakıyordu ve güzel bakan gözleri yaşlarla doluyordu. Sonra o güzel gözlerden bir damla yaş benimkilere düştü ve görüntü bulandı gitti.

"Aidan," dedi Cassie. *Rüya öyle güzel,* öyle tatlı.

Sonra Cassie uzanıp dudaklarını gözlerime değirdi, oradan burnuma, oradan dudaklarıma. Art arda öpüyordu minik iblis. Konuşabilsem de konuşur muydum bilmiyordum. O an her şey o kadar tatlıydı ki bozmak istemiyordum. "Hadi uyan," dedi minik iblisim ılık nefesi dudaklarıma değerken. "Seni seviyorum."

Gözlerimi tekrar açtım. Dudaklarım aralanıp neredeyse ezbere, kadim bir metni tekrarlar gibi o bilindik sözleri fısıldadı. "Ben de seni seviyorum." Ve Cassie tüm ağırlığını göğsüme vererek üzerime kapandı. Hıçkırıkları zar zor aldığım nefesime karışırken konuşmaya çalıştım ama yapamadım.

"Onu boğacaksın," dedi kadın tekrar. Sonra Cassie'yi üzerimden çekti. Kadın başını benimle aynı hizaya getirip bir süre yüzümü inceledi.

CamScanner

Onu hatırladığımdaki gibiydi. Erkek savaşçıları andıran güçlü, köşeli çenesi ve Draza'ya bıraktığı genleri haykıran ince, çekik gözleriyle annem bana bakıyordu. Ejderhanın duvarlarını süsleyen resimlerindeki gibi yavaş yavaş yaşlanmıştı Keranu ama yaş almak onun için sadece belli belirsiz ufak kırışıklıklardan ibaretti belli ki.

"Selam," dedim beceriksizce. "Kalkmama yardım eder misin?" Annem dirseklerimden tutup beni doğrultmaya çalıştı. "Gerçek aşk öpücüğü her zaman işe yarar." Göz ucumla kapının önünde durup kollarını kavuşturmuş adama baktım.

Aloha.

"Çok iyi görünüyorsun," dedim alayla. İblisçe tek kaşını kaldırarak sırıttı. "En az senin kadar iyi göründüğüme eminim." Boynunun hemen altı siyah iplerle doluydu ama iyi görünüyordu, belli ki bu başka bir zamanın konusu olacaktı.

Annem beni koltukta doğrultup arkama Diego'nun kırlentlerini yerleştirdi. "İyi mi böyle?" Başımla onayladım. Cassie'yi görmek için girdiğim şekiller canıma okuyordu ama annemin iri bedeni minik şeytanımı saklıyordu. Nihayet annem çekildiğinde iblisimi görebilmiştim.

Ellerinin tersiyle gözlerini siliyordu.

Üzgün, sümüklü, pespaye bir hâldeydi. Burnu, gözleri kıpkırmızıydı; öyle zayıf görünüyordu ki içim parçalandı. "Sizi yalnız bırakalım," dedi annem dizlerinden destek alıp ayağa kalkarken. Gözlerim hâlâ Cassie'deyken diğerleri bir bir odayı terk etti. Kapının kapanma sesini duyduğumda Cassie eğdiği başını kaldırdı. Yanıma yaklaşırken ellerini uzatıp yüzüme dokundu. Parmakları yanaklarımda gezinirken yaşlarla dolu ela

CamScanner

gözleri beni ezberliyormuş gibi öyle dikkatliydi ki. Sanki beni bir daha kaybederse buna dayanamayacakmış gibi.

Ben onu bir kez daha kaybetmeye dayanamazdım.

Ve aşk dedikleri kadar eşsiz ise eğer aynı anda o da bunları hissediyor demekti.

Cassie'nin parmakları dudaklarıma değerken onları öptüm. "Seni o savaş alanında öyle görmek ölüm gibi bir şeydi. O iri domuzun sana vuruşu..." Acı çekiyormuş gibi gözlerini kapatıverdi. Konuşmaya devam ettiğinde sesi titriyordu. "Sonrasında savaşamadım." Parmakları çeneme inip değince hafif bir sızı bedenime yayıldı. "Burayı çürütmüş." Çenemi okşuyordu. "Keşke daha iyi hazırlansaydık... Keşke öyle bodoslama girişmeseydik."

Yüzümde gezinen elini tuttum. "Zamanımız yoktu. Meredith'i götürmüşlerdi. Biz bizden olanı geride bırakamayız. Yapmamız gerekeni yaptık. Herkes iyi mi?" Oysa herkesin iyi olmadığını bilecek kadar akıl sahibiydim. Orada her şey çığırından çıkıp, merhametler yitirilip vahşet doğduğunda... *Birilerinin yandığını görmüştüm.*

Cass bakışlarını eğdi. Konuşularak acı çekilebilseydi eğer, melezim şu an can çekişirdi. "Urange," dedi neredeyse fısıltı gibi. "Öldü." Gözleri yeniden benimkilerdeydi. "Diyarındaki pembe ağaçlardan birine dönüşmüş. Draza da ölmüş. Yani sanırım. Bir an için ölmüş, sonrasında ise yok olmuş."

Kaşlarımı çattım. "Bunu sana kim söyledi?"

"Nathaniel," dedi Cassie hemen. "Çukurda uyanmış. Şu an yaşıyor. Önemli olan tek şey de bu." Sonrasında bana daha

CamScanner

da sokulup başını karnıma yasladı. "Aloha da işkence görmüş. Bunu çaktırmıyor olabilir ama berbat şeyler yaşadığına eminim. Onu parça parça alıp torbada getirdik. Annen onu dikti." Başını hafifçe hareket ettirip yüzüme baktı. "Ayrıca seni de annen ve Diego kurtardı. Annen, Diriliş için çalışan bir muhbirmiş. Bu arada Bethany bana kaçmam için yardım etti, yani gücünü toparladığında ona saldırmasan iyi edersin." Gülümsedi ve ben ilk kez Cassie'nin buraya nasıl geldiğini merak eder hâlde buldum kendimi.

"Nasıl oldu da kurtulabildin? Mükemmel melez yeteneklerinden bahsetmiyorum. O insanlar, teknoloji ve büyüyü bir arada kullanıyor. Sen bile oradan yara almadan atlatamazdın, ne oldu da kurtuldun?"

Bu kez melezimin gözlerinden kısacık bir gölge geçti. "Yaralansam mutlu mu olacaktın?" Sonrasında sırıttı. "Birkaç yaram var," dedi bir eliyle sırtına dokunurken tedirgince, sonrasında eliyle havayı dövdü. "Ama önemli yaralar değiller. Hayattayız Aidan. Sonunda." Kalkıp dudaklarıma sıcacık bir öpücük kondurdu. "Eğer berbat hâlde olmasaydın üzerine çıkardım ve beraber uyurduk ama koltuk çok küçük ve sen tek başına bile koltuktan taşıyorsun." Uzanıp pazularıma dokunduğunda gözleri parlıyordu. "Sağlıklı olduğunu görmek öyle hoş ki," dedi benden çok kendi kendine. Parmakları kolumdaki kaslar üzerinde daireler çizerken gülümsüyordu. "Hemen iyileşmen gerekiyor Aidan."

Tek kaşımı kaldırarak ona baktım.

"Gerçekten mi? Bir an sevişmeyi sadece ben düşünüyorum diye hayıflanmaya başlamıştım. Bu içimi rahatlattı." Ben ona sırıtırken Cassie'nin tatlı dudakları hayretle aralandı. "Seviş-

CamScanner

mek mi? Bu hâlde mi? Sen çıldırmışsın." Gülümsememe mani olamadım, içimde bir yerlerden yaşam sevinci fışkırırken dudaklarıma söz geçiremiyordum. Cassie ile şakalaşmak, iblis yaşantım boyunca yapmayı en çok sevdiğim şeyler arasındaydı. Ona bayılıyordum ve onu sinir etmek benim için şahsi tatmin edici bir ritüel gibiydi.

Bir an gelmişti.

Gözlerimi kapatmadan hemen önce Cassie'yi sırtına taktıkları dev metal kanca ile sürükledikleri an. Bana bakışı... Bir daha asla birlikte gülemeyiz sanmıştım. Sanki o an her şeyi kaybetmiştim, öyle çok yaşanması gereken anımız olacaktı ki. Bir anda hepsi ellerimden kayıp gitmişti, melezimin bedeni sürüklenirken tüm hayallerim, içimde iyiye dair atfettiğim ne varsa silinip gitmişti. Başıma yediğim tekmeden sonra ise gerçek bütünüyle silinmişti.

Ta ki şu ana kadar. Yanımdaydı. Mutlu görünmeye çalışıyordu ama yorgundu. Heyecanı diriydi ve bana tüm hayatı benmişim gibi bakıyordu.

"Cassie?"

"Hmm?"

"Evlenmeye ne dersin?" Cassie'nin başı karnımda dondu kaldı. Ufak burnundan karnıma değen ılık nefesi bir anda kesildi. Öyle ki bir an Nathaniel'in buraya gelip zamanı dondurduğunu düşündüm.

"İnsanların evliliği gibi resmi bir şey olması zor tabii. Yani sonuçta kimliğimiz yok ama ne bileyim. Bir ritüel gibi. Ufak bir düğün gibi."

CamScanner

Cassie'den yine ses gelmedi.

"Cass?" Elimle başını tutup kaldırmaya çalışınca melezin bana direnç göstermedi. Güzel yüzünü kendime bakmaya zorla-dım ve gözlerinin kapalı olduğunu fark ettim. "Cass, iyi misin?"

Kapı açılınca gözlerim gelene kaydı. "Bence sadece bay-yıldı," dedi Aloha başını aralıktan uzatırken. Sonrasında içeri girip yanıma gelerek Cassie'nin pelteye dönüşmüş vücudunu kaldırdı. "Şu kızların bu hali beni dehşete düşürüyor," dedi ih-lisçe. Gözlerim hâlâ uyuyor gibi duran melezdeydi. "Dayıldığı-na emin misin?" Dirseklerimden güç alarak yatakta doğruldum.

Aloha kollarındaki kıza bakarken sırıtıyordu. "Bu kızın he-pimizi ölüme sürüklediğine inanabilir misin? Şu an ne kadar masum görünüyor." Cassie'nin yüzünü görebilmem için hafifçe eğilince melezin sırtındaki lekeler dikkatimi çekti. "Kanaması var," dedim neredeyse robot gibi.

"Sırtı kanıyor." Bu kez tamamen doğrulup bacaklarımı kol-tuktan sarkıttım. Ayağa kalkacak gücü neden bulamadığım hak-kında en ufak bir fikrim yoktu. Böyle anlarda güçsüz olmaktan da nefret ediyordum.

Oysa Aloha sanki bunu biliyor gibi sakince kızı tekrar ku-cakladı. "Örgütte savaşırken aldığı yaralar hâlâ geçmedi," dedi sadece. Ardından melezin başı aşağı düşmesin diye göğsüne yasladı. İçimde bir yerlerde Cassie'nin neden benim değil de onun kollarında olduğunu yadırgayan bir parçam sessizce küf-retti.

"Onu Diego'nun odasına yatırırım. Sen de bu sürede daha mantıklı bir evlilik teklifi üzerine pratik yaparsın. Sahi o neydi öyle be? Ben bile o kadar öküz değilim."

CamScanner

Aralık olan oda kapısı ardına kadar açıldı. Bu kez gelen Beth'di. Zaten iri olan gözleri az önce Cassie'yi yemişim gibi hayretle daha da açılmıştı. "Kim evleniyor?"

Neden hayatımda azıcık bile mahremiyet yoktu ki?

"Biri evlilik mi dedi?" Bu kez gelen annemdi. Hemen peşinden gri, darmadağınık bir kafa görünce bıkkınlıkla nefesimi bıraktım. "Yaşayanlar aleminde bunu duymayan birkaç insan kaldı herhâlde," dedim mırıldanarak. "Ama merak etmeyin sayenizde onlar da öğrenir."

Bethany iblisçenin omzunun üzerinden kucağındaki melezime baktı. "O iyi mi?" diye sordu tereddütle. "Neden baygın?"

"Aidan evlenme teklifi etti. Sadece bayılmış olması iyi bir şey, eğer bana biri böyle teklif getirseydi kulaklarımı şişlerdim. Gerçekten bu herif romantizmden anlamıyor." İblisçenin Bethany'ye gülümseyişini görünce şaşırdım. Flört ediyordu Aloha. Ciddi ciddi flört ediyordu. Bethany'yi yemek mi istiyordu yoksa acması hayatına ufak bir eğlence mi arıyordu emin değildim.

Aloha kucağında Cassie ile odadan çıkarken diğerleri yanıma geldiler. Diego onlara iç içe geçmiş tabureleri çıkarırken annem gözünü kırpmadan beni izliyordu. Öyle ki bir süre sonra bu rahatsız edici bir hâle büründü, ensemde bir yer karıncalanmaya başlamıştı.

Herkes tam karşıma oturup sirkteki bir maymunmuşum gibi sessizce beni izlerken boğazımı temizledim. "Evet, şimdi herkes neler olduğunu en ince ayrıntısına kadar anlatsın. Düğünümüz olması savaşta olduğumuz gerçeğini değiştirmiyor." Bethany bir anda kahkahayı patlatınca ardından söyleyeceğim tüm cümleler ağzıma tıkıldı.

CamScanner

"Evet diyeceğinden bu kadar eminsin yani?" dedi kız hiç terik kahkahalarını zor bela bastırırken. Hemen yanında Diego kıza delirmiş gibi bakıyordu, annem ise bir süredir olduğu gibi trans halinde beni izliyordu.

"Şüphesiz," diyerek kestirip attım. Ben Cass'e ne kadar vurgunsam o da bana o denli âşıktı. Evli ya da değil, biz berabere berdik. Ben nefes almayı bıraktığımda bile sevmiştim onu. O melez bana aitti. Bu kadar.

"Planımız ne?" Diego kollarını göğsünde kavuşturup sırtını dikleştirdi. "Keranu seni kurtardıktan sonra ifşa oldu. Diriliş'e geri dönemez. Her ne plan yapıyorsak bunu göz önünde bulundurmalıyız. Üstelik o kanatlı ata binen çıplak kadınlar da bir süredir ortalarda yok."

"Valkürleri diyor," dedim Bethany'ye, zira biri açıklama yapmazsa avcının kalan ufacık aklı da buhar olup gidecekmiş gibiydi. "Ayrıca," dedim ekleyerek, "henüz bir plan yapmadınız mı?" Tanıdığım Cass gözünü açtığı an çoktan bir plan kurmuş olurdu. Geride adam bırakmazdı ve kayıplarımızın intikamını alırdı. O deli melezde sevdiğim şeylerden biri de buydu. Kadın deliydi. Ben deliydim. Biz birlikte delirmek için doğmuştuk.

Bethany gürültülü derin bir nefes verdi. Altları mosmor olmuş yorgun gözleri Diego'nun zevksiz halısının anlamsız desenlerindeydi şimdi. "Cass kendine geldiğinden beri bir an bile durmadık. Bırak plan yapacak zamanı adamakıllı düşünecek tek bir saniyemiz bile yoktu. Öyle uzun bir gündü ki travma sonrası stres bozukluğunu ömrümün sonuna kadar yaşayacağım. Ayrıca kimliği ifşa olan tek kişi Keranu değil. Annem muhtemelen benim ihanetimi öğrendiğinde canıma okuyacak. Tabii

CamScanner

ben önce Aloha'ya yem olmazsam. Herif bana sosisliymişim gibi bakıyor."

"Merak etme senden beslenmeyecek." Annem uzun bir aradan sonra ilk kez konuşmuştu. Bakışları hâlâ sağlıksız bir şekilde üzerimdeydi. "Onu dikerken biraz besledim. Strigoi ne kadar süre dayanır bilemem ama tabiatına karşı koyuşunu görebiliyorum. Kalbi atmayan bir varlığa göre oldukça fazla his besliyor."

Annem ve en berbat anlarda bile ciddiyetinden ödün vermeyen mantıklı cümleleri.

Kollarımı dizlerime koyup başımı ellerim arasına aldım. "Her şey ne zaman bu kadar rayından çıktı? Birkaç dakika için bile olsa değer verdiğimiz herkes hayattaydı oysa, şimdi çoğunun nerede olduğunu bile bilmiyoruz." Başım hâlâ avuçlarım arasındayken onlara döndüm. "En kötüsü de yapmak için neredeyse her şeyi feda ettiğimiz görevde başarısız olmamız. Meredith hâlâ o lanet yerde. Ve biz ölülerden oluşan bir grup gibiyiz." Her şey bir yana öyle cansız hissediyordum ki... Hele Cassie ile aynı odada nefes almıyorken hayat daha da çekilmez oluyordu.

Bir süre, çok uzun bir süre sadece uyumak istiyordum.

Tüm görevlerden azade, özgür bir şekilde sevdiğim kadınla uyumak istiyordum ve ben gözlerimi kapattığımda evren kendi kendini sikebilirdi. Artık umurumda değildi, düzeni sağlamaya çalışırken her şeyi o denli berbat hâle getirmiştim ki düzenin artık ne olduğunu bile unutmuştum.

"Meredith'i geride bırakmak zorunda kaldık. Cassie onun çığlıklarını dinlerken geldi buraya. Bir insan bu tempoya ne kadar katlanabilir bilmiyorum. Cass bir noktada çökecek, tabii kardeşi ona yardım etmezse."

CamScanner

Tekrar doğruldum. "Hangi kardeşi?"

Beth sanki söylememesi gereken bir şeyi yanlışlıkla yu-murtlamış gibi şaşkınca yüzüme baktı. Ardından ifadesi yerini suçluluk duygusuna bıraktı. "Cassie kendine geldiğinde anla-tır," dedi mırıldanarak. "Onun anlatması daha d..."

"Hangi kardeşi dedim."

Ömrümün sonuna kadar yetecek sırla yoğrulmuştum, birile-ri daha benden bir şey saklarsa kendimi boğabilirdim.

"Nathaniel. Şu mavi gözlü melek. Aralarında tam olarak ne geçti bilmiyorum ama Cassie meleğin anlaşmasına uyacak ve sanırım o da Cass'e yardım edecek."

Yeniden kalkabilmem zaman alacak sanmıştım. Bu kez öyle başka kırdılar ki bir bütün haline zor gelirim diyordum ama birkaç anahtar sözcük zihnimin ayaklarıma hükmetmesine yetmişti. Bir yıldırım gibi oturduğum yerden kalkarken, "Siker-ler," dedim hiddetle. "Anlaşma falan yok. Nathaniel çok istiyor-sa benimle yapsın anlaşmasını." Kapıya doğru gitmek isteyince annem hızla kalkıp önüme dikildi. "Dinlen Aidan. Tüm bunlar için zaman olacak."

Sinirli bir kahkaha boğazımı yakıp dışarı çıkmak için çır-pınınca dudaklarımı aralayıp kaçmasına izin verdim. "Hiçbir şey için zaman olmayacak anne. Neden biliyor musun? Çünkü zaman sahip olmadığımız tek şey. Beni öyle lanetli bir dünyada doğurmuşsun ki ölümsüzlük bile daha fazla dertten başka hiçbir işime yaramıyor. Bu hayatta bana iyi gelen tek bir şey var, o da içeride evlilik teklifi aldığı için bayıldı." Onu itip açık olan kapıdan çıkarak Diego'nun odasına girdim.

CamScanner

Yatakta yatıyordu.

Ona sahip olduğum yatakta, bana sahip olduğu minicik odada.

Kalbimi avuçlarına verdiğim ve o parıl parıl parlayan gözlerini tekrar tekrar heyecanla nefes nefese içtiğim yatakta.

"Cassie," dedim beni duymadığını bilerek. "Seni zincirlemem gerekse bile bir yere gitmene asla izin vermeyeceğim."

CamScanner

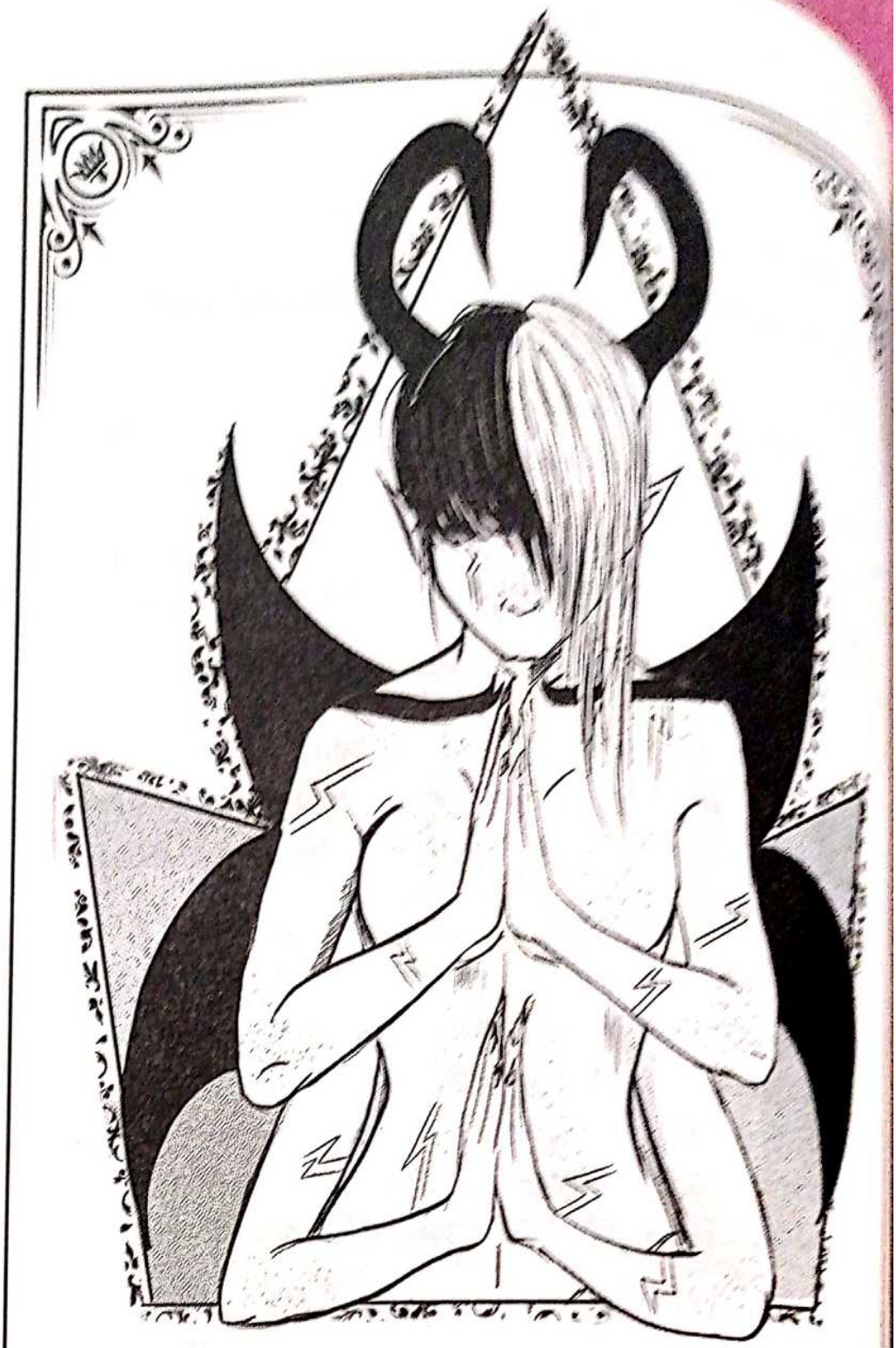

Zihnimde bir kurt uludu.
Diğer tüm uğultular sustu.
Kurdun acı dolu sesi
kulaklarıma doldu.

CamScanner

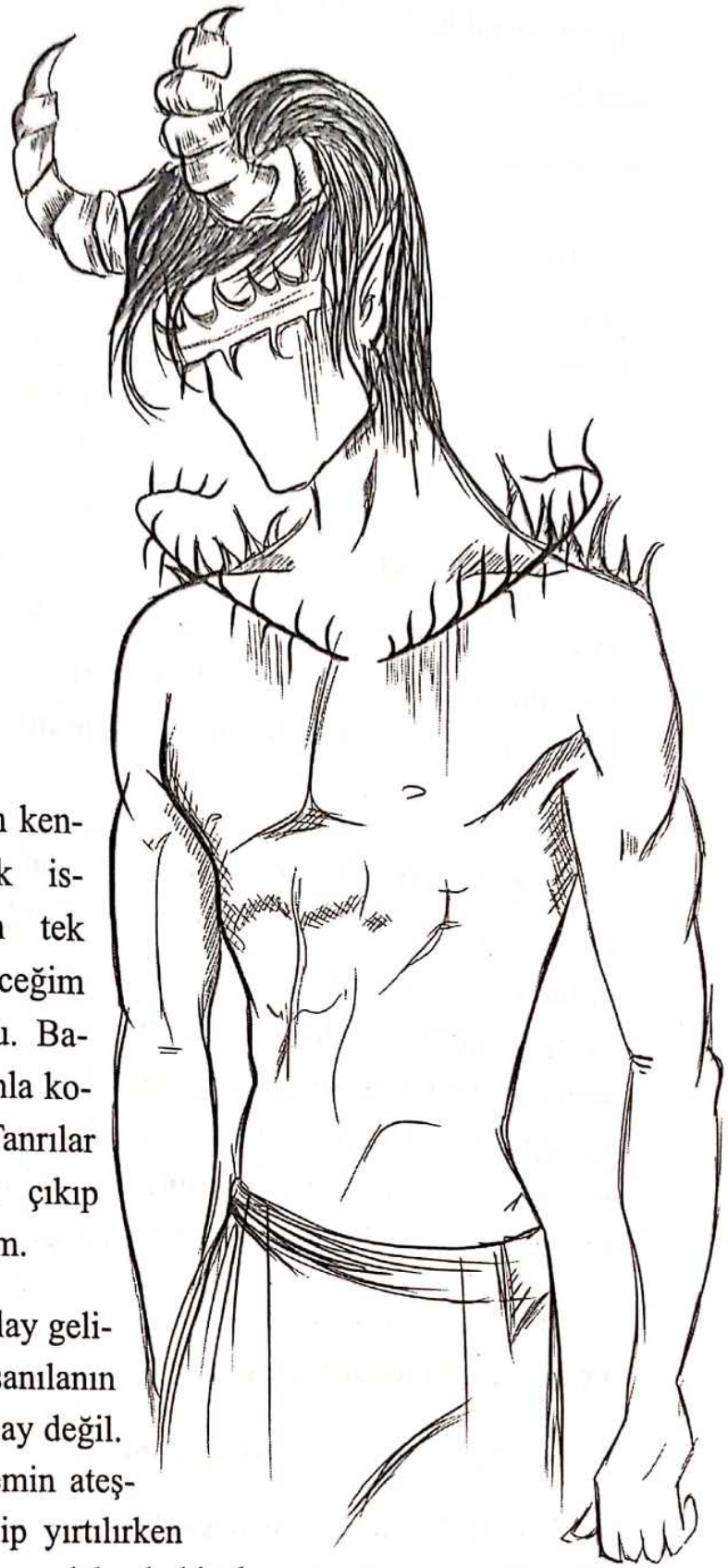

PERDE 5

Draza

Avare.

Evet, şu an kendimi tanımlamak istesem kelimenin tek anlamıyla seçeceğim sözcük bu olurdu. Babam o tuhaf adamla konuştuktan sonra Tanrılar belası çukurdan çıkıp dünyaya gelmiştim.

Bu kulağa kolay geliyor olabilir ama sanılanın aksine pek de kolay değil. Bir kere cehennemin ateşten perdesi incelip yırtılırken dünyaya bodoslama dalmak hiç hoş

CamScanner

bir şey değil ama ben kimim ki bu acı diyarında hoşluk peşinde sürüneyim.

"Sessizce kendine acıyor gibisin."

Ve elbette yalnız değildim. Yalnız kalmak için ölmek bile çare etmiyordu. Kurt bana yetişebilsin diye adımlarımı yavaşlattım. "Kendime acıma lüksünden yoksunum," dedim ters ters. Pekâlâ, melek gelip babama Aidan'ın yaşadığını söyledikten sonra cehenneme çıkıp ejderha krallarla görüşmüştüm. Kardeşimi ve Leydi Cassandra'yı -ki bunu söylerken insanda osurma hissi uyandırıyordu- kurtarma görevini üstleneceğim konusunda onları ikna etmem gerekmişti. Bana Valkür komutanı atamalarını istediğimde ise onlar bana çiftleşen bir vampir ve kurt bahşetmişlerdi. Katze ve Marcus. Cassie'nin manyak kardeşi ve en yakın arkadaşını.

Marcus gelip kolunu münasebetsizce omzuma atınca düşüncelerim silinip gitti. Bakışlarım omzuma değen kolu ve kurdun aydınlık yüzü arasında gidip geldi. "Kurtların tek kolla da iyi savaşabildiğini okumuştum." Bunun üzerine kurt kolunu çekip yanımda yürümeye devam etti. Arkamda bir yerlerdeki vahşi vampir hoşnutsuzca homurdanıyordu. Yani kadınlar konusunda bir karar mercii olmayabilirim ama bu vampiri seksi bulmak da ne bileyim. Kız vahşi, ürkütücü ve kabaydı.

"Örgütten sonra Marcus'ta yolunda olmayan bir şeyler var. Onu kızdırmak istemezsin Dazzy."

İrkildim. Sağ ayağım sol ayağıma basınca tökezledim.

"Pekâlâ," dedim olduğum yerde yüz seksen derece dönerek. "Siz ikinize mecbur olmam sizinle arkadaş olduğum anlamına gelmiyor. Bana saçma lakaplar takıp bedenimi ellemeye başla-

CamScanner

madan önce benim bir kara elf olduğumu unutmayın. Sizinle dövüşmeme gerek yok, tükürsem yeter." Kimse konuşmayınca anlaşıldığını düşünüp rahatladım. Babam tarafından bir elfe dönüşmekle lanetlendiğim gün çok minik, sevecen bir yeteneğim olmuştu. Tükürüğüm benim dışımdaki her varlıkta asit etkisi yaratarak onları zehirliyordu, elbette bunun cinsel hayatımı nasıl mahvettiğini tahmin edebilirsiniz. Ya da etmezsiniz, herkesten her şekilde nefret ediyordum.

"İkimizi de taşıman gerekecek." Marcus bir çalının arkasından uzaklara bakarken gözlerini düşünceli bir şekilde kısmıştı. "Bende bir farklılık var," dedi dalgın dalgın. "Ama bu bizi ölüme mi götürür yoksa işimize mi yarar bilmiyorum."

Kahkahalarla gülme isteğimi zar zor bastırdım.

"Beni ölüme götürmek pek kolay değil gençler ama sizi bilemem." Aslında olay böyle değildi ama kimsenin bilmesine gerek yoktu. Melek, son bir canım kaldığını söylemişti. Bu kez olur da biri başarabilirse ölecektim.

Katze, kurt erkek arkadaşının yanına gelip deli saçması pembe saçları kurdun yüzünü okşayana dek sokuldu. Aşk bir hastalıktı ve belli ki bulaşıcıydı. Başlarda Cassie ve Aidan'a midem bulanırken şimdi de bunlar çıkmıştı. Neden birileri devamlı yanımda birbirine sırnaşıyordu ki?

Saplık, dedi içimdeki ses. *Daha iyisi yok.*

"Oraya gittiğimizde pek fazla vaktimiz olmayacak. Birinin Cassie ve Aidan'ı araması gerekiyor. Diğer ikimiz ise onu kollamalıyız. Başka bir çare yok."

"O tesise girebilseniz bile çıkamazsınız."

CamScanner

Vücudumdaki tüm beyaz tüylerin kalktığı hissettim.

Ürperti sırtım boyunca tırmanırken sesin sahibine döndüm. Onu daha önce bir kez görmüştüm ve anında ondan kurtulmak istemiştim, tabii o zamanlar yanımızda ekibin kalanına kıyasla mantık sahibi olan tek kişi olan Cassie vardı. Ve işimize yarabileceğini söylemişti.

"Gaye," dedim mırıldanarak. Deli vampir onu tanımadığı için kızı işaret edip tanıttım. "Diriliş için çalışıyor ama biz kör gözle örgüte dalmadan önce bizi uyarmıştı."

Katze'nin gözleri kısıldı, kısıldı, öyle ki incecik birer çizgi halini alana dek küçüldü. Kızı inceliyordu ve memnun olmayan sesler çıkarıyordu. "Muhbirlere güven olmaz," dedi nihayet konuştuğunda. "Kendi ekibini satan bizi de satar." Ardından burnunu dikip kıza kıçını döndü.

Siyaset konusunda benden daha kötü bir kraliyet mensubu olamaz diye düşünen Rohan burada olsaydı, birazdan yapacağım şey karşısında gözleri yaşarırdı. "Onu üzerine alınma," dedim kıçı dönük vampiri işaret ederken. "Bize de böyle davranıyor." Kurt boğulur gibi bir ses çıkarınca vampir dirseğini Marcus'un karnına gömdü.

"Aslında," dedi Gaye zekice bakan parlak gözleri üzerimizde gezinirken. "En akıllınız o gibi. Bana güvenmemekte haklı." Sonrasında sırıttı. "Ama yine de şu an benden başka çareniz yok. Şehir dışı görevi için gönderilmiştim, bugün dönmem bekleniyordu. Yani kaderin cilvesi mi dersiniz bilmem ama sizinle karşılaşmam iyi oldu."

Marcus iri kollarını göğsünde kavuşturup kıza baktı. "İstatistiksel olarak bu çok düşük bir ihtimal ama yine de oldu an-

CamScanner

laşılan." Vampirine kıyasla daha mantıklı oluşu karşısında ne hissetsem bilememiştim. Kurt o kadar iri yarıydı ki bedeninin kendini geliştirmek için kullandığı tüm proteinlerin beyninden çalınıp kaslarına verildiğini düşünmüştüm. Anlaşılan öyle değildi.

Ee, dedi bilmiş iç sesim, *sonuçta Meredith'in kardeşi*. Lilith'in zekâsını bir şekilde almış olmalıydı zaten.

"Size yardım edeceğim ama bir tek şartla." Siyah çizmeleri yerdeki taşları döverken bakışlarını indirdi. "Eğer anlaşmaya uymazsanız size bir yardımım dokunamaz. Yani iç sesiniz ne diyorsa bir süre onu duymazdan geleceksiniz." Katze fısıldadı. "Kız zeki. Ondan hoşlanmadım."

Vampir zeki insanlardan hoşlanmıyorsa Marcus'un endişelenmesi gereken ciddi konular var demekti.

"Sen söyle, ben bize uyup uymadığını söylerim."

"Grubun lideri sen misin?" Marcus'la göz göze geldik. "Bir liderimiz olması gerekmiyor. Söyle," diye buyurdum ters ters.

Gaye bu kez emin değilmiş gibi bakıyordu. Yüzü şekilden şekle girerken karnını ağrıtan şartı söyledi. "İçeriye girmenizi sağlayacağım ama kimseyi öldürmeyeceksiniz." Hepimizin güleceği ortak bir espri olamayacağını düşünürdüm ama hiç de öyle değilmiş. Öyle ki ben küfredip kahkahayı basmadan önce ilk haykırarak kendinden geçen Katze olmuştu.

Kahkahaların izin verdiği ölçüde sesimi duyurmaya çalışırken sırıtıyordum. "O deli insanlar bize saldırırken ne yapacağız peki? Öyle mal gibi durmamızı beklemiyorsun herhâlde."

CamScanner

"Kız zeki değilmiş," dedi Katze. Sonra kolunu kardeşimin koluna doladı. "Sizinkilerin elinde dev gibi alev püskürten tüfekler var. Bizi diri diri yakarlarken ne yapmamızı bekliyorsunuz?"

Gaye'nin temkinli bakışları neredeyse gülmekten ağlayan üç kaçık üzerinde gezindi. "Eğer düşündüğüm şekilde olursa kimse sizi yakmaya çalışmayacak. Ee, ne diyorsunuz, anlaştık mı?"

Sırıtmaya ara verip bunu düşündüm. Marcus ile Katze de düşünüyor gibiydi.

Kıza güvenmiyordum ama bu bir kıstas olamazdı çünkü ben kimseye güvenmezdim.

"Dediğini yapalım bence," dedi kurt bana dönerek. "Eğer işler yolunda gitmezse zaten savaşacağız. Buraya bunun için geldik." Başımla onayladım. "Pekâlâ avcı, aklından geçen nedir?"

Kaybedecek bir şeyim kalmadığını düşünürken her seferinde bir şeyleri kaybederken acı çekmiştim. Kaybedecek şeylerim vardı. Öncelikle beni seven tek kişi, aynı kanın damarlarımızda aktığı kardeşim Aidanhell'di. Onu kaybetmek istemiyordum. Öte yandan Cassie ile aramda bir bağ oluşmuş gibiydi. Öldüğünü düşünmek pek rahat hissettirmiyordu. Meredith ise eğer ölmüşse bu gece rastgele bir bara girip âlem yapacaktım.

Gaye'nin yüzünde şeytani bir gülümseme belirince doğru kararı verip vermediğimiz konusunda derin düşüncelere düştüm. Belli ki deliydi, deli insanlar delice şeyler yapardı.

"Mısır'dan dönüyorum," dedi avcı yana çekilip arkasındaki araziyi işaret ettiğinde. Eski dev bir tabelanın altındaki büyük, siyah araca ilişti gözlerim. "Bagajdaki lahitlere girerseniz sizi depoya sokabilirim."

CamScanner

"Hmm," dedi Katze. "Bu fikir zararsız görünüyor. Sen neden sapıkça bir zevk almış gibi gülümsüyorsun peki?" Gaye kendisini takip etmemiz için işaret edip yürümeye başlamadan önce dişlerini gösterecek şekilde sırıttı.

"Lahitlerin içinde bin yıllık cesetler var. Onlarla biraz haşır neşir olmanız gerekecek."

***

Ağzıma bin yıllık bir adamın- ya da kadının- çene kemiği girmeye çalışırken dışarıdan gelen sesleri dinliyordum.

"Burada bu kadar adam var ama böylesi işlere hep seni gönderiyorlar. Üst kademelerden biri seni bayağı seviyor olmalı."

"Bana bayılıyorlar."

Sesleri dinlemekten başka yapacağım tek şey neredeyse bütünleştiğim cesedi yemek olurdu. Bu yüzden pürdikkat kesilip seslere kulak verdim.

"Türk hamamı hazır mı Philip? Bir sorsana. Eşyaları yükleyip uzunca bir süre yıkanmayı düşünüyorum."

Gözlerimi devirdim. Ve bunu gören tek kişi göz çukurları olmayan yıllanmış bir iskeletti. *Selam iskelet.*

"Siz takılın, biz burada sabaha kadar bekleriz," diye fısıldadı yanımdaki tabuttan kurt.

"Şşhhh, sessiz ol! Her şeyi mahvedeceksin." Ayağımla tabutunu tekmelemek istedim ama yakalanma riski beni durdurdu. İsteyeceğim en son şey birkaç askerin tabutumu açıp elindeki silahlarla beynimi taramasıydı.

CamScanner

Marcus susunca derin bir nefes aldım ve anında buna pişman oldum. Kum girebileceği her yerden bütün deliklerime dolmuştu şimdi.

Araç tekrar hareket edince rahatlamama engel olamadım. Her tümsekte ağzıma giren kumlar ve türlü yerlerinden eksilmiş çene kemiği eşliğinde sabretmenin sınırlarında geziniyordum.

Bir virajdan döndükten sonra araç biraz daha gitti ve sonunda durduk. Şoför kapısı açılıp kapandı ve nihayet bagaj kapağı kalktı. Tahtaların arasındaki ince yarıklardan floresanın cılız ışığı girerken derin bir nefes aldım.

Avcı ilk benim tabutumun kapağını açtı. Kilidi açıp takırtı sesleri eşliğinde kapağı yana çekti. Ela gözleri bana değince gülmemek için yüzü şekilden şekle girdi. Ters ters ona bakarken cesedin üzerinden kalktım.

Gaye diğer tabutları açıp bizimkileri özgürlüğüne kavuştururken tahtanın üzerine oturmuş üzerimi silkeliyordum. "Eğer o hamamda yer varsa biz de yıkanabiliriz," dedim alayla. "Gerçi bu kirin çıkması için beni kör kuyulara sokmaları lazım."

Gaye, lahitin kapağını tekrar kapatırken sırıtıyordu. "Belki de," dedi sanki sadece kendisinin bildiği bir espriye sessizce gülerken. Katze arabadan atladıktan sonra pantolonumun kıç tarafını silkeleyip peşinden indim.

Marcus inmemişti. Göz ucumla avcı ile kurda baktım. Kurdun sarı gözleri anahtarları tek tek kilitleyen kızdaydı. Marcus, Gaye mezarları kapatırken hafifçe öne eğilip, "Senin ne olduğunu biliyorum," dedi sessizce.

Elf kulaklarım neler duyuyordu böyle?

CamScanner

Gömleğimi silkeler gibi yaparken kulağımı kabarttım.

"Ya, öyle mi?" dedi kız, sesi neşeli geliyordu. Son kilidi de halledip inmek için yürüyünce Marcus kızın kolunu tuttu. "Ya- zarsın sen. Nam-ı diğer *kâhinler kâhini*."

Kızın yanıt vermesini beklerken huzursuz davranışlarımla vampirin dikkatini çekmemeye çalıştım.

"Sen de zamanlar arası yolculuk yapan bir kurt adamsın," dedi Gaye. Sesindeki ani değişiklik tüyler ürperticiydi. Genç bir kadından beklenmeyecek şekilde bilgeceydi. Sanki az önceki deli kız gitmiş yerine başka bir şey gelmişti. "Eğer sen söy- lemezsen ben de söylemem," dedi Marcus. Ardından hemen ekledi. "Hem ayrıca zamanlar arası yolculuk yapamıyorum. Meredith bir süredir benimle uğraşmayı bıraktı. Öte yandan sen aradıkları kâhin misin?"

Bir kâhinin arandığını duymuştum. Ama kâhinin kimliğini diğerleri gibi ben de bilmiyordum.

"Hayır," dedi avcı. "Aradıkları kâhin başka biri. Ben bura- lara ait değilim, müdahalem kısıtlı. Ayrıca aradığınız kâhin tam bir baş belası."

Neyi dinliyordum, ne kadarını anlıyordum, bilmiyordum ama dinliyordum işte.

"Neden buradasın?" diye fısıldadı Marcus kızın kolunu bı- rakırken. "Eğlencesine mi?" Gaye yürüyüp arabadan atlamadan önce yanıtladı kurdu. "Göz kulak oluyorum diyelim."

Yanıma gelip kurdun geçmesini bekledikten sonra kapıları kapattı. "Bizi dinlediğini biliyorum," dedi sadece. Sonrasında

CamScanner

işaret edip üçümüzü arabanın yanındaki kolonun dibine çağırdı. "Sırayla gideceğiz. Önce bir üst kattaki morga. Strigoi varlığı..."

Eğer kalbim uzun zaman önce bir kadın tarafından en acımasız şekilde kırılmamış olsaydı içimde ince bir sızı hissederdim. Ama Aloha'yı severdim. Bir zamanlar onunla yaşamıştım. O, hep ve her baş belası Aidanhell ile.

"Ölüleri toplamayı sonraya bıraksak?" diye sorarken yapmacık laklaşan sesim karşısında dehşete kapıldım. Hani kalbim kırılmıştı benim?

Gaye eliyle havayı dövdü. "Hayır, ölmedi. Parçaları dikilebilir. Onu alıp üst kata, Cassie'ye geçeriz, sonra sırasıyla diğerleri. Tamam mı?"

Ceketinin kolunu sıvayıp bileğini çevirerek ince, küçük bilekliği gösterdi. "Bu kapılardan geçmenizi sağlayacak. Tesis doğaüstü varlıkların içeride cirit atmaması için büyülendi. Kısa süreliğine o büyüyü kaldırdım."

"Sen cadı mısın?" Hepimiz sessizliğini bozan vampir kıza baktık. Gaye'den hiç hoşlanmamıştı. Minik burun delikleri devamlı olarak kızı koklamakla meşguldü. Eh, onu suçlayamazdım.

"Hayır. Bir cehennem cadısı sizin için büyüleri kaldırdı ama fazla vaktimiz yok. Diğerleri fark etmeden sizi buradan çıkarmalıyız." Elini pantolonunun arka cebine atıp ince, metal bileklikleri çıkardı. Birini bana uzattı, diğerini de Katze'nin eline tutuşturdu. "Sen ve Marcus morga gireceksiniz, ben ise Draza ile beraber yukarı çıkacağım. Dönerken sizi de alırız. Sırasıyla." Derin bir nefesle şişirdi göğsünü. "Sıralamadaki en ufak bir hata, her şeyi çıkmaza sürükler."

CamScanner

Arabadan uzaklaşıp kendimizi açığa çıkardık. Avcının peşi sıra yürürken beynimden çeşitli kıyamet senaryoları geçiyordu. Her an birimizin kafasında lazerden kırmızı, küçük bir nokta belireceğini düşünürken merdivenlere varmıştık. Avcı metal kapıyı ittirip hepimizi içeri soktu.

Basamakları sessizce çıkarken bedenimizi olabildiğince duvara yaslamıştık. "Şu an açık hedefiz, biliyorsun değil mi? Bir silah verseydiniz bari." Gaye işaret parmağını dudağına götürüp azarlar gibi bana baktı. "Silaha ihtiyacın varmış gibi konuştun." Azarlandığıma mı yoksa bir iblis olduğumu bir anlığına unutmama mı şaşırmalıydım bilemedim.

Sahanlığa vardığımızda avcı eliyle koridordaki ilk kapıyı işaret etti. Katze'ye bakarkenki deli gözleri ışıldıyordu. "Siz ikiniz şuraya gideceksiniz. Aloha orada, tamam mı? Biz dönerken sizi alacağız." Katze kurdun elini tutup kalan basamakları ikişer üçer çıkmaya başladı.

"Kaldık baş başa elf." Eliyle ceketinin ceplerini yoklarken etrafı kolaçan ettim. "Anormalsin," dedim sessizce. "Kâinatta normal bir yaratık kalmadığını düşünmeye başladım." Gaye yanıt vermedi. İç ceplerine bakarken kaşları çatılmıştı. Aradığı şey her neyse bulamıyor gibiydi. Sonrasında sessizce küfretti ve kontrol ettiği yerlere tekrar bakmaya başladı. "Hah, burada," dedi ön cebinden çıkardığı ufacık anahtarı bana verirken. "İhtiyacın olabilir," diye bildirdi. Sonrasında eliyle yukarıyı işaret edip sessizce basamakları tırmanmaya koyuldu.

Üst kata vardığımızda durdu avcı. "Neden bu kadar fazla eleman var ki?" Kendi kendine mırıldanıyordu. Sırtını duvara verdiğinde karın hizasından az önce baktığı yere baktım. İkisi iki yanda olmak üzere dört tane silahlı herif kapıda dikiliyordu.

CamScanner

"Kimseyi indirmeyeceğimize söz verdik ama," dedim duvarın dibine sinerek. "Onları aşmadan oraya girmemize imkân yok." Gaye'nin düşünceli bakışları merdivenin basamaklarını ezberliyor gibi yere dikilmişti.

"Bu böyledir avcı. Birilerini feda etmeden ilerleyemezsin."

Avcının gözleri yerden kalkmadan yanıtladı beni. "Çok fedakârlık yaptığın bir geçmişin varmış gibi konuştun," dedi sessizce. Sonrasında cep telefonunu çıkarıp birkaç basamak aşağı indi.

"Selam Misha. Burada insanlar var ve kimsenin ölmesini istemiyorum. Hayır, onlardan birinin ruhunu ememezsin. Teşekkürler. Onları bayıltabilir misin? Teşekkürler. Bekliyorum." Telefonu kapatıp pantolonun arka cebine tıktı. "Biraz bekleyelim," dedi avuç içlerini pantolonuna silerken.

Yaklaşık bir dakika sonra sesler gelmeye başladı. Başımı uzatıp bakınca adamların birer bez bebekmiş gibi yere yığıldığını gördüm. Bir tanesinin kafası diğerinin karnına düşmüştü.

"Uzaktan öldürebildiğinizi bilmiyordum."

"Bayıldılar."

Bileğime taktığım bileklikle sensörleri açarken gözlerim yerdeki adamlardaydı. *Muazzam bir güç*, diye düşündüm. Keşke bende de olsaydı.

Ve o an yalnız olduğumu fark ettim. Arkamı dönüp baktığımda avcı gitmişti. "Hay, sikerler!" Ne yapacağımı bilemeden orada öylece dikildim. Sonrasında tekrar söverek kapıları kapattım.

CamScanner

Şimdi upuzun, beyaz bir koridorun başında duruyordum. Sağda ve solda uzanan kapıların metal yüzeylerine tepemdeki lambalardan ışık vuruyordu. Zemin ise bir hastaneyi anımsatacak cinsten soğuk ve temizdi. İçten içe birilerini öldürüp kanlarıyla buraları yıkamanın iyi hissettireceğini biliyordum ama bunu yapmak yerine ilk gördüğüm kapıya sensörü okuttum. Oda açılınca başımı içeri uzattım, boştu. Bir kez daha sövdüm.

Üç odaya daha bakıp boş olduklarını görünce hevesim de inancım da kaçmaya başlamıştı. Gaye bizi kandırmıştı, belki köşeye sıkıştırmıştı. Belki de birazdan birkaç Diriliş askeri kıçımda bitecek ve o güzeller güzeli alevli silahlarıyla kıçımı yakacaklardı.

Ben bu düşünceler eşliğinde bahtıma yanarken sensöre bir kez daha uzandım ve kapı açıldı. Yine boş olduğunu düşünerek başımı uzattım ama doluydu. Yatakta biri yatıyordu ve sırtı dönüktü. Hemen içeri girip kapıyı arkamdan kapattım. Tekrar döndüğümde odadaki kişi yatakta doğrulmuştu.

Uykulu gözleri üzerimde bir an için gezindi. Ardından aşinası olduğum yeşil gözler kocaman açıldı.

Meredith.

İyi de Cassandra'yı bulmam gerekiyordu, bu Tanrılar belası kadını değil.

Arkamı dönüp gitmek için yeltendiğimde birden durdum. Beynim karar veremiyordu sanki. Meredith'i burada bırakıp çıkıp Cassie'yi aramaya devam etmeliydim ama içimdeki acı düşkünü mal yanım gelmişken cadıyı kurtarmam gerektiğini söylüyordu.

CamScanner

Ben ise hangi yanımı şişleyip hangisini kucaklayacağımı bilemez hâlde orada kalakalmıştım.

Sonrasında tekrar cadıya döndüm. Hâlâ bana bakıyordu. Dağınık saçlarını omzunun gerisine atmıştı. Yataktan sarkıttığı ayak bileklerinden birinde zincir vardı. Üzerinde de dizlerinin hemen altında biten beyaz tulum gibi bir şey giyiliydi.

"Sen daha ölmedin mi?" diye sorarken çoktan yanına yürümeye başlamıştım.

Cadı ben ona yaklaşırken gözlerini kısmıştı. Bakışları bir bana bir de sensörün yanıp söndüğü kapıya gidiyordu. "Sahi mi?" diye güldüm kapıyı işaret ederken. "Benimle gitmektense bu piçlere teslim olmayı yeğlersin." Kız yanıt vermeyince ne zaman tuttuğumu bilmediğim nefesimi bıraktım. Bunun beni şaşırtmış olması gerekirdi ama şaşırtmamıştı. Benden nefret etmişti, ben de ondan nefret etmiştim.

Acaba benimle sahte sevgililiğini yaşarken de benden nefret etmiş miydi? Beni öperken aklından ne geçmişti? Ne kadar aptal olduğum dışında tabii.

Birini istemeden öpebilir miydim? Belki de.

Orada durup şeytanlarının birbirini şişlediği turuncu kafasından neler geçtiğini okumaya çalıştım. İmkânı yoktu.

"Beni kurtarmaya mı geldin?" Ayaklanır gibi olunca sinir tepeme çıktı. "Boş ver. Saçma bir fikirdi. Ben gidiyorum, sen de burada acı içinde falan öl. Ya da ölme. Birilerini kendine âşık et ve senin için kendini feda ederek seni kurtarsın." Arkamı dönüp bileğimi sensöre okutarak kapıdan çıktım.

CamScanner

Aptal kalbim öyle bir çarpıyordu ki elimi göğsüme sokup tırnaklarımla kendi kalbimi deşmek istedim. *Bu kadar mısın Draza? Hâlâ ona nasıl sinirlenebilirsin? O kadındaki hiçbir şey sende olumsuz bile olsa hiçbir duygu uyandırmamalı. Onu öldürmeyi bile düşlememelisin.*

Nefesim düzene giremiyordu.

Koridor bomboştu. Kız da savunmasız görünmüştü.

Ama bu bir illüzyon, dedi yara almaya doyan mantıklı yanım. *Sen artık onun illüzyonlarına aldanmayacak kadar akıllısın.* Ama acı düşkünü, belaya salya akıtan yanım kızın güçsüz ve zararsız olduğu konusunda ısrarcıydı.

Ona bir bak diyordu, sadece. *Artık sana zarar verecek kadar güçlü değil.*

Ne yaptığımı bilmeden tekrar sensörü okutup kapıyı açtım. Ayağa kalkmış tırnaklarını dişliyordu. Ben kapı aralığında dururken bana baktı. Yeşil gözleri önce gözlerimde, ardından tüm yüzümde ağır ağır gezindi.

"Seni kurtarmam için bana yalvaracağın parta geldik," dedim ters ters. "Bekliyorum." Kadın gülünce kalbimde bir yer ters takla atmakla harakiri yapmak arasında sıkışıp kaldı. "Çok beklersin," dedi cadı. Ardından yatağa oturdu ve çenesini dikleştirerek başını yan çevirdi.

İnadından ölecekti. Bıraksaydım da ölseydi.

"Seni kurtarıyorum ya bana da lanet olsun!" İçeri girip yanına gittim. Diz çöküp eğilerek bir elimle zincirlenmiş bacağını tuttum. Parmaklarımın değdiği yerlerdeki sarı silik tüyler dikleşirken diğer elimle Gaye'nin verdiği bok böceği boyutunda-

CamScanner

ki anahtarı çıkardım. Kilide sokup çevirirken Meredith titriyor gibiydi. Başımı kaldırıp yüzüne bakacağıma kendimi sikerdim daha iyiydi.

Kilit açılınca zinciri gevşetip başımı kaldırmadan ayağa kalktım. Cadı anahtardan kurtarıp inecik ayak bileğini ovalamaya başladı.

Bir teşekkür dahi edemeyecek kadar kibirliydi.

Onu gören de kendisiyle sevgiliyken annesiyle yatanın ben olduğumu düşünürdü. Anılar beynime üşüşünce gözlerimi sımsıkı kapatıp derin nefesler aldım.

Kader bana baş düşmanımı kurtaracak kadar ne yaşatmıştı? Zihnim geçmişten beni bugüne kadar getiren ne varsa göstermeye başlayınca pes ettim. Şimdi sırası değildi.

"Seni omzumda taşımamı mı istiyorsun? O uğursuz kıçını kaldır ve beni takip et, diğerlerini bulmamız lazım."

Cadı ayağa kalkarken bir anlığına yüzüne bakma gafletine düştüm. Yüzü endişeden kızarmıştı, şaşkındı. Yeşil gözleri korkuyla gölgelenmiş gibiydi ya da ben ciddi ciddi tüm bunları uyduruyordum.

Ah Tanrım! Ondan nefret ediyorum.

Biri şu kızı öldürsün, belli ki ben yapamıyorum.

"Diğerleri mi?" dedi cadı ve ben onun öldüğü muhtemel senaryolardan sıyrılıp ana odaklanmaya çalıştım. "İyi de burada benden başka kimse yok ki."

Sonrasında olabildiğince hızla bana her şeyi anlattı. Cassandra onun için geleceğini söyleyip gitmişti ve bu henüz dün

CamScanner

olmuştu. Aidan da burada değildi. Buraya canımı hiçe sayarak kurtarmaya geldiğim tek kişi anlaşılan Meredith'ti. *Harika! Teşekkürler karma.*

Kapıda bir hareketlilik olunca belimdeki olmayan hançerime elimi uzattım. Sonrasında parmaklarım leğen kemiğime değdi ve sessizce küfrettim. Gaye koyu kumral kafasını içeri uzatıp, "Harika, buradasınız," dedi nefes nefese. "Birazdan uyanacaklar. Çabuk olun, diğerleri arabada bekliyor," dedi. Peşi sıra odadan çıkarken cadının bakışlarını sırtımda hissettim. *Evet Mer, uğruna vazgeçtiğim kanatlarım yeniden sırtımda şimdi. Her şey ait olması gereken yerde. Kanatlarım benimle ve sen benden uzaktasın.*

Gaye durunca ben de durdum ve Meredith sırtıma çarptı.

Belki de yeterince uzakta değildi.

Bana değmesin diye bedenimi çekerken cadı düşer gibi oldu ve gömleğime tutundu. "Ne oluyor orada?" diye sordu Gaye cadıya bakarken. "Yürüyecek kadar iyi misin?" Meredith'in parmakları hâlâ belimdeydi ve ben arkamı dönme zahmetine girmemiştim.

"Sanırım değilim," dedi cadı. Ayağa kalkmaya çalışıp bir kez daha tökezleyince gözlerimi devirip arkamı döndüm. Kollarından tutup ayağa kalkmasını sağladığımda yorgun bakışları yüzüme düşünce gözlerimi kaçırdım. "Onu taşımam gerektiğini söylemeyeceksin değil mi?" dedim bıkkınca. Gaye omuz silkince milyonuncu kez kadere orta parmağımı gösterdim.

"Bir yerimi tırmalamaya çalışma," diye uyardım Meredith'i. Ardından kolunu bırakıp sırtından destek alarak kucağıma

CamScanner

aldım. Başı omuz hizama gelince bir an için ikimiz de konuşmadık.

O belli ki beni tırmalamayacaktı, ben de onu yere atıp üzerine basmayacaktım.

O irileşen burun delikleriyle kokumu içine çekecekti, ben de aşinası olduğum ince bedeninin hafifliğini hatırlamayacaktım.

"Bu iğrenç şeyi taşıyacağımı bilseydim buraya asla gelmezdim." Gaye yanıt vermeyip kapıyı işaret etti. Kucağımda Meredith, avcının arkasından sessizce basamakları indim.

Zayıflamış mıydı bu?

Şu el bileklerindeki silik kırmızı izler neydi peki?

İşkence mi görmüştü?

Umarım görmüştür.

Çenemi sıkmaktan dişlerimi kıracaktım. Ben öyle çok onurlu, kocaman kalpli bir adam değildim. Ve bu hâle gelmemin en büyük sebebi de kucağımda olan kadındı.

Park ettiğimiz yere giderken ona bakmadım. Her adımımda sallanan başını, omuzlarıma değen turuncu saçlarını görmezden geldim. Şu an zayıftı, evet ama ihtişamlı zamanlarında Meredith bir yılandı. Koynuma aldığım bir yılan. Tükürüğümden bile daha zehirli bakışları olan bir yılan. Öyle ki bir zamanlar o bakışlar uğruna can alırdım.

Şimdiyse... Şimdi sadece bir kadındı işte. İğrendiğim bir kadın.

İleride bir hareketlilik olunca birden durdum. "Birileri var," dedim avcıya. "Gölgelerini gördüm." Avcı en yakındaki kolona

CamScanner

gizlenince hemen arkasından ben de saklandım. Gölgeler hareket edince bir tanesi tısladı.

"Bizimkilermiş," dedim rahatlayarak. Yani aklı başında kaç insan tıslardı ki?

Sarı bir kafa görüş açıma girince bizimkiler olduğundan emin oldum. Kurt beni görünce eliyle işaret etti. Hemen omuz hizasındaki vampir bizi görebilmek için zıpladı. Yanlarına gidince ikisi de kucağımdaki cadıya baktı. Cadı da onlara.

Ve ben Marcus'un yanına yaklaşarak kucağımdaki zehirli kadını ona uzattım. "Al, senin kardeşin, senin sorumluluğun." Marcus Meredith'i kucaklayınca kollarımdan aniden giden ağırlık karşısında önce afalladım, hemen sonrasında ise rahatladım. Az önce çektiğim işkence cehennem cadılarıyla yaşadığım anları özletecek cinstendi.

"Sizinkileri bulmamız gerek. Nereye gitmiş olabilirler?" Avcı girmemiz için kapıyı açınca bir bir arabaya atladık. "Bara gitmiş olabilir. Morgain incisi taşıyan bir fani var. Bizi oraya götür," dedi kurt. Hepimiz arkaya doluştuktan sonra Gaye kapıyı kapatmadan önce son bir kez bize baktı. "Hepiniz çökün. Tesisten çıktıktan sonra kıymetli başlarınızı kaldırabilirsiniz."

CamScanner

Senin ne olduğunu biliyorum.
Yazarsın sen. Nam-ı diğer
kâhinler kâhini.

CamScanner

PERDE 6

Kâhin, perdeyi elinin tersiyle vurup kapatırken gülümsüyordu.

Tanrı biliyor, senelerdir gülememişti hiç.

Sanki varoluşu acıya bağlıymış gibi hapsolmuştu umutsuzluklara kâhin. Var olabilmenin bedelini her nefesiyle ödemişti, değil mi? Ödemişti sahi. Belki de ödeyememişti daha. Bedeller bitmemişti.

"Doğumumun borcu," dedi kâhin kendi kendine. "Oysa Cassie hiç bedel ödemedi." Şimdi avuçlarının içi yanmıştı işte. Cassie. Şu aptal kız. Her şeye sahip olan ama hak etmek için hiç çabalamak zorunda kalmamış şu aptal melez.

Bir ömre kaç sıfat sığdırmıştı sahi?

CamScanner

Melez, avcı ve belki uzunca bir süre şeytan olmuştu Cassandra. Kâhin düşündü. Tek sıfatı üzerine uzun uzun düşündü. Onu tanımlayacak daha yüce bir şeyler var mı diye taradı anılarını.

Anıları. Hepsi birbirinden karanlık, birbirinden kan kokulu ve birbirinden ağır bedelli anıları. Tek bir güzel şey yaşamamış mıydı? Tek bir sevgi kırıntısı aradı zihninde kâhin ama bulamadı.

Kendini yaşamını sürdürdüğü o aptal, herkesten ırak tepedeki kulesindeki büyük, geniş yatağına bıraktı. Görebilen tek gözü cibinliğin tepesindeki küredeydi şimdi. Küredeki görüntüler birbiri ardına karışıp giderken onları izlemeyi sürdürdü kâhin. Bir görüntü Cassandra'nın küçüklüğüne aitti. Beyaz, kocaman bir gofret yiyordu avcı. Gofretin çikolatası neredeyse tüm yüzüne bulaşmıştı. Parmaklarını dudaklarına götürdü kâhin. O istese beyaz çikolataların en kalitelisini yiyebilirdi tabii. Ama neye yarayacaktı ki? Cassandra bir dövüş antrenmanından sonra gizlice arkadaşlarıyla toplaşıp yemişti çikolatasını. Kâhinin böyle bir hayatı yoktu ki. O hiç arkadaşlarıyla antrenman yapmamıştı. Onun hiç arkadaşı olmamıştı.

Gaye vardı gerçi. Ama o da ona yardım etmezdi. O da *diğerlerini* ondan daha çok severdi. Bu evreni zaten hiç sevememişti. Kâhin de bu evreni sevmiyordu zaten.

Yumrukları sıkılı bir hâlde bakmayı sürdürdü küresine. Görüntü bir kez daha değişti. Bu kez Cassandra bir erkeğin üzerindeydi. Nefes nefeseydi, yanakları hissettiği arzu karşısında kızarmıştı. Erkek ise aptalın tekiydi. Cassandra'nın ergenliğini keşfetmek için oynadığı aptal avcı çocuklardan biriydi işte.

CamScanner

Kâhinin hayatında bir tek erkek olmamıştı. Olamamıştı ki. O kendine ait olan yaşantıyı yaşayamamıştı. Biri onun yerine hayatının keyfini sürerken o karanlıklara mahkûm olmuştu. İtilip kakılan, hiçbir yere ait olamayacak kadar acınası bir ruha hapsolmuştu.

Kimse sevmemişti onu. Bazen... O bile sevmemişti kendini.

Bazıları çamurdan, bazıları alevden yaratılmıştı bu kâinatın ruhlarının; kâhin ise nefretten yaratıldığına inanıyordu. Bir rahimden gelmedim diyordu bazen. Ben mükemmel bir aşkın ya da anlık yoğun bir şehvetin meyvesi olamam. Ben sadece var oldum işte. İstenmeyerek, nefret edilerek var oldum işte.

Ama belki de öyle değildi. Bir zamanlar bir kadın onun için gözyaşı dökmüştü. Küredeki görüntü değişirken kâhin o kadını düşündü. Bu acınası, karanlık, nefretin yüzdüğü hayat diyebileceği süreklilik silsilesinde bir tek gerçek anısı vardı. O da bir kadının döktüğü gözyaşında saklı kalmıştı.

Görüntüdeki kadın ağlıyordu. Kucağında ise hareketsiz bir kızın ufak bedeni vardı. Kâhin devamını biliyordu. Devamında o küçük oda şeytanlarla dolacaktı. Bir kadın cesedi alıp temizleyip giydirecekti ve ağlayan kadın, kızının soğuk cansız alnına bir öpücük konduracaktı. Sonra mı? Sonrası ziyan. Diri diri gömülecekti küçük kız. Toprak kazıldıkça kazılacak, kadın ağladıkça ağlayacaktı. Kız ise çukurun içine konacak ve üzerine topraklar atılacaktı. Bir adam şeytanların gömülmediğini söyleyecekti, sonra ağlayan kadın ona tokat atacaktı ve topraklar kızının ölü bedenini sarmaya devam edecekti.

Kâhin o tokat üzerine senelerce düşünecekti.

CamScanner

Ağlayan kadının öfkeyle attığı tokatta bir sevgi gizliydi diye düşünecekti. Onu sevdiği için kaybını yaşayan kadının duyduğu sadakatin eseriydi o öfkeli tokat.

Sonra karanlık çöktüğünde kadın götürülecekti ve küçük kız toprakla beraber yalnız kalacaktı. Ta ki biri mezarını kazıp cansız bedenini ay ışığına çıkarana kadar. Siyah cüppeli bir yabancı kızın cesedindeki toprakları temizleyecek ve üzerine doğru eğilecekti. "Ah zavallı küçük kız," diyecekti. "Demek zamanından önce öldün."

Kâhin o an cüppenin altındakini görebilmek için yatakta dirsekleri üzerinde doğruldu. Ama anı berrak değildi. Öyle bulanıktı ki hiçbir şey net seçilmiyordu. En sonunda pes edip kendini yatağa bıraktı kâhin. Küre bile karanlığa gömülürken o kapatamadı gözlerini. Öfke attırıyordu kalbini, öfke olmadan nefes alamazdı sanki.

Kedisi yatağına zıplayıp ayaklarının dibine kıvrılırken gözleri tüylü, minik yaratığa kaydı. Kalbindeki tek iyi şey o kediydi kâhinin. Tek güzel şey oydu.

Kapı çalınınca hemen kapadı gözlerini.

Sonra kapı tekrar çalındı ama kâhin gözlerini açmadı.

Sonrasında ise kapı açıldı ve siyah cüppeli havada süzülür gibi içeri girdi. Kâhin sessizce iç çekti. Yaratık yatağın yanına çıktıktan sonra tül cibinliğin arasına daldı ve kâhinin tam karşısında havada durdu.

"Ne oldu?" diye sordu kâhin gözlerini istemeyerek açarken.

"Diyarlar arası perde inceliyor," dedi cüppeli kadın. Sesi yılanları andıran ufak s harfleriyle gölgelenmişti. "Yolculuk

CamScanner

için güzel bir zaman ve elbette kehanet okumak için." Tüyleri ürperdi kâhinin. Bir an nutku tutuldu, midesi bulanır gibi oldu. Bulandı da. Kâhin öğürmesine engel olamadı. Kalkıp yatağın hemen yanına kustu. Ardına kadar açılan gözleri ise yatakta huzurla uyuyan kedisindeydi.

Lütfen. Bir daha olmasın, diye düşündü ama nafileydi.

Hep böyle olmuştu.

Her kehanet okuma görevinde, hayattaki en sevdiği varlığı feda etmesi gerekmişti. Bu yüzden hiç kimseyi sevememişti kâhin. Sevdiği her varlığı öldürmesi gerekmişti çünkü.

"Öldürmen icap edeceğini bile bile bir varlığa bağlanman senin suçun," dedi siyah cüppeli kadın. Başlığını bir an olsun indirmeden izlemişti kâhini. "Her seferinde vazgeçeceğini de bilsen o kedileri seviyorsun."

Kâhinin kalbi acıdı.

Öyle çok acıdı ki sanki kırılacaktı. Neredeyse kırılacaktı.

Gözleri son kehanetinden sonra yolda bulduğu ve yaşamındaki en çok sevdiği varlığa kayarken dudakları kurumuştu.

Önceki kehanetleri de okumuştu, onlarda da en sevdiği varlıkları öldürmüştü. Ona bakan onu kurtaran kim varsa ellerinde can vermişti. Birden fazla ömre yetecek kadar cinayet işlenmişti, bizzat o işlemişti.

"Ben yapamam," dedi kâhin yataktan kalkarken. "Bu kez yeter! Yeter!"

Cüppeli varlık usulca dokundu yatağa, uzanıp uykuya dalan siyah kediyi kolları arasına aldı. "Eğer ben yaparsam acı çeker."

CamScanner

Kâhin nefretten doğduğunu hiç unutabilir miydi? Bir an olsun unutamazdı. Gözleri sinirden çakmak çakmak olmuşken bu dünyadaki en çok sevdiği varlığı kucağına aldı. Kedinin başını okşadı, okşadı ve nihayet derin bir nefes aldı. "Bu kez kehaneti okumayacağım," dedi birden. "Bu kez biz de herkes gibi kör ilerleyeceğiz."

Cüppeli yaratık elini kediye uzatınca kâhin hayvanı kucaklayıp göğsüne bastırdı. "Sakın," dedi öfkeyle.

Varlık bir an için tereddüte kapıldı. "Kendini düşünme. Bu diyarlar arası denge için önemli. Kâhinin görmesi gerekiyor. Karanlıkta ilerleyemeyiz. Bu kadar sona yaklaşmışken olmaz. Tehlikeye attığın şey birden fazla dünya."

Kâhin, Cassie'yi düşündü ve bir kez daha ondan nefret etti.

Hayatını çaldı. Anılarını çaldı. Yaşanmamış milyarlarca güzelliği aldı ondan, şimdi kedisini de almasına izin vermeyecekti.

"Kâinat bu kez bensiz idare edecek. Akıtacak tek bir damla kanım kalmadı bu dünyaya. Ben bedelimi ödedim." Ardından kucağında kedisiyle arkasını dönerek kulesinin karanlık, uğursuz odasından çıktı.

O duymadı ama arkasındaki kadın gülüyordu.

Cüppeli yaratık öyle derin gülüyordu ki kulenin basamaklarından inen kâhin onu duyabilseydi tüyleri diken diken olurdu.

Kürenin yüzeyi titreşip açılmıştı. Bir görüntü belirmişti. Görüntüde Cassie başka bir Cassie'nin kalbine hançerini saplıyordu.

Biri ölüyordu.

CamScanner

Biri yaşıyordu.

Ama kulenin merdivenlerini inen kâhin bunların hiçbirini görememişti.

***

Draza

Burada değillerdi.

Max'in barına gelmiştik. Gaye bizi bırakıp örgüte döneli yarım saatten fazla olmuştu.

Taburede oturup Max'in hazırladığı içkiyi içerken tekrar tekrar düşünüyordum. Burada değillerse nereye gitmişlerdi?

Yaşıyorlar mıydı?

Başımı cam tezgâhtan kaldırıp sandviç hazırlayan barmene baktım. Hem ağlıyor hem çalışıyor gibi acınası bir hali vardı. Salatalıkları tutan parmakları titriyordu. Kendi kendine sorular sorup kendi kendini telkin ediyordu. Çıkardığı uğultular kulağımdaki pislikleri titreştiriyordu. Artık daha fazla mızmızlanmasına dayanamadığımda son yudumu dikip boş bardağı tezgâha gürültülü bir şekilde koydum.

"Kes şunu artık! Böyle ağlayacağına nerede olabildiklerini düşünmeye başla. Dünyadayken nerelere gidiyorlardı? Cassie uzunca bir süre burada yaşadı. Gittiği başka yerler olmak zorunda." Max neredeyse gözyaşlarının sümükle karışıp düştüğü sandviçe üzgün üzgün baktı. "Bilmiyorum. Pek bir yerde takılmazdı. Meredith daha iyi bilir."

CamScanner

Tabii Meredith bilirdi. O uğursuz kadının bilmediği şey var mıydı?

Adından bahsedildiği duyar gibi cadı merdivenden inmeye başladı. Üzerine kan lekeli bir kot ve kendisine birkaç beden büyük gelen beyaz bir tişört giymişti. "Tek bildiğim yaşadıkları. Beth onu güvenli bir yere götürmüştür." Bunu genel geçer bir doğru gibi söylemişti ama kör bir mamut bile endişeden kıvrandığını anlayabilirdi.

"Kurtla vampir nerede? Yine sevişiyorlar mı?" Cadının bakışları konuştuğum için şaşkınlıkla üzerimde donakaldı, sonrasında ise yutkundu. "Bilmiyorum."

Şimdi şaşırma sırası bendeydi. *Uğursuz*, yanıt vermişti.

İç çekerek masaya çarptığım boş bardağa baktım. "Şunu doldurursan kaşıyamadığın yerlerini bile kaşırım," dedim Max'e. Max, dediğimi anlayamamış gibi baktıysa da en yakınındaki şişeyi bana uzattı. "Al. Mekân senin." Şişeyi elinden alıp kapağı açtım.

"O sandviçi yiyebilir miyim?" Meredith'in sesi fazla yakından gelmişti. Çok yakındı. Bilerek ona bakmadım. Barmen tezgâhın üzerinden eğilip sandviçi uzatınca cadı alıp arkamda bir yerlerde benden uzak bir masaya yerleşti.

Tanrı'ya şükür!

Adım seslerini duyana kadar içmeyi sürdürdüm.

"Üst katta birileri tepiniyor gibi," dedi Max düşünceli bir ifadeyle tavana bakarken. Ağlamayı kestiği için Tanrı'ya bir kez daha dua ettim.

CamScanner

"Tepindikleri aşikâr," dedim gözlerimi devirerek. O ikisi libido şerbeti gibiydi. Muhtemelen bir köşeye kıvrılıp küçük melezlerini yapmak için amansız bir mücadeleye girişmişlerdi.

Sesler yükselince bu kez şişeyi dudaklarımdan indirip tıpkı Max gibi tavana diktim gözlerimi. "Yine de bu biraz fazla olmaya başladı," diye mırıldandım.

Bir kapı kırılır gibi ses çıkarınca bıkkınca içimdeki tüm nefesi bıraktım. "Tamam, bu bayağı ağır oldu." Şişeyi ittirip tabureden indim. Basamaklara yaklaşınca ensem karıncalandı. Hemen yanımda Meredith'in kollarıyla kendini sıvazladığını gördüm.

"Yardım edin!"

Katze'nin sesi kulakları sağır edecek kadar yükselmişti. Basamakları neredeyse uçarak çıkıp vampirin bağırdığı odaya daldım.

Gördüğüm manzara karşısında tek düşünebildiğim *vayy*, oldu.

Ya ben tekilayı fazla kaçırmıştım ya da dünya deliliğinin sınırlarını zorlamaya karar vermişti.

Katze elinde eski, siyah bir şamdanlıkla çökmüş bir hâlde kocaman sarı kürklerin sarmaladığı dev bir yaratığa bakıyordu. Yaratık, iri öfkeli gözlerini önce vampire sonra bizlere dikmişti. Dev gibi dişleri açılıp da salyalar akmaya başladığında gitme vaktinin geldiğini anlamıştım.

Elim kapı koluna giderken Katze bir kez daha bağırdı. "Nereye gidiyorsun sen?"

CamScanner

"Size iyi eğlenceler," dedim kapıyı açarken. Oysa vampir ayağıyla tekmeleyerek kapıyı kapattı. "Bazen böyle oluyor," dedi elleri sımsıkı şamdanın üzerindeyken. "Örgütten sonra birkaç gece böyle oldu. Olduğunda da uzun süre düzelmiyor." Kapı açılıp da cadı içeri girdiğinde konuşmaya devam etti. "Onu düzeltmemiz lazım."

Meredith kapı aralığında donakaldı. Bir yaratığa bir de bana baktı. Sanki bunun sorumlusu benmişim gibi.

"Marcus kurda dönüştü ve eski haline dönemiyor."

Cadı, kafayı yemiş gibi kocaman gözleriyle dehşete kapılmış vampire yanıt vermek için dudaklarını aralayınca birkaç şey birden oldu.

Şamdan düşüp kırıldı ve kurt hırlayarak kendi kız kardeşine saldırdı. İkisi beraber yere yuvarlanırken bir an için bahtıma dönüp baktım.

Sahi mi, dedim, *Sahi,* dedi bahtım. Ve ben tekrar tekrar söverken eğer bıraksam neredeyse kendi kız kardeşinin bağırsaklarından kolye yapacak olan kurt adamın üzerine atladım.

Üstte ben, hemen altımda ağzı kocaman açılmış yabani bir kurt adam, en altta da çığlıklar atan bir cadıyla merdivenden yuvarlanmaya başladık. Bir basamak inerken Marcus elimi dişlemeye çalıştı, başka bir basamakta kurdun uzun kuyruğu ağzıma girmişti, bir diğerinde ise kurdu üzerimden atmış olacağım ki Meredith'in poposu karnıma çarpmıştı.

En alt basamağa vardığımda belimdeki kemiklerin yer değiştiğini hissettim.

CamScanner

Hemen yanımda Meredith kanlar içindeki kollarını deli gibi havaya sallayarak birinin onu kaldırmasını buyuruyordu. Az ileride ise kahverengi-kehribar kürkü fazlaca dolgun olan kocaman bir kurt, sersem sersem başını sallıyordu.

"Uyu," dedim hemen. Dizime tutunarak ayağa kalkarken bir kez daha bağırdım kurda. "Uyu Marcus. Uyu!" Ve sözler kurdun iri sallanan kulaklarına değer değmez Marcus parlak kocaman gözleriyle bana döndü. Keskin dişlerini gösterecek şekilde ağzını henüz açabilmişti ki sanki biri kafasına ağır bir şeyle vurmuş gibi sağa sola sallandı. Biraz yalpaladı, en son büyük bir gürültüyle en yakınındaki masaya devrilerek yere düştü.

Üst kattaki vampir çığlık çığlığa yanımıza koşarken göz ucumla yerde debelenen cadıya baktım. Kollarında bir sürü diş izi vardı. Marcus, kız kardeşinden iri parçalar koparmayı başaramamıştı demek ki.

Aptal adam. Biraz daha dişleseydi ya.

Her neyse.

Katze yerdeki baygın kurda koşarken henüz yerden kalkmayı başarabilmiş bana çarparak beni tırabzanlara savurdu. "Teşekkürler," diye mırıldandım ters ters. Oysa kız beni duymadı. Yere diz çöküp kurdunun kocaman tüylü başını dizlerinin üzerine koydu. "Ah Marcus," dedi gözleri dolu dolu. Eliyle hayvanın açık kalan ağzını kapatırken yanakları kıpkırmızı gözyaşları içindeydi.

Neden sonra sanki aklına parlak bir fikir gelmiş gibi, koluyla sümüğünü silerek kanlı gözyaşlarının doldurduğu gözlerini kısıp bana döndü. "Belki de o ejderhaya gitmişlerdir," dedi heyecanla.

CamScanner

***

Orada duruyordu.

Öfkeli bakışları hatlarımı ezberlercesine yüzümde geziniyordu.

Aidan, çevrede olan patırtıya rağmen bir an bile yüzünü çevirmeden beni seyretmeye devam etti. Öyle ki bir süre sonra gözlerimi kaçırmaya başlamıştım. Yaşadığı için mutluydum. Tanrım, mutluluk ne kelime! Mutluluktan ölüyordum.

Asla göremeyeceğimi düşündüğüm dalgalı, koyu saçlarını karıştırmak istiyordum, o ise beni yiyecek gibi bakıyordu. Pekâlâ, olaylara onun açısından bakarsak haklı olabileceğini düşünebilirdik ama o, benim bildiklerimi bilmiyordu.

Aidanhell'e göre evlilik teklifine henüz evet dememiştim, ayrıca Beth'den Nathaniel olayını az da olsa öğrenmişti. Anlaşmanın içeriğini bilmiyordu ama en son bana önerilen bir anlaşmayı yapmamam için hepimizi intihar görevine çıkarmıştı.

Ona güvenemezdim. Benim aşkım nasıl her şeyin önüne geçebiliyorsa onda da öyle olurdu. Sevgi var olduğunda mantık pılını pırtını toplayıp kaybolurdu. Öyle ki arkasında izi bile kalmazdı.

Aidanhell'in kızıl gözleri yerini Diego'nun şapşal suratına bırakınca yerimde sıçradım. Gözlerimi kırptığımda Diego sırıtıyordu. İkimizin arasına eğilmişti ve eliyle selam verme hareketleri yapıyordu.

"Biri size yardım etmezse transtan çıkamayacak gibiydiniz," dedi ejderha belini geriye yatırıp doğrulurken. Aramızda asılı duran elini oynatmadan bedenini esnetmeye başladı, görüş

CamScanner

açımdaki mükemmeliği kapatıyordu. "Eğer yine birileriyle dövüşeceksek antrenman yapmam gerekiyor," dedi ciddi bir ses tonu ile.

Aidan tek kaşını kaldırınca söyleyeceğim şeyi unutuverdim.

"Kimseyle dövüşmene gerek yok. Ağzını açman yeter. Nefesin üzerine çalış. Sen bir ejderhasın, orayı yakıp kül edebilirsin." Bethany odaya dalınca bakışlarım odağını şaşırdı. "Bir dakika, bir dövüş olacağını kimse söylememişti," dedi avcı. Yanıma gelip sandalyemi eliyle dürttü. "Bir savaş olmayacak, değil mi?" Kahverengi gözleri kocaman olmuştu. "Annem orada," dedi avcı gözlerini kırpmadan.

Arkamda bir yerlerden Keranu'nun alay dolu sesini duydum. "Savaş olmasa bile annenin öldürülmesi gerekecek küçük kız. O ölmeden örgütün dağılmasına imkân yok." Bethany kalkmak için hamle yapınca bileğini yakaladım. "Keranu istediğini söyleyebilir. Kimse ona fikrini sormuyor Beth." Avcı öfkesinin hükmettiği nefesleri hızla alıp vermeyi sürdürürken elimi omzuna koydum. "Meredith'i alacağız, sonrasında bir savaş olmayacak." Beth göğsünü şişirip derin bir nefes aldı.

"Sen bir gelsene." Aidanhell, Beth'i sanki o cansız bir nesneymiş gibi kenara ittirip dirseğimden yakaladı beni. Ayağa kaldırıp odadan dışarı sürüklerken ağzımı açıp tek bir söz söylemedim. Koridordan geçerken öyle hiddetle nefes alıp veriyordu ki, başıma gelecekleri önceden hesaplayıp, söylenecek tüm cümleleri ezber edip sıralamam gerektiğini düşünüyordum.

Diego'nun odasına girince Aidan kapıyı tekmeleyerek kapattı. İki yandan omuzlarımı kavrayıp sırtımı kapıya yasladı. Kanatlarımın kökleri acıyınca yanağımın içini ısırdım.

CamScanner

Şeytan hiddetliydi. Gözlerindeki kahverengiler ve kızıllar birbiri içinde yüzerken nefesini düzene sokamıyordu. "Sen," dedi sesi öfkeden titrerken. "Ne yaptığını sanıyorsun?" Gözlerimi tekrar tekrar kırptım. Anlayamamıştım.

"Oradan yeni çıktık. Birbirimizi bir daha görüp göremeyeceğimiz belli değildi. Sen gözlerimin önünde..." Cümlesinin sonuna doğru sesi fısıltıya dönüşüp, aramızdaki gergin havaya karışıp kayboldu.

"Birbirimize kavuştuğumuz ilk an düşündüğün şey geri dönüp birilerini kurtarmak mı? Gerçekten mi Cassie?" Yanıt verebilmek için dudaklarımı aralayınca şeytanım aldığı hasarlardan nasırlaşan parmaklarını dudağıma koydu. "Savaşmak yok." Histerik nefesleri dudaklarıma çarparken alnını alnıma yasladı. Teni öyle sıcaktı ki, değdiği yere öyle tatlı bir sıcaklık yayıyordu ki. Hislerle sarhoş olunabilseydi eğer olurdum.

"Öyle bakma bana."

Afalladım. "Nasıl bakmayayım?"

Aidan, alnı alnımdayken gözlerini açtı. "Sana her şeyi yapmama izin verecekmişsin gibi," dedi sadece. Dizlerim titremeye başlarken gözlerimi kapattım.

Konuşmadan önce dudaklarımı yalamam gerekti. "İzin verdiğimi biliyorsun," dedim sessizce. "Hep biliyordun. İlk gördüğün andan beri." Sonrasında sırtımı kapıdan uzaklaştırıp dudaklarına eğildim. O öpeceğimi düşünüp etli dudaklarını aralayınca gülümsedim. "Şimdi de sen," dedim bakışlarım onunkilere yükselirken. "Bana her şeye izin verecekmiş gibi bakıyorsun." Şeytanım genizden gelen derin kahkahasını atarken

CamScanner

boynunu hafifçe geriye atmıştı. Ben de o güzel tenini içer gibi izleyebilmiştim.

O an milyonuncu kez fark ettim ki Aidan'da tahrik olamayacağım tek bir yer yoktu.

"Cassie," dedi Aidan o aşinası olduğum boğuk sesiyle. "Öyle laflar ediyorsun ki bana başka çare bırakmıyorsun." Parmakları belime kayarken ıslanmama mani olamadım. Bedenimdeki her bir hücre Aidan ile birleşmek için deli gibi bağırırken ben kimdim ki şeytanımdan uzak duracaktım.

Aidan beni kucaklayıp yatağa çekerken gerçeği bir kez daha anladım.

Ben ona duyduğum tutkuların esiri olmuştum. Bu evrende ya da bir başkasında sonsuza dek ona duyduğum hisler benim hem hapishanem hem gardiyanım olacaktı. Onsuzlukla cezalandırılırken dayanma gücümü bir gün yeniden kollarında olabilme umudundan alacaktım.

Şeytanım bedenimi nazikçe yatağa yatırırken kalbim göğüs kafesimden çıkıp Aidan'a ulaşacak gibiydi. Belki ona ulaşabilseydi sadece bedenlerimiz değil, kalplerimiz de kenetlenir ve birlikte atmaya başlardı. Nabzı nabzım olurdu, nefesim de nefesi.

Aidan dirseklerinden destek alarak üzerime çıktığında bana hemen yaklaşmadı. Bedenlerimiz değsin diye neredeyse kıvranırken kalçasını bana yaslamadı. Sadece beni izledi. Bakışlarındaki karanlık arzu üzerime akarken ona doyamadığımı anladım. Ona doyamıyordum.

Kollarımı boynuna dolayıp bedenini benimkine çekerken uzanıp kulağına fısıldadım. "Doyamıyorum," dedim içimdeki

CamScanner

açlıkla inlerken. "Ne yaparsak yapalım. Kaç kez bana sahip olursan ol doyamayacağım." Beynim buradan çekip gideceğim gerçeğini haykırırken cüretkârlaştım.

Madem bu diyarı terk edecektim, o hâlde içimdeki bu derin boşlukla gitmeyecektim. Hem kimse, buradan ayrılmadan önce şeytanınla sevişemezsin, diye bir madde koymamıştı. Bu yüzden tüm duvarları kaldıracaktım.

Bir duvar kalktı ve ben Aidanhell'in kulak memesine dilimi uzatıp minikçe yaladım.

Bir başka duvar kalkarken boynunu hafifçe ısırmaya başladım.

Parmaklarım şeytanımın fermuarını indirirken zihnimde hâlâ sağlam kalan duvarların bir bir yıkılışını hissettim.

Şeytanım dudaklarıma inleyince ellerim beynimden bağımsız hareket etmeye başlamıştı. Aidan inliyordu, ellerimin altında kıvranıyordu ve bu öyle büyük bir tatmindi ki kalbim patlayacak gibiydi.

Başım dönüyordu. Ben dönüyordum, oda dönüyordu.

Dünya dönüyordu ve Aidan'ın inlemeleri el hareketlerimi daha da hızlandırmama sebep oluyordu. "Dur," dedi şeytanım nefes nefese. Parmaklarım pantolonunun içindeyken, başı başımın hemen yanına düştü. Ilık nefesi boynumu yalarken, "Seni çıplak görmek istiyorum," diye fısıldadı çaresizce. Sağ elinin işaret parmağı göğsümün üzerinde daireler çizerken aldığım nefes göğsüme yetemedi.

Bluzumu çekiştirmeye başladığında aniden donakaldım.

CamScanner

Aidan sırtımdaki yaraları görmemişti. Kanatlarımın alındığını bilmiyordu. Ve böylesi bir anda da öğrenmesine gerek yoktu. Elimle beni soymaya çalışan sabırsız elini durdurdum. "Sonra görürsün."

"Şşhh!" Aidan dudaklarımı yalayınca dağıldım. Ve ellerini durduramadım. Şeytanım kurumuş dudaklarımı yalarken tişörtümü yukarı çekiştirmeye başlamıştı. Parmak uçları bedenimi okşayıp sonrasında sırtımdaki sargılara değince dudağımı eriten dil darbeleri yavaş yavaş kesildi.

"Yaralısın," dedi dalgın dalgın. "Canın acıyor. Ve benim şu yaptığıma bak." Üzerimden kalkmaya çalışınca kollarına tutundum. "Aidan, lütfen. Canım yanmıyor. Gitme." Uzanıp dudaklarını öpmeye çalıştım. Aidan minnacık bir öpücük kondurup tekrar kalkmaya çalışınca daha sıkı asıldım. "Lütfen gitme. Sana ihtiyacım var. Canım acımıyor."

Şeytanımın gözlerindeki tereddüt cesaretimi körükledi. Ellerimle sıkı göğsünü itip sırtını yatağa yapıştırdım. Kendi kotumu çıkarıp üzerine yerleşirken dudaklarından bir an bile ayrılmadım. Oysa şeytanımın öpüşü bile değişmişti. Parmakları belimden bir santim bile yukarı çıkmıyordu. Doğru olanı yapmakla doğru hissettiğini yapmak arasındaki ince ipte yürüyor gibiydi.

"Canım acısaydı," dedim nefes nefese "Bu işe kalkışmazdım. Şimdi şu düşüncelerini bir kenara bırak şeytan." Bacaklarının arasına yerleştim ve o yanıt veremeden kendimi ona bastırdım.

Ruhumdaki boşluk dolarken bedenimdeki her bir hücre ızdırapla çatırdadı.

CamScanner

"Cassie." Aidan eliyle boynumu kavrayıp bedenini kaldırdı. Bedenlerimiz iç içe geçtiğinde, bir kez daha gerçeklik birbir parçaya bölünürken dudaklarıma inledi. Benim çıkardığım sesler ise çevre mahallelerden duyulacak cinstendi.

Aynı anda hem gülmek hem ağlamak ve içimden geldiği gibi inlemek istedim.

İnledim de.

Bedenim Aidan'ınkine akarken kendime mani olamıyordum. Nerede başlayıp bittiğini bilmediğim bir ateş ikimizi birbirine karıştırırken, "Evet," dedim birden. "Evet, evet." Sesim nefeslerimiz arasında kaybolurken Aidan kalçamı avuçladı.

Gözlerim kararırken bedenimi yay gibi geriye büktüm. Aidan nefes nefeseyken sordu. "Neye evet?" Ama durmuyordu, zaten eğer durursa onu öldürebilirdim.

Yanıt verecekken yaptığı kalça hareketiyle bir kez daha inledim. Beynim sorusunu kavramaya çalışırken acı çekiyordu. İsmini unutmuş birine doğum yerini soruyordu sanki.

"Neye evet Cassie?" dedi sıcak nefesi kulağıma çarparken.

"Teklifime mi?" Doruk noktasında dolanırken düşüşe geçip bedenimi Aidan'ın üzerine bıraktım. Kalbi kalbimde atarken dudaklarımı yalayıp konuşmaya çalıştım.

"Evet," dedim bir kez daha fısıltıyla. "Seninle evlenirim."

CamScanner

PERDE 7

Göz kapaklarımın ardında cılız, beyaz bir ışık titreşiyordu.

Oysa karanlık çok tatlıydı. Aidanhell'in kolları arasında uykuya dalalı ne kadar olmuştu bilmiyordum. Uykuya daldığım ânı da hatırlayamıyordum. Sadece uyuyakalmıştım ve uzun zamandır-ki bu belki senelerdir demekti- bu kadar huzur verici bir uyku uyumamıştım.

Şeytanımın kokusu burnuma dolarken derin bir nefes alıp kucağında daha derinlere gömülmeye çalıştım. Ama ışık daha ısrarcı bir şekilde gözlerime girmeye çalışıyordu. Zihnimin bir köşesinde Diego'nun ışıklı kalemle beni taciz etmeye çalıştığını düşündüm.

CamScanner

Işık bir kez daha parlaklığını arttırınca tüm hücrelerimin ya-
vaş yavaş uyanmaya başladığını hissettim. Neredeyse küfrede-
rek gözlerimi açarken ışık söndü. Gözlerimi karanlığa alışması
için birkaç kez kırptım.

Oradaydı. Odanın kapalı kapısının hemen önünde, her za-
manki karanlığa inat beyaz takım elbisesiyle ifadesiz bir yüzle
duruyordu. "Abi," dedim alayla. Aidan'ın üzerimdeki kolunu
yavaşça kaldırarak yataktan kalktım. "Uyurken beni izlemen
biraz tuhaf oldu." Nathaniel gülümseyince şaşırdım. Melekler
gülebiliyor muydu?

"Vakit gelmedi mi Cassandra? Bir söz vermiştin." Üzerime
ne zaman çıkardığımı bilmediğim kırışmış tişörtümü geçirirken
huzursuzluğumu belli etmemeye çalışıyordum. "Tam şu an mı
gitmem gerekiyor?" Şortumu da giyip saçlarımı ensemde topla-
yarak beklentiyle meleğin yüzüne baktım. "Şu zaman durdurma
şeyinden yapar mısın?" Çenemle yatakta yatan şeytanımı işaret
ettim. "Aidanhell uyuyor." Nathaniel'in bakışları sırtıma kayar-
ken zaman bir anda duruverdi.

"Ne büyük israf," dedi melek hüzünlü bakışlarını sırtım-
dan uzaklaştırırken. Güçsüz bir gülümsemeyle karşılık verdim.
"Onları ben de özlüyorum." Nathaniel bilemezdi. Yeryüzündeki
hiçbir canlı o ânı tecrübe edemezdi. Kanadımın birini koparıp
yanıma koymuşlardı. Göz pınarlarım kuruyana kadar ağlayıp
dehşet içinde kanadımın yavaş yavaş çürüyüşünü izlemiştim.
Anılar bedenimi sarsınca titrememek için kollarımı sıvazlayan
tırnaklarımı derime gömdüm.

"Keşke başka bir yolu olsaydı."

Ona baktım. Samimi görünüyordu.

CamScanner

"Beni sevmeye başladığını söyleme sakın," dedim alayla. Nathaniel ise son derece ciddiydi. O parıl parıl sarı kafasından neler geçtiğini anlamama imkân yoktu.

"Seni sevmemek zor Cassie," dedi melek aniden gülümserken. Bakışlarını yere indirirken omuzlarına mahcup bir gölge düştü. "Nate?" Melek yüzüme baktı. "Onlara iyi bakacaksın değil mi?" Nathaniel yüzüme bakmayı sürdürünce endişelenmeye başladım. Neyse ki melek kısa bir düşünme molasından sonra konuşmaya karar vermişti. Yanıma yaklaşıp yatağın yanındaki tabureye otururken gözleri üzerimdeydi.

"Hepsi güvende olacak. Söz veriyorum," dedi ölüm meleğim. Hemen sonra ekledi. "Kâhinler bana bir şey fısıldadı Cassandra. Sanırım benden bir gün daha isteyeceksin." Ben yüzüne şapşal bir ifadeyle bakmış olacağım ki gülümserken ekledi. "Düğün için elbette."

Nefesim kesilince ayakta duramayıp Diego'nun ergenlikten kalma çalışma masasına tutundum. Nathaniel'in gözlerine dışarıdaki doğan güneşin ilk ışıltıları çarparken kekeleyerek sordum. "Bugün benim evlendiğim gün mü?" dedim dehşete kapılırken. Gözlerim dolarken bir kez daha dengemi kaybettim. Kalçamı masaya yaslarken ağlamamak için kendimle çetin bir mücadeleye girişmiştim.

"Belli ki öyle," dedi Nate bakışları hafif esintiyle aralanan perdelerdeyken. "Ve ben de düğün için sana bir hediye getirdim." Eğilip uzun, kibar parmaklarıyla yatağın altından büyük, beyaz bir kutu çıkardı. Kutuyu bana uzatırken mavi gözleri parlıyordu.

Uzanıp kutuyu alırken çoktan sümüğümü çekmeye başlamıştım. Beyaz kutuyu karnıma bastırırken bir kez daha sordum.

CamScanner

"Herkes yaşayacak değil mi? Evren düzene girecek değil mi?" Nate yavaşça başıyla onayladı.

Kutunun üzerindeki ipi çözüp kapağını kaldırdım. Bembeyaz bir kumaşa değdi parmaklarım. Ve o zaman gözyaşlarımı tutamadım. "Tanrım Nate," diyebildim fısıltıyla. "Bu düşündüğüm şey mi?" Gözlerime dolan yaşlarla görüşüm bulanıklaşmıştı. İki elimle kumaşı tutarken boş kutu ayaklarımın üzerine düştü. Yaşlar kaybolsun diye gözlerimi kırparken elbiseyi açıp üzerime tuttum. Göğüs kısmı gül desenli güpürlü, kolları dirseklere kadar dantelden, kalanı ise incecik parça parça tüllerden oluşan, dizlerimin hemen altında biten bembeyaz bir elbiseydi bu, bir düğün elbisesi.

"Çok yakışacak," dedi melek hüzünlü bir gülümsemeyle. "Tadını çıkar Cassie. Gece biterken seni götürmek için geleceğim." Ayağa kalkarken gözleri üzerimde tuttuğum beyaz elbiseydeydi. "Başka bir yaşamda bu güzel anında yanında olmak isterdim ama... Amasını biliyorsun." Uzanıp eline dokunmak istedim ama yapamadım. O beni durmadan öldürmek isteyen erkek kardeşimdi. Ama... Bana bir gelinlik hediye etmişti. Sevdiğim adamla geçireceğim son bir gün için. Bu yüzden elbiseyi göğsüme bastırırken uzanıp Nathaniel'e sarıldım. "Teşekkür ederim," dedim sessizce. Melek sarılışıma karşılık vermedi, geri de çekilmedi. Gözlerimi açtığımda ise boşluğa sarılıyor olduğumu gördüm. Elbise parmaklarım arasında kırışırken zaman kaldığı yerden akmaya devam etti.

Melek gitmişti ve yatakta yatan öküzüm uyanmaya başlıyordu. Başımı eğip ellerimdeki elbiseye baktım. *Dünyadaki son günüm en güzel günüm olacak*, diye söz verdim kendime. Elbiseyi çalışma masasına güzelce yerleştirdikten sonra yatağa

CamScanner

girip Aidanhell'in kucağına kıvrıldım. *Birkaç saat daha*, dedim kendi kendime. Şeytanımla birkaç saat daha uyuyacaktım.

***

"Aman Tanrım!"

Cassie'nin çığlığı ile gözümü açamadan fırladım yataktan.

Odada yalnızdım, yatakta yalnızdım. Kapı aralıktı ve evden acayip sesler yükseliyordu. Çığlığı birkaç kahkaha takip ederken odadan çıkıp hâlâ yarısı açılmamış gözlerimle koridora vardım. İlk annemi gördüm. Koridorda durup hoşnutsuz gözleriyle antreye bakıyordu. "Lilith'in tüm piçleri burada," dedi tükürür gibi. Gözlerim izlediği yere kayarken elimle dağılan saçlarımı düzeltmeye çalıştım.

Cassie birine sarılmıştı. O birinin turuncu, uzun saçları vardı ve o biri de Cassie gibi çığlık atıyordu. Hemen yanında duran Draza'nın kucağında kocaman, iri bir kurt baygın yatıyordu. Elf yanındaki sevgi gösterisine abartılı bir şekilde gözlerini devirirken beni gördü. Ağzı şaşkınlıkla aralanırken hafifçe küfretti. Sonrasında kurdu eğilerek bulunduğu yere bırakıp ağır ağır bana doğru yürüdü. Tam önümde durduğunda görüş açımı boylu boyunca kapatmıştı. "Aidan," dedi elf her zamanki tonlamasız sesi neşeli bir hal alırken. "Seni dangalak." Ardından boynuma sarıldı. Kafam karışmış hâlde ellerimi sırtında kaydırdım ve kardeşime sarıldım.

"İyi de nasıl olur?" dedim hâlâ sarılı hâlde. "Herkes burada mı?" Draza sırtımı pışpışlayıp geri çekilirken kapıyı işaret etti. "Hemen hemen," dedi sıkkınca. "Peri yok."

CamScanner

Urange'ın öldüğünü biliyordum. Gözlerim antredeki curcunadayken içimde bir yerler sızladı. Peri böyle anlara bayılırdı, herkesin sevinçle birbirine koştuğu anlara. Şimdi o yoktu ve geride kalanlar birbirine kenetleniyordu.

Tüm iblisler bir arada, diye düşündüm.

"Seni geride bıraktığımı sandım," dedi titreyen sesiyle melezim. Sonrasında kız kardeşine sarılı hâlde bana döndü. "Aidan, bak herkes burada." Gözleri öyle güzel parlıyordu ki ona bir kez daha âşık oldum.

Nasıl güzel bir kadın, nasıl parıltılı bir aura.

Büyüleyici.

Meredith, Cassie'nin kolları arasından başını uzatıp sırıtırken, Diego dış kapıyı kapattı. "Bu kadar sese örgüt bizi duymadıysa iyi," dedi laf sokar gibi. "Burada gizlenmiyormuşuz gibi kutlama yapmaya devam edelim. Akşama oturma odasında yuvarlanan kelleler olmasa bari."

Cass onu susturmak için cadıyı bıraktı. Antrenin ortasına geçip yarım tur döndü. "Herkes buradayken bir şey duyurmak istiyorum," dedi neşeyle. Ela gözleri benimkileri bulunca dudaklarını oynatarak, "Gel," dedi melezim. Draza sırtımı sıvazlarken koridoru geçip Cassie'nin yanına geçtim. Melezim ufak elleriyle elimi tutup sevinçle gözlerime baktı. "Aidan ve ben," dedi *n* harfini gizemli bir şekilde uzatarak. "Evleniyoruz!"

"Tek eksiğimiz bir düğündü," dedi Draza sahte bir neşeyle. Hepimiz ters ters ona bakınca elf sustu. Bir anda tebrik selinin içine düşmüştüm. Herkes bir yerimi elleyip dürterek beni tebrik ediyordu. Rahatsız hissediyordum, birilerine hırlamak istiyor-

CamScanner

dum ama gözlerim melezimin gözleri ile buluşunca bu isteklerim buhar olup uçtu.

Öyle mutluydu ki.

İçim acıdı. Göğsümde bir yerler sıkıştı. Ona tutkundum. Onsuz bir hayat düşünemezdim. Ben ve Cassie. Kulağa ne kadar mükemmel geliyordu böyle.

Ben orada durup ona hayran hayran bakarken melezim parmak ucunda yükselip kulağıma fısıldadı. "Bugün evlenelim," dedi sessizce. "Hemen bugün."

Avucumdaki elini sıkarken içim yepyeni bir enerjiyle doldu. Tanıdık klişe bir masalın bilindik sözleri zihnimde yankılanırken melezimi öptüm.

Sonsuza dek mutlu, diyordu masallar.

Sonsuza dek birlikte ve mutlu.

***

Kedi mırlarken kâhin titreyen elleriyle küreyi tutuyordu.

"Şimdi de evleniyor," dedi kendi kendine sinirle fısıldarken. "Hiçbir şey olmamış gibi. Her şey yolundaymış gibi." Küreyi kırmamak için kendisiyle savaş veriyordu. Kristal kuvars parmakları arasında her an binlerce parçaya ayrılacak gibi titrerken derin bir nefes alıp sakinleşmeye çalıştı kâhin.

Ne sanıyordu o aptal? Her şeyin düzeleceğini mi? Hah, çok beklerdi! Kâhin, Nathaniel'i de uzun zamandır izliyordu. O, meleğe hiç güvenmiyordu ama Cassie'nin başına gelen onca şeye rağmen aptalca bir herkese güvenme eğilimi vardı. Kâhin

CamScanner

gitgide kızın düşündüğü kadar zeki değil de oldukça aptal olabileceği ihtimali üzerinde durmaya başladı.

Kâhinin yaşaması gereken bir hayatı aptal bir kız mı yaşamıştı yani? Bu daha kötüydü işte. Çar çur olmuş bir hayat, diye düşündü ağır ağır. Peki, ne için?

Elindeki kürede bir titreşim olunca kâhin düşünceleri bir kenara atıp küreyi kaldırarak kaygan yüzeyindeki görüntülere baktı. Görüntüde Cassie beyaz topuklu ayakkabılar giyiyordu, hemen arkasında cadı, elinde minik inci taşları kız kardeşinin başına takmak için sabırsızlanıyordu. Kâhin küreyi yatağa bırakıp kedisini kucağına aldı. "Onu kıskandığım falan yok. Sadece suratındaki aptal gülümsemeyi çalmak istiyorum. Onun benden aldıkları yanında bu hiçbir şey." Kedi mırlayarak başını kâhinin kolları arasına gömdü.

***

Topuklu ayakkabı giymek tam bir kâbustu.

Her şeyden önce küçük parmağım idam edilmeye götürülen suçsuz bir mahkûm gibi bağırıp ağlarken onu görmezden gelmek, dünyada bir insanın kendi kendine yapacağı en korkunç şeylerden biri gibiydi.

Birkaç saat bu şekilde dolaşırsam küçük parmağımı feda etmem gerekebilirdi, sadece o da değildi üstelik. Topuğumun hemen arkasındaki kemikler sanki biri kasti olarak onları dövüyormuş gibi kızarmışlardı.

Aynada kendime bakarken daha fazla dayanamayıp benim için çektikleri pufa oturdum. Bir bacağımı diğerinin üzerine atıp stilettoyu çıkarmaya çalışırken kendi kendime söyleniyordum.

CamScanner

"Kadınların özel günlerde topuklu giymesi saçmalığını ortalığa atan..." Dükkânın sahibi yaşlı adam görüş alanıma girince küfrün devamını getirmedim.

"Aslında böyle bir zorunluluk yok," dedi adam eğilip zor bela çıkardığım ayakkabının tekini tutarken. "Ayrıca topuklu ayakkabıların ilk olarak erkekler için üretildiğini biliyor muydun?" Diğer ayakkabıyı ayağımdan kurtarırken gülümsüyordu. "Buna hayatta inanmam," dedi Meredith taçlar için sıra sıra dizilmiş küçük, beyaz raflarda gezinirken. "Düşünsene Cass. Draza ve Aidan. Topuklu ile iblisürüngen deviriyorlar." Kendi tuhaf esprisine sessizce gülerken beline kadar uzanan turuncu saçları yeniden rafların olduğu tarafa gitti.

"İblisürüngen de nesi?" diye sordu adam çıkardığım ayakkabıları kutularken. Kutuyu göğsünde tutarak az önce aldığım rafa götürdü. "Siz animatör falan mısınız?"

"Sayılır," diye mırıldandım kızaran ayaklarımı beton zeminde oynatıp esnetirken. Eğer güzel bir ayakkabı almadan çıkarsam ne halt edeceğim hakkında tek bir fikrim yoktu.

Adam kendine de bir puf çekip oturdu. Gözlüğünü düzeltip az ileride taçları yerinden alıp alıp kendi başında deneyen kız kardeşime baktı. "Bu neden yara bere içinde olduğunuzu biraz açıklıyor," dedi kuşkuyla. Küçük, yaşlı gözleri camların ardından yerde ovuşturduğum ayaklarıma kaydı. "Sizin yaşınızdaki çoğu hanım o ayakkabılara bayılıyor. Belli ki sizin tarzınız..." Başını çevirip az ilerideki spor ayakkabı reyonuna baktı. "Daha rahat bir şey."

"Ama şık da olmalıyım," dedim aceleyle. "Düğünler için olan spor ayakkabılar uygun mu?" Nate'in verdiği elbiseyi dü-

CamScanner

şündüm. "Hayır," dedim omuzlarım çökerken. "Elbisem kısa, altında şık bir şey olmalı."

Adam kendi kendine mırıldanarak dükkânın diğer girişine açılan koridorda gözden kayboldu. "Eğer bir ayakkabı beğenirsen bunu ne ile alacağız?" Meredith vazgeçemediği parlak taçlarıyla gelip yanıma oturdu. "Eğer istersen kapıda bekleyen vampiri kapkaç yapması için sokağa salabiliriz. Dişlerini göstererek bize çok fazla para kazandırabilir." Durup düşündükten sonra gözleri aydınlandı. "Hatta evin anahtarını ve bir araba da verirler. Böylelikle Keranu ve ejderhanın o minicik ahırından da kurtuluruz." Fikrinden son derece memnun bir hâlde kendi dizine vurup doğruldu. "Çok mantıklı. Hemen gidip iletiyorum."

Gözlerimi devirdim. "Sakin ol Merr. Keranu evden çıkmadan önce alışveriş için para verdi." Cebimdeki büzüşmüş paraları gösterdim. "Bunlarla ayakkabı alabiliriz."

Çoktan ayaklanan kız kardeşim elindeki tacı havaya kaldırıp salladı. "Peki bu? Bunu da alabilir miyiz?" Yanıt vermek üzere aralanan dudaklarım yaşlı adamın elinde kutuyla yanımızda belirmesi sonucu kapandı. Adam yere eğilip kutuyu çıkardı ve iki tane bembeyaz, kibar ayakkabıyla beni baş başa bıraktı. "Bunlar babet. Ayakların çok küçük, yakışacaklarına şüphem yok. Topuğu da yok, boyunu uzatmaz ama gece boyu acı içinde yüzünü buruşturup damadı üzmeni engeller."

Gözlerimi ayakkabılardan ayırmadan "Teşekkür ederim," dedim heyecanla. Ardından onları denedim. Bundan önceki dört topuklunun canına okuduğu parmaklarım babete girerken azıcık can çekişmiş olsalar da sorunsuz bir şekilde ayağa kalkıp yürüyebiliyordum. Dahası, mükemmel görünüyorlardı. Baş kıs-

CamScanner

mında beş altı tane inci minik bir halka oluşturmuşlardı, ufacık beyaz tül parçaları da duvak gibi üzerlerine örtülmüştü.

"Çok güzel," dedi Merr, kolonlardan birine yaslanmış, büyülenmiş yeşil gözleriyle bana bakıyordu. "Hem taçla da uyumlular."

"Taç nereden çıktı Merr? Taç için paramız yok."

Cadı suratını asıp kapıdaki arkası dönük vampirimizi işaret etti. "Hayatta olmaz," dedim dudaklarımı oynatarak. "Kimsenin parasını çalmayacağız." Kız kardeşim bu kez önce tacı sonra da gözleriyle siyah ceketinin cebini işaret etti. "Ceketi de çalmıştım, bunu da ceketin cebine atarım." Gözlerimi kocaman açıp ayağımı yere vurdum. Merr ellerini teslim olmuş gibi havaya kaldırırken taç hâlâ parmaklarının arasındaydı.

Bir cadıya hırsızlığın kötü bir şey olduğunu anlatmaya fani ömrüm yeter miydi? Bilmiyordum.

Kasaya giderken cadı elindeki tacı hâlâ bırakmamıştı. Yaşlı adama büyü yapıp tacı bize bağışlatacağına falan inanıyordu herhâlde. Yine de o kadar heyecanlı ve gergindim ki takı delisi olduğunu yeni öğrendiğim kız kardeşimle uğraşmamaya karar vermiştim.

Adam ayakkabıları paketleyip ona uzattığım parayı aldıktan sonra cadıya döndü. "Taç da olacak mı?" dedi başını eğip gözlüğün üzerinden bana bakarken.

"Aslında istiyorduk ama paramız yetmediği için vazgeçtik." Gözlerimle cadıya tacı tezgâha bırakmasını işaret ettim. Meredith kıymetlisini bırakır gibi hüzünlenmişti.

CamScanner

"Düğün öncesi bir gelini ve nedimesini üzmek istemem. Bu seferlik taç benden olsun. Yalnız tek bir isteğim var sizden." Meredith paketlemesi için uzanan eli geri çevirip tacı göğsüne bastırarak yerinde zıpladı.

Ben ise gülüyordum. "Elbette," dedim gülümserken.

"Bu gece çok eğlenin." Adam göz kırpıp fişimizi uzattıktan sonra kasanın yanındaki taburesine oturdu. "Olmuş bilin," dedi kardeşim, ardından elimdeki poşeti alıp beni kolumdan sürükleyerek dükkânın çıkışına yönlendirdi.

"İnsanlığın görüp görebileceği en güzel melez gelini olacaksın," dedi cadı, heyecandan neredeyse ayakları yere değmiyordu. Gözlerim kapıdaki vampirdeyken sıkıntıyla mırıldandım. "Ondan pek de emin değilim." Meredith gözlerini devirdi. "Neden? Sen çok güzelsin." Katze'ye gitgide yaklaşıyorduk. "O değil. Melez kısmından emin değilim. Örgütten çıktığımdan beri eskiden yaptığım çoğu şeyi yapamıyorum. Bana ne yaptılar bilmiyorum ama... Bir şeyler değişti."

Cadının gözleri kuşkuyla kısıldı. "İnsanlaşıyor musun?" dedi tereddütle.

"Ne olduğunu bilmiyorum," diyebildim sadece. "Ama bunu konuşmak istemiyorum." Şehrin dumanlı havası yüzüme çarparken derin bir nefes aldım.

"Bir an hiç gelmeyeceksiniz sandım. Öyle çok sıkıldım ki şu otoparktaki insanlardan birkaçının kanını emmeyi düşündüm. Ama muhtemelen Marcus bundan hoşlanmazdı." Bakışlarını takip edip bahsettiği insanları gördüm. Bir grup serseriydi. Daha önce olsaydı, yani ben cehennemden uzaklaştığı için güçleri azalan bir şeytan kızı olsaydım, muhtemelen içlerinden bir

CamScanner

ikisiyle beslenmiştim bile. Auraları göremiyor olmam insanları tahlil edemediğim anlamına gelmiyordu. Yere tükürenler tiplerden hayırlı kimseler çıkmazdı. Tabii çok fazla üşütüp ciğerleri balgamla dolduysa başka.

Cadı koluma girdi ve caddede yürümeye başladık. Katze ise hemen dibimdeydi ama kol kola takılacağınız kankalarınızdan değildi o. Mesafeyi her zaman korurdu.

Birbiri ardına sıralanan parlak dükkânların yanından geçerken Merr'in boynu vitrinlere bakmaktan neredeyse kırılacaktı. Yürüyüşe ayak uyduramadığı birkaç seferde yolda yürüyen insanlara çarpmıştık. "Hâlâ eksiklerimiz var. İç çamaşırı almadık," dedi cadı mırıldanarak bir iç çamaşırı dükkânına gözlerini dikerken. Vitrindeki kırmızı-siyah jartiyerleri görünce gözlerimi kaçırdım. "İç çamaşırına ihtiyacımız olacağını sanmıyorum," dedim gülümserken.

"Seni azgın melez." Katze elinin tersiyle enseme öyle bir vurdu ki bir an görüntü simsiyah oldu.

"Düğünden önce hastanelik edeceksin kızı vampir." Merr beni Katze'den uzaklaştırırken kendi de gülüyordu. Arkadaşlarımla konuşup gülüştüğüme inanamıyordum. Bu ânı gerçekten yaşıyor muydum yoksa hayal mi görüyordum onu da bilemiyordum. Öyle gerçek dışı ve güzeldi ki.

Hava serindi. İnsanlar koşturuyordu. Bazen yağmur yağıyor, bazen ise son baharın o bilindik gri aurası çevreyi kaplıyordu. İnsanlar yanımızdan geçip giderken bazısı gülüyor bazısı konuşuyordu. Sanki tüm dünyanın bugün yapacak önemli işleri var gibiydi. Herkes koşturuyordu ve ilk kez ben de onlarla bir-

CamScanner

likte koşturuyordum. Öyle iblis işleri için falan da değil, ken-
dim için. Evleniyordum.

Katze kolunu omzuma atınca gerçekliğe döndüm. "Hey,
buna bu kadar somurtma," dedi vampir saçlarımı karıştırırken.
"Halledebileceğimi biliyorsun."

"Neyden bahsediyorsun? Seni duymadım bile."

Vampir eliyle önünde durduğumuz dükkânı işaret etti. Me-
redith kasada durmuş, sıradanlık sınırını şaşırtıcı bir derecede
aşmış süslü bir kadınla konuşuyordu. Bir adım çekilip dükkânın
tabelasına baktım. "Neden bir kuafördeyiz?"

"Çünkü Meredith senin istediğini söyledi ve paramız yok-
muş. Ben de eğer istersek parayı hemen şimdi bulabileceğimi-
zi söyledim." Ağzını açıp parmaklarının tersiyle sivri vampir
dişlerine vurdu. "Birine tıslamam yeter Cass. Değil paralarını,
ruhlarını bile verirler." İki elimle birden ağzını örttüm. "Şu biri-
lerinin malını çalma olayını geçebilsek keşke. Düğün günümde
kimseyi taciz etmeyeceğiz." Cadı dükkândan somurtarak çıkın-
ca ikimiz de ona döndük. "Bunlar soyguncu," dedi Merr ters
ters. "Her birimiz için öyle çok para istedi ki. Bir o tatlı amcaya
bir de şu kasadaki sümsüğe bak." Başımı yan çevirip Meredit-
h'in sümsük diye adlandırdığı kadına baktım. Hesap makine-
siyle içli dışlı bir hâlde sakız çiğniyordu. "O kadar parayı çal-
madan bulmamıza imkân yok."

"Bir kuaföre ihtiyacımız da yok." İkisinin kolunu tutup
dükkânın önünden sürükleyerek götürmeye çalıştım ama şeker
isteyen çocuklar gibi dikilmeye devam ediyorlardı.

"Var," dedi cadı sıkıntıyla. Gözleri boynumda ve kollarım-
da gezindikten sonra nefesini bıkkınca bıraktı. "Porselen mak-

CamScanner

likte koşturuyordum. Öyle iblis işleri için falan da değil, kendim için. Evleniyordum.

Katze kolunu omzuma atınca gerçekliğe döndüm. "Hey, buna bu kadar somurtma," dedi vampir saçlarımı karıştırırken. "Halledebileceğimi biliyorsun."

"Neyden bahsediyorsun? Seni duymadım bile."

Vampir eliyle önünde durduğumuz dükkânı işaret etti. Meredith kasada durmuş, sıradanlık sınırını şaşırtıcı bir derecede aşmış süslü bir kadınla konuşuyordu. Bir adım çekilip dükkânın tabelasına baktım. "Neden bir kuafördeyiz?"

"Çünkü Meredith senin istediğini söyledi ve paramız yokmuş. Ben de eğer istersek parayı hemen şimdi bulabileceğimizi söyledim." Ağzını açıp parmaklarının tersiyle sivri vampir dişlerine vurdu. "Birine tıslamam yeter Cass. Değil paralarını, ruhlarını bile verirler." İki elimle birden ağzını örttüm. "Şu birilerinin malını çalma olayını geçebilsek keşke. Düğün günümde kimseyi taciz etmeyeceğiz." Cadı dükkândan somurtarak çıkınca ikimiz de ona döndük. "Bunlar soyguncu," dedi Merr ters ters. "Her birimiz için öyle çok para istedi ki. Bir o tatlı amcaya bir de şu kasadaki sümsüğe bak." Başımı yan çevirip Meredith'in sümsük diye adlandırdığı kadına baktım. Hesap makinesiyle içli dışlı bir hâlde sakız çiğniyordu. "O kadar parayı çalmadan bulmamıza imkân yok."

"Bir kuaföre ihtiyacımız da yok." İkisinin kolunu tutup dükkânın önünden sürükleyerek götürmeye çalıştım ama şeker isteyen çocuklar gibi dikilmeye devam ediyorlardı.

"Var," dedi cadı sıkıntıyla. Gözleri boynumda ve kollarımda gezindikten sonra nefesini bıkkınca bıraktı. "Porselen mak-

CamScanner

yaj yaptırmamız gerekiyor. Ayakkabıcı bizi animatör sandı. Her yerimiz yara bere izleriyle dolu. Birisi boynunu, bacaklarını ve üzerinde tepinilmiş gibi duran acınası kollarını gizlemeli, ayrıca kanatlarının koparıldığını Aidan'dan gizlemek istiyorsan oraya da fondöten sürülmesi lazım." Parmaklarım istemsizce kürek kemiklerimin hemen bitişiğine kaydı. Sargıların oluşturduğu potluğu hissedince üzüntü ruhuma kara bulutlar gibi çöktü. Buraya kadarmış. Normal bir kız gibi eğlenme hayallerim buraya kadarmış işte.

"Birilerini soymayacağımız konusunda hâlâ diretiyor musun? Kesin mi?"

Başımı kaldırıp üzgün üzgün vampire baktım. "Bugün illa biri üzülecekse, makyaj yaptıramadığı için o ben olacağım, kimsenin canı sıkılmayacak." Ellerimi omuzlarına yerleştirdim. "Tamam mı? Yaramazlık yapmak yok." Vampir başını sallarken düşünceli görünüyordu. Diğer insanlar için söylüyordum, Katze gibi vahşi bir kıza yaramazlık yapma demek aslında yap demekti. Öyle asiydi ki kimseye boyun eğmezdi, çoğu zaman Marcus'u bile dişlediğine emindim. Ama söz konusu ben isem ve ondan kibarca rica ediyorsam arkadaşım beni dinlerdi. Kaderin bize biçtiği dikenli yollardan geçerek diğer varlıkların anlamayacağı şekillerde derinden bağlanmıştık. Bir insanı ağzı yüzü kan içinde kapınıza geldiğinde sorgusuz sualsiz içeri alıyorsanız, aranızda artık arkadaş üstü bir bağ oluşuyordu.

Vampir ellerimi omuzlarından çekip parmaklarını birbiri içine doladı. "Aslında düğün hediyesi olarak saklıyordum ama... Sanırım önemli bir amaca hizmet etmesi daha doğru." İşaret parmağındaki beyaz taçlar tarafından sarılmış iri yakut taşlı yüzüğü çıkardı. "Bu kraliyet yüzüğü," dedim uzattığı elini

CamScanner

iterek. "Arması bile var. Bu yüzüklerden yeryüzünde birer tane olur. O fani bu yüzüğün kıymetini bilemez." Vampir sinirli bakışlarıyla sımsıkı kapattığım avucumu açıp yüzüğü zorla içine bıraktı. "Her şey bittikten sonra gelip yüzüğümü alırım, şimdi süslenmemiz gereken bir düğünümüz var."

Kendime bir söz vermiştim. Bugün ağlamayacaktım. Bu evrendeki son günüm en güzel günüm olacaktı. Ama Katze ve Merr bana kocaman olmuş gözlerle hevesle bakarken kalbimdeki minik camdan duvarların birer birer kırıldığını hissettim. Kırılan her bir cam parçası kalbime batıp ufak yarıklar açarak ruhuma akıyordu sanki. "Seni seviyorum," dedim ağlamamak için yanağımın içini ısırırken. Başımı çevirip kız kardeşimin elini tuttum. "Seni de seviyorum. Siz olmasaydınız ben eksik olurdum."

Vampir gözlerini kaçırıp öfkeli bir şekilde söylendi. "Sakın ağlamaya başlamayın. Benim gözyaşlarım sizinki gibi değil, kan ağlamak istemiyorum." Başını geriye yatırıp gözlerini ardına kadar açarak eliyle hızlı hızlı yelledi. Meredith ise elimden kaçıp çoktan kuaförün içine dalmıştı. Peşi sıra giderken başıma neler geleceğini düşünüyordum.

***

"Ceketsiz gördüğüm ilk damat sensin." Boy aynasının çerçevesine kalçasını yaslamış bilmiş bilmiş sırıtan ejderhaya baktım. "Çok damat gördün herhâlde." Diego omzunu silker gibi yaptı. "Size kıyasla dünyada sıradan insanlarla daha çok vakit geçirdim. İnanması zor gelse de herkes ejderhayı sever." Kendine kendine sırıtırken denemem için bana verdiği ceketlerden biriyle onu boğmayı düşündüm.

CamScanner

"Bence ceket çok kötü bir fikir değil." Aynada hemen arkamda beliren Draza'ya bakıyordum. Beyaz bir tişörtün altına siyah kot pantolonu giymişti. "Ceket benim olayım değil," dedim bir kez daha. Siyah gömlek ve siyah pantolonla yeterince şık hissediyordum.

"Cassie belki seni ceketle daha çok beğenir." Diego'nun kendinden emin sırıtışını elimin tersiyle dağıtmak istedim. "Cassie kıyafete bakmaz," dedim ters ters. Aynada yan dönüp Diego'nun pantolonunun kalçamı sarıp sarmadığını kontrol ettim.

"Yani sen daha iyi bilirsin tabii," dedi ejderha iki elini kaldırıp teslim olmuş gibi yaparken. "Ama kızlar ceketi seksi bulur." Gözlerim Draza'ya kaydı. Bana, *ben ne bilirim,* dercesine baktı elf. "Bir daha ceket dersen o ceketle seni boğacağım."

"Beyler? Hâlâ burada mısınız?" Keranu elinde tepsiyle içeri girmeye çalışınca Draza yolu açtı. "O elindekiler ne?" dedi kuşkulu zift rengi gözlerini tepsideki bardaklara dikerek. Sivri parmaklarından bir tanesini turuncu sıvıya sokup çıkardıktan sonra emdi. "Portakal suyu mu?"

"Iyy! Elinin değdiğini al lütfen. Bana diğer bardağı uzatır mısın?" Keranu diğer bardağı ejderhaya uzatırken gülümsüyordu. Utanmadan mutlu olmaya mı kalkıyordu yoksa bana mı öyle geliyordu? Bir ömür yanımızda olmadıktan sonra tüm oğullarını bir arada görüp meyve suyu sıkan sevecen bir anne rolü oynayacak mıydı gerçekten? Ya da biz bunu yiyecek miydik?

"Ben istemem bu şeyi." Draza suratını ekşitip ıslanan parmağını tişörtüne sildi. Keranu tepsiyi bu kez bana uzatınca başımı sağa sola sallayıp arkamı döndüm. Aile içi berbat dinamiklerimiz senelerdir zaten beklemişti, birkaç saat daha bekleyebilirdi.

CamScanner

Düğün günümde bana hiç annelik yapmamış, kocasından kaçıp ölü taklidi yaparak yine hepimizin ölü diye düşündüğü oğlunu kollayan kadını düşünmeyecektim. Off, iç sesim kafayı yemişti. O kadar gergindim ki midem bulanır gibi olmuştu.

"Gençler, biraz Aidan ile konuşabilir miyim?" Keranu yerinden bir santim bile oynamayan Draza'ya kötü kötü baktı. Draza ise gerçekten de kılını bile kıpırdatmadı. "Hayır," dedi net bir dille. "Seni onunla yalnız bırakmam. Gittiğin gün oğullarınla bağ kurabilme ya da adına her ne sikim dersen, o inisiyazı kaybettin." Çenesini dikleştirip Keranu'nun geçmesi için ayağının tersiyle kapıyı itekleyip araladı. Ama şeytan gitmedi. "Aidan karar versin," dedi ellerinde hâlâ iki bardağın durduğu tepsiyle dikilirken.

"Kimseyle konuşmak istemiyorum. Herkes dışarı çıksın."

Aynadaki yansımada Draza'nın bana bakışlarını gördüm. Beni sünnet edecek gibi bakmıştı, annem ise eh, o da arkasını dönüp tepsisiyle odadan çıkmıştı. Diego da hızla yere eğilip yatak örtüsünü kaldırdı. "Ne yapıyorsun?" Kafasını yatağın altına sokup, "Hah, burada!" dedi heyecanla. Elinde bir paket sigarayla doğrulurken göz kırptı muzipçe. "Dışarıda olacağım. Keranu sorarsa takılıyor falan de." Odadan çıkıp giderken kapıyı kapatmayışına gözlerimi devirdim. Biraz mahremiyet... Tek istediğim buydu. Ama deliler evinde bu imkânsızdı.

Kendi kendime küfrederek kapıyı kapatmıştım ki kapı tekrar açıldı. İblisçe aralıktan başını uzatıp hemen dibinde beni bulunca sırıttı. "Seni yalnız ve müsait bulmama sevindim," dedi kapıyı kapatırken.

"Müsaitlik konusunda..."

CamScanner

"Şşh! Beni dinle. Gel oturalım." Ben bir şey diyemeden kendini yatağa atıp sırtını duvara yasladı. "Düğün gecen hakkında seninle birilerinin konuşması lazım. Tip olarak en olgun da burada benim, bu yüzden bu görev bana kaldı."

Açılan ağzım Diego'nun az önce sigara aramak için çıktığı halıflekse değdi sanki. "Yanlış duydum değil mi?" Strigoi ellerini başının arkasında birleştirip bacak bacak üstüne attı. "Bak şimdi bu işleri biliyorsun falan, senden iyisi yok falan... Bunlar değil. Önemli olan ilk düğün geceniz. Bir geceliğine kendin gibi hayvan olmayı bırakıp nazik bir adammışsın gibi rol yap, tamam mı?"

Ağzım hâlâ bir karış hâlde yerleri süpürürken daha fazla dinleyemeyeceğime karar verdim. "Bu kadarı yeter. Ben gidiyorum." Deli strigoi beni durduramadan odadan çıktım. Koridorda ilerlerken açık kalan banyo kapısından kurdun küvette takıldığını görünce bakışlarımı kaçırdım. Burası gerçekten deliler eviydi. Aklı başındaki tek tip de tam karşımda, antrede durup evin kapısını açarken cıvıldıyordu.

Bethany. Kapıyı açınca ufak bir çığlık atıp ardından kendini gelenlerin üzerine atmıştı. Turuncu ve pembe iki kafa kapıdan aynı anda geçmeye çalışınca kızların geldiğini anladım. Bir an saklansam mı kendimi göstersem mi bilemedim. Kalbim mana veremediğim bir hızda çarparken adımlarım odadaki deli strigoiye dönmek, banyoda yıkanan kurdun yanına gitmek ve düğün zamanından önce gelinimi görmek arasında gidip geldi.

Cassie, Bethany'nin kollarından sıyrılıp elinde poşetlerle eve girdiğinde seçimi benim yerime yaptığı için memnundum.

CamScanner

Tanrım... Öyle güzeldi ki! Yüzündeki o heyecanlı gülümsemeyle öyle tatlı görünüyordu ki. İçimde bir yerler sancımaya başlamıştı. Hemen koşarak gidip yüzünün her bir zerresinden öpmemek için kendimi sıkıyordum.

"Aidan!" dedi melezim. Sonra salona kaydı gözleri. "İyi ama daha hazırlık yapmamışsınız. Mumlar nerede?" Mum mu? Öyle güzeldi ki ona bakmaktan dediklerini kaçırmıştım. Ne mumu?

"Ben yakacağım. Her şey mutfakta, siz gidin tıraş falan olun, süslenin, ben hallederim." Aloha odadan çıkıp yanımdan geçerken sessizce fısıldadı. "Unutma," dedi bilgece. "Nazik ol. İnsan gibi ol, şeytan gibi değil." Ardından uzaklaşarak mutfağa girdi.

Ben dışarıdan nasıl görünüyordum da bu adam nazik ol deyip duruyordu? Gelinime neden kaba davranacaktım ki? Kurt, banyo kapısında tüylerini silkeleyip üstümü başımı ıslattığında söverken neden beni devamlı uyardığını fark ettim. Bir gecelik küfür ve kabalık yok. Cassie için.

Melezim elindeki poşetleri kızlara tutuşturduktan sonra bana doğru koşup henüz ıslanan gömleğimi görmezden gelerek kucağıma atladı. Dudağıma öyle tatlı ve uzun bir öpücük kondurdu ki kibar olmak, hayvan olmamak, içgüdülerinin kölesi olmamak gibi tüm şeyler buharlaşıp anlamlarını bir bir yitirdi. O beni öperken düğünü bekleyemeyeceğimi fark ettim. Bence düğünden önce de sevişilmeliydi. Bence fırsat bulunan her zaman sevişilmeliydi.

Melezim dudaklarımdan ayrılırken bedenimin alt tarafına kramplar girdi. "Ah, rujum bozuldu, oysa çok uğraşmışlardı."

CamScanner

Elleriyle dağılan rujunu düzeltmeye çalışıp üzgün kocaman gözlerle bana baktı. "Bozulmuş mu?"

Alt dudağına bakıyordum. "Bozulmuş," diyebildim transta gibi. Sonra bakışlarım o ısırılası alt dudağından endişeli gözlerine çevrildi. Anlaşılan seks yoktu. En azından düğünden önce. "Hemen gidip hazırlanmamız lazım. Sen diğerlerine yardım eder misin?" Parmak uçlarında yükselip yanağımı öptü ve beni koridorda bırakarak koşar adım Diego'nun odasına girdi. Elinde poşetlerle suratlarında bilmiş bir ifadeyle sırıtan Meredith de hemen arkasından yollanırken, Katze banyo kapısındaki kurdu kurulayacak bir havlu istedi. Keranu ses etmeyince vampir tekrar, tekrar ve tekrar o tiz sesiyle havluyu istemeye devam etti. Ben ise daha fazla dayanamayarak kendimi salondaki strigoinin yanına attım.

Aloha'yı çok tuhaf hallerde gördüğüm olmuştur.

Örneğin bir gün onu zindanlarda işkence yaparken uyuyakalmış bir vaziyette ağzından salya akarken bulduğum olmuştu. Yine başka bir gün çok fazla zehirli elma yemekten morarak babamın sunaklarından birine kusuşuna şahit olmuştum, suçu iblislerden birine atıp öldürülmesine de göz yummuştu ama şimdi ağzında led ışıklar, elinde de kendisiyle alakası olamayacak kadar berrak beyaz mumlarla dikilirken onu hiç bu kadar tuhaf bir durumda yakalamadığımı düşündüm.

"Tüm gün orada dikilecek misin, yoksa yardım mı edeceksin?" dedi strigoi, boşta kalan tek yeri gözleriydi. O da gözleriyle yerdeki yapay sarmaşıkları işaret etmişti.

***

CamScanner

Ağlıyordum.

Aynadaki kızın ben olduğuma inanamıyordum.

Aynadaki kız güzeldi, sevinçliydi. Saçları tertemizdi ve ensesinde kibar, zarif bir şekilde toplanmıştı. Kâkülleri geriye alınıp incilerden bir taç takılmıştı, bembeyaz elbisesi ise o her döndüğünde tülleri birer kanatmış gibi bedenini kucaklarmış. Kızın iki zarif beyaz ayakkabısı da vardı ve fondötenle yara izlerinin kapatıldığı ayaklarında porselen bir bebek gibi duruyordu.

Kız bendim ve hâlâ inanamıyordum. "Çok güzelsin." Meredith başını omzumun hemen arkasından çıkarıp aynadaki yansımamıza baktı. "Memelerin benimkiler kadar iddialı değil ama yine de çok güzelsin. Hele şu an benden bile daha güzel. Nathaniel gibi ruhsuz bir adamın böyle güzel bir gelinlik hediye etmesine inanamıyorum." Omuzlarımdaki güpürü düzeltirken az önce parlayan gözlerinden bir karartı geçti cadının.

"Ne oldu?" dedim endişeyle. Tek minik bir aksiliği bile kaldıracak kadar güçlü hissetmiyordum kendimi. "Sadece," dedi Merr dalgın dalgın. "O örgütteyken, bir daha güzel günlerimiz olabileceğini düşünmedim. Şu an yaşadığımız şey bir hayalden de öte." Eliyle elbisemin sırtına dokundu. "Öyle büyük bir acı çektin ki Cass." Parmakları kanatlarımın olması gereken yerde şefkatle gezindi. "Şu anki halinle gurur duyuyorum. Bu güçlü kızla." Sonra zarif parmaklarını omzumdan ve sırtımdan çekti.

"Beni ağlatmaya mı çalışıyorsun?"

"Uğur getirirmiş."

Gözlerimin dolmaması için çabalarken tekrar yansımama baktım. "Biraz uğur hiç fena olmaz aslında," diye mırıldandım.

CamScanner

Hemen sonra Meredith sanki az önce duygulu konuşma yapan o değilmiş gibi bir kolumu kaldırıp beni kendi eksenim etrafında çevirdi. "Ağlarsan yaptırdığımız porselen makyaj boşa gider ve bu da Katze'nin aile yadigârı kraliyet yüzüğünün boşa gitmesi demek. Suratında bir çift diş izi görmek istemiyorsan hemen gülmeye başlasan iyi edersin." Art arda o kadar aptalca şeyler söylüyordu ki gülmekten başka çarem de yoktu zaten.

Kapı tıklatılınca cadı beni döndürmeyi bırakıp önüme geçerek, "Girin," dedi. Kapı aralanınca Draza'nın beyaz saçları aralıktan aşağı sarktı. "Hazır mısınız? Aidan seni bekliyor Cassie."

"Müzik açtınız mı?" dedi cadı heyecanla. "Dans müziği." Elf cadıya bakmadan sinirli sinirli yanıtladı. "Açarız." Ardından kapıyı kapatıp bizi odada bıraktı.

"Pekâlâ, gelin hanım, hazır mısın?"

Hayır, hayır ve hayır.

"Hazırım."

Ve aynaya arkamı dönüp derin bir nefes alarak cadının benim için açtığı kapıdan çıktım. Koridorda ilerlerken salondan gelen kıkırtıları duyabiliyordum. Biri müziği açmıştı ama başka biri hemen müziği değiştirmişti. Ben odaya girene kadar müzik defalarca değişti ama en son oldukça yavaş ritimli bir slow şarkıda sabit kaldı.

Aidan beni bekliyordu. Birkaç saat önce onu öptüğümdeki hali gibi siyah gömlek ve pantolon giymişti. Saçları ilk kez düzenlice taranmış, yüzü de... Sanki hafiften tıraş olmuş gibi parlıyordu. Salonun avizelerinin vurduğu sarı loş ışıkta öyle yakışıklı görünüyordu ki, bir an onun gerçekten benim olup ol-

CamScanner

madığına inanamadım. Gerçekten bu kadar mükemmel bir şey bana âşık olmuş olabilir miydi?

Şeytanımın tatlı kahverengi gözleri beni görünce ışıldamıştı sanki. *Evet, âşık,* dedim kendi kendime. *O da beni tıpkı benim onu sevdiğim gibi seviyor.*

Şeytanım elini uzatınca sanki bulutlarda yürüyormuşum gibi adımlarım hafifledi. Uzattığı avucuna elimi bırakırken beni kendine çekti ve diğer eliyle belimi kavradı. "Ne güzeller güzeli bir kadın," dedi gözlerime bakarken beğeniyle. "Ne yakışıklı bir erkek," dedim uzanıp dudağına kısacık bir öpücük konduruken. Ve şarkı bitene dek gözlerimizi birbirinden ayırmadan dans ettik.

Şarkı bitmişti ama biz hâlâ dans ediyorduk. Hayatımın en güzel dakikalarını yaşıyordum. Gece bittiğinde Nathaniel gelip beni götürecekti ve Aidan'ımı sonsuza dek arkamda yarım kalmış bir şekilde bırakacağımı biliyordum. Ama o an için biz hâlâ dans ederken ve arkadaşlarımla ailem ilk kez beraber ve mutluyken hiçbir şeyin önemi yoktu.

Mutluluk dediğimiz şeyi bizim seçmemiz gerekiyordu.

Ve ben şeytanımın kollarında onun gelini olmuşken ve ruhum capcanlı bir şekilde onun için kaynarken mutlu olmayı seçiyordum.

Kaç şarkı geçmişti, kaç kez sadece bir şeyler yemek için birbirimizden kısacık süreler ayrılmıştık kestiremiyordum. Mutluluktan âdeta sarhoş olmuştum, ömrümde ilk kez başka duyguların gölgelemesine fırsat vermeden mutlu olabilmek için kendime izin veriyordum.

CamScanner

"Bir dans daha mı yoksa yapılacak başka işler var mı?" Aidan gözlerime öyle tatlı öyle arzu dolu baktı ki ne gece vakti bu diyarı terk edeceğimi düşünebildim ne de başımıza yarın ne geleceğini. Tek diyebildiğim bakışlarım tatlı kahve gözlerine mühürlenmişken, "Yapacak çok önemli bir işimiz var," olabildi. Aidan başını boynuma indirip ılık nefesini kulaklarıma verdi. "Başka bir düğün ritüeli mi?" Gözlerimi kapatıp nefesinin tenimde yarattığı kıpırtının tadını çıkardım. "Hı hı. En önemlisi hem de." Aidan başını hafifçe uzaklaştırıp dudaklarını yalarken sabırsızca sordu. "Neymiş o?"

Yanaklarımın içinde Diego'nun sigaralarını yakmak için üflediği ateş toplarından vardı sanki. "Sevişmemiz gerekiyor Aidan," dedim ciddiyetle. "Hem de öyle bir sevişmeliyiz ki bu diyarda uyandırmadığımız tek bir ev bile kalmamalı." Aidan beni bir anda kucaklayınca dudaklarımdan hafif bir çığlık kaçtı.

"Gelini nereye götürüyorsun? Daha gece yeni başlıyor," dedi Merr elinde şampanya şişesiyle vitrinin önünde dikilirken. Aidan odadan çıkarken sadece gözlerime baktı. "Aynen öyle," dedi gizemli bir vaadi dillendirmekten çekinen o tatlı fısıltısıyla. "Gece daha yeni başlıyor."

CamScanner

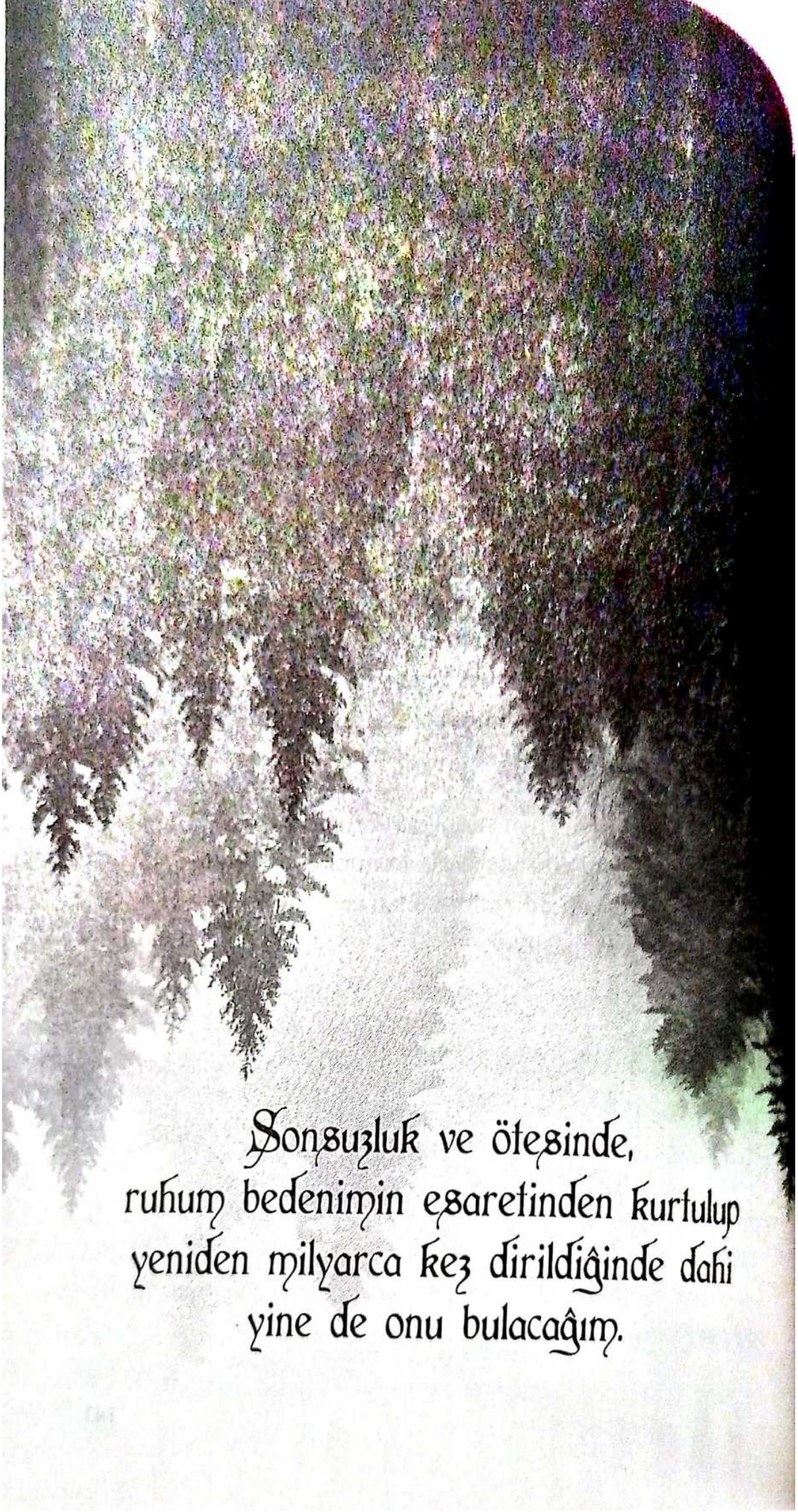

Sonsuzluk ve ötesinde,
ruhum bedenimin esaretinden kurtulup
yeniden milyarca kez dirildiğinde dahi
yine de onu bulacağım.

CamScanner

PERDE 8

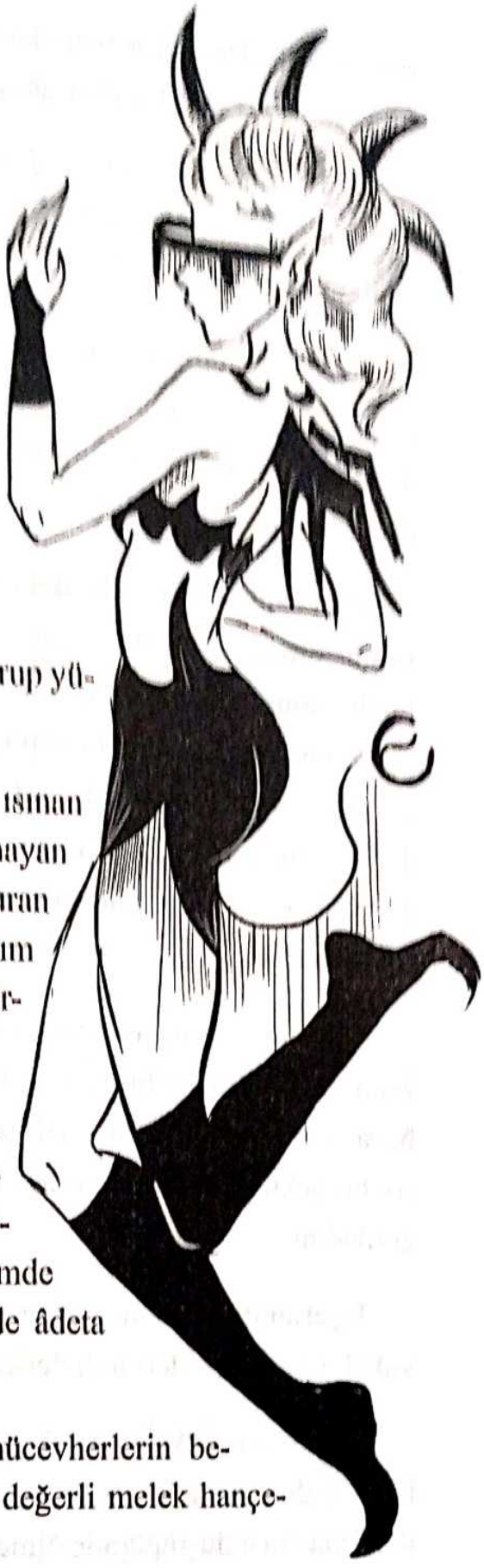

Tepedeydik.

Rüzgâr saçlarımı uçuşturup yüzüme çarpıyordu.

Titreyen parmaklarımla ısınan karnımı tutuyordum. İnanamayan bakışlarım ise karşımda duran kardeşimdeydi. Dağılan saçlarım gözlerimi hapsederken onu görmeye çalıştım.

"Neden?" diye sorabildim. Acı öyle fazlaydı ki... Düşünemiyordum bile. Canım öyle derin bir yerden yanıyordu ki. İçimde bir yerler ölüyordu, ölmüştü de âdeta çürüyordu.

Nathaniel elinde parlak mücevherlerin benimle alay eder gibi oynaştığı değerli melek hançe-

CamScanner

rini çevirdi. Hançerin ucundan bir damla kan zemine karıştı. Zemindeki taşlarla beraber gözlerim ıslandı.

"Üzgünüm Cassandra," dedi melek. Üzgündü de. Safir rengi gözleri hüzünle gölgelenmişti, belki de öfkeden kararmıştı, emin olamıyordum.

Kan, ince cılız yollar halinde gelinliğimi kızıla boyarken bakışlarımı kardeşimden alamadım. "Neden Nate? Neden şimdi? Senin sözünü dinledim. Diğer evrendeyim." Sözcükler dudaklarıma fazla gelince boğuldum, konuşamadım.

Onu dinlemiştim. İlk defa birine güvenip o ne derse onu yapmıştım. Çok güzel bir gecenin ardından Nate odaya geldiğinde sorun çıkarmamıştım, ağlayıp sızlanmamıştım da. Sadece şeytanımı öpüp kaderin benim için biçtiği yola uçmuştum. Ama o... O sözünü tutmamıştı. Adımlarım bu diyarın topraklarına değdiği an bana ihanet etmişti. Sadece bedenimi değil ruhumu da yaralamıştı. Ruhumda iyi kalan, güven dolu neresi varsa yoktu şimdi.

Nathaniel, hançeri yere fırlatıp sanki her şeyin suçlusu o zararsız bıçakmış gibi tiksintiyle ona baktı. Sonrasında ellerini beyaz takım elbisesinin parıl parıl parlayan pantolonuna histerik bir şekilde sildi. Bana doğru bir hamle yapınca istemsizce geriledim.

Uçurumun kenarındaydım. Rüzgâr daha sert esmeye başlayıp elbisemin eteklerini dizlerimin üstüne taşıdı.

Kader beni tekrar ve tekrar bu uçuruma getiriyordu. Yine buradaydım işte ama başka bir evrende. Esas ait olduğum yerde, daha önce düştüğümde ölmem gereken o evrende.

CamScanner

Gidecek daha fazla bir yerim kalmadığında kanlı elimi öne uzatıp "Dur!" diye bağırdım. "Yaklaşma." Nate'in gözleri kan damlayan parmaklarıma takıldı kaldı, daha fazla yürümedi. "Özür dilerim. Ama anlamalısın Cassie. Hilekâr ölmeli." Gözyaşlarım gözlerimi yakıp geçerken gülmeye başladım. Karnımdaki ağrı tüm bedenime yayılırken kahkahalarla güldüm meleğe.

"Hilekâr," dedim neredeyse fısıltıyla. Nate'e döndüm. Beyaz kanatlarını karanlık geceyi yarar gibi göğe doğru açmıştı. Üzerinden o büyüleyici parıltılar dökülüyor, rüzgâr da o parıltıları bana taşıyordu. Parıltılar karnımdan akan kana karışırken yapış yapış ellerimle yüzüme vuran saçlarımı geriye çektim. Kardeşimin gözlerine doğrudan bakarken sesimin titrememesi için sessizce dua ediyordum.

"Sevdiklerimi koruyacaksın Nate. Bana bir söz verdin." Nathaniel bir an konuşacakmış gibi oldu. Şaşkınlık bir perde gibi gözlerine inerken kaşları çatıldı. Anlamamıştı.

"Hepsini koruyacaksın. Onlar sana emanet. Şimdi sonunda benden kurtuluyorsun." Gülümserken ağlamama mani olamadım. Madem bu kadar gerekliydi, öyleyse ölecektim. Neden ısrarla yaşamaya çalışıyordum ki? Hem başka bir evrende bir insan gibi ne kadar yaşayabilirdim? Aidan'sız. Kardeşlerim olmadan, ailem olmadan, dostlarım olmadan.

Yabancı bir evrende kimsesiz bir ruh.

Bu evren de bana düşman olurdu. Beni zehirler, bıçaklar, belki öldürmez ama süründürürdü. Ben öyle bir hayata gözlerimi açmıştım ki kendi öz kardeşim bile beni öldürmek istiyordu.

Herkesi ölüme sürüklüyordum. Ne için? Yaşamak için mi?

CamScanner

Hayır. Artık değil. Şimdi herkes özgür işte, ben de dâhil.

"Özgürüm Nate," dedim başımı kaldırıp kardeşime bakığımda. "Artık her ne yazıldıysa benim için, ona göre oynayacağım. Bu ipler kaderinse hepsini bir bir kesiyorum. Artık ben sonsuzluğa aidim."

Nate öne atıldı.

Ben bir adım geri attım.

"Hoşça kal, kardeşim."

Gözlerimi kapatıp kendimi uçurumun bilinmezliğine bıraktım.

Öyle tanıdık, öyle karanlık, bir o kadar ürpertici düşüş bedenimi kucaklarken ağlıyordum. Zihnimden Aidanhell'in yakışıklı yüzü binbir anıyla geçerken ağlıyordum. Karanlıklar ağı tüm bedenime hükmederken gelinliğimin beyazı karanlığa karıştı. Ben karanlığa karıştım. Artık ben karanlıktım, karanlık da ben.

Yere çakılmayı beklerken başka bir şeye çakıldım. Öyle sert çakıldım ki karnımda birkaç kemiğin kırıldığını hissettim. Acı gözlerimi kör ederken hareket etmeye çalıştım ama yapamadım.

Tek duyabildiğim kanat sesleriydi. Bir çift kanat sesi.

Bir el yüzüme değince irkildim. Ölmüş müydüm? Hayır. Ölüm böyle olmazdı ki. Ölüm kişiseldi, yalnız çıkılan bir yolculuktu. O hâlde bu neydi? Nathaniel son saniyede kardeşine kıyamayıp peşinden mi atlamıştı?

CamScanner

Biri beni belimden kaldırıp göğsüne yasladı ve duyularım acıdan bir kez daha kapandı. "Lütfen," dedim göremeyen gözlerle karanlıktaki yabancıya. "Bırak da öleyim."

Yabancı güldü.

Bir ürperti bedenimi sardı.

Yabancı, başımı tutup omzuna koydu, kanatlarını daha sert çırpmaya başladı. "Seni şuradan çıkaralım, sonra ölüp ölmeyeceğine ben karar vereceğim." Tanıdık sesi içimi yaktı.

Ama nasıl olur?

Buraya geleceğimi bilemezdi ki. Hem bilse bile muhafız olmadan kapıdan nasıl geçebilirdi?

Kanatlarını daha sık çırpmaya başladığında gelinliğimin iç yüzeyi bacaklarıma takıldı, kollardan biri takılan parçayı söküp çıkardı. Gözlerimi açmaya çalışırken saçlarımla karşılaştım. Kanatlarla beraber bedenlerimiz yön değiştirdi ve saçlarım önümden çekildi. Gelinliğimin iç astarı karanlık gecede süzüldü gitti.

Başımı kaldırıp yüzüne baktım.

Aidan.

"Aidan," diyebildim titreyen sesimle. Yüzüne dokunmaya çalışınca karnıma giren ağrıyla görüşüm bulanıp yitti. Tekrar görebildiğimde ise ağlıyordum. Beni bırakmamıştı, peşimden gelmişti. Ah Aidan...

Aidan dalgalı saçları alnına vururken başını hafifçe eğip kızıl gözlerle bana baktı. Sağ gözünün altında upuzun bir çizik

CamScanner

vardı. Ne zaman olmuştu bu? Buraya gelirken biriyle mi savaşmıştı?

Uçuşumuz yavaşlayınca boynuma Aidan'ın ensesinde topladığı uzun bir atkuyruğu çarptı. İyi de Aidan'ın saçları hiç bu kadar uzun olmamıştı ki.

Düşerken kafamı mı çarpmıştım?

Aidan alçalırken bana bakmadı. Adımları yere değene kadar zihnim, içinde bulunduğu durumu çözmeye çalıştı. Bir sebebi olmalıydı ama neydi?

Aidan alçaldı, alçaldı ve en son zemine yavaşça kondu. Beni yere bırakırken bir eliyle alnına değen saçlarını geriye attı. İşte o zaman arkasındaki görkemli kanatlara ilişti gözlerim.

Bordo, dev kanatlar.

Aidan onları içine çekip kollarını göğsünde kavuşturdu.

Midem bulanıyordu. Bir terslik vardı. Kafamı kesinlikle bir yere vurmuştum.

"Saraya geldik," dedi Aidan, ardından çenesiyle karanlığın içinde meşale gibi parlayan sarayımızı gösterdi. "Yaralısın," dedi sonra kızıl gözleri karnıma inerken. Elimle istemsizce yaramı yokladım. Bir yabancı gibi konuşuyordu. Neden bir yabancı gibi konuşuyordu? Evleneli kaç saat olmuştu? Üç mü? Bana bırakıp gittiğim için kızgın mıydı?

Ne yaptığımı bilmez hâlde bir robot gibi yanına yürüyüp kanın lekelediği parmaklarımı yanağına koydum. Aidan şaşkınlıkla nefesini tuttu. Bir an için kıpırdayamadı, sonrasında yüzü-

CamScanner

ne değen bileğimi sertçe tutup kendinden uzaklaştırdı. Bakışları değişip yerini öfkeye bırakırken konuştum.

"Ne yapıyorsun Aidan?"

Şeytan gözlerini kıstı. Bileğimi bırakıp bir adım geri çekilerek beni inceledi. Konuştuğunda ise hiç konuşmamış olmasını dileyeceğimi bilmiyordum.

"Şu konuda anlaşalım kanlı gelin," dedi gözleri kana bulanmış gelinliğimde gezinirken. Ardından kızıl irisler benimkileri buldu. "Bana Hell derler. Ve cehennemin prensi seni bir uçurumdan kurtarıyorsa ona teşekkür etmen lazım."

CamScanner

Bu hiş için can alırdım.
Bu hiş için can verirdim.
Onu yeniden öpebilecekşem kâinatlaki
her bir evrende avare gibi gezinirdim.

CamScanner

PERDE 9

O, Aidan değildi.

Aman Tanrım! O, Aidan değildi! "S-sen o değilsin." Geriye çekilmeye çalışırken tökezledim. Karnımdaki acı öyle dayanılmaz bir hal almıştı ki o an ölmek istiyordum.

Şeytan, başını hafifçe yana yatırıp kafayı yemişim gibi bana baktı. Ona öyle çok benziyordu ki içim ürperiyordu. "Kimsin sen?" dedi diğer Aidan. "Burada ne işin var?" Sesi, bana vuran kokusu, her şeyiyle öyle Aidan'dı ki.

Dizlerimin üstünde yere yığılıp öğürdüm. Tüm hüznümü, hayal kırıklığımı, öfkemi, acımı kusarken Hell birkaç adım geri çekildi. Başımı kaldırdığımda tiksinti dolu gözleriyle karşılaştım.

CamScanner

"Ne iğrenç bir şeysin sen böyle," dedi şeytan havadaki hayali kokuyu eliyle kovalarken. "Beni algılayabiliyor musun?" Gözleri karnımdaki kızıllıktayken parmaklarını şıklattı. "Kimsin sen? O melek neden seni öldürmeye çalıştı? Hem sen kardeşim dedin ona. Bir meleksen neden kanatlarını açmadın?" Dizlerini bükmüş, bir ucubeymişim gibi merakla bana bakıyordu.

Âşık olduğum adamın gözleri.

Evlendiğim adamın güzel yüzü.

"Sana diyorum," dedi şeytan sertçe. Ve bir kez daha hayal kırıklığı bedenimi sarstı. O Aidan değildi. O bu evrendeki Aidan'dı ve kendine Hell diyordu.

Tanrım! Her şey bir şaka mı?

"Ben," dedim o hâlâ beni izlerken kolumun tersiyle dudaklarımı silip. "Bir melek değilim. Kanatlarım yok. Ben..." Sahi neydim ben? "Ben..."

Hell doğrulurken gözlerini devirdi. "Seni saraya götüreceğim. Tedavi edilmen lazım. Çok fazla kan kaybettin, ölecek gibi duruyorsun. Kendine geldiğinde işe yarar bir bilgi veremezsen zaten o çok istediğin ölüme seni kavuştururum." Şeytan parmaklarını büküp dudaklarına götürdü ve kulağı sağır eden cinsten gürültülü bir ıslık çaldı.

Hipnoz olmuş gibi onu izliyordum. Saçları Aidan'dan uzundu. Draza'nınkiler kadar değildi ama ensesinde ince bir atkuyruğu yapacak kadar uzundu. Kanatları bordoydu, sağ gözünün altında uzun, incecik bir yara izi vardı. Onun dışında gözleri konuştuğumuzdan bu yana hiç renk değiştirmemişti, hep kızıldı. Şeytan kızılı.

CamScanner

Koruluktan gelen adım sesleriyle dikkatim Hell'den karanlık bahçeye kaydı. İki tane kara asker bize doğru yaklaşırken doğrulmaya çalıştım ama yapamadım. Artık gücüm kalmamıştı. Ruhum öyle bir pes etmişti ki... İçimden hiçbir şey yapmak gelmiyordu.

Askerler Hell'in tam önünde durup şeytanı selamladılar. "Şaman kadını çağırın bir baksın. Yaşamasını istiyorum." Askerlerden biri başıyla onaylayıp yanıma yaklaştı, diğeri ise hâlâ Hell'e bakıyordu. "Efendim," dedi çekinerek. "Bu insan bir odada mı kalacak yoksa zindanda mı?" Hell çenesini kaşırken düşünceli gözlerle bana baktı. Karanlık zihni olasılıkları tartıyor gibiydi. Bu Aidan da en az benimki kadar zekiyse zaten gece sonlanmadan biri boğazımı kesmiş olurdu.

Kim böyle uğursuz bir varlığı sarayında barındıralabilirdi ki?

Beni gören gözler kör, sesimi duyan kulaklar sağır olurdu. Nefesimi soluyan zehirlenir, bana sahip çıkan ise kendi yaşamından olurdu.

"Zindana gerek yok. Bir yere kaçacak gibi durmuyor. Onu odaya kapatın." Ardından Hell bana son bir kez bakmaya tenezzül bile etmeden döndü, yürüyüp gitti.

Askerler iki yanıma girip kollarımdan beni ayağa kaldırdılar. İnce kemiklerine yapışmış gergin derileri tenime değerken acıdan bayılmamayı diledim. Çok kan kaybetmiştim, Nathaniel ölmem için elinden geleni yapmıştı. Neden ölmediğim ise tam bir muammaydı, hele de bu insan bedeniyle.

Adımlarımın üzerine basamayınca askerler beni yürütmekten vazgeçip sürüklemeye başladılar. Çıplak ayaklarım önce çimleri, sonra da sarayın taşlığını yaladı. Girişi süsleyen mer-

CamScanner

mer merdivenlere gelince ikisi kol altlarımı aynı anda tutup kaldırdı. Yara bere içindeki ayaklarım merdivenlere çarpmadan sarayın kapısından geçirildim.

Girişin hemen yanındaki ejder başlı iri yarı bir gargoylea yasladılar beni. Bir tanesi kapı muhafızlarından birinin kulağına bir şey fısıldadı. Muhafız iç odalara giden koridorda gözden kaybolurken asker tekrar geldi. İkisi beraber bedenimi bez bir bebekmiş gibi kucakladıktan sonra derimsi kanatlarını açıp yerden yükseldiler.

Üst katın koridorunda yavaşça yere bırakıldım. Bir kapı açıldı ve bok çuvalıymışım gibi içeri tıkıldım. Kapı ardımdan kapandıktan sonra ışığı kapalı zifiri karanlık odada kalakaldım.

Beynimdeki tüm kan çekilmişti sanki. Nasıl bir diyara gelmiştim böyle? Nathaniel beni tuzağa düşürmüştü. Dünyaya değil diğer evrenin cehennemine getirilmiştim, sonra da beni öldürmeye çalışmıştı.

Kapı tekrar açılırken önünden çekilip emekleyerek karanlığa süzüldüm. İçeri gelen yabancı ışığı açtıktan sonra kapıyı kapattı. Karşımdaki kadın dünyada pek çok kez yardım istemek için gittiğim kör peri kâhinden başkası değildi.

Kadın yere eğilip uzun tırnaklı zayıf parmaklarıyla yüzüme dokundu. "Ah kızım," dedi neredeyse acıyarak. "Sana söylemiştim. Bir dahaki gelişinde bu kadar şanslı olmayacaksın diye." Görmeyen gözleri biraz fazlaca yüzümde gezindi. "O kadar berbat hâldesin ki," dedi gerçeği beyan ederek. "Şimdi şu yarana bir bakalım." Elini uzatınca uzanıp tuttum. Birlikte odadaki tek kişilik yatağa geçtik. Yaşlı kadın neredeyse yatağın yarısını kaplayan yastıkları elinin tersiyle itip bana yer açtı. Ya-

CamScanner

nına oturduğumda gözleri dizlerimin hemen altında biten, kana bulanmış yırtık pırtık gelinliğimdeydi.

"Acının gelini," dedi benden çok kendine. Çapraz taktığı ufak deri çantasını açarken mırıldanıyordu. "Bir ruh özgür kalacak. Diğer ruh sonsuza dek hapsolacak. Karanlık aydınlığa, güneş aya küsecek. Ve bir bebek düşecek rahme, yaşayan ve yaşamayan her şeyin sonunu getirmek için."

Makasla karnımdaki kumaşı keserken bana bakmadı peri. Hâlâ mırıldanıyordu. Kehanet okuduğunu biliyordum ama duyduklarımı zihnimde tutamayacak kadar yorgundum. Canım yanıyordu, ruhum acıyordu. Yapayalnız hissediyordum. Aidan gibi görünen ama Aidan olmayan bir herifin tutsağı olmuştum. Öz kardeşim tarafından öldürülmeye çalışılmıştım.

Kadın yaranın üzerine ufak bir şişe açıp damlalar halinde iksirinden döktü. Asit tenimi yakınca istemsizce bağırdım. "Sessiz ol kızım, yoksa o kapıdaki baykuşlar sahiplerine gidip söylerler." Gözlerimi kapayıp sırtımı duvara yasladım. Yirmi dört saat önce tek endişelendiğim şey Diriliş'ti. Ve şimdi o artık bambaşka bir dünyanın problemiydi.

"Ne yapacağım ben peri? Ne yapmam gerekiyor?" Parmaklarımı karnımın üzerine kapanan eline koydum. Umutsuzca dikkatini çekmek, bana mantıklı bir akıl vermesi için kendimi paralamak istiyordum. "Herkes kendi cehennemini yaşıyor," dedi kâhin yaramın üzerine bez koyup bir iple belime sabitlerken. "Belki de senin cehennemin de Hell'dir."

Güldüm.

Herkesin kendi şeytanları vardı. Ben benimkileri öldürüp yerlerine geçmiştim.

CamScanner

"Buradan çıkmam gerekiyor." Peri yaraya son bir kez bak-
tıktan sonra geri çekilip derin bir nefesle cılız göğsünü şişirdi.
"Bundan sonra olacakları kimse bilemez," dedi sakince.

Gözlerim odadaki tek dolaba kayarken ayağa kalktım. "Şu
benim hakkımda zilyon tane kehanet yazan kâhin neler olabile-
ceğine dair bir şey söylemedi mi?" Dolabın kapağını açıp umut-
suzca üzerime giyebileceğim bir şeyler aradım.

"Kâhin artık kehanet görmüyor," dedi peri.

Beyaz bir gömlekle pantolon bulunca elimle evirip çevir-
dim. "Ön görüleri de pek bir işe yaramadı zaten." Pantolon ve
gömlek bana birkaç beden boldu ama önemi de yoktu. Yıpran-
mış kanlı gelinliğimi başımın üzerinden geçirip çıkardım.

Kumaş avuçlarımın içinde öyle narin, öyle güçsüz duruyor-
du ki ağlamak istedim. Birkaç saat önce dünyadaki en mutlu
kadındım. Oysa şimdi... Mutlu olmak bir yana, o dünyada bile
değildim.

Düğmelerimi ilikleyip saçlarımı ensemde ördükten sonra
yatağa döndüm. Kadın göremeyen beyaz gözleriyle dalgın dal-
gın dışarıya bakıyordu. Bakışlarım gözlerini takip edince karan-
lığı gördüm. Pek çok kez o karanlığın içinden çıkıp bu saraya
gelmiştim, daha doğrusu kendi dünyamdaki bu saraya. Kaç kez
kucakta getirildiğimi bilmiyordum bile.

Kendi karanlığımı özlemiştim.

"Kanatlarının alındığından ve bir insan olduğundan kimse-
ye bahsetmedin değil mi?" dedi kadın. Şimdi ürkütücü bakışları
üzerimdeydi. Nesneleri göremiyor olabilirdi ama içimi görebi-

CamScanner

liyordu. Belki kadın sadece bizlerin gördüklerini değil de daha fazlasını gördüğü için böyle olmuştu.

"Kimseye söylemedim sayılır," dedim huzursuzca bacaklarımı çapraz bükerken. "Benim için kimsenin endişelenmesini istemiyorum artık. Birden fazla ömre yetecek kadar kalp kırdım, nefes aldım. Daha fazlası için gücüm kalmadı. Tek istediğim buradan çıkmak. Nathaniel bana yalan söyledi." Beynim kendi içinde fokurdayıp, irileşip çeperlerine vuruyor gibiydi. Gözlerimi kapatıp başımı ellerimin arasına aldım. "Beni öldürmeye çalıştı, yani sözünde durmayabilir. Oradaki herkesi bir hiç uğruna bırakmış olabilirim."

Peri kâhini şakaklarımı kabaca ovan parmaklarıma dokundu. "Bir melek canını almak istese bunu yapabilirdi."

Gözlerimi açıp öfkeden neredeyse eriyen gözlerle ona baktım. "Denedi ama şansa bak ki Hell oradaydı. Muhtemelen şu an cennetin bir köşesinde neden canımı alamadığı için hayıflanıyordur, hatta Azrail'e nasıl hesap vereceğini de düşünüyor olabilir. Artık kim iyi kim kötü bilmiyorum. İyiyi ve kötüyü de bilmiyorum." Gözyaşları gözlerime dolarken yutkunmaya çalıştım. "Her şeyi elime yüzüme bulaştırıyorum. Bu diyar öyle yabancı ki. Hem oradaki herkesi savunmasız bırakıp geldim. Geri dönmekten başka çarem yok."

"Diyarlar arası kapı mühürlendi, kapının muhafızı değiştirildi, artık istesen de geri dönemezsin. İmkânı yok." İmkânsız üzerine öyle çok nutuk yemiştim ki bir tanesini daha kaldıracak gücüm yoktu. "Kapı yoksa bacadan giderim ben de." Peri yanıt vermedi. Odadaki sessizlik uzunca bir süre muhafaza edilirken olanların üzerine tekrar tekrar düşünüyordum.

CamScanner

Şu Hell, Aidan'a öyle çok benziyordu ki.

Koridorda bir patırtı kopunca uzandığım yatakta sıçradım. Ben daha saldırı pozisyonunu alamadan kaldığım odanın kapısı ardına kadar açıldı.

"Tanrı'nın belası elfler geldi," dedi Hell gözlerinden neredeyse alev çıkar hâlde. "İşe yarar olduğunu kanıtlamak istiyorsan tam zamanı." Parmaklarını şıklatıp gelmem için ellerini sabırsızca salladı. Afallamış hâlde yataktan kalkıp yanına yollanmadan önce kâhine baktım. "Biri ölecek biri yaşayacak," dedi yaşlı kadın. "Eğer hayatta uğruna yaşamaya değer bir şeylerin olduğunu düşünüyorsan yaşayan olmaya bak."

Kapıya vardığımda gözlerim hâlâ kadındaydı ama Hell benim nereye baktığımı dahi umursamadı. Dirseğimden tutup beni tırabzanların yanına çekti. Kol altlarımı kavrayıp kanatlarını sırtından çıkarmak için bedenini hafifçe salladı. Sonrasındaysa aşağı doğru uçuşa geçtik.

Ayakları zemine değer değmez bıraktı beni şeytan. "Eğer kardeşim aralarındaysa bir anlaşma yapmak isteyecektir." Bana deyip demediğinden emin olamaz hâlde bomboş yüzüne baktım. Ama konuştuğu ben değildim. İri yarı genç bir adamla, ufacık yaşlı bir adama söylüyordu şeytan bunları. Rohan ve Aloha.

Rohan diğer dünyadakinden daha sağlıklı görünüyordu, eh Aloha'yı söylememe bile gerek yok. Bir strigoiye dönüşmemiş, hayatı mahvolmamış, çeşitli yerlerden koparılıp parçalanmamıştı. Gözlerim inanamaz hâlde tek parça karşımda duran, kahverengi saçları sağlıkla parlayan genç adamda takılı kalmıştı.

CamScanner

Demek Aloha benimle hiç karşılaşmasaydı hayatı hiç boka bulanmayacaktı. Acaba daha kaç tane hayatı hiç bilmediğim şekillerde mahvetmiştim? Bu ruh gerçekten de uğursuzdu.

"Bu kızı neden indirdin peki? Pek işe yarar görünmüyor." Ağzım bir karış açık genç iblisçeye baktım. *Teşekkürler Aloha.*

Hell tıpkı Aidan'ın düşünürken yaptığı gibi başını hafifçe yana yatırıp çenesinde henüz çıkmış sakallarını kaşıdı. "Bir melege kardeşim dedi ama kanatları yok. En kötü ihtimalle onu Draza'ya satacağım. İlginç yaratıkları sever, bilirsin."

Damarlarımdaki tüm kan yavaşça soğurken bakışlarım Hell ile Aloha arasında gidip geldi. Hell'in beni kardeşine satmasına mı yoksa Aloha'nın bundan sapıkça bir zevk almasına mı dehşete kapılayım bilememiştim. Bu evrendeki herkes kafayı yemişti.

"Neden Draza ile anlaşma yapacaksın?"

Ben konuşunca herkes -hatta kapının önündeki suratsız muhafızlar bile- bana baktı. Rohan'ın keskin bakışları bana değdiğinde içten içe ürperdim. Zeki olan oydu elbette.

"Draza'yı biliyor ve ona adıyla hitap ediyor," dedi diğerlerine. "Ne demem gerekiyordu ki?" Aloha sorum karşısında elindeki bıçağı kemerine takıp sırıtmaya başladı. "Beyaz Lord demen gerekiyor tabii." Aidan'ın kötücül ikizi Hell'e bakarken gözlerinde şımarık bir çocuğun parlayan ifadesi vardı. "Benim olabilir mi? Bizi eğlendirir. Draza onu sadece zehirleyecek, heba olup gitmesini istemiyorum."

Hell derinden gelen bir kahkaha atınca dizlerimin bağı çözülür gibi oldu. Evlendiğim adamın tıpatıp aynısı diye düşün-

CamScanner

düm acıyla. Evrenin beni cezalandırmak için kullandığı yöntemlere her gün bir yenisi ekleniyordu. Daha ne olacaktı? Bir yerden benim de berbat kötücül bir ikizim çıkacak mıydı?

Hayır, gözü dönmüş Lucifer onu öldürüp bir kenara atmıştı.

Aklıma aniden gelen şeyle nefesim kesildi. Lucifer bu evrendeki Cassandra'yı öldürmüştü. Ama kendisine çok büyük bir düşman kazanmış olmalıydı. Lilith'i. Gerçekteki annemi. Belki onu bulursam... Eh, ölmediğimi görünce belki de sevinirdi.

"Savaşlarda aptallar sadece ayak bağı olur," dedi Hell omuz silkerek. Memnuniyetsiz bakışları üzerime kat kat büyük gelen kıyafetlerimde özensizce gezindi. "Hem ne oluyor Aloha? Yumuşuyor musun?" Aloha bozulur gibi olurken kapıdaki muhafızlar hareketlendi.

"Bir grup saraya doğru yaklaşıyor efendim. Emirleriniz nedir?"

Hell üzerinde çok düşünmedi. "Bırakın gelsinler," dedi sadece. Sonrasında kapıları açmalarını emrederek sarayın çıkışına doğru yürüdü. Rohan peşi sıra küçük bir kuyruk gibi iblisi takip ederken bir açıklık bulup Lilith'e kaçmanın yollarını aramaya başlamıştım.

"Sen de geliyorsun," dedi arkamdaki ses. Aloha yanıma yaklaşıp işaret parmağının tersini yanağıma değirdi. "Draza seni isterse çok yazık olacak," dedi fısıltı ile. "Eğlenceli anlar yaşayabilirdik." Elimle bana dokunan parmaklarını itip beden hapsinden kurtuldum. "Ben evliyim," dedim ters ters. Öyle rahatsız hissetmiştim ki midem bulanıyordu. Aloha gibi görünen ama Aloha olmayan iblisçe omuz silkti. Sonrasında dirseğimi tutup beni de beraberinde sürükleyerek sarayın dış merdiven-

CamScanner

lerine yöneldi. Yine -birinci kez- yaka paça sürükleniyor olduğum gerçeği üzerinde durmamaya çalışarak ona eşlik ettim.

Dışarı çıkıp da cehennemin ılık havası tenime çarptığında Lilith'e kaçabilsem bile onu nerede bulabileceğimi bilmediğimi fark ettim. Ve bu farkındalık beni en az karşımda gördüğüm görüntü kadar sarstı.

Hell'in yaklaşık on metre ötesinde bir grup kara elf, üzerlerindeki beyaz savaş zırhlarıyla karanlık geceye inat parıl parıl parlıyorlardı. En önde de liderleri vardı. Bu mesafeden bile bakışları seçiliyordu liderin. Öyle soğuktu ki neredeyse ölüm gibi. Kar beyazı saçları omuzlarının arkasına atılmıştı elfin, göğsünde kocaman bir kraliyet arması vardı. Hell'e bakarken ne ifadesi değişti ne de esintili rüzgâr beyaz saçlarını yerinden oynatabildi.

"Selam Aidanhell," dedi Draza. Aidanhell ise kardeşine yanıt vermedi.

Olanlar artık beynime fazla gelmeye başladığında yanı başımda kolumu koparacakmış gibi duran iblisçe kulağıma yaklaştı. "Tüm krallıklar Hell'e katıldı, biri hariç. Kara elfler hâlâ Draza'ya sadık."

"İyi de," dedim tıpkı onun gibi fısıldarken. "Lucifer'ın halefi büyük oğlu Draza değil miydi?" Aloha gülmemeye çalışınca ifadesi kabız bir adamınkine benzedi. "Ohoo," dedi iblisçe hâlâ kolumu tutarken. "O uzun zaman önceydi. Hell, babasını indirip tahta geçtiğinden beri kimse saltanatın halefinin Draza olduğunu umursamıyor." Gözleri karşıdaki güruha kayarken ekledi. "Elbette elfler dışında."

CamScanner

Dengeleri oturmaya çalıştıkça işler içinden daha da çıkılmaz bir hal almaya başlamıştı. "Bir şey sorabilir miyim?" Aloha gözlerini elflerden ayırmadan yanıtladı. "Hmm?"

"Lilith nerede?" İblisçenin başı anında bana döndü. İri kahverengi gözleri şüpheyle kısılırken dirseğimi tutan parmakları sıkılaştı. "Ne yapacaksın Lilith'i?"

Derin bir nefes aldım. "Eğer sana söylersem bana yardım edecek misin?"

Aloha'nın gözleri sanki mümkün olabilirmiş gibi daha da kısıldı, ta ki ince bir çizgi halini alana kadar. "Fısıldadığına göre bu gizli kalacak gibi," dedi iblisçe. "Kraldan bir şey saklayacağımı nereden çıkardın?"

Omuzlarım umutsuzlukla çökerken iblisçenin yüzüne baktım. Hissettiğim mutsuzluğun onda birini yüzüme taşıyabilseydim eğer, belki beni anlardı, bana inanırdı. "Çünkü," dedim sanki her şeyi birkaç cümleyle açıklayabilirmişim gibi. "Ben başka bir evrende senin dostunum. Buraya ait değilim ve kurtulmam gerekiyor."

İblisçenin ay ışığının yarı yarıya vurduğu karanlık yüzünden bir gölge geçti. "Bu dediğin saçmalığa geleceğiz ama önce... Neden Lilith?"

Gözlerim Hell ve onunla tartışan Draza'dayken yanıtladım. "Çünkü ben onun kızıyım."

***

Bir boşluk... Elimi attığım yerde olması gereken yumuşacık beden yoktu.

CamScanner

Parmaklarımı yatağın içinde biraz daha oynattım. Ama ne yaparsam yapayım Cassie'ye dokunamadım. Bu yüzden istemeden de olsa açtım gözlerimi.

Bakışlarım karanlık odanın içinde bir şeyler görebilmek umuduyla aşağı yukarı hareket etti. Karanlığa alışınca boş olan yatağa baktım. Çarşaflar aşağı çekilmişti, Cassie'nin büzüştüğü yer ise kırış kırış ve boş bir şekilde duruyordu. Fazla boş. Parmaklarımı katlanan çarşafın üzerinde gezdirince soğuğu hissettim. Melezim kalkalı uzun zaman olmuştu. Yatakta yana dönerek açık olan pencereden ay ışığına baktım. Hâlâ geceydi. O hâlde bu kız neredeydi? Mutfağa mı gitmişti?

Yerimden kalkarken dağılan saçlarımı düzeltip üzerime pantolonumu geçirdim. Odadan çıkarken aklım bir saniyeliğine pencerenin neden açık kaldığı üzerinde dursa da fazla önemli olmadığını düşünüp koridora geçtim.

Horultuyla duvarlar yıkılabilseydi, Diego'nun minik evi çoktan başımıza yıkılırdı. Ben koridoru adımlarken horultu sesleri giderek yükseliyordu. Salona vardığımda koltukta birbirine kıvrılmış yatan kurtla Katze'yi gördüm. Hemen yanlarında, başı koltuğun koluna yaslanmış hâlde Aloha uyuyordu. Az ilerideki tek kişilik koltukta Draza'nın başı yana düşmüştü. Cadı ise uyanıktı. Fransız balkonundan dışarı sarkmıştı. Turuncu saçları gecenin esintisiyle hafif hafif uçuyordu. O beni göremeden çıkıp mutfağa girdim. Annem başını masaya yaslamıştı ama onun dışında mutfak boştu.

Can sıkıcı bir his içimde filizlenmeye başladığında sakin olmaya çalıştım. Bu saatte bir yere gitmezdi, bana söylemeden gitmezdi. Koridora dönüp banyo ve tuvaletin ışıklarının kapalı olduğunu görünce o his iyiden iyiye büyümeye başladı içimde.

CamScanner

Tekrar salona gidip kimseyi uyandırmamak için dikkatli bir şekilde ilerleyerek aşağı sarkan cadının yanına sokuldum. "Cassie'yi gördün mü?" Cadı beni duyunca doğruldu ama yüzüme bakmadı. "Ben de ona bakıyordum," dedi mırıldanır gibi.

"Hiçbir yerde yok. Sen uyanıksın. Görmüş olmalısın. Cassie nerede?" Oysa Meredith beni dinlemiyor gibiydi. Hâlâ aşağı bakmaya çalışıyordu. "Bilmiyorum ama gelmesi gerekiyor."

Tırabzana tutunan kolunun birini çekip onu bana bakmaya zorladım. "Nereye gitti de gelmesi gerekiyor Merr? Bilmece gibi konuşma. Cassie nerede?" Cadı kolunu çekip tutuşumdan kurtarırken cama çarptı. Çıkan sesle Draza gözlerini açıp doğrulmaya çalıştı. "Neler oluyor?"

Kollarını kavuşturan cadıya öfkeyle bakarken kardeşimi yanıtladım. "Ben de onu anlamaya çalışıyorum." Diğerleri de bir bir uyanırken annem gelip salonun ışığını açtı. Ben ise gözümü kırpmadan cadıya bakıyordum. "Cassie nerede Merr?"

"Bilmiyorum Aidan. İnan ki bilmiyorum. Bethany de yok." Bu kez derin bir nefes aldım. Mantıklı konuşabilmem için ne gerekiyorsa denemeye karar verdim. Arkamı dönüp uyku mahmuru kalabalığa seslendim. "Cassandra ve Bethany yok. Gören duyan var mı?" Herkes şapşalca birbirine baktı. "Birinizin cep telefonu yok mu? Avcıyı arayın." Diego -nerede uyuduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu- sırtını kapıya yaslayarak cebindeki telefonu çıkardı. Aleti kulağına koyarken bize dönüp, "Ne olur ne olmaz diye numarasını almıştım," diye bilirdi. Ardından heyecanla ekledi. "Çalıyor."

Soluğumu tutup ejderin ağzından çıkacak kelimeleri bekledim.

CamScanner

Bekledim, bekledim ve hiçbir şey olmadı. "Açmıyor," dedi ejderha. Sonrasında telefonu tam kapatacakken, "Alo," dedi hemen. Ardından hoparlöre aldı. "Beth?"

Avcı fısıldıyordu. "Ne var? Çabuk söyle. Birazdan telefonumu alacaklar." Hepimiz birbirimize baktık. "Telefonunu kim alacak?" diye sordu Diego.

"Örgütteyim. Birine mesaj attırıp önemli bir durum olmuş gibi göstererek... Her neyse tuzakmış. Tuzağa düştüm. Birazdan annem gelecek ve ağzıma sıçacak. Telefonum da..." Bir gürültü kopunca Diego bir an için telefonu elinden düşürecek gibi oldu. "Neler oluyor orada?"

Tek adımda yanına gidip cızırtıların dolup taştığı aleti elinden aldım. "Beth. Duyuyor musun? Ben Aidan. Cassandra kayıp. Seninle mi? O da seninle mi geldi?"

Hışırtılar bir süre devam ettikten sonra azalarak kesildi. "Ne? Hayır. Ben tek geldim. Geliyorlar. Kapatıyorum." Ardından telefon kapandı. Kaskatı kesilmiştim, avucumdaki telefon elime yapıştırıcıyla yapışmıştı sanki. Bu yüzden Diego telefonu kırmamamla alakalı bir şeyler gevelerken parmaklarımı açıp telefonunu kurtarabilmişti. Ben ise sayısız olasılıkla baş etmeye çalışıyordum. Cassie'ye bir şey mi olmuştu?

Vampir yerinden kalkıp elleriyle yüzünü ovaladı. "Pekâlâ. Durup düşünelim. En son siz odaya gittiniz, biz beynimiz kaynayana kadar içtik ve sonra sen gelip hepimizi uyandırdın. Bu süre zarfında Aidan'ı ya da Cassie'yi gören var mı?"

Keranu ilk kez konuşmuştu. "İkisi de hiç odadan çıkmadı," dedi dalgın dalgın. "Ben alkol almadım. Örgütün gelip bizi enseleyebileceği olasılığına karşı nöbet tutuyordum."

CamScanner

"Çok güzel tutmuşsun nöbetini. Cassandra kayıp." Sinirden ellerim titriyordu. Bir şeyleri parçalayıp bağırmak istiyordum. Gelinim yoktu ve nerede olduğunu bilen kimse de yoktu.

"Bence hemen çıkıp arayalım," dedi Aloha yerinden kalkarken. "Hepimiz başka yönlere dağılalım. Gün doğmadan Cassie'yi bulmuş oluruz. Nereye gidebilir ki?" Olasılıklar sonsuzdu. O minik aklından neler geçmişti de gitmişti anlayamıyordum. Düşündükçe de kavrama yetimi kaybediyordum.

"Tamam, herkes dağılsın. Arka sokaklardan başlayalım. Geri dönebilme ihtimaline karşı Keranu burada kalsın, Diego da bizimle gelecek. Eğer birimizin haberi olursa evdekiyle iletişim kurabilsin." Elf berjerin arkasına sakladığı iki hançeri beline yerleştirirken ekledi. "Aidan, kendine gel. Bu halinle işe yaramazsın."

Oysa kafam çalışmıyordu. Birkaç saat önce Cassie kollarımdaydı, huzur içinde uyuyorduk. Ama şu an... Nasıl her şey tepetaklak olabilmişti ki?

"Aidan!" Elfin sinirli yüzüne baktım. "Sen çık, peşinden geliyorum. Ayrıca cadı da bizimle gelecek ve Draza bir kez olsun abilik yap, karşı çıkma." Kardeşim bir şey diyecek gibi olduysa da demedi. Söver gibi mırıldanırken odayı terk etti. Marcus o gün erken saatlerde Cassie'nin oturduğu koltuğu koklayıp elfin peşinden odayı terk ederken yutkunmaya çalıştım. Sanki boğuluyor gibiydim. Boğulmak buysa berbat bir şeydi. Nefes alamıyordum. Ciğerime çektiğim şey oksijen değildi de katrandı sanki.

Dönüp hâlâ pencerenin önünde hiçbir yapmadan dikilen cadıya patladım. "Eğer Merr. Eğer biliyorsan ve söylemiyorsan

CamScanner

yemin ederim seni pişman ederim." Cadı korkuyla bir adım geri çekilince daha da üstüne gittim. "Bir tek sen uyanıktın. Bu işte parmağın olduğunu anlarsam o parmağını kırarım. Cassie'nin kılına zarar gelmişse..."

"Cassie'yi ben de önemsiyorum seni moron. O benim kardeşim!" Cadı ağlamaklı bir ifadeyle omzunu omzuma vurarak odanın çıkışına yürüdü. Geride kalan ejderha ise temkinli bir ifadeyle bana bakıyordu. "Sakin ol Aidan. Onu bulacağız," dedi güven verircesine. Ama gözlerinde görmüştüm. Öylesine konuşuyordu. O da bilmiyordu, kimse bilmiyordu.

Nefesimi bırakıp, aceleyle odaya dönüp kapıyı arkamdan kapattım. Saatler önce dünyanın en güzel birleşmesine sahiplik eden bomboş oda karşımda öyle ruhsuz duruyordu ki. Sanki Cassie ile beraber hayatın neşesi de uçup gitmişti. Melezimin yatakta bıraktığı incili tacı alırken gözlerimden öfkenin zehri aktı sanki. "Cassie," dedim elimle tacı kaldırıp birkaç saat önce ipeksi saçlarını okşayan incilere bakarken. "Neredesin?"

CamScanner

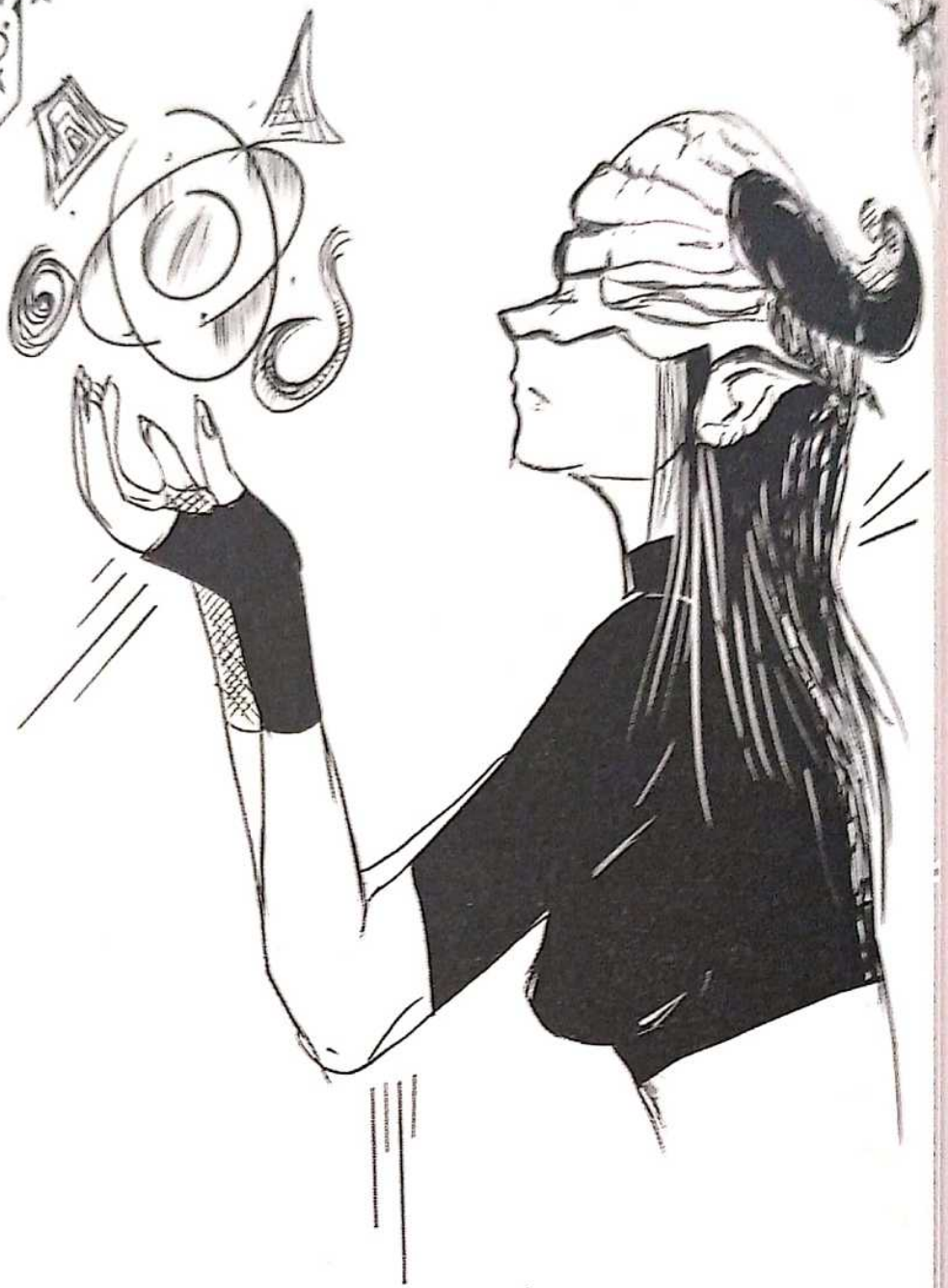

Var olabilmenin bedelini her nefesiyle ödemiştim, değil mi? Ödemiştim sahi. Belki de ödeyememiştim daha. Bedeller bitmemişti.

CamScanner

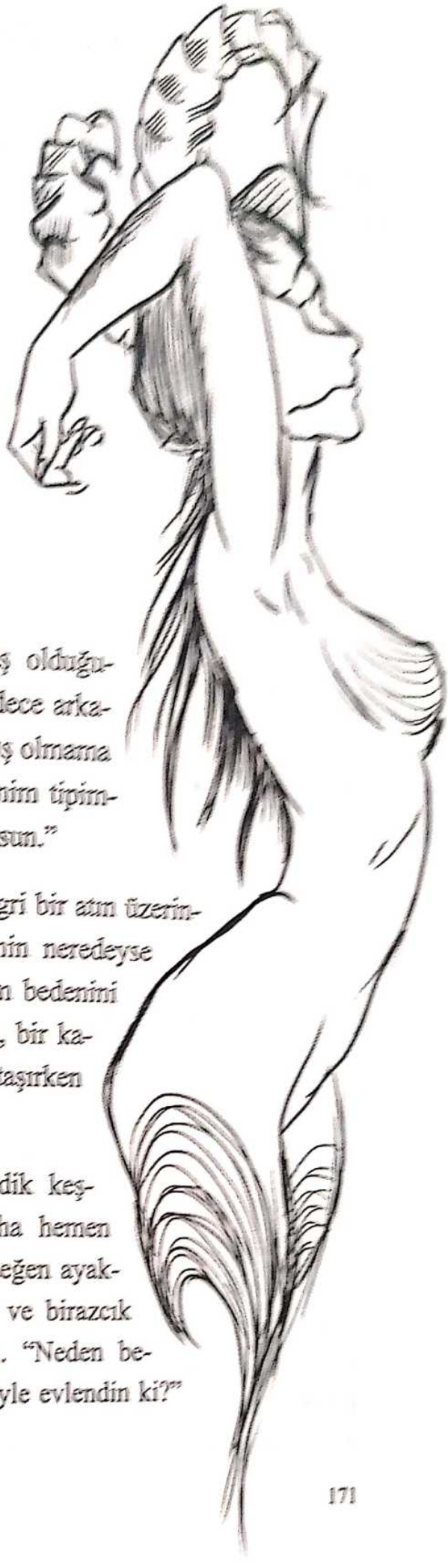

PERDE 10

"Diğer evrende arkadaş olduğumuza emin misin? Yani sadece arkadaş mıydık? Sana sarkmamış olmama imkân yok Cassie. Tam benim tipimsin. Belki de yalan söylüyorsun."

Süvarilerden aldığımız gri bir atın üzerindeydik. At, araf süvarilerinin neredeyse kuş kadar hafif yarı saydam bedenini taşımaya alışık olduğundan, bir kadın ve iri yarı bir erkeği taşırken zorlanmıyordu.

"Daha hızlı gidebilseydik keşke," dedim bıkkınca. Aloha hemen arkamdaydı. Bacaklarıma değen ayaklarını atın karnına bastırdı ve birazcık daha hızlanmamızı sağladı. "Neden benimle değil de Hell'in ikiziyle evlendin ki?"

CamScanner

dedi bir kez daha. Arkamda olduğu için gözlerimi devirdiğimi görmeyişinden memnundum.

"Çünkü ben ona âşığım ve seninle gerçekten çok iyi arkadaşız. Yani diğer senle." İki farklı evren olduğunu kendim bile henüz kavrayabilmişken başkasına anlatmaya çalışmak deliceydi. Söylediğim her bilgi kulağa öyle deli saçması geliyordu ki bana inandığı için iblisçenin beyninden şüphe etmeye başlamıştım.

"Yani hiç öpüşmedik?"

Boğulur gibi oldum. "Hayır," dedim kesin bir dille. "Biz o kadar iyi arkadaştık ki dünyada bir süre birlikte yaşadık. Sen bana erkek kardeşimi bulmam için yardım ettin." Son kelimem havaya karışırken iblisçe sustu. Kalbimin içinde huzurlu olan tek kısım Marr, Anton ve Jo'nun benden uzakta güvende olduklarını bilen kısımdı.

Atın iç içe geçmiş degrade yeleleri ellerimin tersine çarparken rüzgârı tenimde daha iyi hissedebilmek için gözlerimi kapattım. Araf ormanının tanıdık taze kokusu ciğerlerime her doluşunda içimde minicik bir parçam umutla yeşeriyor gibiydi. Belki de her şeyi düzeltmenin bir yolu vardı.

At taşlıktan çıkıp ince bir patikaya girdiğinde yüzüme çarpan yapraklardan korunabilmek için gözlerimi açtım. Şimdi daha yavaş ilerliyorduk. "Anlattıklarına bakılırsa senin için çok şey yapmışım," dedi iblisçe. Geriye doğru bedenini bükerek pantolonunun cebinden çakmağını çıkardı. "Ama sen benim için hiçbir şey yapmamışsın. Bu durumda biz nasıl çok iyi arkadaş olabiliriz ki?" Sigarasını yakıp dumanını enseme üfledi. Bir insan size küfretmeden de ağır şeyler söyleyebilirdi, bu da onun kanıtıydı.

CamScanner

Dudaklarımı mantıklı bir yanıt verebilmek için araladım ama ne yanıt ne de başka bir şey çıkmadı. Haklıydı. Benim için çok şey yapmıştı, peki ben karşılığını nasıl ödemiştim? Onu bir Frankenstein'a dönüştürerek.

Gerçeğin beraberinde getirdiği utanç, karnımdan çıkıp kulaklarıma varana dek her yerimi yaktı. Beni soluyana ölüm hediye ederdim. Belki şu anda da yaptığım buydu. Başka bir dünyada yine Aloha'yı bulup başına türlü belalar getirmeyi seçmiştim yine.

"Belki de ben yalnız devam etmeliyim," dedim iblisçeye. "Lilith cadılarla yaşıyorsa Periotrus'taki herkes onun yerini biliyordur. Birilerine sorarım ve..."

"Ve anında boğazını keserler. Evet, tabii neden olmasın? En iyisi yalnız devam et." Azarlandığım için surat asarak içinde ilerlediğimiz ormana çevirdim gözlerimi. "Neredeyse geldik," dedim pek de emin olamayarak. Koruluğunu tanıyordum, nasıl unutabilirdim ki? Bir ağacın adak için kanımı akıttığı, sonra da ben içinden geçerken neredeyse beni öldürmeye çalıştığı yerdi burası.

At yavaşlayınca Aloha koşumları tutarak ipi kendisine doğru çekti. Gri at daha da yavaşladıktan sonra nihayet durdu. Aloha attan atlayıp inmem için elini bana uzattı. Önce ellerine sonra da suratındaki kibirli ifadeye baktım, ardından atın sırtına tutunup kendi başıma indim. Halinden memnun bir ıslıkla ödüllendirilince omuz silktim. "Sadece bir at," dedim eyeri düzeltirken. "Sen bir de beni vampirlerin kafasını keserken gör." Aloha sırıtınca hayat bir an için normale döndü. Sonrasında iblisçenin boynuna takıldı gözlerim, gerçek Aloha'nın boynunda Keranu'nun beceriksizce yaptığı dev çirkin dikişler vardı şimdi.

CamScanner

"Eh, seni buraya kadar güvenle getirdiğime göre ve artık sana güvenmeye başladığımı da hesaba katarsak... Al," dedi bana cebinden çıkardığı ufak bir kâğıdı uzatırken.

"Ne bu?"

Kâğıdın üzerinde adres yazılıydı. Arkasını çevirip baktım, boştu. "Lilith bu adreste mi kalıyor?" İblisçe başıyla onaylarken atın gerdanını kaşıyordu. "Seninle gelebilirdim ama nereye kaybolduğumu merak edecek olan baş belası bir kral var. Hell, bekletilmekten hoşlanmaz. Ayrıca," dedi gözleri ardına kadar açılırken. "Seni kaçırdığımı duyduğunda cezamı kendi elleriyle bizzat vermek isteyecektir." O sırıtıyordu ama benim kalan son huzur kırıntılarım da havaya karışıp tuzla buz olmuştu. Her evrende bana güvenen ve yardım eden kim varsa canına okuyordum. Tüm sevdiklerinin sonunu getirmeye yeminli bir psikopat gibiydim.

"Bu yaptığını hiç unutmayacağım."

İblisçe atı son bir kez okşadıktan sonra yanına gelip tek hamlede üstüne çıktı. Ayaklarını bölmelere yerleştirirken ipi bir tam turla ellerine dolayıp bana baktı. "İyi şanslar Cassie. Umarım bu evrende aradığını bulursun."

Aloha atını çevirerek geldiğimiz karanlık, ufak patikaya girdi. Yavaş yavaş gözden kayboluşunu izlerken yine o tanıdık huzursuzluk kapladı içimi. Yine yalnızdım, bir eşiğin önünde dikiliyor ve bilinmezlik denizine bakıyordum. Yanımda olmaları için böbreğimi vereceğim dostlarımın hiçbiri yoktu şimdi. Artık onlar başka bir evrende belki de yasımı tutarken ben onlara dönebilmenin yollarını arayacaktım.

CamScanner

Çalılıklardan gelen belli belirsiz bir çıtırtı daldığım düşüncelerden beni uyandırdı. Bir süre karanlığı dinledim. Sesler tekrarlanmayınca Periotrus'un muhafız ağacına doğru yürüdüm.

Ağaca henüz dokunmuştum ki sesi tekrar duydum. Ensemden bir ürperti geçerken yutkundum. "Her kimsen bana bulaşma. Sonu kötü olur."

Bu kez sesleri çıkaran gürültülü yabancı gölgelerden çıkarak kendini görünür kıldı. Meredith, dedi zihnim. Meredith'in diğer evrendeki ikizi.

"Farklı kokuyorsun yabancı," dedi kız kardeşim. Farklı olan kendisinden başkası değildi cadının ama o nereden bilecekti ki?

"Hiçbir fikrin yok," dedim mırıldanırken. Meredith'e karşı savunma pozisyonuna geçmeme gerek yoktu ama bu benim bildiğim kız kardeşim değildi ve geçmişi göz önünde bulundurursak Merr ile ilk tanıştığımızda cadı, kaçığın tekiydi.

"Aklından öyle çok geçiyor ki hangisine odaklanacağımı bilemedim." Cadı uzun, kızıl ojeli tırnaklarıyla saçlarını kaşıdı. Yeşil gözleri Urange'ın büyü yaptığındaki gibi parıltı denizinde yüzüyordu.

"Düşünceleri okuyamadığını biliyorum," dedim ters ters. Manipülasyon ustası kız kardeşimin tuzağına düşmeyecektim. Hey, bir dakika! Ben ait olduğum evrende isem bu kız benim gerçekteki kız kardeşimdi. İyisiyle kötüsüyle kendi kanımdan biri.

Meredith güzel gözlerini şaşkınlıkla birkaç kez kırptı. "Neden buradasın?" Delici bakışları üzerimdeyken rahatsızca kıpır-

CamScanner

dandım. Konuştuğumda ayağımın ucuyla yerdeki çakıl taşlarını taciz ediyordum. "Lilith'i görmem gerek."

Meredith boğuluyor gibi bir ses çıkardı. Şimdi gözlerindeki merak ifadesinin yerini aşağılama almıştı. "Ne yapacaksın sen Lilith'i?" diye sordu alayla. "Hem burada olduğunu da nereden çıkardın?" Cebimdeki katlanmış kâğıdı çıkarıp adresi okudum. Meredith'in gözleri irileşince omuz silktim. "Bence beni işimden alıkoyma Merr. Başka bir zaman diliminde sana gereken açıklamayı yaparım ama şimdi... Hiç vaktim yok." Cadı tek adımda soluğu yanımda aldı. Uzun, zarif parmaklarını alnıma dokundurup gözlerini kapattı.

Auramı okuyordu ve izin bile istememişti. Klasik Meredith.

Gözlerini açmadan neredeyse fısıltıyla, "Sen diğer zaman dilimlerini nereden biliyorsun?" diye sordu. Vakit kaybediyordum, en değerli şeyim şu an zamandı. Diğer evrende ardımda bir kaos bırakmıştım ve herkesin çok iyi bildiği gibi Aidanhell'in kaos ile arası hiçbir zaman iyi olmamıştı.

"Yanıt ver," diye buyurdu Meredith. Eğer o çokbilmiş gözlerini açabilseydi benimkileri devirdiğimi görürdü cadı.

"Gerçekten gitmem gerekiyor Merr."

"Bana neden Merr diyorsun?" Gözlerini açtı. Bir süre şüpheyle yüzümü inceledi. "Senin annemizin küçükken ölen kızı olma ihtimalin yok değil mi?" Hemen yanıt vermeyip aptal aptal suratına baktım ve bu elbette kötü bir karardı.

"Yok artık," dedi cadı yavaşça benden uzaklaşırken. İkimizin arasına birkaç nefeslik mesafe koyup elleri belinde bana bakmayı sürdürdü. "Onca zaman gelebilecekken neden şimdi?"

CamScanner

benim yanıt vermemi beklemedi. "Bir ömür vardı ama sen şimdi geliyorsun. Zamanlaman o kadar manidar ki."

Bu kez şaşırma sırası bendeydi. "Ne oldu ki?"

Meredith'in güzel gözleri gölgelenince ürperdim. Bu ifadeyi biliyordum. Lanet olsun! Birkaç adım gerilerken ellerimi öne doğru uzattım. "Her neyi planlıyorsan yalvarırım yapma!"

Cadı huzursuzca omuzlarını oynattı. "Üzgünüm kayıp kız kardeş. Annemiz bu hâldeyken onu daha da üzmene izin veremem." Elini kaldırınca ürperdim. "Bir dakika, dur. Hadi ama Merr. Biraz sağduyu."

Cadı elini havada oynatırken, "Bana öyle seslenme," dedi soğukça. "Hiç değilse," dedim çaresizce onu oyalamaya çalışırken. "Lilith'in nesi var?"

Cadı ellerini oynattı. Hava iki elinin arasında beyazımsı bir hilal şeklini alırken yapabilecek hiçbir şeyim olmadığını anlamıştım. Umutsuzluk bedenimi ele geçirirken ellerinden yükselip beni çepeçevre saran görünmez halatlardan kurtulmaya çalıştım.

Halatlar boğazıma dolanınca nefesim kesildi. Görüntü kararırken Meredith'in fısıltıyla söylediği sözler zihnime zor bela ulaştı.

"Lilith ölüyor," demişti cadı.

***

Kendi ayağıyla gelmiş, diye düşündü kâhin elindeki küreyi çevirirken. İçinden kahkahalarla gülmek geçerken neden biraz

CamScanner

bile gülümseyemediğini merak etti. Kedisi kucağına zıplayınca bir an için dikkati dağıldı ve kristal küre avuçlarından zeminde ki halıya düştü.

"Neredeyse bu kez kırmayı başarıyordun," dedi kedisinin gıdığını okşarken. "İnanabiliyor musun, o kadar aptal ki buraya gelmiş. Sanki canını alamazmışım gibi." Kedi gırlamaya başlayınca kâhin sallanan sandalyesinde geriye yaslandı. Şimdi aklı Cassie'de, gözleri ise pencerenin dışındaki büyüleyici vaatlerle dolu karanlıktaydı.

Dışarıda hep bir şeyler olurdu. Kâhinin yaşamının aksine dışarısı anlık değişkenlerle doluydu. Kâhin ne zaman bu uğursuz dünyadan dışarıya adımını atsa dünya biraz daha değişmiş olurdu. Ve kız bu değişen dünyaya hiç adapte olamamıştı.

"Onu hemen öldürürsem acı çekmesini sağlayamam," dedi kedisine ya da kendisine. Kedi onu anlamıyordu ama tek arkadaşıydı ve hâlâ lisanı konuşabiliyorsa bu da biraz kediciği sayesindeydi, zira cüppeliler her zaman kelimeleri kullanmazlardı.

Kedisi sessizliğini koruyunca kâhin iç çekip yeniden görebilen tek gözüyle dışarı baktı. Bir kanatlı gördü uzaklarda. Kanatlı insan havada daireler çizip iniş yapıyordu. "Hell ya da Draza'dır," dedi kendi kendine. O ikisini de biliyordu elbette. Diğerleri ona pek çok şey anlatmışlardı. Eğer küçük yaşta babaları Lucifer onu öldürmeye çalışmasaydı çok başka bir hayatı olacaktı kâhinin. Neredeyse Cassandra'nınki kadar güzel.

Kızın kalbi tekler gibi oldu. Öfke kanın içine sızıp damarlarından pompalanarak kalbinde düğümlendi. Lucifer'dan da nefret ediyordu. Aidanhell babasını sarayın mahzenlerine kapattığından beri kâhin pek çok gece gidip iblisin kalan son nefesini

CamScanner

almak istedi ama yapmadı. Başka bir zamana saklıyordu, daha özel bir zamana.

"Can almak düşündüğün kadar hoş bir şey değil." Kâhin neredeyse kedisini kucağından düşürecekti. Kedicik tüyleri diken diken hâlde kucağından atlayıp yatağın altına doğru gözden kayboldu. Kâhin ise odasına aniden dalan kıza bakmakla meşguldü.

"Seni içeri almamaları gerektiğini söylemiştim," dedi kıza. Yerinden kalkıp üstünü başını düzeltirken kapıdaki turuncu saçlı kıza baktı. Kız da ona bakıyordu. Cadının gözlerinde kâhinin zihninde cirit atan fantezileri bile utandıracak bir kötülük vardı. "Kız geldi. Haklıymışsın, yaşıyormuş." Kâhin kız kardeşine baktı. Meredith'in gözlerini kan bürümüştü. "Görünüşe göre sen de ondan nefret ediyorsun." Cadı uzun saçlarını omzunun gerisine atıp umursamaz görünmeye çalıştı ama kâhin bir gözünü feda ettiğinden bu yana varlıkların hislerini bir kitabı okur gibi okuyabiliyordu.

Cadı, kâhinin yatağına oturunca kâhin bir anlığına ürperdi. Meredith'e güvenmezdi, Meredith de ona. İkisi kardeş olduklarını çok geç öğrenmişlerdi ve iki taraf da bir kız kardeş özlemi çekmediğini açıkça belli etmişti. Kâhin bir kardeşi hayatına alıp daha sonra canını alma riskinden kaçınmıştı, Meredith de Draza'dan sonra birini sevmekten ürküp kendini tüm insani duygulara kapatmıştı. Bunun sonunda biri zalim diğeri ise kâhin olmuştu.

Bir kez daha, diye düşündü kâhin. *Cassie elimden kardeşlik bağını dahi almıştı.*

CamScanner

"Neden nefret etmeyeyim? O gittiğinden beri annem toparlanamadı. Sen de ortaya çıkmayarak onun başlattığı işi ilerlettin. Şimdi Lilith bir enkaz ve siz iki Cassie kendinizle gurur duymalısınız."

Kâhin, Meredith ona asla kullanmadığı adıyla hitap edince bir anlığına cümleyi anlayamamıştı. Uzun zaman önce adını kullanmayı bırakmıştı, isminden çok sıfatı tanımlıyordu bir insanı ve kâhin bu sıfatın hakkını verebilmek için pek çok şeyden vazgeçmişti. Şimdi basit bir isim onu anlatmaya yeter miydi? Hiç sanmıyordu.

"Kızı ne yapacaksın? Buraya getireyim mi?"

Kâhin derin bir nefes aldı. Oksijen hücrelerine dolarsa daha akıllıca düşünür sanmıştı ama yanılmıştı. Zehir solumuş gibi hissediyordu. Onca sene, onca öfke ve intikam hırsından sonra bu karar öyle hemen alınacak bir karar değildi.

Kâhin yapılacak en karanlık şeyi bulana dek kadere güvenmeyi tercih etti. Ne de olsa son kehaneti okumamıştı, neler olacağını o da bilmiyordu. Belki de şimdi ikisi de aynı evrendeyken sonunda Cassie için işler yolunda gitmeyecekti.

"Onu Lilith'e götür. Neler olacağına bakalım." Cadı, sanki kâhin az önce karşısında bir kalbi üzerinden hâlâ kanlar akarken yemiş gibi baktı. "Sen kafayı yemişsin," dedi sadece. "Bir de ona ödül mü vereceğiz?"

Kâhin bıkkınca nefesini bırakıp cadıya arkasını döndü. Neredeyse her gece umutsuzca tünediği pencerenin yanına gidip gri perdeleri araladı. Başını cama yaslarken hissettiği yorgunlukla gözleri kapandı. "Onu Lilith'e götür. Gerisini bana bırak."

CamScanner

Meredith hangisinin daha tehlikeli olduğuna bir an için karar veremedi. Başka bir evrenden fırlayan bir kız kardeş mi yoksa artık balataları sıyırdığından emin olduğu bir kız kardeşin mi? Yine de kâhinin laflarını ikiletmeyecek kadar iyi tanıyordu kız kardeşini. Kapıyı sessizce arkasından kapatırken içinde bulunduğu mevcut durumla nasıl başa çıkabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Periotrus'a gitmek için basamakları bir bir inerken aklı hâlâ kuledeki deli kız kardeşindeydi. Annesi onları doğurmak yerine zehirlemiş olabilir miydi? Sonsuz bir acıyla elbette. Hepsi birbirinden beter hâldeydi. Marcus bu zaman diliminde ruh eşi olan vampiri bulamamıştı -ki bu Meredith'i oldukça mutlu ediyordu- kendisi sevdiği adama kazık atmıştı ve o adam artık onu gördüğü yerde bir kaşık suda boğardı, diğer kardeşi ise eh, kulenin tepesinde kafayı yemişti işte.

Cadı, şatodan çıkıp serin geceye adımını attığı anda birilerinin onu izlediğini hissetti. Cüppeliler elbette saklanarak onu gözlemişlerdi. Meredith tüm hayatı boyunca pek az şeyden korkmuştu ama o gece karanlık yolda ilerlerken tüylerinin ürperdiğini hissetti. Bu varlıkların hep bir hesabı olurdu ve Meredith bir başka hesaplaşma için kendini feda etmeyeceğinden son derece emindi.

Dünya istediği kadar kaosa batabilirdi, onun sorunu değildi. Bir zamanlar annesi istedi diye pek çok kötü şey yapmıştı ve sonunda Meredith bile işlerin bu kadar yoldan çıkacağını tahmin edememişti.

Draza.

CamScanner

Cadının kalbi bir nefes süresince kasılınca adım atmayı bı-
raktı. *Keşke,* dedi içinden genç cadı. *Annemi dinlemeseydim.*
Lucifer için gönderildiğim sarayda oğluna âşık olmasaydım.
Keşke zamanı geri alabilseydim, eğer yapabilseydim Draza'yı
gördüğüm güne geri dönerdim ve… Sahi ne yapardı? Ona âşık
olmaz mıydı?

Bir karga öttü.

Uzaklarda bir evin çatısından bir puhu kuşu uçarak geceye karıştı.

Cadı, aşk üzerine düşünmeyi bıraktı.

***

Uyanalı neredeyse yarım saat olmuştu.

Meredith beni, başka bir evrende birlikte büyü yapıp anne-
mizi çağırdığımız mahzene getirmişti. Bileğimi kalın bir halatla
dışarıyı göstermeyen kapalı bir pencerenin demirlerine bağla-
mıştı. Kolumu kurtarmak için birkaç kez kendimi yaraladıktan
sonra aptalca çabalamaktan vazgeçmiştim.

Oda cadının ardında yanık bıraktığı birkaç mumla aydınla-
nırken ayaklarımın hemen dibindeki kazandan dumanlar yük-
seliyordu. Mide bulandırıcı kokulu yeşil duman her yeri doldu-
rurken öğürmemek için burnumu gömleğimin içine gömdüm.
Üzerimde hâlâ dolaptan arakladığım dev insanlara göre olan
paçavralar vardı.

Savunmasızdım.

CamScanner

Gücüm yoktu, silahlarım yoktu, karnımda henüz pansuman edilmiş taze bir yara vardı. Tek sahip olduğum şey aklımdı ama böylesi zamanlarda ondan dahi şüphe ediyordum.

Mahzenin kapısındaki anahtar çevrilince yüzümü gömdüğüm gömlekten kaldırdım. "Kimse var mı? Ben buradayım. Biri yardım edebilir mi?" Anahtar yuvasında bir kez daha döndükten sonra beraberinde kulak cırmalayıcı bir sesle menteşeler sürüne sürüne açıldı kapı.

"Kime duyurmaya çalışıyorsun?" dedi Meredith ters ters. Ama gözlerim onda değil hemen ardından gelen kadındaydı. Kadın, içimde onu diğer zamanlarda gördüğüm gibi arkama bakmadan kaçma hissi uyandırmıyordu. Gözlerimden yaşlar akmıyor, titreye titreye yere kapaklanmıyordum. Bir şeyler değişmişti ve sorumlusu belli ki ben değildim.

Lilith içeri girince Meredith kapıları kapattı.

Lilith bana baktı. Ben ise nefesimi tuttum.

Dişi şeytan bana doğru yürümeden önce dönüp öfkeyle kızına baktı. "Onu neden bağladın?" Meredith üzeri ölü bitkilerle dolu masasından bir kuru dal alıp dişlerinin arasına sıkıştırdı. "Hayal kırıklığına uğramanı istemem anne ama o kaçmaya çalışırdı. Düşündüğün gibi boynuna da atlamayacak ayrıca."

Lilith bıkkınlıkla nefesini bırakırken çoktan yanıma varmıştı. Bileğimdeki halatı belinden çıkardığı basit bir bıçakla kesip çıkarırken bu önemsiz bir detaymış ya da aile rutinimizmiş gibi konuştu. "O bir yabani," dedi ipleri çözerken. Kopan parçalar yere düşünce diğer elimle bileğimi ovaladım. "Haklı bir tepki," dedim mırıldanarak. Göz ucuyla kız kardeşime baktım. Gözlerini kırpmadan beni izliyordu.

CamScanner

Birkaç saat önce düğünümde çılgınlar gibi dans etmişti.

O dans eden kız, bu kız değildi. Ve gerçek her seferinde aklımı kaçırmanın kıyılarında dolanmama sebep oluyordu.

Bunlar senin insanların değil.

Lilith ayağa kalkıp destek için elini uzattı. Tereddütümü belli etmemeye çalışarak uzattığı ele tutundum. Hâlâ ona tutunurken bir kol mesafesinden beni inceledi dişi şeytan, sonrasında ise bedenimi kendine çekip sımsıkı sarıldı.

Afallayarak dengemi yitirdim ama annem beni tutuyordu, düşmeme izin vermeyecekti.

"Yaşadığını bilseydim," dedi Lilith çatallaşan sesi odadaki fokurdayan dumanlara karışırken. Sonrasını getiremedi. Annemin omzunun arkasında kız kardeşimin gözlerini devirdiğini görebiliyordum. Belki herkes için bir felaket olmuştum ama kendi evrenimde belli ki Meredith'e iyi gelmiştim. Eğer karşılaşmasaydık şimdi böyle ruhsuz bir kadın olacaktı cadı. Gerçi belki de bu hali daha iyiydi, insan hissetmeye başlayınca duyguları altında ezilip büzülüyordu. Seviyordu, bağlanıyordu ve en son kaybediyordu. Kaybetmek de bir ölümsüzün ölüme en yakın olduğu andı belki de.

Lilith'in nefesi saçlarıma vuruyordu. Bana öyle sımsıkı sarılmıştı ki bir an onun da kaçıp gitmemden korktuğunu düşündüm. Ben ise uyuşmuş gibiydim, hiçbir şey hissedemiyordum. İçimi oyup karanlığı doldurmuşlar gibi hissediyordum.

Gözlerim artık yaş üretmiyordu sanki. "Seni benden aldılar," dedi dişi şeytan sarılmayı bıraktığında. Elleri iki yanımda-

CamScanner

ki omuzlarımda sanki gerçekliğimden emin olmak istercesine sıkıyordu beni. "Çok küçüktün. Nasıl hayatta kaldın?"

Meredith bir şişeyi devirince dikkatimiz dağıldı ve ona baktık. Şişeyi kaldırıp masaya koyarken *ne var* dercesine bir bakış attı.

"Lucifer," dedikten sonra yutkundum. "Beni diğer evrene götürdü ve diğer evrendeki Cassie'yi bu evrene getirdi. Elbette onu öldürdü." Lilith'in gözleri dolar gibi olunca sustum. Üzgündü şeytan. Harap hâldeydi. Bir kaybın acısını hep kalbinde taşımıştı ve seneler sonra o kayıp çıkagelmişti.

"Bunları daha sonra konuşuruz," dedi şeytan tekrar bana sarılıp sırtımı okşarken. "Geldin ya önemli olan da buydu." Bir eli saçımı okşarken hafifçe güldü. "Başka bir evrendeki Lucifer bir başka Lilith için seni çaldı demek." Sonrasında tekrar ayrıldı. Eliyle gözlerimin yarısına kadar inen uzamış kâküllerimi kenara çekti. "Neden daha yeni gelebildin?"

"Aslında," dedim utançtan yerin dibine girmemeye çalışırken. Ona nasıl beni geri göndermesi için yardım istemeye geldiğimi söyleyebilirdim ki? Bu şu izahı olamadığı için mizahi olabilecek durumlardan biri olurdu.

Oysa Lilith beni duymuştu. Şeytanın gözleri şaşkınlıkla ardına kadar açıldı. Dirseklerimi tutan elleri bedenimi yavaşça terk ederken annem hayal kırıklığı dolu derin bir nefes aldı.

"Benim için gelmedin," dedi şok olmuş bir ifadeyle. Zihnime duvar öremediğim için kendimden nefret ettim.

"Bir erkeğe ve dostlarına dönmek için geldin." Meredith kucağına birkaç şişe daha alırken "Peh," benzeri bir ses çıkardı.

CamScanner

Olabilecek her evrende kaotik anlarda ortamı daha da körükle-diğin için teşekkürler kardeşim.

"Aslında tam olarak öyle denemez." Oysa Lilith benden uzaklaşıyordu. İşleri nasıl böyle berbat bir hâle getirdiğimi anlayamaz hâlde çaresizce ona uzandım. "Eğer," dedim endişeyle. "Açıklamama izin verirsen beni anlayacaksın."

Şeytanın gözleri içinde barındırdığı binbir hisle beni okurken dudakları aralandı ve zayıf, cılız bir kahkaha havaya karıştı. "Hâlâ onlar için endişeleniyorsun," dedi duygusuzca. Az önce ağlayan kadının nereye gittiğini merak eder hâlde ağzım bir karış açık ona baktım.

"Üzgünüm, yanlış anlaşıldım."

"Bence tam da olması gerekeni anladık." Meredith kucağında rengârenk iksir şişeleriyle annesinin hemen yanında duruyordu. "O bir düzenbaz. Hilekâr. Buraya tek gelme sebebi umutsuz aşkına geri dönme çabası. Seninle ya da benimle bir bağı kaldıysa bile o karanlık kasım gecesi koptu anne. Sana söyledim, o bizden biri değil."

Lilith elini yanı başındaki kızının omzuna koyarken gözleri gözlerimden bir an olsun ayrılmadı. "Denedim," dedi şeytan sesi gitgide kısılırken. "Eğer sen senelerdir görmediğin anneni coşkuyla karşılaşaydın bunu asla yapmazdım."

Gözlerim iki deli arasında gidip geldi.

"Neyi asla yapmazdın?" dedim Meredith bana doğru yaklaşırken. Kucağında duran şişelerin düşmemesi için çırpınırken bir yandan da uyuz uyuz gülümsüyordu cadı.

CamScanner

"Annemiz hasta," dedi çenesiyle Lilith'i işaret ederken. "Öyle uzun bir yas tuttu ki ruhu hastalanıp çürüdü. Hayatta kalabilmesi için bir bedel ödemek zorunda." Göz ucumla bir parıltı görünce anneme çevirdim gözlerimi. Az önce ipleri kesen bıçağı sımsıkı tutuyordu Lilith. Gözlerinde öyle soğuk bir ifade vardı ki kanım donmuştu.

"Bilmece gibi konuşma," dedim cadının bana uzanan elini ittirirken. "Ne bedeli Merr? Yaklaşma!" Ama Lilith durmadı. Yanı başıma gelip elinde sıkıca tuttuğu bıçağı kaldırıp göstermeden önce buz gibi bir sesle konuştu.

"Yaşayabilmem için kendi kanımdan birini kurban etmem gerekiyor."

Bana doğru yaklaşınca gerisin geri yürüyüp duvardaki raflara dayadım sırtımı. "Ne saçmalıyorsunuz öyle? Ben senin kızınım."

Lilith uğursuz kan kızılı dudaklarını aralamadan önce buz gibi gözlerle bana baktı.

"Belli ki," dedi sesindeki hayal kırıklığını gizlemeye tenezzül etmeden. "Sen, yasını tuttuğum o çocuk değilsin."

CamScanner

Kimse sevmemişti onu.
Bazen... O bile sevmemişti kendini.

CamScanner

PERDE 11

Çığlık çığlığa bağırıyordum.

Hissettiğim dehşet öyle büyüktü ki mantıklı sesler çıkaramıyordum.

"Siz," diyebiliyordum beni zapt etmeye çalışırlarken ama cümlenin sonunu getiremiyordum.

Siz kafayı yemişsiniz! Meredith'in kucağındaki içi türlü zehirle dolu şişeler bir bir yere düşerken cadı küfrederek tırnaklarını koluma geçirdi. "Ne olacak sanıyordun?" dedi tükürür gibi. "Aynı kanı taşıyoruz diye her istediğini yapacak mıyız?" Ensemdeki saçları tutup başımı geriye çekince ellerim havayı döverken kalakaldım. Hemen yanında Lilith'in bana yaklaştığını görebiliyordum. Bakışlarım tavandaki aptal döşemeden deli saçması aileme kaymak istiyordu ama yapamıyordum. Cadı beni zapt etmek uğruna neredeyse boynumu kıracaktı.

Bir erkek sesi oldukça ağır bir şekilde küfrederken mahzenin kapısı tekmeleniyor gibi sesler

CamScanner

çıkardı. "Geldiler," dedi Lilith hızlıca. Meredith'in saçlarını çeken bileği kendini serbest bırakınca doğrulup parmaklarımla acıyan boynumu yokladım. "Seni kaçık geri zekâlı," dedim yu-kunmaya çalışırken. "Sessiz ol," dedi cadı emreder gibi.

Ve ben yapmam gerekeni anladım. "Buradayım. Lütfen yar-dım edin!" Meredith yüzüme sertçe bir tokat atınca sözlerim ağzıma gömüldü. Cadı uzun tırnaklı parmaklarını tenime geçi-rerek çenemi tutup beni kendine bakmaya zorladı. "Bu yaptığı-na pişman edeceğim seni."

Yüzüne tükürdüm. Ve Mer tiksinti dolu bir çığlıkla beni bı-rakıp yüzünü temizlemeye çalıştı. Kapı kırılarak ardına kadar aç-lırken sırtımı duvara yaslayıp deli anne ve kızından uzaklaştım.

"Buradalar," dedi gürüldeyen bir erkek sesi. Uğruna birkaç diyarı feda edeceğim bir erkeğin sesi diye düşündüm. Hemen sonrasında Hell elinde kılıcıyla görüş açıma girdi, arkasında da sadık hizmetkârı Aloha vardı.

"Aile toplantısı herhâlde," dedi Hell parlak kılıcını belin-deki kınına sokarken. Gözlerindeki delici bakış öyle çok şey söylüyordu ki sanki konuşmasına bile gerek yoktu.

Dalgalı saçları terden sırılsıklam olmuş alnına yapışırken şeytan eliyle kendini yelledi. "Burası çok sıcak," dedi gözleri kazanlardayken. Hiç benden tarafa özellikle baktığı olmamıştı. "Ama sen cadı, daha sıcak bir yere gideceksin. Bunu sağlayaca-ğım." İşaret parmağını azarlarcasına Meredith'e sallarken göz-lerim kız kardeşime ilişti. Bir insanın teni mor olabilseydi eğer, Meredith şu an mosmor olmuştu. Öfkeden içine doğru sıçıyor gibi bir hali vardı. Gözlerindeki irislere parıltılar dolunca öne doğru atılıp Hell'e bağırdım. "Dikkat et! Şu an büyü yapıyor."

CamScanner

Kız kardeşimin öfkeli bakışları benden tarafa kayınca hapı yuttuğumu anladım. Meredith çığlık atar gibi bir sesle elini kaldırınca ellerimi başıma siper ederek gözlerimi kapadım.

Ben canımın yanmasını beklerken başka bir şey oldu. Cadı öyle ürkütücü bir şekilde bağırdı ki kulaklarımdaki sesi perde perde çınladı. Gözlerimi açtığımda dizlerinin üzerine çökmüş, elinin tersinden saplanan hançere bakarken bağırdığını gördüm. Elinden oluk oluk kan akarken Hell'in yanındaki adam boğazını temizledi. "İyi nişancıyımdır," dedi alayla bana göz kırparken.

Gözlerim Aloha'nın bıçağının deli Meredith'te açtığı yaradayken, ağır adımlarla geri geri yürüyerek kendimi Hell'in arkasına gizledim. "Benim tutsağımı benden habersiz alıkoymak neymiş ödeyeceksin Meredith." Sonrasında şeytan yüzünü ekşiterek ahşap zemine tükürdü. "Babamla yattığında canını almalıydım ama şeytan bile bazen şaşırabiliyor." Gözleri kanlar içindeki ağlayan kız kardeşimin arkasına kaydı. "Ya sana ne demeli Lilith? Yazık. Son günlerini huzur içinde geçirmek varken." Cümlesini tamamlamadı şeytan.

Bir süre kimse konuşmadı. Havadaki gerginlik dev bir yılana dönüşüp aramızda sinsice gezerken duyabildiğimiz tek ses Meredith'in acıdan ufak ufak inlemesiydi. "Sadece bu seferlik," dedi sessizliği bitiren cümlesiyle şeytan. Sesi öyle bıkkınca geliyordu ki burada değil de başka bir yerde olmak için sağ böbreğini vereceğinden neredeyse emindim.

"Bu sefer sefil hayatınıza dönmenize izin vereceğim ama bir daha bu kadar bağışlayıcı olmam." Arkasını dönerek bana baktı. "Böyle ufak bir şey," dedi bakışları ağır ağır üzerimde gezinirken. "Nasıl bu kadar belaya yol açabilir anlamıyorum." Hakir bakışları altında ezilirken ona pek çok şey söylemek is-

CamScanner

tedim ama yapamadım. Onun yerine Aloha'nın beni yaratmaz bir çocukmuşum gibi kolumdan tutarak kapıya sürüklemesine izin verdim.

Koridora çıktığımızda iblisçe yavaşça kulağıma fısıldadı. "Aslında onları bağışlamış sayılmaz." Duvarlara asılı mumların yarı yarı aydınlatabildiği yorgun yüzüne baktım. "Nasıl yani?" İblisçe koridorun sonundaki merdivenleri çıkmam için beni ileri itti. "Yani eğer konsey haklıysa, çok yakında zaten herkes ölmüş olacak." Az önce tekmeleyip kırdıklarından emin olduğum bir başka kapıyı geçerken yerde yatan hareketsiz adamlara baktım.

Aloha kolumu çekiştirince bir tanesinin eline bastım.

"Aileni seviyor musun bilmem ama onlar seni pek sevmiyor gibi. Yani aile geleneğinizde birbirinizi boğazlamak yoksa tabii." Bizi bekleyen kara askerlerin yanına geldiğimizde dediklerini anlamaya çalışıyordum. "Neden çok yakında herkes ölecek? Bir şeyler mi oluyor?" Aloha yanıt verecekken arkamızda bir yerden Hell'in sesi yükseldi. "Saraya varınca öğrenirsin. Acınası kaçma girişiminden hemen sonra krallıklardaki tüm kâhinler toplanıp kapıma dayandı. Eğer onlar ölmemen için yalvarmamış olsaydı seni, kaçık ailenden önce ben öldürürdüm." Yanımdan yürüyüp geçerken omzunu omzuma gömdü. Darbenin etkisiyle geriye doğru savrulurken iblisçe kolumdan tutup sıkıca çekti.

"O kadar güçsüzsün ki nasıl işimize yarayacaksın çok merak ediyorum." Sen bir de beni eskiden gör demek istediysem de susmaya karar verdim.

Avluya çıktığımızda bizi bekleyen atları gördüm. Aloha kolumu bırakınca atlardan siyah olana doğru yürüdüm ama görüş

CamScanner

açım dev bir adam tarafından zapt edildi. "Sen benimle geliyorsun insan," dedi Hell soğuk bir şekilde. Bedenini hafifçe sallayıp bordo kanatlarını sırtından çıkardı. Bana doğru uzandığında gayriihtiyari geri çekildim.

"Ne o? Korkuyor musun?" dedi şeytan alayla. Gözleri hep kırmızıydı, hiç kahverengi olmamıştı. Buradaki Aidan uçurumdan düşen bir Cassie'yi kurtarmamış, onunla yolculuk etmemiş, ona âşık olmamıştı. Onun kalbi kaskatı kalmıştı.

"Asla." Çenemi dikleştirip az önceki mesafeyi tekrar katederek yanına yaklaştım. Bu lanet diyarda birileri benim nasıl geri döneceğimi biliyor olmalıydı ama yardım isteyebileceğim herkes elinde yağlı urganla beni bekliyordu. Her yolun sonu ölümdü, kaçış varsa da şu an göremiyordum.

"Gel," dedi Hell eliyle işaret edip. Ellerimi huzursuzca kaya gibi sert karnına dolarken gözlerine bakmamak için başımı yana çevirdim. Şeytan elleriyle belimi kavrayıp bedenini benimkine bastırdı.

Aidan gibi. Her şeyi öyle çok Aidan gibi ki. Canım yanıyor.

Ayaklarımız yerden havalanırken kanatlarını çırpmaya başladı. Biz yavaş yavaş zeminden yükselirken aşağıda kalan Aloha, atlardan birinin üzerine bindi. Gözlerimi kapatıp, rüzgârın tenimi yalayıp stresimi alıp götürmesi için dua ettim.

Şeytan, belimi tutan elini sıkılaştırınca başımı kaldırıp yüzüne baktım. "Kanatların," dedi iblis merakla. "Ne oldu onlara? En son baktığımda meleklerin kanatları vardı."

CamScanner

Başımı indirip somurtarak gözlerimi uçuşan saçlarının arasından görebildiğim uzaklardaki karanlık dağlara diktim. "Ben melek değilim ve kanatlarım benden kesilip alındı."

Hell'in burnu kulağıma değince irkilerek dengemi kaybettim. Bunun üzerine şeytan beni daha sıkı kendine bastırdı. "İblis gibi kokmuyorsun. Kanadın yok. Melek de değilsin. Sen nesin o hâlde?"

Histerik bir nefes göğsümü titretirken doğrulardan çok yalanların canıma okuduğu gerçeğini kabul ettim. "Melezim," dedim sesim rüzgârın içinde boğulurken. "Bir şeytan ve melekten doğmayım ben. Kanatlarımı ise insanlar kesti."

Hell'in alaycı bir yanıt vermesini beklediysem de şeytan konuşmadı. Saray koyu bulutların arasından göz kırpıncaya kadar sessizce uçtuk. Kâküllerim her rüzgâr darbesiyle gözlerime girip beni kör etmeye çalışırken, Hell yavaşlamaya başladı. "Başını eğ," diye emrettikten sonra ters dönüp inişe geçti.

Beynimin nasıl akmadığına hayret ederken yere indirildim ve toparlanmak için kendi halime bırakıldım.

Şuurum yeniden kendine gelmeye çalışırken Hell'in Rohan ile hararetli bir sohbete tutuştuğunu gördüm. Arkasında ise neredeyse bir düzine pespaye insan vardı şeytanın. Sarayın ön avlusu korku dolu gözlerle birbirine bakan adam ve kadınlarla doluydu.

"Hayır, ne olduğunu nasıl başladığını bilmiyoruz," dedi Rohan huzursuzca çenesini kaşırken.

Aidan ona ne yanıt vermişti bilmiyordum ama yaşlı iblisçe tekrar konuştuğunda sözleri hayatımda duyduğum en saçma şeyler gibiydi.

CamScanner

"Tüm ölüler bir bir diriliyor," dedi yaşlı iblisçe, sonrasında buruşmuş elini kaldırıp herkesin kendisine yaklaşması için işaret etti.

***

Diyarlar arası perde incelirken Lucifer terk etmesi gerektiği söylenen evinde huzurla karanlığını izliyordu. Nathaniel şartların yerine getirildiğini bildirdiğinden bu yana iki günden fazla geçmişti ve baş şeytan eninde sonunda birilerinin geleceğini biliyordu.

Herkesi göndermişti. Şimdi ne kapıda bekleyen muhafızları ne de hizmetindeki morgain incisi taşıyanlar vardı. Baş şeytan uzun zaman sonra ilk kez yalnız kaldığını fark ederken içi beklemediği bir huzurla doldu. Tüm varoluşu bir itaatsizliğin cezasıydı iblisin ve tüm yaşamı boyunca pişmanlıkları bir kez olsun yakasını bırakmamıştı. Şeytan, heybetli göğsünü devleştiren derin bir nefesi ciğerlerine gönderirken karanlığın içine ufacık bir ışık huzmesi sızdı.

Işık huzmesi başta çukura inen mağaranın girişindeki taşlara dokundu, ardından büyüyüp göz alıcı bir parlaklığa erişirken önce duvarları, sonrasında da uçsuz bucaksız gibi görünen çukurun tavanını aydınlattı.

Lucifer'ın yeryüzünün görülebilecek en güzeli olan dudakları keyifle yukarı doğru kıvrıldı. Geleni biliyordu, geleni en az Lilith'i beklediği kadar beklemişti. *Tanrı'nın gözdelerinden biri,* diye düşündü ışık beraberinde gizlediği adamın silüetini taşır hâlde odaya dolarken.

CamScanner

Azrail, ışıklar bedenini terk edip minik toplar halinde du-
varlardaki sönmüş meşalelere dağılırken üzerini düzeltti. O da
en az karşıdaki adam kadar bu nihai karşılaşmanın gelip çatace-
ğı günü beklemişti. Yine de Azrail düşmanına, karşısındakinin
ona beslediği kadar özel bir ilgi beslemiyordu. Lucifer'a olan
öfkesi geçen senelerle beraber buharlaşıp yok olmuş, ara sıra
yeniden belirmiş, bu kez de yağmura dönüşerek cennetinin çim-
lerini sulamıştı. Yüreği soğumamıştı hiç ama Azrail, yanan kal-
binin üzerini buzla değil toprakla örtüp işlerine odaklanmıştı.
Kurtaramadığı bir nefes varken o binlerce, belki milyonlarca-
sını almıştı, elbette hiçbiri özel isteği değildi. Doğanın işleyişi
büyüleyici ve karmaşıktı, melek ne kadar kadim bir varlık olur-
sa olsun doğanın işleyişi üzerine düşünmez, sadece görevlerini
yerine getirirdi.

Oysa Lucifer düşünürdü. O kibirliydi. Onun kalbinde yanan
ateş yerin yedi kat altına da gömülse yine alevlenmeye devam
ederdi. Öyle ki bazen Lucifer bedeninin ateşten yaratıldığını
unuturdu ve tam o unuttuğu an bir kelebeğin kanat çırpışında
gizlenen hayatın gizemi ona kendini hatırlatırdı. Canı yanardı
ve alev alan canı ona hatırlatırdı, düşmanlarını, uğradığı hak-
sızlıkları, yüzünün asla gülmeyişini. Asla sevilmeyişini ve asla
hiçbir evrende kabul görmeyişini.

İtaatsizliğin sarmaladığı tüm günahların bir bir öptüğü ka-
ranlık ruhunda tek bir şey ona iyi gelmişti. Onu da sonsuza dek
kaybetmişti zaten.

"Bir an hiç gelmeyeceksin sandım," dedi şeytan oturduğu
iskeleti kemik, derisi ise kadife olan tahtından yavaşça kalkar-
ken. Gözleri karşısındaki adamın gözlerine değince iki varlık
bir süre birbirini inceledi.

CamScanner

O an iki varlığın aklından ne geçti hiç kimse bilemedi. Öyle bir andı ki evren kopkoyu karanlık bir perdenin arkasına gizlenip parıldayan heyecanlı bakışlarıyla ikisini izledi.

Melek bekledi, şeytan ise dayanamadı.

"Ee kardeşim, görüşmeyeli nasılsın?" Elbette kardeş değillerdi ama aynı anda yaratılmışlardı. İnsanlar gelip de yeryüzünü ele geçirene kadar şeytan, meleklere içten içe hayrandı. Melekler ise Tanrı'nın yarattığı her varlığa hayrandı. Şeytan ya da değil.

"Bayılıyorsun değil mi?" dedi Azrail gözleri Lucifer'ın okunması zor ifadesinde tembelce gezinirken. "Muhabbet etmek istiyorsun. Zaten tek yaptığın da bu. Diğerleri evrenin işleyişi için var olmayan zamanlarını dahi feda ederken sen burada oturup," eliyle bulundukları odayı şöyle bir taradı, "keyifle sebep olduğun kaosu izliyorsun."

Lucifer gülünce Azrail tıpkı bir insan gibi ekşitti güzel yüzünü. Lucifer kibirli olduğunu belki kabul edebilirdi ama ona göre kibir Lucifer'lıydı. "Buraya bana laflar söylemeye gelmedin herhâlde," dedi şeytan. "Nathaniel iletti. Muhafızlık görevini devretmem gerekiyor."

Melek inanamayarak Lucifer'a baktı. O bile böyle pişkince konuşacağını tahmin edememişti. "Muhafızlık diye bir görevin yoktu Lucifer. Onu sen kendin edindin. Kapıyı muhafaza etmek benim görevimdi."

Lucifer'ın yakışıklı yüzünde ürkütücü bir gülümseme belirdi yavaşça. "O kadar çok görevin var ki bir de bununla uğraşma istedim." Sinirle güldü melek. Bir başkasına yardım etmek şöyle dursun, kendine bile yardımı dokunmazdı şeytanın. Aldığı kararlar ona bile iyi gelmezdi.

CamScanner

"Görev edindiğin şeyi bile yapamadın."

Şimdi iki kadim varlık öfkelerini gizlemekten azade parıl-dayan ürkütücü gözlerle birbirine bakıyordu. Lucifer kapı mu-hafızıyken başka bir dünyaya gidip o dünyadan bir kızı çalmışı ve her şeyin kaosun içine sürüklenerek kayboluşunun en büyük sebebi de bu olmuştu.

"Şimdi mührü ver," diye buyurdu melek. Heykelleri andı-ran pürüzsüz elini ona doğru uzatıp avucunu açtı. Lucifer çe-nesini dikleştirip meleğin açtığı ele şöyle bir baktı, "İçten içe beni olmakla suçladığın o kibir en çok sende." Elini simsiyah, jilet gibi parlayan takım elbisesinin cebine attı ve bronz mührü çıkardı. "Ve bu da senin sonunu getirecek," dedi sessizce.

Kimse beklemiyordu.

Zaten böyle şeyler beklenmeyen anlar olurdu.

Kader melekleri bile o an önündeki defterlere bomboş bakı-yordu. Çok uzaklarda belki bir ev yanıyordu, bir çocuk elinden kaçan balonu için ağlıyordu. Lucifer elindeki mührü avucunda çevirirken birkaç kuş bilimci saklandıkları tepeden soyu tüken-mekte olan bir kuşu filme alıyordu. Şeytan, meleğe yaklaşırken muhtemelen birden fazla kadın rahmindeki bebeği itmek için ıkınıyordu, bir erkek yas tutuyordu belki en sevdiğini kaybettiği için. Kuşlar ötüyordu. Şeytan mührün sivri tarafını Azrail'in tam kalbine saplarken muhtemelen o öten kuşların hepsi susmuştu.

Azrail'in göz bebekleri hissettiği şaşkınlıkla irileşirken uzaydaki uyduların hareketini gözlemleyen uzmanlar bile belki o ânı fark edememişti. Kader melekleri birbirine bakıp deftere ne yazacaklarını düşünürken Lucifer sapladığı mührü meleğin kalbinde çevirdi.

CamScanner

Kimse beklemiyordu ama olmuştu.

Birkaç gün sonra haberler çıkacaktı. Beklenmeyen afetler ardı ardına sıralanacaktı. Ölümlüler başta anlam veremeyecekti kuşların gidişine, yerin kendi kendini sindirişine ama eninde sonunda fark edilecekti.

Azrail'in henüz sıcak olan bedeni çukurun kül kokulu zeminine düşerken zaman yavaşladı. Bir evren diğerine açtı kapılarını ve Lucifer ölü bedeni kucaklayıp aralık kalan kapıdan içeri attı.

Bir evren kurtulacak diğeri ise boğulacaktı.

Ve kimse anlamayacaktı... Kıyametin başladığını.

CamScanner

Sonsuzluk ve ötesindeki,
ötesindeydik şimdi.

CamScanner

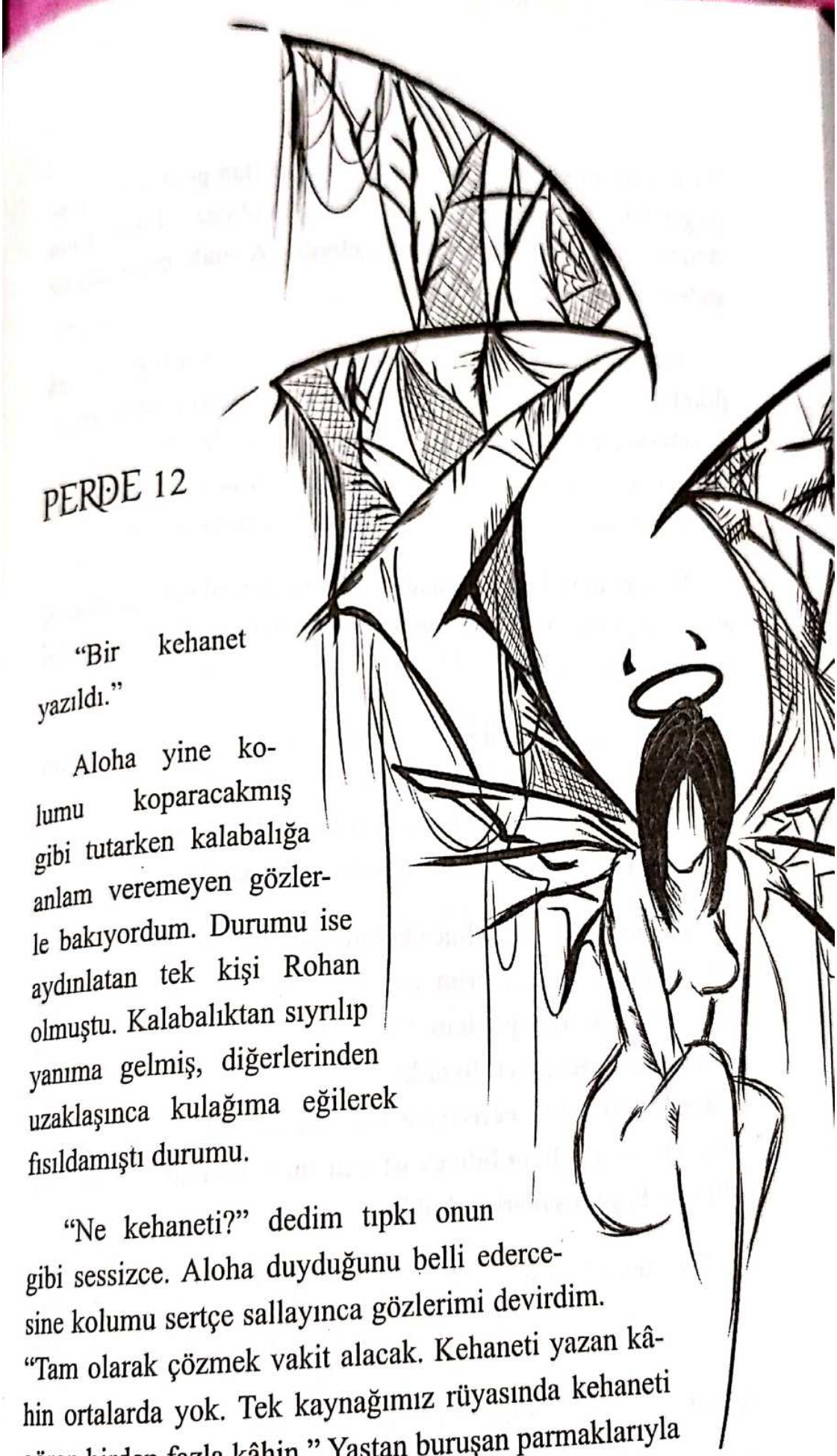

PERDE 12

"Bir kehanet yazıldı."

Aloha yine kolumu koparacakmış gibi tutarken kalabalığa anlam veremeyen gözlerle bakıyordum. Durumu ise aydınlatan tek kişi Rohan olmuştu. Kalabalıktan sıyrılıp yanıma gelmiş, diğerlerinden uzaklaşınca kulağıma eğilerek fısıldamıştı durumu.

"Ne kehaneti?" dedim tıpkı onun gibi sessizce. Aloha duyduğunu belli edercesine kolumu sertçe sallayınca gözlerimi devirdim. "Tam olarak çözmek vakit alacak. Kehaneti yazan kâhin ortalarda yok. Tek kaynağımız rüyasında kehaneti gören birden fazla kâhin." Yaştan buruşan parmaklarıyla

CamScanner

kalabalığı işaret etti. "Bu insanların hepsi dün gece aynı rüyayı gördüler. Genelde böyle şeyler her gün olmaz." Tekrar bana döndüğünde yaşlı gözleri düşünceliydi. "Aslında böyle şeyler sadece savaş zamanları olur."

Hell, kalabalığın içindeki bir adama bağırınca hepimiz ona döndük. Sinirden gözü dönmüş gibi adamın üzerine yürümüştü. Adam ise pusup gerilemişti, aralarındaki mesele her ne ise Hell her zamankinden daha öfkeli bir şekilde burnundan soluyordu. Uzak mesafeden bile seçilen kan kırmızısı gözleri parlıyordu.

Yutkundum. Diğer dünyaya dönemeden ölmek, planlarım arasında yoktu. Bunun olmasına izin veremezdim, hele de bu kadar yaklaşmışken.

"Kızı getirin," dedi şeytan eliyle havada işaret ederken. Bir anda durduğum yerden oraya doğru sürüklenirken buldum kendimi. Aloha emre itaatte tanıdığım herkesle yarışabilirdi, gerçi daha dün kaçmama yardım etmişti ama bu sayılmazdı.

Hell'in yanına getirilince kolumu iblisçenin sert tutuşundan kurtarabildim. Eklemlerim söverken parmağımla dirseğimin hemen üstünü ovalıyordum. "Seni ilk gördüğümde hayırlı bir şeyler çıkmayacağını biliyordum," dedi şeytan bana bakmadan. Gözleri, karşısında neredeyse titreyen cüppeli kâhinlerdeydi. "Bu insanlar ne diyor bilmek ister misin?" Kendimi robotik bir refleksle başımı sallarken buldum.

"Bu insanlara göre dünya çok yakında çökecekmiş. Toprağın altından insanlar fışkıracakmış falan. Ve şimdiye dek eşi benzeri görülmemiş güçlü bir düşmanla savaşacakmışız." Adamlardan biri ezilip bükülerek iblisin sözünü kesti. "Efendim, tam olarak öyle demedik aslında," dedi genç bir kâhin ama

CamScanner

Hell adama öyle bir baktı ki adam bırakın bir söz söylemeyi, lisanı bile unutmuş gibiydi. "Ve," dedi Hell tekrar konuşmaya başladığında karşısındaki gruba tehditkâr gözlerle bakarken. "Bu görülmemiş düşmana karşı benim başarılı olabilmemin tek yolu da senmişsin."

Duyduklarımı idrak etmeye çalışırken fazla mesai yapmış zavallı beynimin balataları bir bir yandı. Kulağımdan neredeyse dumanlar çıkarken şeytana bomboş baktım.

Konuşabildiğimde ağzımdan çıkan şeyin saçmalığını tahlil edememiştim.

"Gördüklerinin ben olduğumdan emin miyiz?"

Hell bana kafamın içinde bir beyin olup olmadığını sorgularcasına kuşkuyla baktı. "Bir yerde deli bir ikizin yoksa evet, eminiz."

Aslında, diye düşündüm. Bir yerlerde bir ikizim olması gerekiyordu ama kaderin cilvesine bakın ki uzun zaman önce ölmüştü.

"İyi de bu imkânsız," dedim beynim tekrar çalışabildiği için şükrederken. "Ben bu evrene ait bile değilim. Sizin dünyanızın problemlerine bir çözüm olamam. Çünkü düne kadar ben yoktum bile."

Kimse konuşmadı.

İnsanlar anlamayarak önce birbirlerine, sonra da bana baktılar. Tecrübeyle söylenebilirdi ki, insanlar anlayamadığı varlıkları sevmezlerdi. Yabancılar nadiren iyi insanlar olurdu, genelde bilinmeyenin hep en kötü fantezilerimizi gerçekleştirmek için gönderildiğine inanılırdı.

CamScanner

Hayatım boyunca hep birilerinden farklı olmuştum. İnsanlar tarafından ötekileştirilmek yeni bir olay değildi ama şimdi bir günlük var olduğum başka bir evrende bile ucubeymişim gibi bakan gözler beni bulmuştu.

"Benimle gel," dedi iblis yürümeye başladığında, kalabalık bir anda üzerlerine asit yağdırılmış gibi geri çekildi. Hell hızlı adımlarla önümde ilerlerken sessizce onu takip ettim.

Sarayın basamaklarını çıkarken şeytan sessizdi. Ben ise ne diyeceğimi bilemez hâldeydim. Muhafızların cirit attığı koridorları geçerken bile konuşmamıştı Hell. Taht odasına girdiğimizde de herkesin dışarı çıkması için basit bir el hareketi yeterli olmuştu.

Odada baş başa kaldığımızda şeytan neredeyse benim evrenimdekiyle aynı olan büyük, siyah tahtına kurulup, "Anlat," diye buyurdu. Karşısına geçerken zihnimde ne kadarını anlatabileceğimi tartıyordum.

"Zihin okumayı seneler önce bırakmış olmam istediğimde yapamayacağım anlamına gelmiyor. Anlat dedim. Sen kimsin ve nereden geldin?"

Oval masanın etrafından dolanırken sandalyelerden ona yakın olanını işaret ettim. "Oturabilir miyim?"

"Elbette," dedi şeytan. Ve ben uzun bir süredir ayakta durmaktan tükenmiş popomu nihayet bir şeylere koyabildim. "İki farklı evren var," dedim tuttuğum nefesi bırakırken. "Ben diğerinden geliyorum. Aslında buraya gelmem için kandırıldım ve geri dönmem gerekiyor."

"Bahsettiğin evren burası gibi mi?"

"Neredeyse tıpa tıp aynısı."

CamScanner

Şeytan susmuş. Şimdi kızıl gözleri onu gördüğümden bu yana hiç olmadığı kadar merakla doluydu. "Orada da bize benzeyenler var yani," dedi emin olamamış gibi.

Yanağımın içini dişledim. "Hemen herkesin olmasa da çoğu kişiden bir tane de orada var. Senden bile." Taht odasının ortasına bir bomba koysaydım bu etkiyi yaratamazdım. Hell oturduğu tahtta doğrulurken bana öyle bir baktı ki vücudumda diklenmeyen tek bir tüy bile kalmadı.

"Bir casus musun?"

"Ne? Hayır. Buraya gelmem için kandırıldım, hemen dönmem gerekiyor. Ben..." Şimdi söyleyeceğim şeyden o kadar emin değildim işte. "Dün evlendim ve şimdi buradayım." Ciğerlerim beni boğuyordu. Hissettiklerimi cümlelere dökünce içinde bulunduğum hastalıklı durumu kabullenmek kolaylaşmıyordu, bu her şeyi gerçek kılıyordu ve dehşete kapılıyordum.

Hell ayağa kalkıp bana doğru yürürken bile aklım ardımda bıraktığım dünyadaydı. Belki her şeyi çözebilirdim, eğer kalmayı seçseydim. Şimdi hiç ait olmadığım -Nate ve deli saçması ailemin söyledikleri kadarıyla esas ait olduğum yerdi burası- bir evrende, hiç tanımadığım insanlarla kalakalmıştım. Ruhum şimdiye dek acı çektiğini düşünebilirdi ama bu sefer... Bu sefer öyle başka yerlerimden kırılmıştım ki, öyle umutsuzdum ki nefesim kesiliyordu.

Şeytan yanı başıma gelene kadar onu fark edememiştim. Hell bana tepeden bakarken kızıl gözlerindeki irisler minicik bir an için hareket etti. Zihnime girmişti ve saniyelerle beraber gördüğü şeyler onu şaşkına döndürmüştü.

CamScanner

"Vay canına," dedi şeytan elini başımın üzerine koyarken. Ardından gözlerini kapattı ve benim için görüntü, Hell'in zihninde gördüklerinden ibaret oldu. Şeytan çocukluk anılarımla yetişkinlik anılarım arasında gelişigüzel geziyordu. Karşı koyacak gücüm yoktu, kimseden saklayacağım bir şey de yoktu. Buradan gitmeme yardım edecekse ilkokulda çektiğim kopyalara, antrenman sonrası bulduğum ağaçların dibine işememe dahi bakabilirdi.

Şeytan bu anıları seçmedi.

O kendine benzeyen adamı fark etti ve saplantılı bir şekilde Aidan'ın olduğu anıları izledi. Uçurumdan düşüşümü, Aidan'ın beni yakalayışını. Birbirimize âşık oluşumuzu bile tek tek incelemişti. Aidan için kendimi feda ettiğim anıda kalmıştı bir süre. O ne hissettiğimi biliyordu ama benim onun ne düşündüğü hakkında en ufak bir fikrim bile yoktu.

Hell parmaklarını alnımdan çekmeden hemen önce Aidan ile evlendiğimiz geceyi izledi. Sonrasında gözlerini açtı ve görüntü yeniden yerini taht odasına bıraktı. Gördüğüm anılar karşısında yüz bin yıl yaşamış gibi omuzlarım çökmüştü.

Mükemmel bir hayatım varmış meğer, diye düşündüm.

Şeytan eğilip elimi tutarak beni ayağa kaldırdı.

"Ee, ne düşünüyorsun? Bana yardım edecek misin?" Hell şüpheli bakışların oynaştığı ateş kızılı gözlerle bana baktı. "Öncesinde bir şeyi merak ediyorum," dedi şeytan ağır ağır. Sonrasında zaman yavaşladı. Hell bana doğru uzanıp dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Hissettiğim ani şokla geri çekilmek isteyince şeytan belimi tutup bedenimi kendininkine yasladı. Dudaklarımı diliyle aramaya çalışınca hırlayıp onu ısırdım. Geri

CamScanner

çekildiğinde alt dudağının kenarından hafifçe sızan kanı elinin tersiyle siliyordu, benim ise gözüm dönmüştü.

"Seni pislik! Bunu neden yaptın?" Dudağımdaki tadı silebilmek için kollarımın tersiyle deli gibi ağzımı siliyordum. Lanet olsun!

"Diğer evrende benimle evlenmişsin. Aramızda bir kimya olup olmadığını merak ettim." Sinirden titreyen ellerimle hâlâ ağzımı siliyordum. Tiksinti karnımdan fırlayıp kalbimin kapısını bir alacaklı gibi çalarken güçlü durmaya çalıştım ama yapamadım. Ben de sövdüm.

"Varmış," dedi Hell düşünceli bir ifadeyle. Ardından az önce kanattığım alt dudağı keyifle yukarı kıvrılırken arkasını dönüp taht odasını terk etti.

***

Omzumda bir el hissedene kadar ne kadar süre o karanlık sokakta ayakta dikildiğimi bilmiyordum. Tüm hücrelerim uyuşmuştu. Beynim komutayı yumruklarıma vermişti ve yumrukların komuta yetenekleri pekiyi değildi.

Draza diğer eliyle duvarda duran elime dokununca sıçradım. "Şimdi de öpmeye mi başlayacaksın?" Elf ellerimi duvardan çekip sonra da başımı tutarak beni duvardan uzaklaştırdı.

"Espri yapabilecek kadar kafanın yerinde olmasına sevindim." Yaklaşıp kanın boyadığı yüzüme dikkatle baktı. "Bunlar sana mı ait yoksa ona mı?"

Ha bir de "o" vardı tabii. Gözlerim ayaklarımın hemen dibindeki kendinden geçmiş vampire kaydı. Tek suçu yanlış za-

CamScanner

manda yanlış yerde olmak olan vampire. Gözlerim iki yanımda sarkan ellerime kaydı. "Daha çok ona," diye yanıtladım dalgın dalgın. Ne zaman bu kadar kontrolü kaybedip karşıma çıkanlara saldırmaya başlamıştım bilmiyordum. Cassie bu diyardan gittiğinden beri kendimde değildim. Bana ait tüm insansı parçaları da beraberinde götürmüştü sanki.

Meredith, Bethany ile konuşup öğrendiklerini nihayet yumurtlayana kadar her yerde Cassie'yi aramıştık. O aptal ketum ağzını daha önce açsaydı belki... Belki bir şeyler daha farklı olabilirdi. Ama şimdi...

"Ölmedi. Uyanacak," diye bildirdi Draza yüzümü sımsıkı tutan parmaklarını gevşetirken. "Hadi şuradan siktir olup gidelim." Sırtımı tutarak beni yönlendirmeye çalıştı ama bedenim demirden bir külçe gibi olduğu yere yapıştırılmıştı sanki.

Yerdeki vampir acıdan inleyince gerçekliğe kısa süre de olsa dönebildim ve adamın pelteye dönmüş kanlı bedeninin üzerinden atladım. Ardımda bıraktığım karanlık sokak gitgide küçülürken ana caddeye çıkmıştık. Darmadağındım. Ve en az hissettiğimin yarısı kadar berbat hâlde görünüyorsam, eh, rezil hâldeyim demekti.

"Ne oldu da adamı kum torbası gibi yumrukladın?"

Acınası yalnızlığıma zorla ortak olmaya çalışan Draza'ya baktım. "Beni rahat bırak. Düşünmek istiyorum." Elf tıksırarak gülünce yanımızdan geçen bir grup genç merakla bize baktı. "Düşünme eylemi en son baktığımda kanı içermiyordu."

"Sen ne zaman düşündün ki?"

CamScanner

Elf sustu ve ben bu kısacık huzurlu an için minnetle doldum. Adımlarımın beni nereye götürdüğünden habersiz evsiz gibi yürüyordum. Cassie'nin yanına gitmek için gösterdiğim çabalar sonuçsuz kalmıştı ve artık ne yapabileceğim hakkında seçeneklerim tükenmişti.

"Aslında o evreni merak ediyorum," dedi Draza, Diego'nun kaldığı sokağa doğru beni yönlendirirken. "Düşünsene, hepimizden birer tane daha var. Çok ilginç olabilirdi."

"Diğer Meredith ile belki bir şansım olur diye mi düşünüyorsun?" Draza aniden durunca eğik olan başım elfin sırtına çarptı. "Bir daha böyle bir şey dersen seni bulduğum o bok çukuruna götürürüm. Bu kez yerde yatan da sen olursun."

Elf, Diego'nun apartmanına girene kadar ağzını açıp tek kelime etmedi. Ve bu sadece daha fazla Cassie hakkında düşünmeme sebep oldu. Uslu bir dişi gibi erkeğinin sözünü dinlese ne olurdu sanki? Ama o öyle dikbaşlıydı ki.

Draza kapının önüne gelip zili çalmadan önce, "Hıncını birilerinden almak istiyorsan sağda solda bulduğun vampirleri değil, Nathaniel'i tekmele. Tüm bunların tek sorumlusu o," dedi.

O zile bastı, ben ise aydınlandım. "Gitmem gerek." Sırtına dokunup merdivenlere yöneldim.

Draza arkamdan bağırıp sesini duyurmaya çalışıyordu. "Aidan! Seni aptal domuz! Nereye gidiyorsun?"

"Nate'e." Diriliş örgütüyle savaşıp kaybettiğimiz binanın antresinden çıkıp kendimi dışarıya attım. İçime dolan bu heyecan umut muydu yoksa tutunacak bir şey bulmanın huzuru muydu emin olamıyordum. Ama belki de bir yol vardı. Sokağa

CamScanner

adımımı atıp çevremde kendi hayat silsilesi içinde kaybolmuş fanileri görmezden gelerek göğe doğru bağırdım. "Nate. Seninle konuşmam gerek." Sesim karanlık gecenin cılız esintisi içinde kayboldu. Yukarılarda birkaç yarasa zift rengi gözleriyle bana bakıyor ve aklımdan şüphe ediyor olmalıydı. "Hadi ama! Gerektiğinde kayboluyorsun öyle mi? Buraya gel, melek."

Arkamda bir yerlerde yürüyen insanların hızlanan adımlarının sesi duyuldu. Eh, göğe doğru kanlar içinde bağıran bir insandan uzaklaşmak en mantıklısıydı.

Orada durup dakikalarca meleğe seslendim ama kimse geri dönmedi. Yanıtsız bağırtılarım ve ben, ilerleyen saatlerin iki sadık yoldaşıydık. Şimdi şehir de Nate gibi sessizliğe bürünmüştü.

"Maden öyle," dedim kendi kendime. "O zaman ben gelirim." Sırtımı esnetip kanatlarımı açarak yükseldim. Cennetten kovulmuştum. O topraklara girebilmem için ruhumda var olması gereken saflıktan yoksundum ama yine de deneyecektim, benden geriye kabuksuz bir parça kalana kadar deneyecektim.

Kalbimde yanan kararlılıkla gözlerimi dahi kırpmadan hep yukarı, daha da yükseğe uçtum. Rüzgâr gözlerimi yaşartırken, burnumdan nefes bile alamadan uçtum. Kalbim dediğim yer öyle sızlıyordu ki hiçbir şeyin önemi kalmıyordu. Dünyanın çeperi şeffaflaşıp cennetin uzak diyarlardan vuran parıltılı atmosferine girene kadar durmadım.

Perde inceldiğinde gözlerimi kapatıp var gücümle kapıya yöneldim. O kapıdan geçecektim! O kapıdan geçmek zorundaydım! Diyarlar arası perde aralanırken gözlerim kapalı bir şekilde bağırarak tüm gücümle açtım kanatlarımı. Dünyayı cennetle

CamScanner

bağlayan ipler kanatlarımı kaplarken içine düştüğüm ışık batak-lığından çıkmak için daha güçlü uçtum. Ta ki dünyanın son bir zerresi bile kalmayıp her yer cennetle dolana kadar.

Cennete varınca ise düştüm. Gökten öyle hızlı düşüşe geç-tim ki kanatlarımı çırpmaya bile vaktim olmadı. Yanıyordum. Bedenim küle dönüşmeden tek istediğim zemine ulaşmaktı. Kanatlarımın uçlarında kıvılcımlar görüyordum, rüzgâr kıvıl-cımları kışkırtıp yaymaya çalışırken acı içinde bağırarak topra-ğa çakıldım.

Metrelerce sürüklenmiştim. Toprak girebildiği her yerden vücuduma dolmuştu ama kıvılcımları da söndürmüştü. Başımı kaldırıp hasarı görmeye çalışınca etrafımın tüylerle dolu oldu-ğunu gördüm. Uçları yanmış kanatlarımı sırtımın içine çekip kafamı yeniden toprağa gömdüm.

Canım yanıyordu ama söz veriyorum ki buna değecekti. Buradan elim boş dönmeyecektim. Hissettiğim inançla başımı kaldırıp gözlerimi açtım, elimin tersiyle yüzümdeki sıcak top-rağı silkeledim. Dizlerimin üzerinde doğrulup çevreme bakar-ken nerede olduğumu anlamaya çalışıyordum. Nate ve Azrail'in kulübeleri çok mu uzaktaydı? İstediği kadar uzakta olabilirlerdi, sorun değildi. Bir bacağımı kaldırıp diğerine dirseğimi yaslarken gökyüzünde çırpan kanatların sesini duydum. Sesler gittikçe yak-laşırken ayağa kalkıp saldırıya hazır olmak için sırtımı büktüm.

Başım hâlâ aldığım darbeyle dönerken gökyüzünden inen meleği gördüm, Nathaniel'den başkası değildi. Melek kanatla-rını kibarca sırtına çekip tüy kadar hafifmiş gibi zemine indi. Gözleri arkamda sürüp giden karılmış topraktan bana kaydı. "Bu görkemli girişi neye borçluyum?"

CamScanner

Suratıma bir tane patlamamak için kendimle savaşıyordum.

"Sana seslendiğimde gelseydin buna gerek kalmayacaktı." Melek sanki bu mümkün olabilirmiş gibi başı ağrıdığında insanların yaptığı gibi alnını ovaladı. "Her şey seninle ilgili değil Aidanhell. Gelemezdim çünkü işler çığırından çıkmış durumda." Öfke bedenimi ele geçirirken kendime daha fazla hâkim olamadan sinir bozucu bir kahkaha attım. "Evet, tabii," dedim alayla. Güldüğümde ağrıyan kaburgalarımı görmezden gelmeye çalıştım. "Çığırından çıkan hiçbir şey umurumda değil. Beni Cassie'ye götür."

Nathaniel, "Bu imkânsız," diyerek kestirip attı.

"Bana bunu borçlusun melek." Ölüm meleğinin oymak istediğim gözleri çakmak çakmak oldu. "Sana hiçbir şey borçlu değilim. Ve borçlu olsaydım bile bunu yapamazdım." Yalpalayarak yanına geldim. Üzerinde tek bir leke olmayan beyaz gömleğinin yakalarını toplayarak yüzüne bağırdım. "Yapacaksın Nate! Yapacaksın! Ellerimi melek kanına bulama benim! Beni Cassandra'ya götür." Melek elleriyle boynunda birleştirdiğim yumruğuma vurdu. "Anlamıyorsun," dedi bıkkınca. "Diğer dünyaya istesek de gidemeyiz. Kapı kapandı. Muhafızı da gitti."

Gözlerimi kapatıp kurumuş dudaklarımı yaladım. "O hâlde beni Azrail'e götür!" Ben tekrar üzerine yürüyünce melek iki eliyle göğsümü itti. "Azrail yok! Kayıp!"

"Eeeh, sikerler!" Beni tekrar ekarte etmesine fırsat vermeden var gücümle yüzüne yumruğumu indirdim. Nate darbenin etkisiyle sendeleyip geriye savrulurken üzerine eğilip doğrul-

CamScanner

masını sağlayarak bir yumruk daha attım. Bir yumruk daha sallayacakken elimin tersindeki kan damlalarına ilişti gözlerim.

Meleğin kanı.

"Lanet olsun!" Onu yere itip arkamı dönerek az önce altını üstüne getirdiğim bir toprak öbeğinin üzerine tükürdüm. "Hepinizden öyle nefret ediyorum ki." Sinirden sesim titremişti ve ben sesim titrediği için melekten bir kez daha nefret ettim.

Hırsımı alamıyordum. Ellerimi açıp gökyüzüne bağırınca bile hırsımı alamadım.

Melek ise toparlanmaya çalışıyordu. Öyle şaşkın ve çekimserdi ki, hiç Nathaniel gibi değildi. Ama derler ya hani, *kralı gelse beni durduramaz*, durduramazdı. "Beni Cassie'ye götüreceksin. Babanızın nerede olduğu zerre kadar umurumda değil." Ben ona bağırırken ayağımın altındaki toprak hareketlendi ve ben daha ne olduğunu anlamadan zemin iyiden iyiye sallanmaya başladı. "Ne oluyor be?" Kurumuş toprak parçaları yerden havalanırken Nathaniel önümde bir yaprak gibi sallanıyordu, tek sallanan o değildi.

İkimiz zeminden gelen gürültüyle devrildik.

"Ne bu?" dedim gürültüyü bastırmaya çalışırken. "Depremler, seni dikkafalı iblis. Anlamadığın şey buydu. Babam kapı muhafızlığı görevinden babanı azletmeye gitti ve o zamandan beri ne ondan haber alabiliyoruz ne de kapıdan. Ne oldu bilmiyorum ama kapı kapandı ve depremler başladı."

Bir başka sallantı henüz toparlanan bedenimi yere yapıştırırken sessizce küfrettim. "Beni o kapanan kapıya götürecek-

CamScanner

sin." Sesim ağzıma dolan toprak parçaları ile kesilirken geriye savruldum.

***

Nathaniel huzursuzca arkamda duran topluluğa baktı. "Herkesin gelmesi şart mıydı?" Omzumun üstünden geriye baktım. Draza ve Aloha diğer evren hakkında düşüncelerini dile getirirken cadı uzak bir köşeden onları izliyordu. Vampir ise... Eh, Marcus yine kurda dönüştüğü için işi oldukça zordu diyelim.

"Şarttı. Herhangi birimizi tek yakalayıp bir anlaşmayla aklını çelme fikrini göze alamadık." Nate verecek bir yanıt bulamamıştı, onun yerine topluluktan uzakta mağarayı inceleyen Diego'ya kaydı gözleri. "Ejderha gelmeyecek mi?"

"Hayır, o kapıda bizi bekleyecek. Yine sen son saniye bir kazık atarsın diye önlem amaçlı."

"Kurt birimizi ısırmaya çalışırsa ne olacak?" Bıkkınlıkla nefesimi bıraktım. "Sen böyle herkesi tek tek soracak mısın?" Nathaniel'in yüzü asılınca içten içte gizli bir tatminlik hissettim. Ben mutsuzken herkes derbeder olsun istiyordum, benim zerre huzurum yokken birilerinin huzurlu olma ihtimali beni sinir ediyordu.

Melek arkasını dönüp yerle bir olan duvara baktı. Dev taşların üzerinden atlayarak iki elinin ayasını kayalara yasladı. "Kapı dediğim gibi kapalı. Nasıl açılır hâlâ bilmiyorum." Göz ucuyla bana baktı. "Bana saldırman da durumu çözmeyecek." Oysa kaba kuvvetle birçok şeyin halledildiğine şahit olmuştum.

"Kapıyı açmak için büyü gerekiyorsa yardım edebilirim." Meredith gözlerini özellikle Draza'dan kaçırarak çekingen bir

CamScanner

tavırla yanımıza yaklaştı. O ikisinin olayı neydi bilmiyordum, açıkçası şu an ilişki dramalarıyla ilgilenebilecek hâlde de değildim.

"Büyüler bu kapıyı açmak şöyle dursun, aralayabilir mi emin değilim." Cadı meleğe rağmen duvara dokundu. Yüzünden şaşkınca bir ifade geçerken kulağını taşa yasladı. "Duyabiliyorum."

Nate'in dikkatini çekmişti. "Ne duyuyorsun?"

Meredith duvardan uzaklaşırken kollarını göğsünde birleştirip düşünceli bir ifadeyle kapının olması gereken taşı inceledi. "İnsanlar... Belki de hava. Orada bir şeyler var." Biraz daha düşündükten sonra arkasını dönüp Diego'ya seslendi. "Bir gelsene." Ejderha henüz yaktığı sigarasını söndürmek için duvara sürtünce Nathaniel atak geçiriyor gibi hareketler yaptı. "Burası kutsal bir mekân ejderha." Diego söndürdüğü sigarayı kot pantolonun arka cebine tıkarken özür dilercesine gülümsedi.

"Ne yapmam gerekiyor?" diye sordu ejderha. Gözleri tıpkı geri kalanlar gibi uçsuz bucaksız duvarda gezinirken.

"Yani daha önce büyüler sonuçsuz kaldığında ejder kanıyla bir şeyler çözülebilmişti, belki de yine işe yarar." Cadı belindeki ucu sivri asayı aldı. "Azıcık keseceğim," dedi kendinden emin bir şekilde. Diego geri çekilirken ellerini arkasını sakladı. "O şeyle beni delmene izin veremem. Tetanos olmak istemiyorum." Meredith kararlı bir ifadeyle elindeki asayı çevirmeye başlayınca aralarına girdim. "Pekâlâ, belki de ben denemeliyim." Meleğe dönüp gözlerimle belindeki parlak kılıcı işaret ettim. Nathaniel istemeden de olsa kılıcı kınından çıkararak bana uzattı. Sadece ucu kesecek şekilde Diego'nun avucuna

CamScanner

yerleştirdim ve ejderhanın kanı henüz akmaya başlamışken cadıya seslendim. "Bu kanı ne yapmamız gerekiyor? Çabuk söyle Merr. Boşa akıyor." Cadı Diego'nun elini tutup yönlendirerek kapalı denilen kapının üzerine sürdü.

Başta elbette ki hiçbir şey olmadı ama sonra ayaklarımın altındaki zemin çatırdadı. Duvarlardan denizin kabararak taşması gibi gürültüler gelince dönüp diğerlerine seslendim. "Açılıyor sanırım. Herkes toplansın!" Kalabalık yanı başıma toplanırken Nathaniel tasvip etmeyen gözlerle bizi izliyordu. "Hayatta her şeyin bir sebebi olur. Hiçbir şey durduk yere, sebepsiz oluvermez. Kapı kapandıysa ve bu denli zor açılıyorsa bunun çok önemli bir sebebi olmalı. Orada ne ile karşılaşacağınızı bilmiyoruz. Belki de bir pandemi var ve buraya taşıyacaksınız. Böyle gidip gelmek o kadar bencil ve sapkınca ki."

Duvar yavaş yavaş yarılırken içinden kör edici bir ışık çıkmak için âdeta çırpınmaya başladı. "Bize beddua etmeye başlama lütfen. Her şey, senin kötü dileklerin olmadan da yeterince zor."

Melek ağzını açacak gibi olunca Draza araya girdi. "Gerçekten artık susman gerekiyor."

Kapı içinden bir insanın geçebileceği şekilde açılıp sonra da öyle kaldı. Bilinmezlik et ve kemikle kuşanıp bir surete dönüşseydi eğer, aramızda şu an gezinebilirdi. Şüphe herkesin gözünde tek tek zıplayarak dolaşırken, "İlk ben gidiyorum," dedim birden. "Lütfen herkes birbirine bayılıyormuş gibi tutunabilir mi? Başka başka yerlere düşersek o koca evrende kimse bir diğerini bulamaz." Ekipteki herkes birbirine tutundu, Katze ise Marcus'un boynuna sarıldı.

CamScanner

"Pekâlâ, başlıyoruz." Gözlerim hâlâ bir son dakika kazığı atmasını beklediğim Nathaniel'deyken eşikten adımımı attım. Sıcak bir hava bedenimi kucaklarken bir anlığına göremedim, duyamadım, hatta nefes bile alamadım. Sonrasında kolum hâlâ benden sonrakini çekerken kendimi karanlık gecenin giremediği bir koruda buldum.

Herkes birbiri ardına bu tarafa geçtikten sonra bizi geçiren ışık silikleşerek gözden kayboldu. "Eh, o kadar da berbat değildi," dedi Draza toparlanmaya çalışıp diğerlerine bakarken. "Yani kötü bir şey yaşamadıysak şu andan itibaren kötü şeyler olacak demektir."

Gözlerim korunun bitip de ağaçların seyrekleştiği büyük karanlık saraya gitti. "Bunu neye dayanarak söylüyorsun?" Mırıldanıyordum. Aklım soru işaretleriyle doluydu. Burada hiçbir şey farklı görünmüyordu, Nate yine bizi bir şekilde kandırmış olabilir miydi?

"Evrenin karma anlayışına göre söylüyorum," dedi elf kabaca. "Bir şeylerin kötü gitmesi gerekiyor, eğer şimdiye kadar kimse kıçımızı kesmeye çalışmadıysa bu sadece daha kötü şeylerin bizi beklediğindendir."

"Bugün yine ışık saçıyorsun. Sen ve şu pozitif tutumların," dedi Aloha, Draza'yı geçip yanıma gelirken. Kocaman çirkin dikişlerin sıralandığı elini baktığım noktaya uzattı. "Bu bizim sarayımız ama daha önce hiç bu kadar karanlık olduğunu görmemiştim. Yastayken belki."

Hiç kimse yoktu.

Öyle derin bir sessizlik vardı ki sanki kuşlar bile ötmüyordu, sadece belirli belirsiz hafif bir rüzgâr uğulduyordu, o kadar.

CamScanner

"Bu kadar sessizlik mantıklı değil." Ömrümde çok az kez Draza'ya katılmıştım. Bu da o nadide anlardan biriydi. "Ayrılıp birilerini arayalım. Bu Allah'ın cezası yerde illaki birileri olmalı. Katze ve Marcus burada kalsın. Bir saat içinde dönelim. Aloha, sen..." İblisçe beni durdurdu. "Şu ikisinden biriyle gitmek istemiyorum. Aralarındaki cinsel gerilimle eğer yatmazlarsa beni taciz etmeye başlayacaklar diye korkuyorum. Ben seninle gelirim." Draza küfrederken o ve Meredith'e diğer tarafı işaret ettim.

Aloha ile beraber koruluğun ayrıldığı ufak patikalardan birine saptık. "Ya Cassie hayatta değilse?" İblisçenin söylediği söz ile tökezledim. Bu ihtimali değil dile getirmek düşünemezdim bile. "Bir zamanlar sen de ölüydün ve birkaç iğne iplikle yine başımın belası oldun." İblisçe kahkahayı basınca durup alnına elimin tersiyle vurdum. "Ne diye böğürüyorsun be? Sessiz ol!" Aloha ağzındaki hayali fermuarı kapatınca sırtımı büküp çalıların ardına saklanarak yürümeye devam ettim.

İleride bir hareketlilik görünce rahatladım.

"Nihayet," dedim tuttuğum nefesimi bırakırken. Az ilerideki sarayın avlusunda bir grup insan toplanmış, çevrelerine sanki çok önemli bir konu hakkında gizlice konuşuyorlarmış gibi ufak bir uğultu yayıyorlardı. "Gel hadi," dedim saklandığım yerden çıkarken.

Birlikte gruba doğru yürümeye başladık. Taşlığa adımımı attığım an sağa sola bakarak kafama doğru gelmesi muhtemel olan oklardan kendimi sakınmaya çalıştım. Ama ne biri ok attı ne de herhangi biri bizi fark etti. Orada durup birbirlerini ömürlerinde ilk kez görmüş gibi izliyor gibiydiler. Biz yanlarına yaklaşıncaya kadar da hiçbiri dönüp bize bakmadı.

CamScanner

Aramızda birkaç metrelik mesafe kalana kadar yürümeye devam ettim. "Aidan," dedi iblisçe.

"Hmm?"

"Kokuyu alıyor musun?" Aslında bakarsanız alıyordum. Vampiri dövdüğüm barın izbe tuvaletindeki kokuya benziyordu. Topluluktakileri artık tam olarak seçebildiğim anda adımlarım duruverdi. Kokunun kaynağını bulmuştum.

Az önce birbiriyle konuşuyor olduklarını sandığım insanlar bize dönünce nasıl bir büyük yanılgıya düştüğümü anladım. "Aidan, tabii sen daha iyi bilirsin ama içgüdülerim tabanları yağlayalım diyor." Aloha omzumu çekiştirirken ben hipnoz olmuş gibi kalabalığa bakıyordum.

Öncelikle insanların konuşabilmek için ağza ve görebilmek için gözlere ihtiyacı vardı ama bu insanların vücutlarında bir zamanlar bu bahsettiklerim varsa bile şu an bata çıka ilerleyen kurtlarla doluydular. Bir tanesi o kadar fazla kurtla doluydu ki bir insan olduğunu anlamak için tekrar tekrar bakmak gerekmişti.

"Yani evet, sosyalleşmek isteyebilirsin ama sanki bu grup pek kafa dengi değil. Özellikle de uzun zaman önce ölmüş oldukları düşünülünce."

Ölülerin hepsi tek tek bize dönerken ensemde bir yerde karıncalanma hissettim. En kötü ne olabilir diye düşündüğüm her seferinde gerçek suratıma bir tokat gibi çarpıyordu. "Yanlarından geçip gitmeyi deneyelim," derken bile bu dediğimden emin değildim.

Öne doğru bir adım attığım sırada Aloha'nın içgüdüleri haklı olduklarını söyleyip zevkten dört köşe olmuşlardı. Ölüler,

CamScanner

sanki ben üzerlerine alevden bir top atmışım ki önce korkuyla geri çekildiler, ardındansa bir insanın aklına hayaline sığmayacak hızda bize doğru koşmaya başladılar.

"Şunlardan biri kıçımı ısıracağına dikişlerimi sökerim daha iyi." Ben hissettiğim şokla yerime çivilenmiş gibi dururken Aloha koluma asıldı ve beni gerisin geri sürüklemeye başladı. "Aidan," dedi beni transtan çıkarmaya çalışırken. "Eğer biraz daha yürümezsen gerçekten pek güzel şeyler bizi beklemiyor."

"Neden ki?" Gözlerim hâlâ ağızlarını açıp deli gibi bize koşan ölülerdeydi.

"Yani sen fark etmemiş olabilirsin ama bayağı aç görünüyorlar."

***

Sarsılmıştım.

Ağlıyordum. Dizlerimi büküp başımı yaslayarak odanın bir köşesine sinmiş hâlde kendime acıyordum. Buradan gidebilmek için tek şansım az önce beni zorla öpüp aramızda bir kimya olduğunu iddia eden ruh hastasıydı. Bu evren delilerle doluydu, her şeyin sorumlusu küçük yaşta bu evrenden kaçırılan ben olamazdım. Burada her şey rayından öyle fena hâlde çıkmıştı ki...

Kapı açılıp yaşlı bir kafa aralıkta belirince başımı kaldırıp kollarımla gözlerimi sildim. "Evet?"

Rohan halime baktı. "Hazırlanman gerekiyor. Ordu çoktan yola çıktı. Kâhinler ölülerin nispeten az olduğu tek yeri belirlediler. Hepiniz oraya gideceksiniz."

"Ölüler mi?"

CamScanner

Rohan başıyla onaylarken iyiden iyiye açtı kapıyı. "Daha da fazlası geliyor. Mezarlarından çıkıyorlar. Krallıkta mezarlığın az olduğu tek yer araf süvarilerinin yaşadığı Muharebe Vadisi. Meydana karargâh kurmak üzere ordu yolda. Sen de zırhını giyip toparlan artık kızım." Kafamı bulabildiğim her zemine sertçe vurmak istiyordum ve bu yeterli gelmediğinde de masanın üzerindeki şamdanları bir bir kafama geçirebilirdim. "Bunların hiçbiri benim problemim değil Rohan. Tek istediğim evime gitmek." Hissettiğim çaresizliği görebilmesi için ağlamaktan şişen gözlerimi açtım. "Birden fazla ömre yetecek kadar savaş gördüm, hem ölülerle savaşılmaz. Ne yapmayı düşünüyorsunuz? Bir daha öldürmeyi mi?"

Rohan kapıya gelen hizmetlilerden zırhımı alıp yanıma gelerek ayaklarımın dibine koydu. "Aslında tam olarak bunu planlıyorlar. Eğer bir melezsen damarlarında şeytan kanı akıyor demektir, şeytanlar asla karşılarındaki düşmanı alt edemeyeceklerini düşünmezler." Elimin tersiyle sümüklerimi silip zırhı kendime çektim. "Bu şeyi giyersem zaten pek savaşmama gerek kalmaz. Otuz kiloluk bir demirle hiçbir düşmana karşı şansım olamaz."

Rohan yanı başıma çömeldi. Zırhın başlığını eliyle tutup kavradı. "Bu gerekli çünkü melez olduğunu iddia etmene rağmen bir insan bedenindesin. İnsan bedeni kolaylıkla öldürülebilir."

"Kolaylıkla ölünmüyor." Başımı yeniden dizlerime dayadım. "Ölümün kıyısından birkaç kez döndüm, eğer kolayca ölünebilseydi şu an konuşuyor olmazdık."

"Belki de," dedi yaşlı iblisçe bilgece bir sesle. "Kader bizim tam şu an burada konuşmamızı istedi."

CamScanner

Başımı kaldırıp gözlerine baktım. "Kader şu an benim kendi evrenimde olmadığımı biliyor mu acaba?" Rohan yanıt vermedi. Yerimden kalkarak bana verdikleri zırhı başımın üzerinden geçirdim. Hissettiğim kadar komik görünüyorsam belki ölülere karşı bir şansım olurdu, gülmekten öldürebilirdim onları.

"Bizi avluda bekliyorlar." Odadan çıkıp gitmeden önce gözlerim pencerenin dışına, hiç bitmeyecekmiş gibi görünen geceye kaydı. Güneş ne zaman doğacaktı, bu kâbus ne zaman bitecekti? Hiç bilmiyordum.

Kapılardan geçirilip dışarı çıktığımda kâbusumun ete kemiğe bürünüp beni beklediğini gördüm. Benim için gönderdiği zırha benzer birini de o giymişti. Her zamanki *buralardaki her şeyin sahibi benim* edasıyla küçümseyen bakışları çevresindeki herkesi eziyordu. Beni görünce kibirli bakışları bir an titreşir gibi olup yerini tanımlayamadığım bir şeye bıraktı.

Ben ona yaklaşırken şeytan bir an gülümser gibi oldu ve ben o sırıtan suratına yumruğu geçirmek istedim. "Biz uçarak gideceğiz," dedi iblis. "Bu kez sırtıma tutunabilir misin?" Gözlerim henüz açtığı bordo rengi kanatlara kaydı. "Üzerine binebileceğim bir at yok mu?" Hell gülünce sinirlerim daha da bozuldu. "Atların hepsi yolda. Bir kısmı da burada kalıp mevcut düzeni koruyacaklar. Sen ise benimle gelerek kâhinlerin dediği şeyi yapacaksın, onları alt edeceğiz." Elini tutmam için uzattı.

Suratında kendini beğenmiş aptal bir gülümseme vardı. Yaptığı her şeyin yanına kalacağından öyle emindi ki... Ama daha beni tanımıyordu. Nasıl bir deliye bulaştığı hakkında en ufak bir fikri yoktu.

CamScanner

Bu yüzden uzandığı eli tutmadım ama ona yaklaştım. Zira yapacağım şey için yaklaşmam gerekiyordu. Hell ben ona adım adım yaklaşırken donakaldı. Neden geri çekilmediğinin tek bir açıklaması olabilirdi, o da onu öpeceğimi düşünmesiydi.

Tanrım! Ne kibir ama!

Bu yüzden elimi kaldırıp suratına tokadı geçirene kadar şeytan beklenti dolu gözlerini benden ayıramamıştı.

Avuç içim yanağını yakıp geçerken arkamda bir yerlerde biri küfretti ve ben yine milyonuncu kez sonuçlarını kestiremediğim aptalca bir şeyi yaparken buldum kendimi.

CamScanner

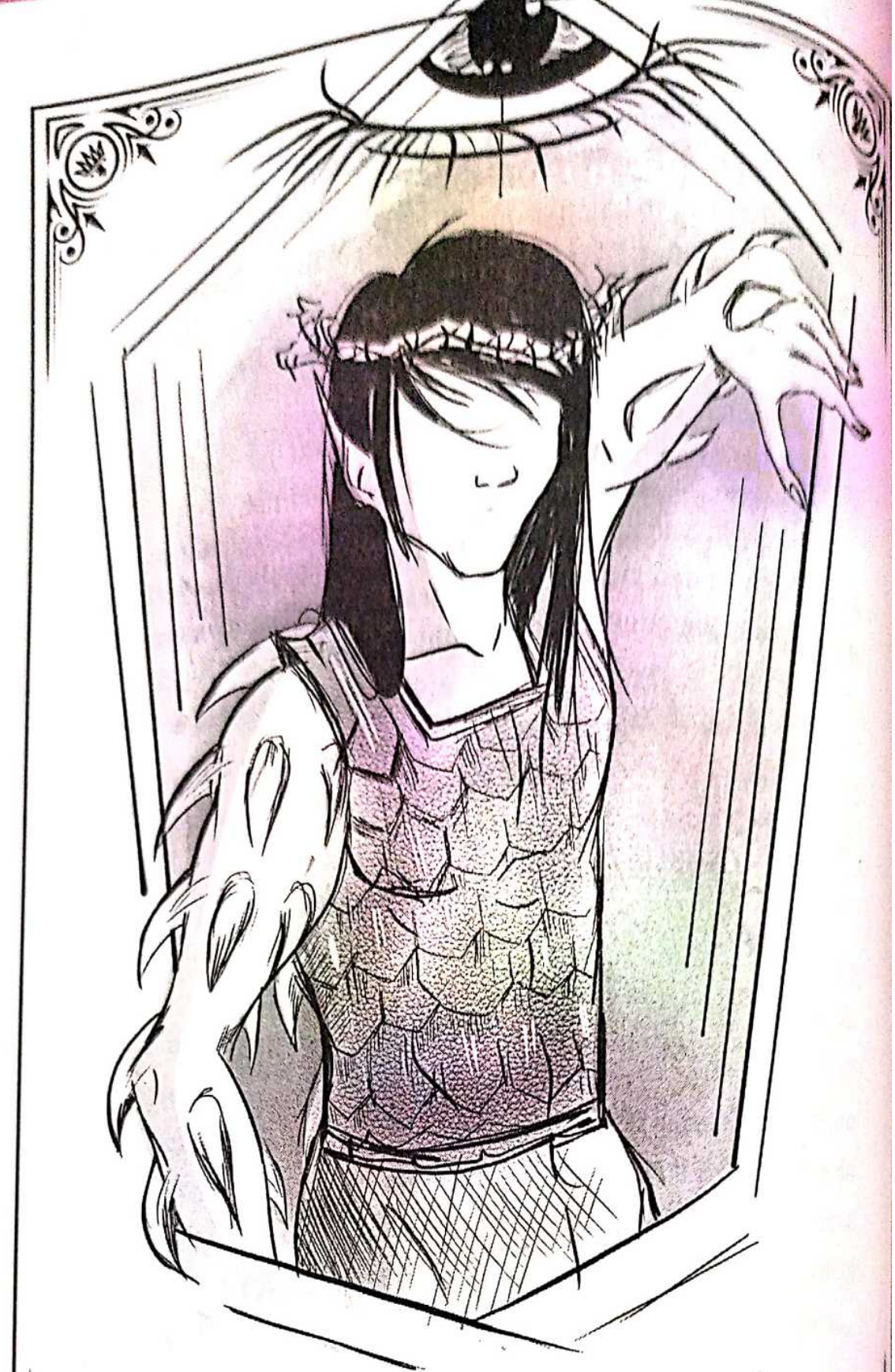

Ah zavallı küçük kız.
Demek zamanından önce öldün.

CamScanner

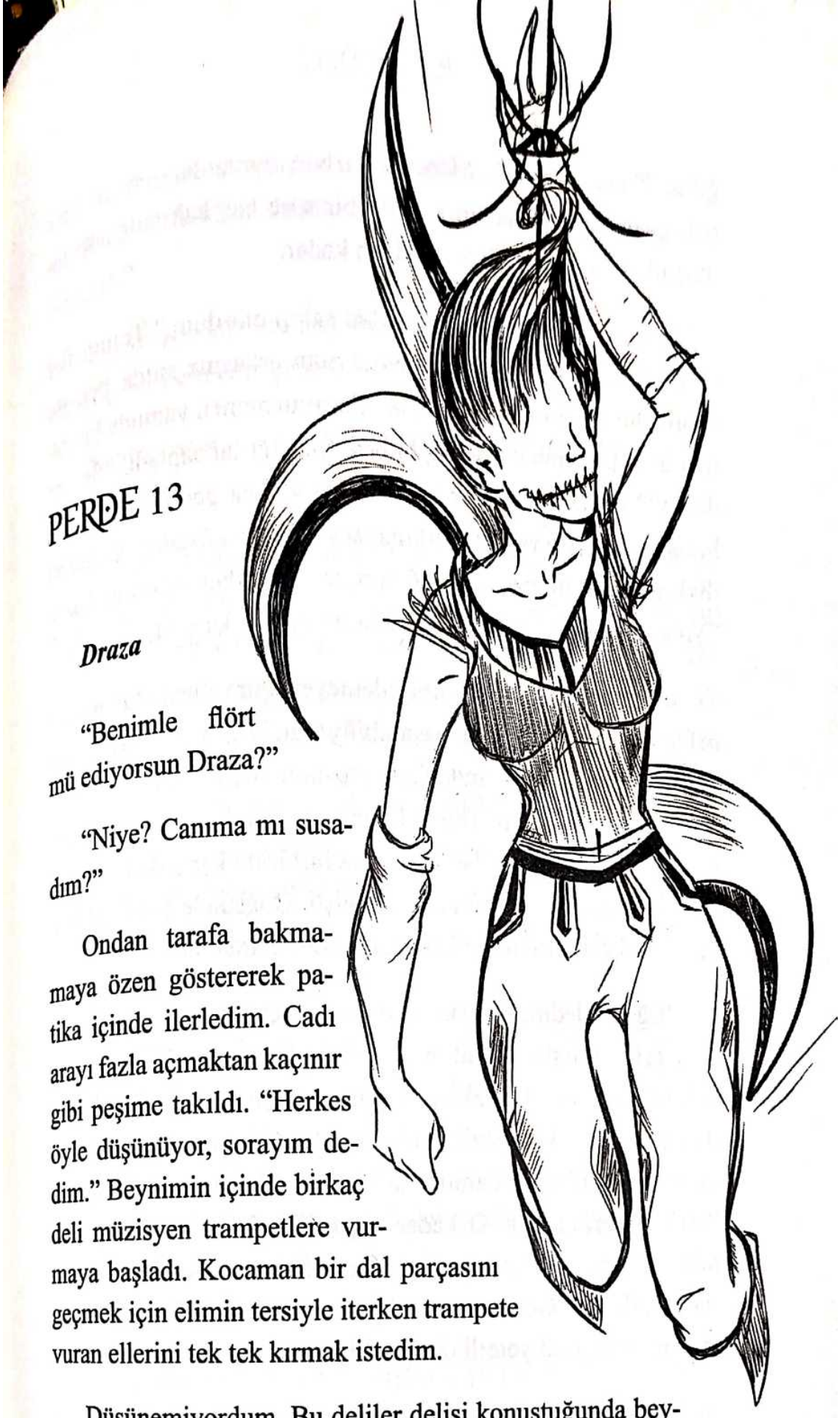

PERDE 13

Draza

"Benimle flört mü ediyorsun Draza?"

"Niye? Canıma mı susadım?"

Ondan tarafa bakmamaya özen göstererek patika içinde ilerledim. Cadı arayı fazla açmaktan kaçınır gibi peşime takıldı. "Herkes öyle düşünüyor, sorayım dedim." Beynimin içinde birkaç deli müzisyen trampetlere vurmaya başladı. Kocaman bir dal parçasını geçmek için elimin tersiyle iterken trampete vuran ellerini tek tek kırmak istedim.

Düşünemiyordum. Bu deliler delisi konuştuğunda beynimin kimyası şaşıyordu. "Bunun gerçek olmasını isterdin de-

CamScanner

ğil mi?" dedim alayla. Meredith ve ben, bunlardan seneler önce çok güzel bir hikâyenin kısacık bir süre baş kahramanları olmuştuk, ta ki o bana ihanet edene kadar.

"Bunu isteseydim sana çoktan sahip olurdum." Trampetler susup hayali müzisyenler davullarının arkasına sindi, ben ise soluk almayı unutmuştum. Şakaklarımın hemen yanında bir damar aşırı kan pompalıyor gibi beynime ağrılar sapladı. "Sen ne dedin?" Arkamı dönerek tek adımda yanına geldim. Meredith hiddetli bir Draza'dan korkmayacak kadar küstahtı. Çenesini dikleştirip uğursuz yeşil gözleriyle doğrudan yüzüme baktı. "Yalan mı? Şu an uzanıp dudaklarını öpsem karşılık verirsin."

Ondan daha fazla nefret edemeyeceğimi düşündüğüm her seferde beni şaşırtmayı başarabiliyordu. Derin bir nefes alıp gözlerim hâlâ gözlerindeyken yüzümü olabildiğince cadının yüzüne yaklaştırdım. Dudaklarımız neredeyse birbirine değecekken ağzımı açtım. Nefeslerimiz birbirine karışırken cadının büyülü gözleri şaşkınlıktan irileşmişti. Göğsünde çözdüğü kollarını serbest bırakırken bakışları dudaklarıma indi.

"Eğer," dedim nefesim dudaklarına çarparken. "Seni öpersem zehirlenirsin. Unuttun mu, senin yüzünden bir kara elfe dönüştürüldüm." Dudaklarımı yalamak için dilimi çıkardığımda cadı birkaç kez gözlerini kırptı. "Yani bunun için ne kadar kıvransan da," şimdi aramızda bir nefeslik bir yer kalmamıştı, "seni öpmeyeceğim. O kadar düşmedim." Geri çekilip tekrar arkamı döndüm. Nefesimi düzene sokmaya çalışırken düşmemeye çalıştım. Gerilim öyle büyük bir patlama etkisiyle hücrelerime akmıştı ki yeterli oksijen ulaşamıyor gibiydi.

Meredith'ten de, bedenimin o etraftayken verdiği aptal reaksiyondan da nefret ettim. Kalbimden de iğrenmeye başlamış-

CamScanner

tüm, yeryüzünde milyarlarca dişi vardı ve hatırı sayılır bir miktarı iblisti. O hâlde neden bu aptal turuncuya sıkışıp kalmıştım? NEDEN?

En yakınımdaki kalın gövdeli bir ağaca tutunurken güçsüzlüğümü belli etmeme çabası nereme kaçmıştı emin değildim.

"Seninle konuşabilir miyiz? İki yetişkin gibi? Mantık çerçevesinde."

Trampetler bile cadının sesini bastıramadı. Midem bulanıyordu, sussun istiyordum. Bu yüzden hâlâ ağaca tutunurken ona döndüm. "Seninle konuşmak midemi bulandırıyor. Beni bu hâle sokuyor. Senin ağzından çıkacak bir cümleye daha tahammülüm yok cadı. O yüzden hiç kendini yorma."

Meredith bana doğru uzanınca elimle durdurdum. "Bu konuşma burada bitiyor Meredith." Ama cadı gelmeye devam etti. Öne doğru uzattığım elimi elinin tersiyle itip yanıma sokularak tam önümde durdu. "Bu hissettiğin şey mide bulantısı değil. Biliyorum çünkü bende de var."

Tam önümde duran yüzüne güldüm alayla. "İyi, ikimiz de birbirimizden iğreniyoruz demektir." Cadı bir şey söylemek için ağzını açınca kendimi tutamadan elimle ağzını kapattım. "Sus dedim sana. Duymak istemiyorum. Şu an derdimiz bu değil. Aslında sen ve benim ortak hiçbir şeyimiz olamaz. Beraber bir derdimiz olamaz." Elimi ağzından yavaşça çekerken gözlerimle tehdit ettim cadıyı.

Ben, çenesi düşmüş bir maymun gibi ötmesini beklerken cadı suspus oldu. Uzun tırnaklı elleriyle yüzünü ovaladıktan sonra derin derin nefesler aldı.

CamScanner

Çalılardan bir ses gelince dikkatim kendine gelmeye çalışan cadıdan çalılığa kaydı. Sonrasında kafaları gördüm. Görüş açıma ilk Aloha girmişti. İblisçe nefes nefeseydi.

"Sen hep bu kadar beyaz mıydın?" dedim yanıma gelip dizleri üzerinde eğilirken. "Sıçtık," dedi iblisçe sadece. "Yani bu kez gerçekten sıçtık." Aidan kılıcı elinde taşların üzerinden atlayıp yanımıza geldiğinde iblisçe hâlâ nasıl mükemmel sıçtığımıza dair mırıldanıyordu. "Diğerleri nerede?" dedi Aidan yıldırım gibi aramıza dalarken.

Dalgın dalgın yanıtladım. "Bıraktığımız yerdeler."

"Hemen gitmeliyiz. Kaybedecek saniyemiz bile yok." Kılıcı beline yerleştirip dalları ittirerek yolumuzu açtı. Arkasından giderken gözlerim Aloha'daydı. Bu herif ne olmuştu da bembeyaz kesilmişti?

Cadı beni geçip Aidan'ın yanına gitti. "Cassie'yi buldunuz mu?" diye sordu yapraklarla ciddi bir savaşı olan kardeşime. Aidan başını sağa sola sallarken birkaç dal daha kırdı. Adımlarımı hızlandırıp Aloha'ya yetiştiğimde iblisçenin gözleri geldikleri noktaya kayıp duruyordu. "Peşimize ne taktınız?"

İblisçe histerik bir şekilde gülünce sorduğum soruyu zihnimde tekrarladım. Herif delirmişti, aslında hep biraz deliydi ama bu kez belli ki kaçırmadığı tek bir keçi kalmadığı gibi birileri ağılını yağmalamıştı.

"Söylesem de inanmazsın."

"Bir dene."

CamScanner

"Ölüler," dedi iblisçe dikişli boynuna dokunurken. "Ama benden daha ölüler. Yani bildiğin bayağı ölüler ama hiç ölü gibi de değiller."

Tamam, emindim. Sıyırmıştı. "Aidan, ne içirdin buna?" Aidan kesemediği bir dal parçasına ağız dolusu söverken bağırdı. "Ne anlatıyorsa doğru. Ölüler dirilmiş ve belli ki önce kendi kafalarını yemişler, şimdi de bizimkileri yemek için peşimize düştüler." Ardından dalın birkaç kuşak öncesine güzelce sövdü.

İki delinin söylediklerini aciz beynim birleştirmeye çalışırken otların ardında geldiğimiz mağarayı gördüm. Vampir artık insana dönüşen kurduyla oturuyordu. Birilerinin normale dönmesi gerekiyordu zaten.

"Ne bu haliniz? Neler oluyor? Cassie nerede?" Vampir yerinde duramıyor gibiydi. Hepimize tek tek sorular soruyordu ama durup beklese Aidan'ın dehşete kapılan ifadesini görecekti. "Cassie yok," dedi Aidan ters ters. Ardından Marcus'un çıplak bir hâlde oturduğu kayanın hemen yanına bıraktı kendini. "Nathaniel bizi kandırmış olabilir mi?" Gözlerini kapatıp bedenini esnetince benim de yapmam gerekenin bu olduğunu anladım. Yanına gidip kendimi sırtüstü toprağa bıraktım. Meredith'in ayakta beni izlediğini de biliyordum ama onunla olan meselem zaten çözülemez hâldeydi.

"Burada bir şeyler fena hâlde ters," dedi Aloha. "Ölüler mezarlarından kalkıp ortalarda geziyor. Kendi hallerinde falan da değiller. Bizi kovaladılar, eğer yakalasalardı neler olacağını Tanrı bilir."

"Sana daha kötü ne yapabilirler ki?"

CamScanner

"Teşekkürler Meredith." Cadı omuz silkince gözlerimi gök yüzüne çevirdim. "Herhâlde bu yolun sonu demek," dedim sessizce. "Bu kadarı artık yolun sonu değilse yolun sonunda bizi ne bekliyor acaba?" Başımı yan çevirip kardeşime baktım. "Daha görmediğimiz ne kaldı? Katil unicornlar mı?" Aidan tepki vermedi. Beyni uyuşmuş gibiydi. Kadınını bulamamıştı. Benim kadınım ayakta durmuş beni izliyordu, yanımda olmasının durumuma hiçbir katkısı yoktu.

Benim kadınım mı?

Dünyanın sonu teorimde haklıydım. Meredith'i kadınım olarak görmem dünyanın sonu değil ne neydi?

"Geliyorlar," dedi kurt yerinden kalkarken. Elimle gözlerimi kapayıp öğürüyor gibi bir ses çıkardım. "Özel bölgelerini kapatır mısın kurt? Hepimiz kıllı halini yeterince gördük."

Marcus kapattığım elimi açıp bacak arasındaki gerçekliği gelişigüzel salladı. "Geliyorlar diyorum. Kalkın," diye emretti sertçe. Saçlarımın arasına doluşmuş toprak parçalarını temizleyemeden ayağa dikildim. Hemen yanımda Aidan sırtından kanatlarını çıkarmaya başlamıştı.

Kurdun annesini birileri yemiş gibi baktığı yöne bakınca ağzım bir karış açıldı. Bir grup deli bize doğru koşuyordu ve belli ki hiçbirinin öldüğünden haberi yoktu.

***

Kız küredeki görüntüyü izlerken kahkahasını daha fazla tutamadı.

Ne saçma bir grup, diye düşündü bir başka kahkaha krizi göğsünü eğip bükerken. Artık daha fazla dayanamayacağını

CamScanner

anlarken küreyi yatak örtüsüne bırakıp gözlerinin kenarındaki yaşları parmağıyla sildi. Başlarına ne geleceğinden habersiz dünyalarını terk ederlerse böyle olurdu işte. Kâhin, onlarla bir cadının voodoo bebeğiyle oynadığı gibi oynayacaktı. Onları elinde çevirecek ve kendi acıyan yerlerinden acımalarını sağlayacaktı. Onun senelere dağılan gözyaşlarını onlar bir anda dökecekti.

Peki, Hell'e ne demeliydi? Cassandra'yı öpmek ne saçma bir hareketti öyle. Görünüşünden mi etkilenmişti şeytan? Kâhin de tıpatıp Cassie gibi görünüyordu. Hell onunla karşılaşsaydı ona âşık olur muydu?

Kâhin istemsizce dudaklarına dokunduğunu fark edince öfkeyle indirdi parmaklarını. Hell, asla ondan hoşlanmazdı. Onun tek gözü vardı, bunun sebebi de yine o kızdı. Aptal Cassie. Her şeyi mahvetmişti. Kâhinin yaşaması gereken kaderi, âşık olacağı adamı çalmıştı. O gün uçurumdan düşmesi gereken de Aidan ile tanışması gereken de oydu. Oysa şimdi asla sahip olamayacağı bir hayatı izleyen sapkın ruhlu biri gibi hissediyordu kendini.

Olağanüstü toplantının saatini hatırlayınca aceleyle kalktı kâhin. Yataktan alev almış gibi çıkarken düşen küreyi de görememişti. Kedisi pencerenin önünde uyuduğu denizlikten şaşkın şaşkın ona bakarken askıdaki cüppesini alıp üzerine geçirdi.

"Yine beklettim onları," dedi kendi kendine sinirle. Cüppesinin başlığını omuzlarında serbest bırakıp bej rengi deri çantasını koluna taktı. Küreyi almak için yatağına yöneldi ama çarşafları karman çorman etmesine rağmen bulamadı. Sessizce küfrederek koşar adım odasından çıktı.

CamScanner

Tırabzanlara oturarak inmeyi düşündü bir an, sonra vazgeçti, ufak çaplı bile olsa bir sakatlıkla ilgilenebilecek zamanı yoktu. Çok yakında öyle şeyler olacaktı ki kafasını kaşımaya bile vakti olmayacaktı. Planları zihninde canlı birer anı gibi oynaşınca gözlerinin içi güldü kızın. Nihayet intikamını aldığında kim bilir ne kadar mutlu olacaktı?

Öyle heyecanlıydı ki merdivenleri nasıl indiğini anlamadı bile. Toplantı salonuna vardığında ise cüppelinin masanın başında olduğunu görünce heyecanı solar gibi oldu. Kadının her önemli olayda demirbaş gibi dikilmesinden nefret ediyordu ama yapacak bir şey yoktu. Cüppeli, hayatında yoldaşa en yakın sayılabilecek tek kişiydi belki de. Yine de onu sevemiyordu, insan beraber günah işlediği kişileri sevemezdi çünkü.

"Hoş geldin kâhin," dedi kadın. Diğerleri de onu selamlamak için oturdukları sandalyelerden bir bir kalktılar.

Kız çantasını açıp masanın üzerine bıraktı. İçinden birkaç kâğıt çıkarıp ellerini masaya dayadı. "Sizi buraya çağırdım çünkü çok önemli bir göreviniz olacak." Diğer kâhinler soru işaretleriyle birbirine bakınca gülümsedi. "Her şey sırayla. Önce şu durumdan nasıl kurtulabileceğimize bakalım. Rüyayı hatırlıyorsunuzdur." Hepsi başını sallar gibi olunca konuşmaya devam etti. "Ölüler ordusuna karşı tek şansımız o kızın iblis ordusuna komuta etmesi. Aksi takdirde bu dünya toprağından çıkan her ölüsüyle sonsuz bir döngüye hapsolur."

"Kız pek akıllı değil gibi," dedi kâhinlerden biri. Kız, gözlerini kısıp konuşan kadını inceledi. Peri Kâhini kadındı bu. Cassandra'ya birden fazla hayatta birden fazla kez yardım etmişti. "O yüzden mi ona yardım edip duruyorsun?" Peri bir şey diyecek olduysa da vazgeçip sustu. Kimse kâhinle atışmak is-

CamScanner

temiyordu, o yaşına göre ürkütücü bir kızdı. Geçmişte yaptıkları ve kimsenin görmediği en berbat olayları bile görüşü sevgi olmasa bile herkeste saygı uyandırıyordu.

"Kıza ait bir görü daha var," dedi kâhin nihayet elinin altındaki kâğıtları çıkarırken. "Ve bu görü diğer her şeyden daha önemli." Kâhin elindeki kâğıdı okumak için çevirirken bir saat gibi tıkır tıkır ilerleyen planını düşündü.

Sonunda herkes hak ettiği kaderle yüzleşecekti.

***

O destansı hareketimden sonra birilerinin tepeme çöküp zemini dilim pörsüyene kadar yalatacağından emindim ama düşündüğüm gibi olmadı. Yani kara askerler tepeme atlamak istemişlerdi ama Hell onları durdurmuştu. "Geri çekilin," diye emretmişti. Sonrasında ise hiçbir şey yaşanmamış gibi beni belimden yakalayarak göklere yükselmişti.

Yolculuğumuzun über can sıkıcı olmasından bahsetmeme gerek yoktur herhâlde. Hell, uçuş boyunca tek kelime etmedi. Her an tırnaklarını çıkarıp böğrüme sokmasını beklemiştim ama şeytan bunu da yapmamıştı. Aksine önceki gün beni bir un çuvalı gibi oradan oraya sürüklerken, şimdi son derece insani bir şekilde davranmaya başlamıştı.

Aidan'a da tekme attığımda bana bayılmıştı. Hell ve o bazı açılardan benziyorlardı demek ki.

Şeytan beni indirdiğinde bile konuşmamıştı. Ellerini yavaşça belimden çekti, arkasını dönüp onun için kurulan büyük çadırına gitmişti. Ben ise üzerimdeki saçmaca büyük zırhımla muharebe meydanında kalakalmıştım. Kara askerler yanımdan

CamScanner

geçip giderken görünmezmişim gibi kimsenin bana değmediğini fark etmiştim.

Meydana bir at arabası girince gözlerim atın üzerindeki süvarilere gitmişti. İki araf süvarisi atları durdurup üzerlerinden atladıktan sonra arkada yüklü olan kafesi indirmişlerdi. Kafesin içi ise iblisürüngenlerle doluydu. Eh, onlarla ilgili hoş olmayan birden fazla anım vardı.

İblisürüngenler kulakları sağır edecek derece cırlarken yüzümü ekşiterek arkamı döndüm. Aloha, Hell için kurulan çadırın girişinde durmuş, iki askere hararetli bir şekilde bir şeyler anlatıyordu. Yapacak daha iyi bir işim olmadığından ellerim ceplerimde iblisçenin yanına gittim.

Aloha beni görünce askerleri gönderdi. "Vaay!" dedi alayla. "Daha ortaya çıkalı yirmi dört saat olmadı ama buradaki herkesin saygısını kazandın. Özellikle de şu tokattan sonra." Kulağıma eğilip muzipçe fısıldadı. "Deli kadınları severim." Kollarımla kendimi sardım. "Bana ne yapacak sence?" Öyle huzursuzdum ki. Geri dönemeden başıma bir şey gelmesinden korkuyordum.

Aloha elini omzuma atıp çadırın perdesini araladı. "Bak," dedi çenesiyle içeriyi işaret edip. "Sırf senin canını almamak için içiyor. Onu iyi tanıyorum." Hell elindeki kadehi tek dikişte bitirip sertçe masaya koydu. Odağını seçemeyen öfkeli gözleri çadırın içinde gezdikten sonra perdeleri geçerek beni buldu. "O tokadın bedelini canınla ödersin Cassandra." İliklerime kadar ürperirken Aloha sırtımdan tutup beni içeri itti. Arkamdan kapanan çadırın perdesine çaresizce baktım.

"Kâhinlerin ne dediği umurumda bile değil. Aldığım ve alacağım hiçbir candan pişman değilim. Sen de diğer herkes gibi-

CamScanner

sin benim için." Kor ateşlerin yandığı kızıl gözleri yüzümdeydi. Öyle öfkeyle bakıyordu ve kendinde durmuyordu ki, ters bir hareketimde bunu canımla ödeyeceğimi biliyordum.

Yanıma gelirken bir an için sendeledi şeytan. "Bak, tüm yaptığım serserilikler aslında içkidendi saçmalığına girişecek-sen eğer..." Şeytan görünmez bir el onu tokatlamış gibi aniden duruverdi. Kızıl gözleri şaşkınlıkla irileşirken, "Serserilik mi?" diye sordu emin olamayarak.

"Değil mi?"

Hell'in üst dudağı kıvrılır gibi oldu. "Kimse bana daha önce serseri dememişti," dedi dalgın dalgın. Sonrasında yanıma gelmekten vazgeçip arkasını dönerek kendisini saraydaki tahtına benzeyen koltuğuna bıraktı. Yüzülmüş kürklü bir deri üzerine sırtıyla geri geri kaykılıp gözlerini kapadı şeytan. "Eğer gidersen dinleneceğim," dedi ters ters.

Söylediğini ikiletecek kadar delirmemiştim. Perdeleri aralayıp kendimi dışarı attım. Aloha ortalarda yoktu. Aksi şeytanlar! Satmıştı beni.

Etraftaki yorucu koşuşturma devam ederken başımı kaldırıp göğe baktım. Simsiyah gökyüzü kendinden birkaç ton açık gri bulutlarla bezenmişti. Cehennemde kolay kolay yağmur yağmazdı ama en son baktığımda ölüler de mezarlarından çıkıp yaşayanlar diyarında tatil yapmazdı. Eh, olağan dışı diye bir şey yoktu demek ki.

Bulutlar aralanır gibi olunca gözlerimi kırptım. Keşke şu bulutlardan biri olsaydım. Belki o zaman gökyüzünde, tüm bu çılgınlıklardan azade yolumu bulurdum. Evime giderdim. Sevdiklerime.

CamScanner

Bulutların arasındaki bir karaltı düşüncelerimi dağıttı. Daha iyi görebilmek için gözlerimi birkaç kez kırptım. Tekrar görmeyi bekledim ama göremedim. Uçan iblisler vardı ama çoğu uçan iblis akıl sahibiydi, öyle ortada avare gibi gezenini göremezdiniz.

Siyah karaltı bir kez daha göründü. Bu kez öncekinden büyüktü ve kesinlikle bir insandı, hatta iki insan. Birini taşıyordu karaltı. Daha iyi görebilmek için neredeyse kendimi parçalayacaktım ama öyle uzaktaydı ki. Tanıdığım sadece bir kanatlı yaratığın tüyleri siyahtı. Deriden olmayan yumuşacık dev kanatlar, Aidan'ıma ait.

Kanatlı varlık başını bulutların arasından çıkarıp kucağındaki insanla yeryüzüne doğru dalışa geçti. Hemen arkasında başka bir kanatlı gri kanatlarını sırtında büküp onu taklit etti. O kanatlının da yeryüzünde sadece bir kişide olabilecek gümüş beyazı saçları vardı. Kalbim neredeyse ağzımda atarken pata küte Hell'in çadırından uzaklaştım.

Bir açıklığa gelince gözlerimden yaşlar akar hâlde gökyüzüne baktım. Aşağı doğru hızla alçalıyorlardı ve istikametleri buradan çok da uzak değildi. İnebileceklerini düşündüğüm yere hızla koşarken gözlerim yaşlardan göremedi, beynim ise düşünemedi. Sadece motor fonksiyonlarla ayaklarıma hükmedebiliyordum. *Bizimkiler,* diye sevinçle bağırasım geliyordu.

Ah, Aidan!

Milyonlarca evren iç içe girse, sen yine de beni bulursun. Yine ayaklarım sana getirir beni. Ben yine seninle tamamlanırım. Yine ve sadece senin olurum.

CamScanner

Kanatlılar yere birkaç metre kalana kadar uçuşlarını yavaşlatmadılar, ben ise nefes almadan onlara doğru koşuyordum. Draza kucağında Meredith ile beni görünce kızı yere attı ve kanatlarını sırtına çekip yere kondu. Merr toprağa yüzüstü çakılınca ufak bir çığlık koptu cadıdan, ben ise gülüyordum. Deli gibi gülüyordum.

"Aidan!"

Aidan nihayet beni gördüğünde Aloha'yı yere indiriyordu. Şeytanımın parlak kahverengi gözleri benimkilerle buluştuğunda evrenin çatırdadığını hissettim. Evren bendim sanki.

Zemin iyiden iyiye sallanırken dengemi sağlamak için bacaklarımı açtım ama nafileydi. Sanki toprağın altı dile gelmişti ve gürül gürül ağlıyordu. O ağladıkça da gözyaşları çakıl taşlarına dönüşüp zeminden yukarı akıyordu. Taşlar neredeyse dizlerime kadar yükselince dengemi bir kez daha kaybettim. Gözlerim odağı şeytanımda sabitlemeye çalışırken dizlerimin üzerine düştüm. Başımı kaldırıp sallanan görüntüde Aidan'ı bulmaya çalıştım. Aloha'yı kucaklayıp yeniden havalanmıştı. Bana bakıyordu, bana doğru gelmek için öne atılınca iki yanımdaki elleri hissettim. Pörsümüş deriler omuzlarımı kavrayınca çığlığı bastım. "Kral seni istiyor. Burası güvenli değilllsss." Kara iblise orta parmağımı göstermek istedim ama orta parmağımın yerini bulamadım.

İki adam beni tutup yerden kaldırdıklarında çaresizce Aidan'ı bulmaya çalıştım. Tamamen açıktaydı, görülebilirdi ve en kötüsü bu başına bir iş gelmesine sebep olabilirdi. İblisler beni havaya kaldırınca elimle Aidan'a mesaj vermeye çalıştım. *Dur, gelme!* Şeytanım gelmeye devam edince bakışlarımı kaçırıp iki

CamScanner

elimi havaya kaldırdım teslim olmuş gibi. Bu açık açık gelme demek değil de neydi?

Adamlar beni havada sürükleyip götürürken göz ucumla Aidan'ın durduğunu gördüm. Yanı başındaki Draza ise Meredith'i yerden kaldırmamıştı. Kız kardeşim her saniyeyle kanlan toprakta oradan oraya savruluyordu. Ben ise onlara gidecek doğru zamanı kollayacaktım ama işler her zaman umduğunuz gibi gitmezdi. Öncelikle Aidan'ın kendinden beklenmeyeni yapmak gibi kötü bir huyu vardı. Bu durumda da kendinden beklenmeyen; kanatlarını daha hızlı çırparak bana ulaşmasıydı.

Şeytanım bir karaltı gibi üzerimize inerken Aloha'nın kollarından kayıp yere yuvarlandığını gördüm. Aidan iblislerden birini çekip uzağa fırlatınca beni tutan diğer iblis havada savruldu ve ben de yatay pozisyonda başımı toprağa çarptım. Yeniden gözlerim görebildiğinde ayaklarımdan savrulur hâlde gerisin geriye kampa döndüğümüzü gördüm. Aidan ise yere düşürdüğü askerin kanatlarını son derece vahşi bir şekilde kırmakla meşguldü. "Lütfen gidin," diye bağırdım ama kimse beni duymadı. Adamın kanatlarını sökme işi kardeşler arasında devredilirken şeytanım yeniden peşime düştü.

Birkaç kara asker Aidan bize gelemeden ona doğru dalışa geçti, ben ise az önce aniden kesilen depremin tekrar olması için dualar ediyordum. Ayaklarımdaki baskı bir anda kesilip yere kapaklanırken Aidan'ın benden daha iyi hâlde olmasını umdum.

Başımı kaldırıp burnumun hemen ucundaki çizmelere baktım. Sonrasında çizmelerin sahibi zırhım sanki kuş kadar hafifmiş gibi beni ensemden tutup kaldırdı ve kendi hizasına getirerek gözlerime baktı. Kopkoyu, öfkeden deliye dönmüş

CamScanner

kızıl gözlere bakıyordum şimdi. "Açıkla," diye buyurdu Hell. Arkasındaki kargaşaya bakmaya tenezzül etse zaten her şeyi anlayacaktı ama o bana bakıyordu. "Lütfen ona bir şey yapma," dedim çaresizce. Üç kara askerin Aidan'ın başına üşüşmüş olduğu görüntü son derece ürkütücüydü. Her yer kopup dağılan simsiyah parlak tüylerle doluydu. Onu yoluyorlardı. Aptal herifler! "Lütfen Hell!"

Bunun üzerine şeytan beni hâlâ ensemden havada tutar hâlde omzunun üzerinden geriye baktı. Aidan'ı görünce ayrıldı günahkâr gözleri. Sımsıkı parmaklarını gevşetti ve kendi ayaklarım üzerinde durmama izin verdi. "Bu ne?" dedi rüyada gibi. Gözleri üç iblisi dişlemeye çalışan korkusuz şeytanımdaydı.

"O kocam," dedim sıkıntıyla. "Son derece barışçıldır aslında." Yine de ben bunu derken keşke Aidan adamlardan birinin kanadını kırmasaydı, daha inandırıcı olabilirdi.

"Öyle görünüyor," diye mırıldandı Hell. Sonra yanındakilere dönüp emretti. "Onları buraya getirin." Askerler, kıçları ateş almış gibi krallarının buyruğunu yerine getirmek için uçtular. Ben ise bir Aidan'a bir Hell'e bakarken kafayı yememeye çalışıyordum.

Birkaç dakikalık boğuşmadan sonra dört kara iblis kollarında ağzı yüzü kan içindeki Aidan ile geldiler. Benim evrendeki Aloha ise hemen arkasından yaramazlık yapmış bir erkek çocuğu gibi ensesinden sürüklenerek getiriliyordu. Uzaklarda bir yerden ateşli bir küfür duyunca Draza'nın da yakalandığını anladım.

Adamlar Aidan'ı, Hell'in hemen önüne yere attılar. Ardından iki kişi, iki yanına geçerek kanatlarını tuttu. Bir tanesi de

CamScanner

tam arkasında elleriyle boynunu kavramıştı. İçimden dualar ediyordum.

"Adamlarıma saldıramazsın iblis," dedi Hell tiksintiyle karışık bir merak duygusu gözlerini esir almış hâlde Aidan'a tepeden bakarken. Aidan ise o konuştuğunda, onu fark edebilmişti ve anında gözleri şaşkınlıkla kahverengiye dönüvermişti.

Aidan dudaklarını araladı ama çıkacaklar üzerinde belli ki düşünmemişti. "Sen kimsin de sana hesap vereceğim? Adamlarına söyle kanatlarımı bıraksınlar yoksa kafalarından dev bir tuvalet yaparım. Ve her gün üzerlerine sıçarım." Ardından sağ tarafındaki kara iblisin kanadını tutan eline saldırdı.

Aidan tekrar zapt edilirken içim bir yaprak gibi titremeye başladı. Onu yontamamıştım, öküz herifin tekiydi. Geri basacağı anları keşke Draza gibi bilebilseydi.

"Hepinizi sikeceğim!" Arkada Draza'nın kendini tutan adamlara hırladığını görünce az önceki düşüncem silinip gitti. Aklı başında tek bir adam yoktu.

Hell gözlerini benden ayırmadan, "Şu ikisini sürüngenlerin kafesine atın da akıllansınlar. Mantıklı konuşabildiklerinde görüşeceğiz," dedi. Kışkırtıcı blöfü karşısında konuşup her şeyi berbat etmemek için yanağımın içini dişledim.

Her şeyin amansız bir çıkmazda olduğunu düşündüğüm anda ise şu oluverdi.

Gökyüzünde bir ışık patladı ve tüm evren aydınlandı. Evrenin aydınlanan yerlerinden irili ufaklı yarıklar açıldı. Yarıklardan biri bembeyaz bir varlığı bu evrene fırlattı. Varlık düştü, düştü... Ta ki tam tepemize gelip de kanatları gelişigüzel hepimizin üzerine örtülene dek düştü.

CamScanner

Melek, saydam gözleri ardına kadar açılmış, baş aşağı duracak şekilde kanatlarıyla bükülerek tam aramıza düştüğünde Rohan nefes nefese bir hâlde koşarak yanımıza geldi. O konuşana dek ne zorla zapt edilen Aidan ne de zorba Hell tek kelime edememişti. Hepimiz hipnoz olmuş gibi düştüğünde kırılan kanatları ile gözleri bomboş bakan meleğin ölüsüne bakıyorduk.

"Gerçekleşiyor," dedi Rohan nefes alamaz hâlde. Ardından ekledi. "Melekler düşmeye başladı. Kıyamet gerçekleşiyor."

CamScanner

Kâinat bu kez bensiz idare edecek.
Akıtacak tek bir damla kanım
kalmadı bu dünyaya.
Ben bedelimi ödedim.

CamScanner

PERDE 14

Bir süre -Aidan'ı zapt eden kara iblisler dâhil- kimse konuşamadı. Hepimiz ne kadar deli saçması olursa olsun tam önümüze -ve bazılarımızın üzerine- düşen meleğe bakıyorduk. Melek erkekti. Kömür karası ipek gibi saçları ömrümde uzatamadığım kadar uzundu. Düşüşüyle beraber saçları her yana dağılarak güzel yüzünü gölgelemişti. Güzel ölü yüzünü. Bembeyaz irislerinin bomboş baktığı yüzünü.

Orada durmuş zırhım Hell tarafından delicesine çekilirken hayatımda hiç beyaz göz görmediğimi düşünüyordum.

CamScanner

Pek ölü melek de görmemiştim gerçi ama elbette ki bunun konumuzla bir alakası yoktu.

"Her anormal durum yaşandığında kıyamet senaryoları üretmekten vazgeç Rohan. Komik oluyorsun." Hell çizmesinin ucuyla meleğin bükülen kanadını dürtüklerken iblisçesini azarladı. Ne adam ama! Bir de benim Aidan'ımın öküz olduğunu düşünürdüm.

"Beni bırakmazsan kıyamet gerçekten kopacak." Gözlerim şeytanımın güzel yüzüne döndü. Aidan hâlâ öküzdü. İletişim konusunda ciddi eksiklikleri vardı ve bu benim onda düzeltebileceğim şeylerden biri değildi. Şeytan, yüzyılını bir zorba olarak geçirmişti, yeni yetme gelini onun huylarını değiştiremezdi.

Hell, meleğin ölü bedenini taciz etmekten vazgeçip bu kez çizmesiyle Aidan'ın saçlarını keşfetmeye karar verdi. Ayağının altını şeytanımın dalgalı saçları üzerine koyup, "Sakin ol vahşi," dedi alayla. Aidan temastan kurtulmak için geri çekilince Hell ayağını indirdi. "Başka bir zaman, yanı kıçımızda ölüler ordusunun olmadığı bir zaman sizin her birinizle tek tek tanışmak isterdim. Hele de seninle." Gözleri yeniden Aidan'a kaydı. İki iblis birbirine baktı, uzaklarda bir yerden alakasız bir ıslık duyuldu. Bizim evrendeki Aloha sırıtıyordu. Anlaşılan bu saçma durumda bile eğlenen birileri vardı, güzel, hepimizin karalar bağlamaya ihtiyacı da yoktu zaten. Hele ki ben herkese yetecek kadar siyah örtüyü ruhumda taşırken.

"Hepsini götürün. Kız benimle kalacak." Şeytan yanıma gelirken bana bakmadı. Düşünceli bir ifadeyle az önce rahatsız ettiği cesede bakıyordu. "Onu da yaksanız iyi olacak gibi."

CamScanner

"Cassie! O aptalla gitme!" Aidan'a bakmak için arkamı dönmeye çalışınca Hell enseme bir tane vurdu. "Önüne bak melez. Erkek arkadaşın kafese gidecek." Ağrıyan ensemi ovalarken sıkılı dişlerimin arasından, "Kocam," diye düzelttim.

"Neyse ne. Evcil hayvanın da olabilir. Umurumda değil. O vahşi kafese gidecek." Kolumu tutan ellerinden kurtulmak için hamle yaptım. "Kâhinler ne dedi? Bana ihtiyacın var. Ve ben de diyorum ki Aidan ve diğerleri kafese girmeyecek."

Hell bana baktı. Ciddiye alır gibi uzun uzun baktı. Aidan arkada bir yerlerde vahşi bir kurt gibi hırıldarken şeytan, uzunca bir süre içinde bulunduğumuz durumu tahlil etti. "Söz konusu olamaz. Yürü." Dirseğimi kavrayıp beni çekiştirirken göz ucumla şeytanıma baktım. Gözlerinde öyle yakıcı bir öfke vardı ki bedenim tepeden tırnağa titredi ama bu Hell ile karşılaştığım korku gibi değildi, Aidan'ın sinirli haline bayılıyordum. Öfkesinin kaynağı olmadığım zamanlar elbette.

Çadıra doğru zorla yürütülürken hemen solumdaki Aloha'ya çaresizce baktım. İblisçe ben ona dönünce gözlerini kaçırıp sanki orada yokmuşum gibi davrandı.

Hell beni kendi çadırından içeri atıp perdeleri arkamızdan kapattı. "Burada ne sikim dönüyor bilmiyorum ama her şey senin gelişinle başladı. Önce ölüler, sonra düşen melekler, şimdi de aptal âşığın ve arkadaşların. Bu durumu çözeceksin melez. Yoksa onlara veda etmen gerekecek."

Sinirden gözüm seğirmeye başladı. Ağzımdaki tüm tükürükleri toplayıp o kibirli bilmiş suratına boşaltmak istedim.

CamScanner

"Aralarında bir cadı var ve bize yardım edebilir. Beylmaizce insanları cezalandırmasaydın işine yarar bir şeyler öğrenebilirdin." İleri gittiğimi biliyordum ama artık umurumda değildi. Tüm o ihtiyatlı Cassie halim Aidan'ı bu evrende görünce tuz buz olmuştu. O buradaydı ve ikimiz beraber olduğumuz sürece hangi evrende olduğumuzun da önemi yoktu.

"Turuncu saçlı mı?"

Aptal aptal suratına bakınca parmağını şıklattı. "Odaklan melez. Cadı dediğin turuncu saçlı kadın değil mi? Çünkü elfle o dikişli herifin cadı olduğuna inanmamı beklemiyorsundur."

Başımla onaylarken tedirgindim. Hell öyle saptanamaz bir deliydi ki ne yapacağı belli olmuyordu. Meredith'i kurtarmaya çalışırken darağacına doğru yürüdüğü yola kazan yağı döküyor olabilirdim.

Hell çadırdan çıkıp kapının önündeki askerlere bir şeyler söylerken aralıktan ona bakıyordum. İşini bitirip döndüğünde, "Cadı birazdan gelecek. Sen sormadan söyleyeyim, diğerleri büyücüler kralı bile olsalar kafesten çıkmayacaklar. Savaştayız, üç tane çam yarmasının her şeyi berbat etmesine izin veremem," diye bildirdi kabaca.

Birkaç dakika çadırda sanki diğerimiz yokmuş gibi gözlerimizi kaçırarak etrafa bakındık. Yani etrafa bakınan bendim ama Hell'in o Tanrılar belası zihninden neler geçtiği hakkında bir fikrim yoktu. Beyninin sapkın küçük bir noktasının, kendisi gibi birinin daha var olduğunu bilmesinden rahatsızlanıp rahatsızlanmadığını merak ettim.

CamScanner

Çadır aralanıp Meredith yaka paça içeri atılınca bölündü düşüncelerim. "Sizi domuzlar. Kibar olun biraz." Merr çoktan ortalıktan kaybolmuş kara askerlere bağırıyordu. Hâlâ söverken bana döndüğünde gözleri aydınlandı. "Ah Cass!" Tek adımda yanıma gelip kollarını boynuma doladı. Tekrar ayrıldığında gülümsüyordu. "Sen gidince Aidan deliye döndü. Bir an kafayı yiyip hepimizi öldüreceğini falan sandım ama hayır, gidip Nathaniel'i buldu." Gözleri omuzlarımın ardındaki şeytana kayınca cadı fısıldamaya başladı. "Katze ve Marcus da buradalar. Onları sarayın orada bıraktık. Yani güvende gibiler, tabii o şeyler etrafta gezerken ne kadar güvenli olabilirlerse." Elinin tersini alnına koyup bayılıyormuş gibi yaparak ortamı daha da dramatikleştirdi.

"Cadı, buraya gel." Kız kardeşim yüzünü ekşiterek oranın esas sahibine baktı. Tekrar bana döndüğünde gözleri milyonlarca soruyla doluydu ve eminim çoğunun cevabını bilmiyordum.

"Bu firari, bizim evrenimize gelerek dengeleri altüst ettiğinde evrendeki tüm kâhinler toplandı. Hepsi aynı rüyayı mı ne görmüş. Bla bla… Ayrıntılar," dedi Hell bıkkınca. "Dirilenleri yok etmek için bir ordu kuracağım ve hemen yanımda da bu firarinin olacağını görmüşler." Cadının anlamayan bakışları bir kralа bir bana kaydı. "O ölüler gerçekten zararlı mı?" diye sordu sonunda.

Sorunun absürtlüğü karşısında aklından şüphe eder gibi bakmamaya çalıştım, oysa Hell'in böyle normlara uymak gibi bir zorunluluğu yoktu. "Onlardan birini gördün mü? Saldırıyorlar. Ve öldükleri için tekrar ölmeleri imkânsız. Şimdiden iblisürüngenlerin inlerini bastılar ve yüzlercesini yediler. Eğer hemen

CamScanner

bir şey yapmazsam krallığımda ne kadar kast varsa hepsini bir bir yiyecekler."

Cadı bir an için ne diyeceğini bilemedi, ardından derin bir nefes aldı. "Bu kulağa pek bizim sorunumuz gibi gelmiyor."

Hell bir süredir elinde çevirdiği kadehi neredeyse kıracak kadar sıktı. "Siz gelene kadar ölüler mezarlarında huzurla yatıyordu. Ortalarda gezinmek gibi bir adetleri yoktu." Kadehi artık gerçekten de kıracağını düşünürken yana doğru dönerek tahtına fırlattı. "Siz çözeceksiniz bunu. Ordumu yenemeyecekleri bir düşmanın üzerine salamam. Saldırdığımızda öldürülebilir olduklarından emin ol cadı. Hangi büyüyü yapıyorsan yap, gerekli malzemeler sana getirilecek." Masaya bıraktığı pelerinini alırken dikkati bana kaydı. "Ölüler ordusu dedim ve kıpırdamadı bile. Bir kadın nasıl bu kadar tepkisiz olabilir?" Çenesiyle kız kardeşimi işaret etti. "Diğer evrende hepiniz mi delisiniz?"

Bakışlarım üstünü başını kaygısızca düzelten kız kardeşimdeyken yanıtladım. "Daha korkunçlarını yaşadı çünkü. Onu pek az şey korkutabilir."

Hell pelerinini omuzlarına atıp yakasının altındaki ipleri bağlarken yanıma yaklaştı. "Daha ürkütücüsü ne? İnsan yiyen dev dinozorlar mı?"

Tesisteki ruhsuz insanları düşündüm. Dinozora benzer yanları yoktu.

"Diriliş. Bizim evrenimizde insanların bir kısmı iblisleri biliyor ve bize karşı yıkıcı bir güçle saldırıyorlar." Hell iplerini bağladıktan sonra uzun, parlak kılıcını kınına yerleştirdi. Ko-

CamScanner

nuştuğunda gözlerim yüzündeki yara izindeydi. "Eh, insanları kızdırmış olmalısınız," dedi sadece. Omuz silktim.

Şeytan çadırdan çıkar çıkmaz ilgisiz görünmeye çalışan Merr anında dibimde bitti. Bir eliyle ateşimi ölçmeye çalışıyor, diğeriyle ağzımı aralıyordu. Parmakları dilime değince onu ittim. "Ne yapmaya çalışıyorsun?"

"Sana ne içirdiler?"

"Hiçbir şey. Belki su." Tekrar üzerime doğru hamle yapınca ürkütücü bir bakışla durdurdum onu. "Nasıl bu kadar sakin kalabiliyorsun? Önceki gece bir rüyayı yaşarken şimdi kâbusun tam ortasına düştün." Kâbus derken gözleriyle kapıyı işaret etmişti.

"Hatırlattığın için teşekkürler Merr. Bir şeylerin yolunda gidebileceğine inandığım her seferde lütfen bana her şeyin nasıl boktan olduğunu hatırlat, sanki bilmiyormuşum gibi."

Bunun üzerine cadı özür dilermiş gibi mırıldandı. Elimi tutup beni Hell'in cüssesi için yapılmış dev tahta çekti. Oturur oturmaz da elimi tutan avucunu dizime koydu. "Hell'in getirdiği hiçbir ot bu evrendeki karmaşayı çözmeme yardım edemez Cass. İyi biliyorsun, benim de limitlerim var." Gözleri yavaşça donuklaşırken elimin üzerindeki avuçları soğudu. "O insanlar bana çok şey yaptılar. Eskisi gibi güçlü değilim. Çok çabuk yoruluyorum ve son günlerde olan olaylar... Draza." Elfin adı cadının dudaklarından bir fısıltı gibi kopup çadırın toz kokulu havasına dağıldı.

"Ne olmuş Draza'ya?"

CamScanner

Merr gözlerini kaçırırken elini çekti. "Pek bir şey olduğu yok. Sadece zihnimi bulandırıyor ve bir cadı için olabilecek en kötü şey zihnin bulanması."

"Zihnini bulandıran ne sis?" Başımı kız kardeşimin kemikli omzuna yaslayıp gözlerimi kapadım. "Ona karşı bir şeyler mi hissediyorsun?" Meredith mırıldandı, ne dediği anlaşılmadı.

"Bu pek yanıt sayılmaz," dedim sırıtırken. Başımın altındaki omzu hareket edince güldüğünü anladım. "O öyle aptal ki. Öyle geri zekâlı ki. Ondan gerçekten nefret ediyorum. Keşke çukurdan dönmesine yardım etmeseydim." Başımı kaldırıp gözlerine baktım. Alayla "Sahi mi?" diye sordum. "İşkence edilmesi, kafanın karışmasından daha mı iyi? Sevdin mi tam seviyorsun Merr." Cadı alnıma parmağıyla vurdu. "O kelimeyi bir daha dersen ölüler ordusu hakkında endişelenmene gerek kalmaz."

Bir süre sessizce dışarıdaki gürültüleri dinledik. Birileri boğazlanıyor, başka birileri de boğazlananları yiyor gibi anlamsız sesler duyuluyordu.

"Nathaniel beni bu evrene getirdiğinde bıçakladı." Zırhımın izin verdiği ölçüde demiri kaldırarak karnımı gösterdim. "Dövmecideki peri kâhini hatırlıyorsundur. O yardım etti, pansumanı yaptı, şimdi daha iyiyim."

Kız kardeşim zırhı kaldırarak yarama bakmaya çalışınca metal keskin kenarlar beze sürtündü. Acıdan gözlerimi kapatıp yarama dokunmaya çalışan ellerini ittim. "Daha iyiyim. Hem kanatlarımın koparılmasının yanında bu hiçbir şey."

CamScanner

Yeniden sessizliğe gömüldük. O da en az benim kadar berbat hissediyordu. Eskisi kadar güçlü değildi, yorgundu. Yorgunduk.

"Güçlerin eski haline geldi mi?" Göğsü hareket edince başını kaldırıp doğruldum. Hiç kimseye söyleyememiştim, kendime bile söyleyememiştim. Diriliş'ten kaçarken sensörlerin ötmediği andan beri gerçeği biliyordum. İçimde bir yerlerde güçlerime ne zaman ihtiyacım olsa gerçek, üzerinde neondan bir elbiseyle dans ediyordu.

"Düzelmedi." Beni kırıp bükmüşler, acıyan yerlerimi kazıyıp sökmüşlerdi. Artık ne aura görebiliyor ne de insanüstü bir kuvvette hareket edebiliyordum. Bir avcıyken olduğum kadar bile güçlü değildim. İblisürüngenler beni kovalasalar onları kaç metre koştururdum onu bile bilmiyordum. Artık ne irislerim kızıl ne de parmaklarım büyülüydü benim.

"Düzelirler," dedi Merr teskin edercesine. "Biliyorsun bazen böyle oluyor. Şarj olmak gibi düşün. Her şey bittiğinde yeniden eski haline dönersin."

Umutlu ifadesinin yavaş yavaş silinip gitmesine izin vererek konuştum. "Bu imkânsız." Ne olduğumu biliyordum, içimdeki o öz her neyse büyüsünü de alıp gitmişti. Ardından göğsümü şişiren derin bir nefes aldım.

"Ben artık tamamiyle insanım."

***

CamScanner

Draza

"Kafanı demirlere daha sert vurman hiçbir şeyi kolaylaştırmayacak Aidan."

Ama Aidan'ın belli ki aklındaki bir nokta bunun işe yarayacağı konusunda son derece emindi, aksi hâlde neden alnını kanatana kadar başını demirlere vursun ki?

"Onu rahat bırak." Kafesin en ucunda henüz parçaladığı bir iblisürüngene dişlerini geçirmekte olan iblisçeye döndüm. "Sanki seni dinlerdim de." Dev bir solucanı dişleyen adamın bana akıl verme lüksü yoktu. Neden beni şöyle ayrı bir kafese almamışlardı ki? Bu ikisiyle bir yere kapatılmak belli ki dışarıda olmaktan daha güvenli değildi.

"Yiyecek bir şeyler gönderir misiniz acaba?" Parmaklıklardan dışarı bağırdım. "Yani hepimiz solucan yiyemiyoruz," dedim tiksintiyle Aloha'ya bakarken. Beğeni homurtuları çıkarmadan devam edebilse aslında ağzının şapırtısını bile görmezden gelebilirdim ama... Bir göz fırlayıp çizmemin burnuna çarparak tam önüme düştü. "Vögh! Yeter artık!" Destek istercesine Aidan'a baktım ama o hâlâ hırlayarak başını parmaklıklara vuruyordu.

Bıkkınlıkla nefesimi bırakırken bulunduğum yere çöktüm. "Keşke o iblisürüngenin yerinde olsaydım," dedim omzumun üzerinden geriye seslenirken. "En azından birileri acıma son verirdi." Aloha ağzı doluyken âdeta böğürerek konuştu. "İstersen seni de dişleyebilirim."

"Almayayım sağ ol."

CamScanner

Parmaklıkların dışına baktım. Kafayı yiyenler sadece bizler değildik. Karargâhtaki herkes koşturuyordu. Bir kısmı kanlar içinde bez örtülerle getirilirken diğerleri onların neredeyse üzerinden atlayıp uçarak alanı terk ediyorlardı. Eğer her şey yolunda giderse gün doğmadan buradaki herkes ölmüş olur, bizler de ölüler ordusunun eline düşerdik. O ölülerin bu kafesin kilitlerini açacak kadar akılları ya da büyü yetenekleri olduğunu düşünmüyordum.

"Keşke onu yemeseydin." Bir adam Aloha'nın tam arkasındaki parmaklığa dirseğini yaslamıştı. Konuşan adam da Aloha'ydı. İki Aloha'ya bakarken başımı nerede çarptığımı çözmeye çalıştım.

Aidan hareketlenince başını durmadan bir yere çarpanın o olduğunu hatırladım. Gördüklerim gerçekti.

"Açım," dedi strigoi. İkiziyle konuşuyor olması onu bir an bile düşündürmemişti. Başka bir evrendeki ikizimle konuşuyor olsam yemeğime birkaç saniye ara verebilirdim.

Diğer Aloha yerdeki parçalara ayrılmış pembe-beyaz dev solucanı işaret etti. "Bunlardan iki tane olması gerekiyordu."

Boğazımı temizledim. "Diğerini siz salaklar bizi kapattığı an yedi." İblisçenin kahverengi gözleri beni görünce ışıldadı. "Ah Draza da sensin elbette. Bizim âlemdeki kadar gösterişli değilsin, ilk baktığımda göremedim seni." Yetişkin her erkek gibi kuyruğu dik tutmaya çalıştım. Somurtmamak için kaşlarımı kaldırdım, sanki bu dediği hiç sikimde değilmiş gibi.

CamScanner

"Bu ırkın nesli tükenmesin diye bir erkek ve dişi özel olarak getirilmişti. Eh, artık strigoi onları yediğine göre sanırım bunlar son sürüngenlerdi."

Aidan parmaklıklara yaklaşırken koluyla alnındaki kanı sildi. "Onlara ne oldu ki?" diye sordu. İblisçe temkinli bir ifadeyle azıcık uzaklaştı kafesten. "Ölüler ordusu saldırdı. Geride tek bir canlı kalmadı. O kadar gözleri dönmüş ki neredeyse taşları bile yemişler. Tıpkı arkadaşınız gibi." Aloha kendisinden bahsedildiğini duyduysa da takmadı. Solucanın bağırsaklarını ağzından bir bir spagetti gibi çekerken mide bulantımı bastırmaya çalıştım.

"Bizi buradan çıkarırsan canını bağışlarım," dedi Aidan. Gözlerimi devirdim. Tüm ailenin zekâ parçacıklarını ben almıştım, Aidan'a bir avuç bile bırakmamıştım. Bu tavrın tek mantıklı açıklaması bu olabilirdi.

Tıpatıp Aloha gibi görünen iblisçe gözlerini şüpheyle kıstı. "Eğer huyun biraz bile Hell'e benziyorsa seni buradan çıkardığım an boğazımı deşersin."

Aidan'ın üst dudağı keyifle kıvrıldı. O karanlık pis aurası dağılarak yerine irili ufaklı farklı renkte toz bulutları doluştu. "Hell mi? Kendine böyle mi diyor? Benim yan sanayim gibi." Ardından dişlerini gösterecek şekilde güldü. "Onun soğuk göründüğüne bakma," dedi kanlı parmağıyla beni işaret ederken. "Dövüşte benden de pisleşir. Bizi buraya kapattığınız için pişman olacaksınız." İblisçe şeytanı âdeta kışkırtır gibi demirlere yaklaşınca strigoi ile göz göze geldik.

Ben bu filmi daha önce izledim, dedim o da benzer bir şekilde homurdandı sanırım.

CamScanner

Aidan tek adımda parmaklıklara gidip alnını demirlere yasladı. Eli aralıktan fırlayıp iblisçenin zırhını kavrayarak adamı demirlere yapıştırdı. Dudakları ve burnu dışarıdayken gülümsemesi kafayı yiyen bir ayıcık gibiydi. Şu sırıtışları altınıza işemenize sebep olacak oyuncak adı altında satışa sunulanlardan.

Iyy! Tanrı korusun!

"Tek hamlede kırarım o boynunu. Ölümsüz değilsin." Aloha elinden kurtulmaya çalışınca Aidan diğer eliyle adamın dalgalı saçlarını kavrayıp bir kez daha demirlere vurdu.

"Pekâlâ, Aidan. Biraz daha uğraşırsan adam ölecek ve strigoi demirlerin arasından onu da yemeye başlayacak. Bir göz parçasının daha yerlerde yuvarlandığını görmek istemiyorum." Yanına gidip japon yapıştırıcısıyla yapıştırılmış gibi zırhı tutan yumruğunu açmaya çalıştım. Ama inatçı herif bırakmadı.

"Baksana. Penguenleri hatırlıyor musun?"

Aidan'ın dikkati dağılır gibi oldu. "Kutuplardaki mi?"

"Aynen." Bağlantıyı anlamaya çalışırken parmakları yumuşadı ve ben neredeyse boğulacak olan iblisçeyi parmaklıklardan uzağa ittim. Aidan bana doğru yürüyünce ellerimi göğsüne siper ettim. "Penguenler ne alakaydı şimdi? Adam kaçtı."

"Ne ilgisi olacak? Ölmeden kaçabilsin diye aklıma o an geldi." Dişlerini göstererek bir kez daha hırladı kardeşim, strigoi ise son lokmasını da yiyip geğirdi. "Ben o hikâyeyi bilmiyorum. Anlatsanıza."

İnanamayarak ona baktım ama Aidan nihayet beni bırakıp söverek parmaklıklara vurdu. Bir metre ilerideki iblisçe ise bo-

CamScanner

ğazını yokluyordu. "Vauv, bu bayağı ölüme yakındı. Az daha gidiyordum." Aptal aptal sırıtırken ayağa kalktı. "Neyse, buraya size gıcıklık vermek için gelmedim."

"Öyle mi? Hiç anlaşılmıyor." Aidan hâlâ burnundan soluyordu. O kadar mantıktan uzaktı ki iblisçeyi öldürmenin bize zerre faydası dokunmayacağını anlayamıyordu. Herkes çıldırdığı için mantıklı olma işi bana düşmüştü ve ben bunun için hepsinden nefret ediyordum.

"Ne için geldin Aloha? Şansını zorlama. Aidan bir kez daha üzerine gelirse ne ben ne de şurada ölmeni bekleyen strigoi araya girmeyiz. İşin bitince strigoinin taşaklarını afiyetle yiyeceği gerçeğini de unutma elbette." İblisçe ürpererek omuzlarını oynattı. Eli kasıklarının ön tarafına gidip yumurtalarının hâlâ güvende olduğunu teyit edecekken zor bela durdurdu.

"Sizin buradan çıkmanız için uğraşacağım."

Sırıttım. "Beyaz kıçımı çok beğendiğin için değil herhâlde." Strigoi arkamda bir yerlerde boğulur gibi bir ses çıkarınca gözlerimi devirdim. "Devam et."

"Kâhinler, ölüler ordusunu yenebilmek için Cassandra'ya ihtiyacımız olduğunu söylüyor ama ben öyle düşünmüyorum." Durup ânı ölçercesine tek tek yüzlerimize baktı. "Bence hepiniz kendi evreninize dönerseniz her şey bir gün önceki gibi mükemmel haline geri dönecek." Sonrasında kâhinlerin gördüğü rüyayı anlattı. Aidan adamın konuşması bitene kadar hiç araya girmedi, hangisi daha korkunçtu bilemiyordum. Vahşi Aidan mı yoksa düşünen Aidan mı?

CamScanner

Nihayet anlatılacak her şey bittiğinde Aidan parmaklıklara yaklaştı. "Cassandra'yı görmüş olamazlar. O bana ait. Benim. Benim olan bir şeyin bu dünyada işi yok."

"Sakin ol bay testosteron. Biz de ona bayılmadık. O melez beladan başka bir şey getirmedi." Aidan rahatlar gibi olunca inanamayarak bir kez daha ona baktım. Ölüler kıçımızı ısırmak için buraya gelmek üzereydi, Aloha hangimiz ilk ölürse onu yiyecek şekilde hazır bekliyordu, kötücül ikizlerimiz el ele tutuşup hayatımızı sikmek için an kolluyordu ama o yine yeniden ve her seferinde Cassie'yi düşünüyordu.

Bir kez daha aşktan tiksindim.

"Tamam, bizi buradan çıkar ve evimize dönelim." Sakince konuşan Aidan'a ağzım yerlere düşmüş hâlde bakarken zemin ani bir gürültüyle titredi. Sürüngenin parçaları kafesin dört bir yanına çarparken hepimiz yeri yalıyorduk. Sarsıntı dinip de doğrulmaya çalışırken iblisçenin dizlerinden destek alarak ayağa kalktığını gördüm. Bize değerli kıçını dönmüş uzaklara bakıyordu. Az ileride, kampın hemen dışında büyük bir ışık patlaması olmuştu ve o dâhil tüm iblisler o tarafa bakıyordu. Birkaç tabur ışığın yavaş yavaş söndüğü yere doğru koşarken Aloha tekrar bize döndü. "Bir melek daha düştü. Fazla vaktimiz kalmadı. Gök kubbe yarılıyor ve cennet sakinleri bir bir düşüyor. Bu hızda devam ederse birkaç gün içinde yaşayan her varlık son nefesini verecek."

Kalabalığın üzerinden bembeyaz tüyler uçuştu. Harlı bir alev önce parladı, sonra da küçük bir alanı ateşler içinde bırakarak göğe yükseldi. Meleği yakıyorlardı. Ben öldüğümde cesedimi ne yapmışlardı acaba? Nathaniel beni kucaklayıp babama

CamScanner

mı götürmüştü yoksa o leş kargası Diriliş örgütü beni de yakıp böyle izlemiş miydi? Tıpkı Urange'a yaptıkları gibi.

Periyi düşününce zaten kaçmış olan keyfim büsbütün kâinatı terk etti.

"Sizi bu gece çıkaracağım. Nöbettekileri başka bir yere gönderip yanınıza geleceğim." Uzun parmaklarıyla demirleri kavradı. "Bu kafesteki büyüyü turuncu cadı kırabilir herhâlde."

Birilerinin Meredith'ten bahsetmesi içimde bir yerlerde tepinen filleri devirdi. Onun var olduğu, nefes aldığı ve benden çok da uzakta olmadığı bu gerçekliği bir an önce terk etmek için saçlarımı bile keserdim.

"Meredith halleder," diye kestirip attı Aidan. "Cassandra da bizimle gelecek. Ve sarayın orada iki arkadaşımız daha var. Onlar da güvende olacaklar." Tehditkâr bakışlarını bir an olsun iblisçenin üzerinden ayırmadı.

"Merak etme. Ardınızda bir delil bile bırakmadan toz olup gitmenizi istiyorum." Sonrasında biraz da tedirgin bir ifadeyle bana döndü. "Baksana, seninle özel olarak konuşabilir miyiz?" Aidan sorun değil gibi bir şeyler mırıldanıp yerde oturan deli strigoinin yanına gitti.

Aloha parmaklıklara yaklaşırken sırıttım. "Beyaz kıçıma gerçekten de hayran olduğunu bilmiyordum. Ama şaşırmamak gerek. Bir alfa bu kıç için adam öldürürdü." Kurt adam liderin hatırası zihnimde oynaşırken bana bomboş bakan adama döndüm. "Unut gitsin, sorun ne?"

CamScanner

İblisçe neredeyse parmaklıklarla ilişkiye girecek kadar yapıştı demirlere. "Buradan gitmenizi istememin asıl sebebi bu değil."

Tek kaşım kalkarken ona baktım. "Sebebi ne peki?"

Şimdi bana yeryüzünün en gizli sırrını açıklıyormuş gibi sesini olabildiğince kısmıştı. "Sen beni anlarsın. Buradaki Draza'nın yarısı kadar akıllıysan beni anlaman lazım. Düzen bozulursa her şey çöker. Bir iblisçe olarak kralı yapılabilecek hatalara karşı korumak benim görevim."

Omzumun üzerinden Aidan'a baktım. Strigoinin sakalındaki bağırsak parçalarını silkeliyordu. "Söyle artık."

Aloha derin bir nefes aldı. Söyleyeceği şey onu ishal olmuş gibi kıvrandırırken araladı dudaklarını.

"Hell. Cassie ile öpüştüler." Kendi nefesimde boğulmamak için göğsümü yumrukladım.

"Kralların aşkı hakkında ne derler bilirsin? Ya tahtın gider ya da kalbin. Hell kaybetme lüksümüzün olmadığı bir lider. Bir an önce kadınlarınız ile beraber bu diyarı terk edin, aksi hâlde şu ikisi arasındaki savaş, dışarıdaki ölüleri cadılar bayramındaki şeker toplayan çocuklar kadar zararsız yapar."

CamScanner

Tek bir gerçek anısı vardı.
O da bir kadının döktüğü gözyaşında
saklı kalmıştı.

CamScanner

PERDE 15

Başımı köşedeki kıyafet yığınına yaslayıp kendimden geçmiştim.

Kaç dakika sonra uyandığımı bilmiyordum ama gözlerimi açtığımda Merr kazanına ot parçaları atıyordu. Tanıdık bir otun kokusu burnumu gıdıklayınca doğrulup parmağımın tersiyle burnumu kaşıdım. "Adaçayının ölüleri geldikleri yere gönderme konusunda bize ne faydası olabilir ki?"

Merr, atmakta olduğu demeti bırakırken göz göze geldik. Sırıtırken yanıtladı. "Çok agresiflerse eğer sakinleştirme dışında hiçbir etkileri yok." Kazanı karıştırıp buharlar çadırın tavanına ulaşırken yanıma geldi. "Bu aslında Hell için. Kendimi-

CamScanner

zi ölülere karşı korumayalım demiyorum ama o adam türkütücü, sakinleştirilmesi gerekiyor. Üstelik şimdi sen insanken daha savunmasızsın."

"Şşh!" Neredeyse kıyafetlerle birlikte yere devrilecektim. "Kimse bilmiyor. Bilmelerine de gerek yok. Hele Aidan asla öğrenmemeli. Savaş alanında beni korumak için kendini bir saniye bile düşünmeden feda eder ve ben, bu ölümlü yaşamımın son nefesine kadar o an için kahrolurum." Düşüncesi bedenimi içimde hareket eden minik titreşimli bir yılan gibi ürpertti. Dirilişin sahasındaki düşüşünü unutamıyordum. O güzel dudaklarından kanlar gelirken hâlâ bana söz vermeye çalışmıştı. İnsanların eline düştüğünde ise onu sanki bir çöp torbasıymış gibi tekmelemişlerdi. Yüzüne yediği tekmeyi düşününce midem bulandı. O güzel saçlarının havada gelişigüzel dalgalanışı kalbimi dağladı.

"Daldın gittin."

Başımı koluma yaslayıp tükenmiş görünen cadıya baktım. Öyle yorgundu ki bir aptal bile onun tam kapasitesinde olmadığını anlardı. Anlaşılan kimse ona doğrudan ve ciddi bir şekilde bakmamıştı. Her durumda bile parlayan saçları yolunmuş tavuk gibiydi. Saçlarını ensesinde toplayıp ince bir çatalla sabitlemişti cadı. Gözlerinin altı ise hiçbir uykunun geri getiremeyeceği kadar hasarlı bir hâlde çökmüştü. Dışarıdaki zombilerden tek farkı ise parlayan yeşil gözleriydi. Belki bir bakıma Merr de ölmüştü ama henüz kurtlanmamıştı.

"O geldiğinde ona vereceğin bir büyü olmalı. Hell senin işe yaramadığını anladığı ilk seferde kapının, yani çadırın önüne koyar seni. Ve dışarıda ne yaparsın hiç bilmiyorum. Bu evren sandığın gibi bir yer değil." Cadının bakışları çadırın kat kat

CamScanner

örtülerin yığıldığı hafif aralık kalmış perdelerine kaydı. "Bizim evrende her gün melek yağmuru yok. Sen horlarken bir melek daha düştü." Kollarıyla kendini sıvazlayıp üşüyormuş gibi bir ses çıkardı. "Eğer o yaşlı herif haklıysa kıyametin yaşandığı bir evrende olmak istemiyorum." Huzursuzluk hissi içime kara bulutlar gibi çökerken konuşamadım. Burnum dik bir şekilde hergkese duymak istediklerini söyleyebilirdim ama kâhinler yalan söylemezdi. Bunu çözebileceğimi söylüyorlarsa muhtemelen haklılardı ama sorun şu ki ben artık insandım.

Sesler kulaklarıma çarpınca ayaklanıp Meredith'e kalkması için elimi uzattım. "Geliyorlar," dedim sessizce. Adım sesleri gitgide daha duyulur bir hâle geldiğinde ikimiz de kazanın başındaydık. Cadının gözleri gözlerimdeydi. "Sana bir sürprizim olacak," diye fısıldayıp ardından göz kırptı. Hell içeri girerken aptal aptal Meredith'e bakıyordum.

Şeytan yanında Rohan ile bize yaklaşırken zihnim tüm olasılıkların kapısını tekmeleyerek açmaya çalışıyordu. Böyle boktan bir durumda nasıl bir sürpriz yapılabilirdi ki?

"Büyü hazır mı?" Hell kazanın üzerine eğilip beyaz-yeşil dumanların çıktığı sıvıya baktı. Koku burnunu yakınca yüzünü ekşiterek geri çekildi. "Neden bir iksir hazırladın ki? Ölülere tek tek içiremeyeceğimizi biliyorsun." Merr uydurma bir yanıt için dudaklarını aralarken Aloha nefes nefese içeri girdi. "Bir grup kâhin geldi," dedikten sonra yutkundu. "Seninle acil görüşme talep ediyorlar. Bu kez gerçekten de acilmiş." Hell sanki biri uzun bordo pelerininin eteklerini tutuşturmuş gibi hızla çadırdan çıktı, hemen arkasından Rohan, yaşlı bir adamdan beklenmeyecek çeviklikle peşine takıldı. Aloha ise gitmelerini bekledikten sonra Meredith'e döndü. "Hazır mı büyü?"

CamScanner

Anlamadım.

"Hazır. Bunu parmaklığın kilitlerine sür ve ardından şu kâğıttakileri oku." Meredith elini sütyeninin içine sokarak üzerinde kargacık burgacık kelimelerin olduğu eski bir deri parçasını çıkardı. "Okumaya çalış. Burada ne bulursam onunla yazdım." İblisçe kâğıt inceliğindeki deriyi cebine atıp iksiri de belindeki kemerin içine sakladı. "Gece yarısı onları kampın girişindeki eski çadıra götüreceğim. Ölüler geldiklerinde ilk oraya bakacakları için boşaltıldı. Buraya vardığımda Cassandra ile hazır olun, fazla zamanımız olmayacak." Ardından bu kez onun pabuçlarına kordan tozlar dökmüşüz gibi sekerek çadırdan çıktı.

Meredith'e *ne bok yiyorsun,* dercesine bakıyordum.

"Sürprizi erken öğrenmeni istemezdim ama bugünlerde hiçbir şey beklenildiği gibi ilerlemiyor. Akşam bu diyardan siktir olup gidiyoruz, hep birlikte. Çok kıymetli şeytanın da bizimle olacak. Gerçekten gidiyoruz." Son kelimesinden sonra tiksintiyle yere tükürdü. "Bir daha kendimi böyle durumların içine sokmayacağım. Kendi diyarımıza gidince bir Türk hamamı bulup orada yaşayacağım ve eğer siz kaçıklardan herhangi biri gelirse onu kurbağaya çeviririm."

Hayıflanmalarını duyuyordum ama beynime ulaşamıyordu sanki. Zihnim hepimizin akşam buluşup kaçacağı fantezisinde takılı kalmıştı. Kendimi bir kez daha kız kardeşimin boynuna deli gibi asılmış hâlde buldum. "Hakkını asla ödeyemem. Tüm varoluşlarımda kıçımı kurtarıyorsun. Sen olmasan her şey daha gri olurdu Merr." Cadının elleri şefkatle saçlarımda gezindi. İncecik bedeni kollarımın arasında titredi. Gözlerinden akan yaş kulağıma değene kadar ne benim ne de onun ağladığını fark edebilmiştim.

CamScanner

"Sonunda kurtuluyoruz," dedim geri çekilirken. Tüm o *aslında sen bu diyarın kehanetinde varsın, bir yere gidemezsin* saçmalığı da sikik bir gölün dibini boylayacaktı.

Ama kız kardeşimin az önce söylediği gibi bugünlerde işlerin beklenildiği gibi gitmeme üzerine pis bir huyu vardı. Bu yüzden içeri aniden dalan askerleri görünce çok şaşırmamalıydım. Askerlerin ikisi Merr'i ikisi de beni zapt ederken de şaşırmamalıydım ama az önceki hayallerin üzerine böyle bir olay beni dehşete düşürmüştü.

Askerlerden birinin yarı yarıya açılmış deri uçlu kanadı kaşımı çizip kanatırken küfrediyordum. "Ne yaptığınızı sanıyorsunuz? Biz kralın misafiriyiz. Hemen bizi bırakın!" Bir tanesi Meredith'i ensesinden kavrayıp tepinmesini engellemeye çalışırken öne doğru tükürdüm. "Kız kardeşimi bırak seni domuz. Çek o pis ellerini!"

Çadıra daha fazla asker doluşurken çırpınmaya devam ettim. "Bıraksanıza!" Ama adamlar bırakmadıkları gibi daha da fazla güç uyguluyorlardı. Sağ yanımdaki, boynumu öyle fena kıstırmıştı ki nefes almaya çalışırken boğazıma kolundaki minik, siyah dikenler batıyordu.

Çadırın dışından tanıdık bir sesi duyunca hissettiğim rahatlama duygusu ile nefesimi bıraktım. Hell'in sesi gitgide yaklaşırken kız kardeşimin saçını çeken domuza seslendim. "Şimdi kıçını kolla işte asker. Kral geliyor."

"Bu zaten kralın emri firari." Asker kız kardeşimi öne doğru eğip başını sıkıca tuttu.

Hell içeri girdiğinde adamın az önce kurduğu cümleyi anlamaya çalışıyordum. "Hell!" Şeytan kral bana bakmadı, çadı-

CamScanner

rın girişinden kafile geçebilsin diye örtüleri yukarı kaldırıp altı. Kukuletalı yabancılar bir bir içeri doluşurken gözlerini benden kaçırarak tam karşımda olacak şekilde durdu.

"Neler oluyor?" Hell beni görmezden gelmeyi sürdürürken kukuletalılardan biri bana dönüp çapraz taktığı deri çantasını çıkardı. Damarlı yaşlı parmakları başlığını indirirken tanıdık bir çift göz karşıladı beni. Göremeyen bir perinin gözleri.

"Neler oluyor?" diye sordum bir kez daha.

Kadın krala döndü, kral ise başıyla onay verdi. Ardından peri bana doğru yaklaşarak sağ elinin başparmağını alnıma koydu. Görüntü yavaş yavaş içinde onlarca kişinin nefesinin karıştığı çadırdan ayrılıp koyu gri bir meydana dönüştü. Meydanda esen rüzgâr iliklerimi dondururken çevreme bakınıp nerede olduğumu anlamaya çalıştım. Bir dal parçası rüzgârın etkisiyle yerden yükselip dizlerime çarpınca irkildim. Zemin titriyordu ama sebebi depremler değildi, büyük bir şeyin yaklaşıyor olduğu hissi ensemi kaynatırken çaresizce çevreme bakındım.

Oradaydılar. Hepsi zırhlarını kuşanmıştı. Hell bordo rengi kanatlarıyla bir savaş tanrısı gibi dikilirken, şeytan kanatlı varaklı miğferi kolunun hemen altındaydı. Yanında Aloha bir atın üzerinde arkasındaki binlerce araf süvarisini komuta ediyordu. Hell'in sol yanındaki daha önce bindiğim beyaz atın üstü ise boştu.

Uzaklarda bir yerden bir çığlık kopunca tüm bu manzaraya arkamı dönüp karanlığın ardını görmeye çalıştım.

Geliyorlardı.

CamScanner

Zemini titreten her şey hızla attıkları adımdı. Ölüler sıkış tepiş hâlde neredeyse birbirlerini bile parçalayarak üzerimize doğru geliyorlardı. Toz bulutlarının oluşturduğu perdeyi yırtarak sanki bir diyardan diğerine akıyorlardı. Öyle hızlılardı ki birileri durdurmazsa neredeyse iki ordu çarpışacaktı.

Geri geri arkamdaki bilindik düşmanlarıma yaklaşırken birileri omzuma dokundu. Başımı kaldırıp baktığımda peri kâhinini gördüm. "Sen onlara hükmediyorsun Cassandra," dedi bilgece kâhin. Anlamayan gözlerle başını çevirdiği ipini koparmış ölüler ordusuna baktım. "Kehaneti yanlış yorumlamışız. Ancak sen ölürsen onlar da ölür ve böylece başkasının kanı dökülmeden bu diyarın kıyameti durdurulur." Ürperti başımdan aşağı kaynar sular gibi dökülürken çırpınarak beni tutan ellerinden kurtuldum. "Hayır," dedim inanamayarak. "Hayır. Kehanet böyle değildi. Onların yanında savaşmam yetecekti. Böyle konuşmuştuk." Kadın öyle ifadesizdi ki bir an evrenin donduğunu sandım. Ardından muharebe meydanı soluklaşıp havada çözünerek yerini çadırın loş ortamına bıraktı.

Yaşlı kadın parmağını alnımdan çekerken masaların üzerindeki titreşen mumlar ifadesiz, kırışmış yüzünü aydınlattı. "Anlıyorsun ya Cassandra. Sen ölürsen hepsi olması gerektiği gibi ait oldukları yere dönecekler. Onlar yeniden huzurlu uykularına dönerken bu kâinatta yaşayan her bir varlık da ölümden kurtulacak. Olması gereken bu."

Meredith bağırıyordu. "Neler oluyor burada? Cass? O yaşlı cadı sana ne gösterdi?" Ona anlatmak istedim. Benim her kâinat için feda edilmesi gereken kişi olduğumu anlatmak istedim ama ruhumda artık tükenmiş olan güç ne dudaklarıma hükmedebildi

CamScanner

ne de beni ayakta tutabildi. Dizlerim boşalırken kolumdaki askerler beni yeniden ayağa kaldırdı.

"Herkes çıksın. Cassandra'yı ben öldüreceğim." O ana kadar yüzüme bakmamış olan şeytan kral, şimdi sadece bana bakıyordu. Buyruğunu yerine getirmek için herkes bir bir çadırdan çıkarken tek ses çıkaran ve asla susmayan Meredith'ti. "Hayır. Buna izin vermem. Şimdi olmaz. Ah Cass! Hayır." Onu tutan adamlardan birinin elini ısırınca asker kız kardeşime tokat attı. "Ona zarar vermeyin lütfen." Hell ricam üzerine Meredith'i tutan askerlere tehditkâr bir bakış attı. Meredith ise ağlıyordu. "Bu ne aptal bir olay böyle?" diye haykırdı çadırdan çıkarılırken. "Cassandra! Sakın ölme." Sesi çadırın dışındaki kalabalığa karışırken gözlerimi ayakkabılarıma indirdim.

Onca zaman sonra asla bilmediğim, tanımadığım ve zerre kadar umursamadığım insanlar için ölüme yürümek? Karmanın benimle derdi neydi bilmiyordum.

"Siz de çıkın." Beni tutan eller gevşeyip uzaklaştığında, ellerin sahipleri çadırdan çıktıklarında bile bakışlarımı kaldırmadım. Hell'in gece karası çizmelerinin sivri uçları görüş açıma girdiğinde derin bir nefes alarak yüzleşmek için başımı kaldırdım.

Ben ve cellâdım birbirimize baktık.

O belindeki hançeri bir ritüelin sadık neferiymiş gibi yavaşça çıkarırken ben Aidan'ı düşündüm. Yıkılacaktı. O kadar çok uğraşmıştık ki mutlu olabilmek için... Böyle olmamalıydı.

"Böyle anlardan nefret ediyorum." Hell'in gözleri yıkıcı bir kızıldan kahverengiye dönerken nefesim dudaklarımda mühürlendi. Onunla karşılaştığım andan beri bir insana en yakın olduğu tek zaman buydu.

CamScanner

"Bir kral bile olsan, her şeye hükmedebileceğini düşünsen bile..." Gözleri öfkeyle harmanlanarak tekrar kızıla döndü.

"Başka bir hayatın var olabileceğini bilseydim. Bir ihtimalin olduğunu bilebilseydim..." Cümlesinin sonunu getiremeden hançeri elinde çevirdi. Nefesi yüzüme çarparken gözlerimi kapayıp çadırın demirden iskeletiyle bir bütün olmaya çalıştım. Her şeyi düzeltmeye öyle çok yaklaşmışken şimdi burada sırf birkaç kişi öyle istiyor diye idam edilmem öyle saçmaydı ki.

Hançerin buz gibi ucu çeneme değince tekrar açıldı gözlerim. "Beni bırak Hell. Bu gerekmiyor. Ne dedikleri umurumda bile değil. Yanılıyorlar." Bir empati kırıntısı için ruhumu verebileceğim gözlerine baktım ama şeytanın gölgeli gözlerinde ışığın yansıtacağı tek bir merhamet kırıntısı göremedim. "Şimdi istediklerini yaparsan ne tür bir kral olursun?" Belki meydan okumak aptalcaydı ama merhametine oynayamıyorsam egosuna oynayacaktım. Çarem yoktu.

"Halkının hayatta kalmasını isteyen bir kral." Hançerin ucu bu kez yanağıma değdi. Sivri olmayan tarafı elmacık kemiklerimi yalayıp geçerken hipnoz olmuş bir tavşan gibi ona bakıyordum. "Tek bir can feda edilecekse ve herkes yaşayacaksa elbette o canı feda ederim."

"Hiç değilse," derken yutkundum. "Aidan'a veda edeyim." Hell'in hançerin sapını tutan parmakları öyle çok sıkıldı ki bir an beni oracıkta öldüreceğinden emin oldum. "Zihninde gördüm Cassie," dedi şeytan sertçe. "O gün o tepede karşılaşman gereken bendim. O değil. Sen hiç o evrene gitmemeliydin. Bu evrende ikimizin yolu kesişmeliydi." Cümlesine ara verip nefesini bıkkınca dudaklarıma bıraktı. Tepeden tırnağa ürperirken ona çaktırmamaya çalıştım.

CamScanner

"Sen sandığın gibi o adama ait değilsin. Bana aitsin. En baş-
şından beri böyleydi. Ben hep bir yanım eksik olarak yaşadım
ve şimdi o eksik olan yanımı görebiliyorum." Hançer parmak-
larının ucundan yavaşça kayıp ikimizin arasına düştü. "Kader
senin için yazılmamışsa sen onu baştan yaz."

Ardından kara krallıkların yegâne kralı Hell, uzanıp dudak-
larımı öptü.

***

Yutkunamadım.

Ve bunun sebebi kafesimize getirilip içeri atılan Meredith
değildi. Cadının onu getiren askerlere saydırdığı yaratıcı küfür-
ler de değildi. Hatta alnımın ortasındaki muhtemelen morarıp
kabuk tutmuş noktası da değildi.

Birisi kalbimi avuçlarının içine alıp sıkıyordu sanki. Elle-
rim istemsizce göğsümün üzerine kayarak kalbimi bulurken
Cassie'yi düşündüm. Ona bir şey mi olmuştu?

Kafes iblisler tarafından tekrar kapatılınca cadı dizlerinin
üzerinde yere çöktü. Kendi kendinin saçlarını yolmaya başladı-
ğında yanına eğilerek bileklerini tuttum. "Neler oluyor Merr?"
Cadı yanıt vermek yerine histerik kısa nefesler aldı, ardından
ağlamaya başladı. "Üzgünüm Aidan. Onu kurtarmaya çalıştım
ama bu kez... Bu imkânsız. Onu öldürecekler." Dizlerimin bağı
çözülürken cadı bileklerini çekip ellerimden kurtardı, tırnakla-
rını neredeyse kollarıma geçirecek kadar sıkı bir şekilde bastır-
dı tenime. "O Hell denen kral, onu öldürecek. Kâhinler istemiş.
Ancak böyle bu dünya kıyametten kurtulurmuş."

CamScanner

Tepki veremedim. Ağzımı dahi açamadım. Tırnaklarıyla neredeyse parçaladığı kollarımı bile çekip kurtaramadım. Öyle aptalca suratına baktım. Sözlerine anlam vermeye çalıştım ama anlam dediğim şey dahi bu dünyayı terk etmiş gibiydi. Öyle boktan hissediyordum ki bok bile kendinden utanırdı.

Yüzüme sertçe bir tokat yiyince sendeleyip dengemi kaybettim. Tam devrilecekken Draza beni yakaladı. Ayakta durmam için bedenini bir baston gibi kullanırken uzun sivri parmaklarıyla alnıma yapışan saçlarımı çekti. "Tokat için üzgünüm ama kafayı yemenden korktum," dedi sakince. "Hadi Aidan! Zamanı değil. Cassie hâlâ ölmemiş olabilir. Şu siktiğim kafesten kurtulup kıymetli melezini bulmaya gidelim."

Benim melezim.

Benim... Kıymetli melezim.

Alnım acıyordu. Bedenimin iki yanında gelişigüzel birer pelte gibi duran kollarım uyuşmuştu. İçimde bir yer avazı çıktığı kadar bağırıyordu ama sanki onu ben dâhil kimse duymuyordu.

Görüş açıma burnu kızarmış cadı da girince nefes almayı bırakıp karşımdaki manzaraya baktım. Draza ve Meredith... İki ezeli düşman, bana dokunarak beni kendime getirmeye çalışıyor ve bir çözüm yolu bulmak için uğraşıyorlardı. Bu ikisi bile bir amaç için bir araya gelebiliyorsa istenirse imkânsız denilen her şey mümkün kılınabilirdi.

Gözlerimi kırparken uyuşan parmak uçlarımı oynatmaya çalıştım. "Cassie," dedi sesim. "Yaşıyor. Yaşadığını biliyorum. Beni bekliyor." Meredith, Draza'yı kenara ittirerek elleriyle yüzümün iki yanını kavradı. Konuştuğunda gözleri her zamankin-

CamScanner

den daha deli bakıyordu. "Bunu sana söylediğimi duysa beni öldürürdü ama artık önemi yok. Bilmen gerek." Yüzünü yüzüme yaklaştırdığında simsiyah göz bebekleri korkuyla irileşti. "O artık insan, Aidan. Diriliş'te ona bir şey yaptılar. Önce kanatlarını keserek ayırdılar, sonra da onu değiştirdiler. O artık bir melez ya da başka bir şey değil. Bir şeytan ve melekten olma bir insan. Kendini kurtaramaz. Biz bunu onun yerine yapacağız." Başını onaylamamı bekler gibi sabırsızca salladı.

Az önce kırıldığını sandığım tüm yerlerim yanmaya başladı. İçimde öyle bir alev filizlendi ki ciğerlerime oksijen değil de kükürt çekiyormuş gibi boğuldum. "Kanatlarını mı kestiler? O artık bir insan mı?" Sesim kendi kulağıma yabancı gelmişti. Konuşan ben miydim yoksa bir başkası mı anlamak için beynimin her sözcüğümü tekrar gözden geçirmesi gerekiyordu. Anılar zihnime üşüşen katil arılar gibi beynimi zehirleyerek felç ediyordu sanki. Cassie... Onunla seviştiğim tüm o anlarda sırtına dokunmama izin vermemişti hiç, bandajların altındaki yaraların kanat yarası olduğunu nereden bilebilirdim? Ah Cassie...

Cadı doğrulurken bu kez kollarından tutup onu sarsan ben oldum. "Bizi bu kafesten çıkaracaksın cadı. Bedeli ne olursa olsun." Meredith'in çaresiz bakışları içimdeki öfkeyi körükledi. "Yapabileceğini biliyorum. Bir zamanlar çukurdan kardeşimi getirmiştin. Bedel ödemeye hazırım." Ama Meredith ben onu sarsarken ezilip büzülüyordu sanki. Nihayet konuştuğunda, "Anlamıyorsun," dedi umutsuzca. "Bir iksir hazırlayıp Aloha'ya verdim. Sizi buradan çıkarmaya gelecekti." Ufak hıçkırıklar sözcüklerini yutunca tekrar sarstım onu. "Devam et."

Cadı konuşmak için dudaklarını aralayınca çok yakından gelen bir ıslık sesi dikkatimi dağıttı. Tüm hıncımı Draza ya da

CamScanner

strigoiden çıkarmak için hiddetle dönerken kafesin dışındaki adamı gördüm. İblisçe elinde bir iksir şişesi ile parmaklıkların hemen ardında dikiliyordu. "Birazdan buralar bayağı karışacak. Ortalarda olmak istemezsiniz diye düşünüyorum." Boşta kalan elini pantolonunu ön cebine atıp bir kâğıdımsı bir şey çıkardı. Meredith çölde susuz kalmış bedeviler gibi parmaklıklara yapışıp iblisçenin ona uzattığı şişeyle kâğıdı aldı. Kafesin tam ortasında yere çöküp şişenin mantar tıpasını çıkardı.

"Teşekkürler," dedi Draza iblisçeye. "Bir daha karşılaşır mıyız bilmiyorum ama bu yaptığın iyiliği asla unutmayacağız." İblisçe teşekkürü eliyle savuştururken, "Bunu sizin için yapmıyorum," dedi kibarca. "Bunu iki evren için yapıyorum."

Cadı büyüyü yapmaya başladığında Aloha geri geri parmaklıklardan uzaklaşıp koşturan kalabalığın içinde gözden kayboldu. Cadı şişenin içindeki sıvıyı kutsal su serper gibi zemine gelişigüzel serpince göğsüm sıkıştı. "Umarım ne yaptığını biliyorsundur." Meredith yanıt vermeden iksir şişesini sallamaya devam etti. Büyüyü okumaya başladığında hepimiz ayaklanmış, bir kısmımız ise hâlâ varsa kalan tırnaklarımı kemirmeye başlamıştık. Zihnim durmadan Cassie diye bağırırken sabır taşımdan geriye tek minik bir parça bile kalmamıştı.

Artık daha fazla bekleyemeyeceğimden emin olduğum o an cadı başını kaldırıp deli yeşili parlak gözlerle bize baktı. "Oldu," dedi heyecanla. "Büyüyü kaldırdım." En yakınımdaki demiri tutup sıkarak bükmeye çalıştım. Demir çaresiz bir şekilde avuçlarım içinde eğilip bükülünce tuhaf bir kahkaha dudaklarımdan kaçıverdi. Diğerlerinin demirlere gitmesini beklemeden iki demiri sağa üç tanesini de sola büküp geniş bir açıklık

CamScanner

oluşturdum. Adımımı dışarı attığım sırada içimde yeniden umudun filizlendiğini hissettim.

Draza hemen arkamdan geldikten sonra Meredith ve Aloha da onu takip etti.

"İçimden bir ses iblisçenin bize dediği gibi bu dünyayı terk etmeyeceğimizi söylüyor," dedi strigoi sırıtırken. "İçindeki ses pek bilgeceymiş," dedim sıkılı dişlerim arasından. O piçi öyle fena yerlerinden kıracaktım ki, onunla işim bittiğinde bırakın kral olmayı, ölüler ordusuna ait bir zombi bile olamayacaktı.

"Şu tarafta," dedi Meredith yaka paça götürüldüğümüz çadırı işaret ederek. "Kimse bizi görmemeli." Omzumun üzerinden kaçık dört kişilik grubumuza baktım. Bembeyaz saçlarıyla parlayan sivri kulaklı bir elf, krallarının tıpatıp aynısı ben, turuncu saçlı deli bir kız ve bedenindeki dikişler neredeyse dile gelip konuşacakmış gibi duran kırmızı gözlü bir strigoi.

"Bunu nasıl yapacağız?" Draza çevresine bakındı. "Çuval mı geçirelim kafamıza?"

Cadı gözlerini devirdi. "Zaten herkes başında çuvalla geziyor değil mi? Kimse bizi fark etmez böylece." Saçma atışmalarını kesmek için sövdüm. "Kesin şunu. Şu yandaki çadıra bakın, bir şeyler bulup üzerimize geçirelim. Kâhinlerinki gibi örtüler hiç fena olmaz." Draza cümlemi bitirmeme fırsat vermeden en yakındaki çadıra daldı, ben ise silah olarak kullanabileceğim, tercihen kalbe soktuğumda acı verici olacağını umduğum sivri bir şeyler aramaya başladım.

Draza elinde iki tane cüppeyle gelince bir elindekilere bir de deliler gurubumuza baktım. "Sen ve Meredith cüppeleri geçirin. Sizin o boyalı kafalarınız parıl parıl parlarken yakalanma-

CamScanner

ma ihtimalimiz yok. Ben ve Aloha idare edeceğiz." Ayağımla tahtadan yapılma, neredeyse ruhunu henüz bu sabah teslim etmiş gibi görünen bir tabureyi tekmeledim. İşe yarar olabileceğine karar verdiğimde bir bacağımla gövdesine bastırırken dört ayağını da çekip çıkardım. Başlarında çivi olan tahta parçalarını tek tek herkese verdim. Aloha'ya verirken o da ben de bir an için durduk. "Gerekmedikçe kimseye saplamıyoruz," dedim teyit etmesini bekler hâlde. "Onlar bana saplarsa elim boş durmaz," dedi strigoi. Ardından tahtayı elimden çekip aldı.

Bedeni şarj edeceğini düşündüğüm derin bir nefesten sonra gözlerimi kırpmadan çadıra doğru yürüdüm. Sağ yanımda cüppenin altında mermer gibi parlayan teniyle kardeşim vardı. Elindeki kazığı en az benim kadar hırsla tuttuğunu görünce kendi kendime aptalca gururlandım.

Çadıra yaklaşırken Aloha sessizce yanıma sokuldu. "Kapıdaki muhafızları indirmek gerekecek ve bu da dikkat çekecek. Başka bir yol olmalı." Göz ucumla cadıya baktım. "Biraz kadınlığını kullansan olmaz mı?" Meredith bana öyle bir baktı ki bir an kafamı dişleyeceğini düşündüm.

"Kadınlığı bilmem ama," dedi cadı kukuletasını indirirken vahşice gülümsemeye başlamıştı. "Cadılığımı kullanacağım." Kollarını iki yana açıp durmamız için önümüze geçti. Ardından ellerini çadırın iki yanındaki deri kanatlı heriflere uzattı. "Uyu," dedi genizden gelen bir kadına ait olamayacağını düşündüğünüz güçlü, gürül gürül akan bir sesle.

İkinci kez dediğinde adamlardan biri şapşalca kafasını sallayıp diğerine döndü. Ve cadı bir kez daha emretti. "Uyu." Sonrasında ikisi de yanlara yığıldılar. "Aferin Merr," derken tıpkı onun gibi vahşice gülümsediğimi gördüm. Çadıra yaklaşınca

CamScanner

Aloha zaten baygın iblislerin kafasına art arda çivili sopasıyla vurunca onu durdurmadım. Bıraktım ne istiyorsa yapsın.

Ardından perdeyi araladım.

Gördüğüm görüntü ile beynim adımlarıma hükmetmeyi bıraktı.

Cassie çırpınıyordu, Hell denilen piçin ise başı güzel gelinimin boynuna gömülmüştü. "Bırak beni," diye ağlıyordu Cassie.

Bir an düşünemedim. Nefes de almadım. Ne yaptım bilemedim. Tek bildiğim bağırdığımdı. Bağırıyordum ve istiyorsa marstaki briç oynayan uzaylılar beni duymuş olsun, zerre kadar sikimde değildi.

Kaç adımda vardım onu da bilmiyordum. Hell'in saçlarını kavrayıp geriye çekerken sadece bağırıyordum. Öfke, gözlerimin önüne inen kan kızılı bir perde gibi görüşümü engellerken boğazımdan çıkan boğuk seslere mani olamıyordum. "Seni şerefsiz!" Başını belimin hizasına indirip yüzüne tükürdüm. Görüşüm o kadar kızıldı ki bana saldırdığını fark edemedim. Bir anda yakamdan tutup beni yere indirmişti. Hırlarken tekrar üstüne çıktım ve yerde yuvarlandık. Yüzüme aldığım darbelerin önemi yoktu, art arda yumruk indiriyordum. Cassie'yi kokladığı o aptal burnunu kırmak, melezime bakan gözlerini oymak ve ona dokunan ellerini yerinden sökmek istedim.

"Seni..." Konuşamadım. Sadece vurdum.

Cassie arkamda bir yerlerde çığlık atıyordu. Başka bir kadının çığlığı ona katılınca çevremizin dolduğunu hissettim ama önemi yoktu. Herkes çekirdek kolasını alıp bu orospu çocuğunu nasıl benzettiğimi keyifle izleyebilirdi.

CamScanner

Cassie'yi duvara kıstırdığı görüntü gözümün önüne gelince içimde evrimini tamamlamamış her bir yanım bağırdı. Ellerimle boğazını tuttum. Sıktım, sıktım. Kızıl gözlerindeki göz bebekleri irileşene kadar sıktım.

Seni öldüreceğim piç.

Başparmaklarımla gırtlağını ezerken kızıllar yerini siyaha bıraktı. Artık görmüyordum. Ellerim hâlâ şeytanın boğazındayken göremiyordum. Ensemde bir yer ise fena hâlde acıyordu. "Bayılmıyor. Tekrar vur!" Meredith'in sesi kulağıma ulaştı.

Arkamda birilerinin bir şeyi salladığını duyar gibi oldum. Sonrasında tam enseme bir şey vurdu.

Devamında Hell'in boğazını bıraktım mı bilmiyordum, zira artık orada değildim.

CamScanner

Kader senin için yazılmamışsa
sen onu baştan yaz.

CamScanner

PERDE 16

"Onlarla ne yapacağız?"

Meredith, Hell'in yerde yatan hareketsiz bedenine bir tekme savurdu. "Seni pislik. Keşke izin verseydik de Aidan onu öldürseydi." Draza, cadı onu daha fazla tekmelemesin diye Hell'in bedenini ayağıyla itip uzaklaştırdı. Ben ise şeytanımın başını dizlerimin üzerine yerleştirmiş olan bitene bakıyordum.

Her şey o kadar hızlı gelişmişti ki artık perinin dediği gibi lanetli bir ruh olduğumdan yüzde yüz emindim. Bir insanın yürüdüğü her yola kederi de taşımasının başka açıklaması yoktu. Parmaklarımla yavaşça Aidan'ın ensesindeki dalgalı saçlarını okşadım. Kan elimi lekeleyince bir kez daha somurttum. "Siz ikiniz umarım kalıcı

CamScanner

bir hasar vermemişsinizdir," dedim öfkeyle. Draza ve Merr yaramazlık yaptığında utanan çocuklar gibi bakışlarını ayrı yere kaçırdılar. Ardından Merr uzanıp hırsını alamamış gibi Helf'i bir kez daha tekmeledi.

Kütüğün önünde üzerimdeki gömlek yarı yarıya soyulmuş hâlde çığlık çığlığa bağırırken odaya yıldırım gibi giren şeytanıma baktım. Yüzü öyle güzeldi ki. Beni o hâlde görünce deliye dönmüştü ve deliliğinin geçmesi için Merr, Aidan'ın ensesine iri bir tahta parçasıyla vurmuştu. Düşündükleri gibi Aidan devrilmeyince ise aynı hareketi Draza tekrarlamıştı. Hatırlayınca sinir bir kez daha şişman bir yılan gibi içimde dolandı. "Kafasını koparabilirdin," dedim ters ters. Draza yanıma gelip upuzun tırnaklı zarif işaret parmağının tersiyle Aidan'ın yüzünü sağa sola ittirdi. "Eğer ben bu kas kafalıyı bayıltmasaydım şu şerefsiz ölecekti ve biz de artık zombiler için değil, bu diyardaki tüm iblisler için endişelenmeye başlayacaktık."

Çadırın perdesi bir an için aralandı, ardından içeri strigoi girdi. Ağzından dikişli boynuna kadar yer yer kanlardan oluşan minik derelerle doluydu. "Siz burada tepinirken bir melek daha düştü," dedi kolunun tersiyle acınası bir çabayla yüzünü silerken. "Sen neredeydin yine?" Draza'nın artık hiçbir şeye sabrı kalmamıştı. Sinirlendiğinde elindeki sopayla kafalarımıza vurmaya başladığından artık ona da dikkat etmem gerektiğini biliyordum.

"İblisleri mi yedin Aloha?" Meredith kollarını göğsünde kavuşturmuş şüpheli bir ifadeyle strigoiye baktı. Aloha yanıt vermeyince, "Hah," dedi bilgiç bir şekilde. "Onları yemiş. Gerçekten yemiş. Baksana, bence Hell'i de ye. Böylelikle bu durumdan bizi kurtarmış olursun."

CamScanner

Strigoi cadıya orta parmağını gösterince gözlerimi devirdim. Ellerim hâlâ Aidan'ın üzerindeyken Draza'ya döndüm. "Katze ve Marcus neredeler?"

"Sarayın dışında," dedi elf sıkıntıyla. "Kanatları olmadığı için gelemediler. Umarım hâlâ hayattadırlar." Sonra durup tıpkı benim gibi dalgın dalgın Aidan'a baktı. Bir süre ikimiz de konuşmadık. Meredith bile hayıflanmayı bırakmıştı, Aloha bulduğu bir deri parçasını ıslayarak kendini temizliyordu. Hepimiz kaçınılmaz olanı bekliyorduk. Birileri bizi bu hâlde bulduğunda başımıza gelecekleri düşünüyorduk.

"Urange burada olsaydı parlak bir fikri olurdu," dedim hüzünle. Onun öldüğü gerçeği kalbime oturan demirden bir yumruktu sanki. Kimseyi geride bırakmamaya yemin etmiş ben, perinin yanarak ölmesine izin vermiştim. Ne uğruna? Bir hiç.

"En az kendi kadar parlak," diye mırıldandı Merr. "Ama şu an o yok ve hepimiz üzerimizde sallanan dev bir kılıcın altındayız. Her an birimize saplanıp ortadan ikiye yarabilir."

"Sorun yok. Keranu diker." Hepimiz strigoiye baktık. Yaptığı espriye gülerken koltuk altlarını dahi temizlemeye başlamıştı. Onu da ben delirtmiştim. Beni takip ettiği için başına bunlar gelmişti. Benimle tanışmasaydı eğer, bu diyardaki Aloha kadar sağlıklı olacağı fikri aklımdan çıkmıyordu.

Aidan'ın başı dizlerimde hareketlenince soluğumu tuttum. "Ah, uyanıyor sanırım!" Oysa iblisimin titreşen göz kapakları yeniden kapandı ve uykusuna geri döndü. Başının dizime değdiği yerde oluşan kocaman kanlı daireye bakarken içim acıdı.

"Hell'i öldüremeyiz. Şimdi olmaz. Buradan çıkış biletimiz o." Draza yerde duran şeytana baktı. "Aidan neden öyle saldır-

CamScanner

di? Onu o kadar öfkelendiren neydi? Seni öldürmeye çalışıyor-du değil mi?" İrisin kara delik misali yutulduğu şüpheci kısık gözlerle bana baktı elf.

"Bana saldırdı ama öldürmeye çalışmadı." Midem bulanmaya başlamıştı. "Beni öpüyordu ve durmayacaktı." Bomboş midemdeki sıvı yukarı doğru tırmanıp ağzıma doldu. Anısı bile beni dehşete düşürmüştü. Bir tiksinti bedenimi ele geçirip soğuk soğuk terletirken koyvermemeye çalıştım.

Draza ise... Eh kendinden bekleneni yaptı. Dizlerinin üzerine çöküp iki eliyle Hell'in zırhının yakasını tuttu. Sonra ona kafa attı. Hırsını alamadan bir kez daha vurdu. Sonrasında da bedenini bir un çuvalıymış gibi iterek kalktı. "Onu öldürme fikrini tekrar gözden geçirebiliriz. Rızası olmadan bir kadına böyle davranan bir varlık yaşamayı hak etmiyor. Onun cezasını cehennem cadıları keser. Bana güvenin." Son cümleyi gözlerini kocaman açarak tane tane söylemişti.

"Cass?" Ne zaman dolduğunu bilmediğim gözlerimi birkaç kez kırpıp yaşları gönderdim. Başımı eğip hiçbir şey olmamış gibi davranmaya çalışarak şeytanıma baktım. "Aidan," dedim şefkatle. Saçlarını yüzünden çekerken uzanıp burnuna bir öpücük kondurdum. "Nasıl hissediyorsun?" Şeytan elini yavaş yavaş kaldırıp ensesine dokunmaya çalışınca bileğini tuttum. "Kafama kim vurdu?"

Draza kalçasıyla beni ittirip Aidan'ın görüş alanına girmeye çalıştı. "Ekip işiydi diyelim." Beraber şeytanımı oturur hâle getirdik. Aidan'ın şaşkın kahverengi bakışları odayı tararken gözleri Hell'i buldu. Ve saniyelerle beraber o gözlerin yeniden kararışını izledim. Hırlayıp kalkmaya çalışınca Draza ve ben onu zapt etmek için tüm gücümüzü kullanmak zorunda kaldık.

CamScanner

"Aidan, o baygın. Bana zarar veremez. Hem daha önce buna cüret etmesi yanımda bir silahım olmadığındandı." Hell'den çaldığım hançeri titreyen ellerimle belimden çıkarıp görmesi için sağa sola salladım." Bak. Yaklaştığı an o penisini kesip yuttururum ona."

Aidan hançeri gördü ama Hell'e emeklemeye çalışmaya devam etti. Draza elleriyle şeytanımın başını kavrayıp kendine bakmaya zorladı. "Ne hissettiğini biliyorum. Her şey bittiğinde onu istediğin kadar parçalara ayır ama şu an buradan siktir olup gitmemiz lazım."

"Olmaz! O piç Cassie'ye dokundu." Bana doğru dönünce çaresizce göz teması kurmak istedim ama şeytanım kaçırdı gözlerini. "Ona zarar verdi." Draza'nın elinden kurtulup yalpalayarak Hell'e ulaştı.

Hiçbirimiz onu durduramadık çünkü hepimiz uyuşmuş gibi Aidan'a bakıyorduk.

Aidan ağlıyordu. Gözlerinden yaşlar akıyordu. Öyle kalp kırıcı bir görüntüydü ki vahşice bağırıp Hell'i boğazlamaya çalışmasını bile gölgeliyordu. Aidan neden ağlıyordu? Ben iyiydim, bana zarar verememişti. O, zamanında yetişmişti. O ağlayınca ben de ağlamaya başladım. "Lütfen Aidan, bırak onu. Değmez." Ama Aidan durmadı. Draza bile bu kez karışmadı.

Hell öksürmeye başlayınca Aidan'ın altındaki bedeni sarsılarak yükselip alçaldı. Gözleri ardına kadar açılınca boğazını tutan ellere sarıldı. "Bırak!" Ama Aidan bırakmıyordu. Hell bu kez kanatlarını sırtından çıkardı ve çadırın iki yanında kocaman delikler açtı. Çatı tepemize düşerken kollarımla başımı korudum.

CamScanner

Bir an sonra strigoi ve Draza çöken iskeleti kaldırarak kenara çekiyordu. Aidan ve Hell ise dövüşmeye devam ediyorlardı. Hell, Aidan'ın kolunu ısırınca şeytanımın genzinden acı dolu bir bağırtı koptu. Ama tek ses ona ait değildi. Bir anda çevremiz deri kanatlı iblisler tarafından kuşatılmıştı. Bir mızrak strigoinin boynuna girecek şekilde tutuluyordu, hemen yanında başka bir mızrak Meredith'in çenesini dürterek onu ayağa kalkmaya zorladı. Sağımdaki Draza ve ben de sırtımıza değen sivri uçların etkisiyle birbirimize baktık. Tam ortamızda Aidan, Hell'in kanatlarından birini tekmesiyle büktü ve iblis kralını öne eğdi.

"Siz salaklar ne yapıyorsunuz?" Aloha, muhafızları yarıp aramıza daldı. "Tek bir emrimle hepiniz ölürsünüz." Gözlerindeki öfke her birimizin üzerinde tek tek gezinip bizi kendi cehennemlerimizde yakarken sırtımdaki mızrak ucunun biraz daha hareket ettiğini hissettim. "Kralı bırakın ve ben de canınızı bağışlayayım." Sonra sessizce küfretti iblisçe. "Size bir şans vermiştim. Hell'e saldırın diye değil, buradan siktir olup gitmeniz içindi."

Meredith sinirle gülünce çenesinde mızrak hafifçe etini kesti. "O, kralın kardeşime tecavüz etmeye çalışmadan önceydi."

"Tecavüz etmeye çalışmıyordum seni rezil cadı. Ona kaderindeki erkeğin ben olduğumu anlatmaya çalışıyordum." Aidan şeytanın saçını kavrayıp başını geriye çekti. Sıkılı dişleri arasından, "Kaderindeki mi?" diye tısladı. "Sen onun kaderinde bir çöpten daha fazlası olamazsın."

"Sakin olun!" diye bağırdı iblisçe. "Gerçekten hepinizi öldürürüm. Hell'i bırakın." Göz ucumla strigoiye baktım. Bir süredir sessizdi. Diğer evrendeki ikizine aşağılayıcı gözlerle bakıyor, sanki sesini çıkarmadan bu aşırı gürültülü gösterinin

CamScanner

sonlanmasını bekliyordu. Bakışlarım hâlâ üzerindeyken bıkkınca gözlerini devirdi strigoi. Sonra boynuna doğrultulan mızrağı parmaklarıyla kavradı, ardından boğazına girmesini sağladı. "Bu mızrak beni öldüremez. Sen bununla git bebekleri korkut." Sonrasında mızrağın sahibini çekip diğer ucunu elleriyle hâlâ sopayı sıkı sıkıya kavrayan kara iblisin gözüne sapladı.

Bir anda herkes birbirine girdi. Draza kanatlarını çıkarıp beni çekerek mızraktan kurtardı. Meredith ise yere düşürülmüştü, kalkmaya çalışırken iki iblis tarafından sıkıştırılıyordu. Hell ileri atılmaya çalıştıysa da Aidan onu bırakmadı.

"Tek bir yanlış hamlende kralının boynunu kırarım iblisçe." Aloha öfkeyle yere tükürüp iblislere seslendi. "Geri çekilin." Askerlerin kafası verilen emirle karışınca gerisin geri yürüyerek durduktan sonra bir tanesinin elindeki mızrağı alıp yere attı. "Geri çekilin dedim size." İblisler incecik derili kantlarını sırtlarına çekip bir bir geri çekilirken gidip Meredith'i yerden kaldırdım.

"Şimdi şöyle yapacağız. Bu buradan gideceğiz ve bu sikik de artık kral olmayacak." Hell Aidan'ın kanadını tutan koluna ulaşmaya çalıştı. "Sen kimsin? Kimsin de böyle bir talebin olabilir?"

Aloha soluklanır gibi art arda küfrediyordu. "Bir savaş halindeyken cehennemi kralsız mı bırakacaksın?"

Hell sinirden boğulur gibi bir ses çıkardı. "Onunla herhangi bir anlaşmaya varmayacaksın Aloha. Kapa çeneni!"

Aidan şeytanın kırdığı kanadını tekrar tutup sıktı. Hell acı içinde bağırınca konuşmaya devam etti. "Ben onu öldürürsem de kralsız kalacaksınız zaten."

CamScanner

Aklıma gelen fikirle öne atıldım. "Draza var!" Dönüp yanımdaki Draza'ya baktım. "Sen değil diğeri. Bu evrende kralların isyanına katılmayan asi elf kralı o." Tekrar Aloha'ya dönerken aptalca gülümsüyordum. "O sizin kralınız olur."

Hell sinirli bir kahkaha attı. "Bir elf, iblislere hükmedemez," dedi tükürür gibi.

"Senin burada söz hakkın yok pislik." Aidan kanadın neredeyse sökülecekmiş gibi duran ucunu kıvırdı. Hell acı içinde yere doğru bükülürken Aloha teslim olur gibi kaldırdı ellerini. "Pekâlâ, olur. Kara elf kralına haber göndeririz ama Hell'i bırakacaksınız."

Aidan tıpkı az önce kötücül ikizinin çıkardığına benzer bir ses çıkardı. "Diğer kral gelene kadar bu hiçbir yere gitmiyor. Bizim tutsağımız. Draza geldiğinde size teslim ederiz ve siz savaşınızla ilgilenirken biz kendi diyarımıza döneriz."

Bir süre bizim strigoimizin karnından çıkardığı mızrağın etlerden sıyrılma sesi dışında hiçbir ses duyulmadı. Hemen sonra iblisçe başını eğdi yenilmiş gibi. "Kabul," dedi sessizce. Gözleri mahcup bir ifadeyle Hell'e kaydı. "Yaşamanın tek yolu bu. Bana öyle bakma."

Oysa Hell öfkeden kudurmuştu. "Bunun bedelini çok ağır ödeyeceksiniz." Aloha yaklaşıp yerde diz çöktürülen Hell'in göğsündeki taç armasını söktü. Özür diler gibi bir şey mırıldanırken Hell ağzından tükürükler saçarak küfrediyordu. "Eğer kral olamayacaksam ölürüm daha iyi! Beni hemen öldürün. Cesedimi de o yürüyen ölülere atın kemirsinler! Bırak o armayı Aloha! Sana emrediyorum."

CamScanner

Aloha armayı elinde çevirirken geri geri yürüdü." Üzgünüm Hell. O kızı gördüğün an geri göndermeliydin. Şimdi yaşamanın tek yolu bu." Aloha geri çekilip eliyle iblislere işaret verdi. "Hükümdarı bağlayın."

İblisler ellerinde demirden zincirlerle Aidan ve Hell'e yaklaştı. Yavaş çekimde Hell'in zat edilip bağlanılışını izledim. Kanatlarını içine çekerken Aidan'ın ayaklarına tükürdü şeytan.

"Tüm bunların ne için olduğunu biliyorum," dedi dişlerini sıkarken. "Unuttun mu? Sen ve ben aynıyız." Gözlerini bir an olsun Aidan'dan ayırmadan elleri sırtında birleştirilip bağlanmaya başladı. "Ödün kopuyor. Korkudan çarpan kalbini duyabiliyorum."

"Ben hiçbir şeyden korkmam," dedi şeytanım ters ters. Ona çaresizce bakan beni neden hâlâ görmezden geldiğini anlayamıyordum.

"Sen de en az benim kadar zorbasın." Bağlanılıp çadırdan çıkarılırken Aloha armayı Aidan'a uzatıyordu. Hell'in gözleri parlayan kraliyet armasındayken bir kez daha yere tükürdü. "Bana âşık olmasından korkuyorsun. Kaderin olması gerektiği gibi işlemesinden. Eğer diğer tarafa götürülmeseydi Cassie şimdi benim gelinim olacaktı." Çadırdan çıkarıldıktan sonra bağıran sesi hâlâ duyuluyordu. "Ama endişelenme Aidan! Kader takıldığı o duvarı aşacak ve her şey olması gerektiği gibi olacak. Gün sonlanmadan Cassie benim olacak. Olması gerektiği gibi."

Ardından gitgide uzaklaşan sesi karanlığın içinde kayboldu.

***

CamScanner

Avcı o gece bir rüya görmüştü.

Rüyasındaki kızıl saçlı kadın gözlerden ırak kulübesinde onu bekliyordu. Avcı kendini sanki o kulübenin içinde geziniyormuşçasına capcanlı bir anıda gibi hissetti ama sonra kadın onu gördü ve gülümsedi. "Uyan ve bana gel," dedi kadın, kibarca emretmişti sanki. Avcı kadının güzel yüzüne anlamsızca bakarken sözlerini algılayabildi. Rüyadaydı ve uyanması gerekiyordu.

Öyle de yaptı. Gözlerini aralayıp yatağında doğrulurken elini rastgele sallayarak sensörlerin onu okumasını ve ışıkların açılmasını istedi ama ışıklar açılmadı. Gaye tek gözü kapalı bir hâlde kırış kırış pijamalarıyla yataktan kalkıp sensörlere hareket çekti.

Oda aydınlanınca tekrar yatağa oturup komodinin üzerindeki bardağına uzandı. Lilith rüyasında onu ziyaret etmişti. Onların böyle bir güçleri olabildiğini bilmiyordu. Suyunu içerken Lilith'in neden kendisini görmek istediğini merak etti.

Kapı çalınınca avcı bardağı yerine koyup ayaklandı. Aralıktan içeri uzanan başı görünce rahatlayarak nefesini bıraktı. "Benim," dedi Marco. İçeri girip küçük odanın kapısını arkasından kapattı. "İstediklerini aldım." Küçük somon rengi çantasından bir avuçtan az biraz büyük turkuaz bir şişeyi çıkardı. "Pegasus bunun içinde." Şişeyi Gaye'ye fırlatınca avcı havada yakalayıverdi. "Uçan bir atı odada oradan oraya fırlatmak pek akıl işi değil. İçinden çıktığı an kişnemeye başlar ve bu da başımızı belaya sokar." Şişeyi boş bardağının yanına koydu. Marco ise yorgun görünüyordu, sanki dev üzüm tarlalarında sabahlara kadar çalışmış gibi yanakları kızarmıştı. Onunla karşılaştıklarında kız küçücüktü, kaybolmuştu. Uzun siyah saçları karış karıştı, kimliğinden emin olmaz hâlde dolanıyordu. Gaye'nin de en az

CamScanner

kendi kadar kaybolmuş bir asistana ihtiyacı olmuştu. Böylelikle avcı ve asistanı diyarlar arası yolculukta birbirlerine destek olabilmişlerdi.

Kız kasketini başında yarım daire kadar çevirip yorgun gözlerle avcıya baktı. "Ben biraz dinlensem olur mu? Pegasus sende." Gaye, Lilith'in yanına tek gideceği için canı sıkılsa da belli etmedi. "Çiçekleri sulamayı unutma," dedi giysi dolabının kapağını açarken. "Her birini Marco. Bir tanesinin bile toprağı kuru olursa seni dinozorların yanına gönderirim." Oysa kız çoktan yorganın altına kıvrılıp uyumuştu.

Gaye giyindikten sonra silahını beline taktı ve lavabo aynasındaki aksine baktı. Birkaç görev daha kalmıştı, sonra gidecekti. Aynadaki yansıması titreşip soluk mavi bir ışık çerçevelerden yansıyınca ayağıyla banyonun kapısını kapattı. Görüntü yavaş yavaş avcının yüzünden sarı saçlı, gümüş gözlü güzel bir kıza dönüştü.

"Selam Mish." Misha başıyla selamlamakla yetindi. "Seni aramamı söylemiştin." Gaye bir an kıza neden böyle dediğini hatırlamaya çalıştı. Sonrasında cehennem cadısı aynanın diğer tarafından gözlerini devirdi. "Gerçekten mi? Unuttun öyle mi? Tamam, sana ipucu. Uykunda arayıp diyarlar arası kapıyla ilgili bir şeyler saçmaladın, sonra da telefonu yüzüme kapattın."

Gaye dün geceyi düşününce sırıttı. "Hatırladım. Şimdi sana bir adres vereceğim. Oraya git ve Keranu adındaki kadını bul. O seni ejderhanın yanına götürecek. Diğerleri başka bir evrendeyken kapıyı kollaması gereken ejderhaya ama ters bir şeyler olacak, hissediyorum. Orada onunla beklemeni istiyorum."

CamScanner

Misha'nın güzel gözleri irileşti. "Kendime ait bir hayatım var, tıpkı senin olduğu gibi. Sen her çağırdığında her şeyi bırakıp yardıma gelemem. Ayrıca ejderha da kim? Diğerleri hangi evrende? SEN YİNE NE YAPTIN?"

Gaye banyonun kapısını açarken özür dilercesine güldü. "Ben de seni seviyorum Mish. Teşekkürler." Ardından komodinin yanına bıraktığı sırt çantasını alıp odadan çıktı. Pegasus şişesini elinde çevirirken yolda birkaç askere rastladı. Bir kısmıyla selamlaştı, bir kısmını ise görmezden geldi.

Otoparka inip arka tamponunu mısırda çizdiği arazi arabasını buldu ve sürücü koltuğuna kurulup şişeyi hemen bacaklarının arasına koydu. Tesisten çıktıktan sonra bir benzinliğe park ederek elinde parlak şişesiyle ormanın içine daldı avcı.

Nihayet meraklı gözlerden gizlenebileceği, ağaçların sıklaştığı bir yerde şişenin selenit taşlarından oluşan kapağını kaldırdı ve pegasusun çıkması için baş aşağı getirerek salladı.

At şişenin içinden beyaz bir toz bulutu ile çıkarak havaya karıştı. Bir an sonra toz bulutları yeniden birbiriyle buluştu. Bulut, bir insanın neredeyse beş katı halini ala kadar genişledi, genişledi ve en son hava formunu terk edip, katılaşıp donmaya başladı. Avcı ata konabilmesi için gerisin geri giderek yer açtı. Pegasus, dev beyaz formuna kavuşurken bükülü kanatlarını açıp birkaç kez esnetti. Altlarında durdukları ağaçların dallarından kopan yapraklar avcının saçlarına, pegasusun da gümüşi beyaz yelesine döküldü. "Gel bakalım," dedi avcı atın burnunu kaşırken. "Beraber çok sıcak bir yere gideceğiz." Ardından birkaç adım gerileyip, sonrasında koşarak atlayıp atın üstüne yerleşti. "Cehenneme gidiyoruz," dedi atın kulağına.

CamScanner

Pegasus kaya gibi sert kaslarını esnetip yükselirken kişnedi. Sonrasında açtı dev, beyaz kanatlarını. Yerden yükseldiklerinde avcı atın boynuna sarılıp gözlerini kapadı.

Kâhinler kâhininin cennete gitmeye izni yoktu, arafa ve cehenneme gidebiliyordu. Bunun da elbette limitleri vardı. Zaman ve mekân örüntülerini ellememesi gerekiyor, sebep sonuç çizgilerine hiç karışmaması bekleniyordu. Ciddi bir müdahaleye de izni yoktu. Eğer kaderi yanıltmaya çalışırsa olabilecek sonuçları kendisi bile tahmin edemiyordu.

Ama yerinde de pek duramıyordu.

"En kötüsü cehennem ziyaretleri," diye mırıldandı atın üzerinde dünyayı kaplayan perdeyi yırtarken. Perde geride kalırken uzaklara, arafın kapladığı geniş çorak alanlara baktı. Şimdi de arafın üzerinde uçuyorlardı. Araf da pek eğlenceli yer sayılmazdı ama yine de cehennem kadar kötü olamazdı. Gaye orada hiçbir şeyi bozmamak için kendiyle savaşmıştı hep.

Arafı yutan kapılar da geride kalırken Gaye, pegasusun boynunu okşadı. Birkaç saniye sonra ateşli çemberden geçip cehennemin ılık havasına adım atacaklardı. Ve öyle de oldu. Geçitten geçerken gözlerini kapadı, yanı başından teğet geçen alevler bedenini ısıtınca gözlerini daha sıkı yumdu. Bir an sonra hava düzelmeye, ciğerlerine oksijen gönderebilmeye başlamıştı. Gözlerini açtığında ise cehennem topraklarındaydı.

Pegasusun kulağına gidecekleri yeri fısıldadı avcı. Birlikte birkaç kilometre uçtuktan sonra at bir dağın eteklerine doğru yavaşlayarak alçaldı. Minik bir kulübe gitgide büyürken atını koyabileceği bir yer aradı. "Seni şurada bırakalım," dedi pegasusa. At yanıt olarak neşeyle kişnedi.

CamScanner

İki yanındaki dev, beyaz kanatlar kollarına çarparak küçülüp atın sırtına girerken yere kondular. Avcı, atı bağlayabileceği bir ağaç görene kadar üstünden inmedi. Sonrasında inip bağladı ve kulübeye doğru giden minik taşlığa yöneldi.

Lilith, kara mizacının aksine çiçeklerden hoşlanan bir kadındı. Taşlığın iki yanı patikadan eve varıncaya kadar renk renk cehennem çiçekleriyle süslenmişti. Cehennemde mevsimler yoktu, iki farklı güneş birbiri ardına dönerken mevsim kavramı da onlarla beraber dönüyordu sanki. Bazen kış olurdu geceleri, bazen ise aniden bahar çökerdi. Kızın buraya en son gelişi de bir kasım gecesiydi. O karanlık zamanlarda, kendi diyarımda da aynı mevsimi yaşıyordu, sonu gelmeyen bir kışı.

Kulübenin ahşap kapısı açılırken soluğunu tuttu avcı. Lilith'i görmek onda tıpkı Cassandra'daki gibi bir etki oluştururdu hep. Bir defa tüyleri ürperirdi avcının, sonra acaba doğru bir şey mi yapıyorum hissi önce karnında gezinip sonra parmak uçlarına kadar yayılırdı. Elbette arkasını dönüp gitmek de isterdi ama kapı aralığında duran kızıl saçlı kadını görünce bunların hiçbirini yapamadı.

"Hoş geldin kâhinler kâhini," dedi kadın geçmesi için kapıyı ardına kadar açarken. Avcı içeri girmeden önce son bir kez omzunun üzerinden geride bıraktığı pegasusuna baktı. Atı halinden memnun görünce Lilith'in kulübesinin içine adımını attı.

Dekorasyon hemen hemen aynıydı. Çocukken gördüğü rüya üzerine bu diyara geldiğinden beri çok az şey değişmişti anlaşılan. Holde ilerlerken gözlerini eskiden fotoğraf çerçevelerinin olduğu lekeli, boş duvardan alamıyordu Gaye. Dişi şeytanın seneler önce üst katın minik odasındaki eşyaları dahi kal-

CamScanner

dırdığından emindi şimdi. Lilith belki geçmişi silemezdi ama geçmişe dair tüm izleri kaldırmayı seçmişti.

Gaye, dişi şeytanın onu yönlendirdiği bahçeden hemen birkaç santim yukarıdaki cam terasa girdi. Büyük, siyah masaya otururken bambu sandalyede kendini olabildiğince geriye yasladı. Şeytan mutfağa doğru gözden kaybolurken masadaki güllerin dikenlerini parmağıyla dürtüyordu avcı. "Rüyama nasıl gelebildin?"

Şeytan elinde bir bardak dumanı tüten çayla tekrar terasa geldi. "Kullanmayı pek tercih etmemem büyü yapamadığım anlamına gelmez," dedi bardağı masaya bırakırken. Avcının tam karşısındaki sandalyeye otururken parlak kızıl gözleri kızın yüzünden bahçeye kaydı. "Onları kollayacağına söz vermiştin. Sözlerini artık tutmuyorsun." Şeytan bir an düşünür gibi etli dolgun dudaklarını dişledi. "Aslında bir süredir sözlerini tutmuyorsun," dedi sonra.

"Onları kolladım. Hâlâ kolluyorum. Her ihtimale karşı onları karşılayabilmesi için geçide bir ejderha ve bir cehennem cadısı yolladım. Bu kollamak değilse, kollamak nedir bilmiyorum." Avcı önündeki bardağı itip tekrar geriye yaslandı. "Buraya beni azarlamak için çağırmadın herhâlde."

Kadın bakışlarını tekrar kızın üzerine dikince kız susuverdi. Lilith ile konuşuyor olduğunu unuttuğuna bir an inanamadı kâhinler kâhini. Kötülüğün de tıpkı iyilik gibi saptanamaz bir doğası vardı. Kadının da tıpkı diğer şeytanlar gibi sağı solu belli olmazdı.

"Yeni kan kehanetini duymuşsundur," dedi Lilith. Gaye gözlerini kaçırdı. Konuşmak istemediği konular arasında başı çeken şey, son günlerde kesinlikle bu kehanet olurdu.

CamScanner

"Tepkinden anlıyorum ki biliyorsun. Gerçi senin bilmediğin bir kehanet olamaz." Şimdi huzursuzdu kız. Yerinde kıpırdanırken bambunun saplarını gıcırdattı. "Elbette," dedi sessizce. "Ama kehaneti yazan ben değilim. Diğer diyarın kâhini yazdı." Bir süre iki kadın birbirlerine baktı sonra ikisi de konuşmadı.

Rüzgâr ılık ılık eserken Lilith tuttuğu nefesini bıraktı yavaşça. Havaya dolan nane kokusuyla irkildi avcı. Lilith, zehirli güzelliğini unutulan her seferinde hatırlatmasını iyi bilirdi.

"Kim olduğu umurumda değil. Hangi diyarda olduğu da. Bu kâhin başımıza bela olmaya başladı. Nasıl yaparsın bilmiyorum ama onu yok edeceksin. Ondan kurtulmak istiyorum. Bana borçlusun."

Gaye, kadının öfkeli yüzüne bakarken ironiye gülmemek için yanaklarının içini ısırdı. Oradan kalkıp giderken düşündüğü tek şey kadının öfkeli yüzüydü. Pegasusun üstünde tekrar tesise uçarken Lilith'in rica görünümündeki emrini düşündü.

Yaratılanların en güzelinin umutsuzca öldürülmesini istediği kâhin, diğer evrendeki kendi kızı Cassie'den başkası değildi.

***

Aloha yanında bir kafileyle Draza'yı almak üzere mor kule zindanlarına gitmişti. Geride vekil kral olarak ise Rohan'ı bırakmıştı. Rohan bize hepimizin sığabileceği kocaman bir çadır vermişti. Öğleden sonra hazırlanmamız için ise eşyalar vermişti. Bazımız yıkanırken bazımız kapıda nöbet tutmuştu, dönüşümlü olarak hepimiz hazır olduğumuzda Rohan çadıra gelip hepimizle konuşması gerektiğini söyledi.

CamScanner

Ben yıkanıp giyinirken yanımda olmayıp nöbet tutmayı seçen Aidan'ın dışarıdan gelip Rohan'ın yanında duruşunu izledim. Benden kasıtlı olarak uzak durması canımı kimsenin sıkamadığı kadar sıkmaya başlamıştı.

"Az önce ölüler ordusunun bir kısmı Vanelia'ya girdi. Diğer kısım ise buraya varmak üzere." Durumu idrak edebilmemiz için bize birkaç saniye verdikten sonra devam etti yaşlı iblisçe. "Bu dünyanın problemlerinin sizi ilgilendirmediğini düşünebilirsiniz ama bir şekilde her şeyin sorumlusu o." Gözleri bende kilitlendi. "O geldikten sonra başladı ve şeytanlar dünyasında tesadüf diye bir şey yoktur."

Yerin dibine geçmemek için ciddi bir efor sarf ederken Meredith birleştirdiğim kollarımın arasından elini geçirip teskin edici bir şekilde hafifçe sıktı. Yalnız olmadığımı göstermeye çalıştığı için müteşekkirdim ama esas yanımda olması gereken kişi çadırda bana en uzakta duran kişiydi. "Ayrıca bu dünyanın işlerine çoktan burnunuzu soktunuz. Kralı tahttan indirip yerine bir başkasını getirdiniz. Üstelik sebebi olduğunuz kaosun sonuçları birden fazla cana mal oldu. Sürüngenleri önemsemiyorsanız eğer, şu an ağıt yakan vampirleri düşünün."

Tanıdık bir ürperti bedenimi gezip ardında tüm tüylerimi dik dik bırakacak şekilde kayboldu. Vanelia'daki ağıtlara şahit olmuştum ve bu şimdi neredeyse bir asır öncesinde olmuş gibi geliyordu.

"Biz sizin istediğinizi yaptık, şimdi sıra sizde. Kâhinlerin lideri gelene kadar bir yere gitmeyip bizimle savaşacaksınız. Lider geldiğinde Cassandra onunla görüşecek. Ondan sonra gitmenizde bir sakınca yoksa, gidebilirsiniz."

CamScanner

Ardından çadırı terk etti.

"Birkaç ölü tekmelemek beni bozmaz," dedi strigoi. "O zombiler geldiklerine pişman olacaklar." Çadırdan yürüyüp gitti. Eli hâlâ kolumun üzerindeki Meredith, baktığım yere çevirdi başını. Aidan'a bakıyordum. Bana ne zaman bakacağını merak ediyordum.

Cadı elini çekerek çadırın diğer yanında, Aidan ile konuşan Draza'ya seslendi. "Draza. Seninle dışarıda konuşabilir miyiz?"

Dudaklarımı oynatarak teşekkür ettim kardeşime.

Aidan çadırdan tam kaçacakken ona doğru koştum. "Aidan?" Şeytanım sırtı hâlâ dönükken durdu. Bana dönmesi sanki tüm enerjisine mal oluyormuş gibi yavaş yavaş hareket ediyordu.

"Beni görmezden geliyorsun," dedim uzanıp elini tutarken. Şeytanım korktuğum gibi elini çekmemişti ama konuşmuyordu da. En can acıtanı da göz teması kurmayışıydı.

"Onunla kasten öpüşmediğimi biliyorsun," dedim sesim titrerken. Güçlü durmaya çalıştığım tüm anlardan sonra dağılıvermiştim işte. Ne vardı sırada, ağlamak mı?

Oysa Aidan dehşete kapılmıştı. Bana öyle bir bakmıştı ki kendimi kutsal mekânlarda pis ayakla gezmiş gibi hissetmiştim. "Böyle olduğunu mu sanıyorsun? Sence rızan olmadan verdiğin bir öpücükten dolayı mı böyle davranıyorum?" Ellerimle kollarımı sıvazlarken gözlerimin dolmasına mani olamadım. "Başka neden böyle davranasın ki?"

Aidan uzanıp bir anda dudaklarını dudaklarıma bastırınca şaşkınlıktan kıpırdayamadım. Şeytanım beni kısacık öptükten sonra alnını alnına yasladı. "Böyle düşünmene sebep olduysam

CamScanner

ben bir canavarım." Şimdi tıpkı benimki gibi onun da sesi titremişti. Kahverengi sıcacık gözleri gözlerimdeydi. "Ağlamana sebep ben miyim Cassie?" Adımı daha önce hiç bu kadar yumuşak söylememişti. Sözcükler bile sanki beni incitebilir gibi konuşmuştu.

"Hayır. Ben sadece... Her şey çok ağır geliyor."

Gözlerimden akan yaşlar şeytanımın yanaklarımı tutan parmaklarını ıslattı. "Cassie, seni koruyamadım." Şeytanım gözlerini kapatıp dudaklarını ısırdı. "Kanatlarını keserlerken, o şerefsiz sana zarar verirken seni koruyamadım. Bu beni nasıl bir adam yapar? Zarar görmene sebep olmuşken... Seni sevmeye hakkım yok gibi hissettim." Göz pınarlarında minik damlacıklar oluşurken derin nefes almaya çalıştı şeytanım. Yaşlar yanaklarından dudaklarına sızarken ona nasıl her geçen gün daha da âşık olabildiğimi hayretler içinde izledim.

Ona âşıktım. Öyle âşıktım ki, bazen hayattaki tek gerçek bu gibi geliyordu. Nefes almak gibi. Her güneşin doğuşuna uyanmak gibiydi ona olan aşkım. Öyle kaçınılmaz, öyle alışması kolay. Ve eksikliği... Onu düşünemedim bile.

Kollarımla boynunu sararken başımı omuzlarının altındaki çukura gömdüm. "Sen beni her zaman korursun. Dünyanın öteki ucuna gitsem, başka dünyalara sürgün edilsem, ölsem ve yeniden dirilsem yine beni korursun." Başımı kaldırıp parmak uçlarımda yükselerek kapattığı yaşlı gözlerini öptüm. "Ben en çok senin yanındayken güvendeyim." Bana bakması için neredeyse yalvaracakken şeytanım kahverengi gözlerini açıp üzgünce bana baktı. "Ben seninle yenilmezim Aidan. Ve sen beni her zaman korursun. Kendini suçlamaya devam edersen ne yaparım bilmiyorum."

CamScanner

Uzanıp birbirine hasret kalan hüzünlü ıslak dudaklarımızı kavuşturdum. Onu sevmek nefes almak gibiyse öpmek neydi bilmiyordum.

Dudaklarımız ayrılıp da nefeslerimiz birbirine karışırken Meredith çadıra girdi. "Hâlâ mı koklaşıyorsunuz? Şimdiye dek bitirirsiniz sanmıştım." Gözlerim yakışıklı şeytanımın aydınlanan yüzünde mühürlenmişken sözcükleri bir araya getirerek mantıklı bir cümle kurmaya çalıştım. "Ne oldu?" diye sorabilmiştim sanırım. Bilmiyordum, Aidan'ı biliyordum. Aidan çok güzeldi. Ona bayılıyordum. İstiyordum ki içimi çıkarıp içine katayım ve biz bir bütün olalım, bu karanlık dünyada bir sarmal oluşturalım. Ruhlarımız, bedenlerimiz karışsın ve bir daha bizi ayırmak asla mümkün olamasın.

"Ön saflara ölüler girdi az önce. Ayrıca bir melek daha yukarıda. Düşüyor gibi ama can çekişiyor da olabilir. Yani pek umurumda olduğundan değil ama..." Soluklandı. "Öyle işte. Geliyor musunuz?"

"Evet," dedik aynı anda.

"Öncesinde bana bir yeğen yapmak isterseniz elbette bunu anla..."

"Meredith!" Utanç kulaklarımı yakarken öfkeyle boşboğazlık eden cadıya baktım. "Geliyoruz. Git lütfen." Kız kardeşim teslim olmuş gibi ellerini yukarı kaldırırken pişkin pişkin gülümsemeyi ihmal etmedi. O çadırdan çıktıktan sonra Aidan beni belimden kavrayarak kucağına aldı. "Asla ölemeyecek zombileri parçalama fikri her ne kadar eğlenceli olsa da Meredith'in fikri de değerlendirilmeye değer bence." Burnumu öperken ekledi. "Yani memeliler varlıkları gereği üremeye meyillidirler."

CamScanner

Nasıl oldu da gözlerimde hâlâ az öncenin yaşları varken kahkaha atabildim bilmiyordum. "Aidan, bırak memeliyi sen insan bile değilsin."

Şeytanım uzun uzun dudaklarımı öpmeden önce, "Bu üreme fikrine takıntılı olduğum gerçeğini değiştirmiyor," dedi. Beni kucağında evlendiğimiz günkü neşesiyle taşırken bir ağlama isteği bedenimi kemirdi. O kadar mutluydu ki ve bu öyle hüzünlüydü ki, ona yaşattığım tüm berbat anlar için kendimden nefret ettim.

Meydana çıkıp da Aidan beni kucağından indirmeden hemen önce boynuna atıldım. "Aidan," dedim korkuyla.

"Hmm?"

"Biz asla ayrılmayalım. Yani birkaç dakika bile ayrı düşmeyelim. Birimizi kör kuyuya atarlarsa diğeri de peşinden atlasın."

Aidan yaklaşmakta olan toz bulutlarını havaya kaldıran kalabalığa bakarken dalgınca yanıtladı. "Kör kuyuyu bilemem Cass ama ben senin için kâinatı terk ettim."

Ardından ikimiz de üzerimize doğru gelen vahşilere döndük.

Sonsuzluk ve ötesindeki, ötesindeydik şimdi.

CamScanner

Seni hatırlayan son kişi de öldüğünde,
sen de diğer tüm varlıklar gibi
sonsuzluğa karışacaksın.

CamScanner

PERDE 17

Marcus

Bir kurdun bedeninde uyanmak pek çok açıdan insan bedeninde uyanmaktan iyidir.

Bunların sebeplerinden en büyüğü, bir insan olarak çıplak uyanmak; bazen utanç verici sayılabilse de eğer kurtsanız üzerinizde zaten boxer olması saçma olur. Yani şahsen ben tüm deli saçması hayatım boyunca üzerinde kıyafet giyen bir tek kurt dahi görmedim.

"Uyandın mı?"

CamScanner

Katze emekleyerek yanıma gelmişti. Parıldayan gözleri ve yanaklarında kuruyan kandan gözyaşları ile öyle sevimliydi ki ağzını, yüzünü yalamak istedim. Bu yüzden öyle de yaptım. Dilimi çıkarıp o güzel yüzünü baştan sona yaladım. Vampir yüzünden sıcak salyalarım akarken kahkahalarla gülerek ellerini yelelerimin arasına daldırdı. "Seni dev, şapşal kurt." Sonrasında üzerime eğilip o küçük, çıldırtıcı ama müptelası olduğum sivri vampir dişleriyle tüylü kulağımı dişledi.

Zihnim onun da kurda dönüştüğü ve bizim sabah akşam izbe mağaralarda çiftleştiğimiz alternatif bir evrenin tatlı görüntüleriyle dolarken ulumamak için kendimi zor tuttum. Katze boynuma sarılıp burnunu tüylerimin arasına gömdü. "Bu haline alışmaya başlıyorum," dedi uykulu uykulu. "Ama yine de iki ayaklı olduğun zamanları tercih ederim, özellikle de böyle durumlarda."

Böyle durumlardan kastı, kıçımızı kemirmeye gelen iğrenç kokulu heriflerden gizlenmek için bir mağaraya saklanmak zorunda oluşumuzdu. En yakın hareket eden canlıya -mağaranın duvarındaki kertenkeleler ve yerdeki taşların altındaki solucanlar dışında- kilometrelerce ötedeydik. Mikrop taşıyan psikopat bir sivrisinek tüylerimi aşıp da kıllı kıçımı ısırmaya kalkmadığı sürece güvende olduğumu biliyordum, Katze için ise durum biraz daha farklıydı. Susamıştı ve ona verebilecek kanlı canlı bir insanın kokusunu almayalı saatler geçmişti.

"Asma yüzünü," dedi vampir sivri tırnaklarıyla gözlerimin altındaki iri çapakları temizlerken. "Daha kötüsü de olabilirdi. Örneğin birlikte olmayabilirdik."

Düşüncesi midemi bulandırınca kocaman dilimi çıkarıp burnumla kafasını ittirdim. Böyle şeyler düşünme demek iste-

CamScanner

miştim ama ne anlamıştı bilmiyordum. "Bence geri dönmeyecekler. Dönseler bile bizi bulamazlar." Vampir başını kaldırıp ay ışığının tepeden zar zor sızabildiği karanlık mağaranın yarık tavanından gökyüzüne baktı. Gözlerine vuran azıcık ışıkla ifadesini anlamaya çalıştım. "Muhtemelen Meredith ciyaklamıştır ve Draza da sonunda onu öldürmüştür. Birbirlerinden nefret ediyorlar biliyorsun."

Aptal aptal suratına baktım. Birbirlerinden nefret mi ediyorlar? O ikisi birbirlerine bayılıyorlar. Aralarındaki çekimi kör bir fil bile görebilir, hatta bahsi arttırıyorum, aynı filin aynı zamanda sağır ve bir sirkte alevli çemberlerin içinden geçerken göremeyen gözleriyle bir an için o ikisini algıladığını düşünün, evet, o bile anlardı ama vampirim odunun tekiydi.

Onun odun oluşunu da seviyordum. Tanrılar belası kız kardeşimin zaman çizgisinde beni bir cambaz gibi yürüttüğü tüm o zaman dilimlerinde gidip bu kadına âşık olmuştum. Tabii o diğer tüm zaman dilimlerini bilmiyordu, ona anlatmaya çalışmıştım ama... Her neyse, bu başka bir zamanın konusuydu zaten.

"Öyle açım ki." Vampirim yere yatıp sırtüstü debelendi. "Keşke gökten ağzıma kan falan yağsa. Ben durun desem ama dolu dolu yağsa, ağzımı burnumu kaplasa da nefes alamasam."

Gülmek isteyince istemeden hırladım, bu da vampirin dikkatini dağıtıp gülmesine sebep oldu. "Umarım Cassie'yi bulmuşlardır. Benim için yaptığı onca şeyden sonra burada eli kolu beklemek aciz hissettiriyor. Keşke düğün geceleri ayağına gümüş zincirler taksaydım da bir yere kaçamasaydı."

Tam ona Cassie'nin bir vampir olmadığını, gümüşten Katze kadar etkilenmediğini söylemeye çalışacakken bozuk bir plak

CamScanner

gibi sesler çıkaracağımı hatırlayarak durdum. Vampir hâlâ konuşmaya devam ediyordu ama ben çoktan onu dinlemeyi bırakmıştım. Kulaklarım çok cılız bir sesi duymaya çalışırken dikleşmişlerdi. Doğrulup sesin geldiği yere odaklanmak için gözlerimi kapadım.

Tanıdık bir ses.

Ardından birkaç kez havayı kokladım.

Tanıdık bir koku.

"Bir şey mi var? Çişin mi geldi? Lütfen uzağa işer misin, iğrenç kokuyor üstelik..." Vampirimi dinlemedim. Mağaradan çıkıp kokunun geldiği yöne doğru koşmaya başladım. Katze arkamda bir yerlerde ismimi haykırırken kokuyu kaybedeceğim korkusuyla bir an bile durmadım.

Ardından kokunun sahibi bir kez daha konuştu. "Onlara kehanetten bahsettin mi?"

Cassie! Cassie'nin sesi. Üstelik çok uzakta da değil. Tepenin hemen ardında. Bu kez durup bir taşın üzerine çıkarak sevinçten uludum. Katze'nin sesi çığlıklara dönerken kafayı yememesi için taştan inip biraz soluklanarak geldiğim yöne doğru koşmaya başladım.

Vampirin görüş açısına girdiğimde Katze yerden kocaman bir taş alıp bana doğru fırlattı. "Seni aptal! Neden bırakıp gidiyorsun?" Gözlerine doluşan kanlı gözyaşlarını elinin tersiyle silerken attığı taştan kurtulup yanına geldim. Islak burnumu boynuna bastırıp bana sarılmasını istedim, o ise kulağımı çekti.

"Beni bir daha bırakırsan taşaklarını sana yediririm." Ağlaması durunca durup bana baktı. "Neden öyle bakıyorsun?"

CamScanner

Ona Cassie'yi bulduğumu, tepenin hemen ardında olduğunu söylemek istedim ama tek yapabildiğim ağzımı açarak yakınlardaki tüm sincapların uykularında korkudan ölecekleri kadar tuhaf sesler çıkarmaktı. Katze sağ elinin serçe parmağını kulağına sokup karıştırırken yüzünü ekşitti. "Sanırım az önce sağır oldum."

Kendimi ifade edememenin verdiği hisle bir kurt adama yakışmayacak şekilde bağıra bağıra ağlamak istedim. Ben Cassie diyordum ama onun tek duyabildiği deli bir kurdun az önce kendisini arı sokmuş gibi böğürmesiydi.

Başımı toprağa vurup sinirle uludum bu kez.

Öyle çok insan olmak istedim ki.

Öyle çaresizce istedim ki.

En sonunda bir yerlerde bir şeyi kırmıştım sanki, kafatasımı değil içimde bir şeyleri. İnsan ve kurt arasında karar veremeyen o özdeki bir şeyi. Öz içimde patlayınca bu kez öne doğru eğildim. Patilerimin dengesini kaybedince boylu boyunca toprağa uzandım. Kemiklerim birkaç psikopat işkenceci elinde dikenli, büyük sopalarla üzerimde güç denemesi yapıyorlarmış gibi tek tek kırılıp da iskeletimi canis lupustan homo sapiense geçirirken son bir kez uludum.

Önce beynim küçüldü, ardındansa gözlerim retinalarından sıyrılıp önüme düştü. Sonrasını göremedim. Kulaklarımın yeni iskeletlerine uymak için küçülüp kısalırken attıkları tüyler ve deriler ağzıma doluyordu. Yüzüm çok büyük bir ateş kaynağının yanında kalmış gibi eriyip toprağa karışırken bağıramayarak dönüşümün bitmesini bekledim.

CamScanner

Katze'yi duyamıyordum ama her dönüştümümde olduğu gibi mutlaka bağırıyor olmalıydı.

Dakikalar sonra birkaç kez ayılıp bayılmanın ardından yerde cenin pozisyonunda yatıyordum. Buz gibi bir el alnımdaki deri parçalarını alıp atarken gözlerimi araladım. "Hoş geldin yabancı." Vampirimin pembe saçlarını görünce gülümsedim, ardından midemdeki savaş dudaklarıma kadar geldi ve doğrulup kurttan kalan ne varsa kustum.

İç organlarımın yarısını çıkardığımda göğsüm boğulmuş da uyanmış gibi inip kalkıyordu. "Bir gün gerçekten kalbim buna dayanamayıp duracak." Kendimi tüylerin kapladığı kanlı toprağa sırtüstü bırakırken Katze üzerindeki uzun kollu gömleğimi çıkarıp bana uzattı.

"Eğer onu giyersem her yeri kan ve pislik olacak."

Vampir gömleği kafamın üzerine attı. "Giymezsen de hipotermiden öleceksin." Nefesim bıkkınca kurumuş dudaklarımdan çıkarken gömleği alıp toprakta doğrularak üzerime giydim. Alt tarafım ise bambaşka bir hikâyeydi. Tamamiyle çıplaktı.

"Dönüşüm geçirmene sebep olacak ne gördün?" Zaten leş gibi olmuş eciş bücüş yapraklarla kulaklarımı silmeye çalışıyordu. "Eğer biraz daha oyalanırsak ne gördüğümün hiçbir önemi kalmayacak." Katze'nin beni temizleyen eli havada durdu, şimdi soru soran gözlerle bana bakıyordu. "Cassie'yi buldum. Yanında başkaları da var, tanımadığım kokular ama önemli olan orada olması." İncecik kibar elindeki artık tamamen kıpkırmızı olan zavallı yaprağa uzandım. Elimde çevirdikten sonra rulo yaparak burun deliklerimin içine sokup temizledim. "Hemen koşmaya başlarsak yetişiriz."

CamScanner

Öyle de yaptık. Deli vampirimin nefes almaya ihtiyacı yoktu, ben ise az önce aldığım nefeslerle ömrümün sonuna yetecek kadar toprak yuttuğum için ağrıyan boğazımın izin verebildiği ölçüde ufak nefesler alıyordum.

Tepeyi geçip de topluluğu görene kadar bir an bile durmamıştık. Katze'nin verdiği gömleğim şimdiden sırılsıklam olmuş hâlde karnıma yapışmıştı. Vampirimin ise askılı tişörtünün ardındaki körpecik teninde tek bir ter damlası yoktu.

"Şunlar onlar mı?" Bakışlarım Katze'nin işaret ettiği kalabalığa kaydı. Havayı kokladım, az önceki kadar yoğun olmasa da kokusunu alabiliyordum. "Cassie aralarında." Birlikte sessizce çalıların arasında ilerlemeye başladık. Koku artık gitgide daha belirgin hâle geldiğinde topluluk mola için durdu. "Hepsi cüppe giyiyor," dedi Katze. "Cassie'nin bir tarikatla ne işi olabilir?" Ona büyük büyük babasının dere kenarındaki köyünde ateşe tapan deli bir tarikat üyesi olduğunu söylemek istediysem de vazgeçtim. Dediğim gibi bu bambaşka bir zamanın hikâyesiydi. Onun yerine şöyle dedim: "Hiçbir fikrim yok."

On kişiden fazlaydılar. Bir kısmı önde Cassie'nin yanında duruyor, diğerleri ise çevreye dağılıp yakacak bir şeyler topluyordu. "Yanına gidelim," dedi vampirim heyecanla. "Bizi gördüğüne öyle sevinecek ki." Çalıların arasında gizlenen bedenini görünür kılacakken bileğini tuttum.

Bir terslik vardı.

İnsan olan yanım önünde ışıklı tabelalarla tersliği yazsaydı da göremezdim ama kurt, içgüdüsüyle bir şeyler sezinliyordu. Burnuma pek hoş olmayan kokular geliyordu ve bunun organ

CamScanner

parçalarıyla yıkanmış bedenimle alakası yoktu. "Bekle." Onları duymaya çalıştım.

"Kralı indirmişler. Draza tahta çıkacakmış," dedi yaşlı bir kadın.

"Sen ne dersen o oluyor kızım." Kadın tekrar konuşunca sesi tanımaya çalıştıysam da yapamadım.

Katze suratıma boş boş bakınca vampirin onları duyamadığını fark ettim. "Pek önemli bir şey konuşmuyorlar," dedim beceriksizce sıritırken. Kaşlarını çatıp hoş olmayan şeyler söylemek üzereyken uzanıp elimle dudaklarını kapadım.

"Cassie'yi idam etmeleri gerekiyor. Başka şekilde bu kıyametten kurtulamayacaklar. Bir faninin hayatı tüm bir kâinatınkine karşı, seçim çok zor olmasa gerek." Cassie konuşuyordu ama mantıklı şeyler söylemiyordu. Doğrulup çalıların arasından ona bakmaya çalıştım. Kukuletasını indirmiş, diğerlerine kehanetten bahsediyordu. Gözünün biri ise... Yoktu. Açık maviydi. Görmüyordu. Gerçek başımdan kaynar kurtboğan özü gibi akarken eğilip sırtımı çalılara verdim.

"O Cassie değil Katze. Yani onun gibi kokuyor, onun gibi konuşuyor, hatta ufak bir değişiklik dışında aynı onun gibi görünüyor ama o değil. Yemin ederim ki değil."

Vampir tıpkı az önce benim yaptığım gibi başını uzatarak kukuletalıları görmeye çalıştı. "Saçmalıyorsun. Dönüşüm geçirirken dişini falan mı yuttun ya da beyninin bir kısmını yanlışlıkla kusarak çıkartmış olmalısın." Başımı hızla sağa sola salladım. "Sana söylüyorum, o, Cass değil."

Etrafa dağılanlar ellerinde yakacak odun değil de otlarla döndüler. "Bunlar yeterli olacak mı?" diye sordu bir tane-

CamScanner

"Olacak," dedi Cassie'ye benzeyen yabancı. "Şimdi devam edelim." Tekrar yola çıktıklarında Katze'ye döndüm. "Burada ne dönüyor bilmiyorum ama bu güruh Cassie'nin ölmesi gerektiğini söylüyor."

Katze suratını ekşitip yere tükürdü. "Nathaniel ile bir akrabalıkları olabilir mi?"

Gömleğimi çıkarıp belime bağlarken gözlerim uzaklaşan kalabalıktaydı. "Kimin akrabası oldukları umurumda değil. Cassie'ye gidiyorlar. Bizi oraya götürecekler, onları izleyeceğiz."

Katze ayaklanmadan önce derin bir nefes aldı. Hazırlığımı tamamlayıp ona döndüğümde vampirimin gözlerinde en az benimki kadar kararlı bir ifade asılıydı. "Küçük melez kız kardeşimi bu çuval giymiş delilere yem etmeyeceğim."

Uzanıp elini tuttum.

***

Birbirinden klas giyimli üç ejderhayı gördüğümde, ömrümdeki en tuhaf şeye şahit olduğumdan emindim. Daha sonra pegasusların üzerinde uçan valkür kadınlarını görünce fikrim değişmişti.

Daha ilginç bir şey göremeyeceğimi düşündüğüm ilk seferde Aidanhell'in tıpatıp aynısı bir adamla karşılaşmıştım ve bu hayattaki 'tuhaflıklar' çıtamı arşa taşımıştı ama şimdi burada durup üzerime doğru deli gibi koşan ölü bedenlere bakarken, daha önce gördüklerimin hiç de tuhaf olmadığı kanısına varmıştım.

Hayatım Disney stüdyolarındaki kameramanlar gibiydi. Günaydın elfler, iyi günler cüceler, sana da iyi geceler sayın sevimli cehennem zebanileri.

CamScanner

"Cassie'nin güçleri yok. Onu koruyun." Aidan diğerlerine seslenerek elindeki mızrağı çevirip önüme geçti. İri kaslı bedeni benimkine siper olmuşken ardından düşmanları görmeye çalıştım.

Korkunçlardı. Kâbuslardan fırlamış gibiydiler. Gözlerinin olması gereken yerde kocaman yarıklar ve yarıkların içini doldurması gereken göz yuvarlağı yerineyse onlarca solucan vardı.

"Ben insanlaşmadım ama bu yaratıklarla savaşabilecek kadar kalifiye olduğumu sanmıyorum." Meredith koşarak yanıma geldi. Dirseğimi çekiştirip Aidan'ın arkasına saklandı. Aidan ise omzunun üzerinden cadıya bakıp gözlerini devirdi. "Merr. İkinizi birden nasıl koruyabilirim? Sen Draza'nın arkasında dur."

Meredith'in ölüler bize koşarken bile bu kadar irileşmemiş gözleri kocaman oldu. "Ben senin arkanda durayım, Cassie Draza'nın arkasında dursun," dedi çaresizce. "Hayır!" dedik şeytanımla aynı anda.

"Ben cadıyı alırım." Draza'nın sesi soğuktu ama mevcut durum göz önünde bulundurulursa bu çok da şaşılacak bir şey değildi. Cadı çaresizce gözlerime bakarken yavaş yavaş elfin arkasına doğru yürüdü. Strigoi az ileriden bağırdı. "Geliyorlar!"

Ve geldiler.

Öyle tek tek de değil. Onlarcası yuvalarına çomak sokulmuş toprak solucanları gibi dört bir yana dağılarak geliyorlardı. Ne zaman ne yapacakları belli değildi, sadece koşuyorlardı ve şimdiye dek tek bir kara iblis bile yakalayamamışlardı. Yakaladıklarında canlılara ne yaptıklarını merak ederken karnıma ağrılar giriyordu.

CamScanner

Bir kara iblis acı içinde uçmaya çalışıp da mosmor eller tarafından zemine çekildiğinde merakım giderilmiş oldu. Parçalıyorlardı. Onlarcası askerin üzerine çullanıp bulabildikleri her noktadan onu ısırıyorlardı. "İğrenç!" diye bağırdı Meredith, Draza'nın kolunu tutup bedenini gizlerken. Aloha ise öne doğru koşup mızrağını arkası dönük bir zombiye sapladı. "Al bakalım!" Zombi elbette ki ölemezdi, korkunç bir şekilde mızrağı geri geri karnının içine alırken Aloha'ya yaklaşmaya devam etti. Strigoi küfrederek zombinin kafasını tutup var gücüyle yana çevirdi.

İki tanesi bize doğru gelirken Aidan, "Sakın bir delilik yapma Cass," dedi uyaran bir sesle. Ardından mızrağını kaldırdı ve bize en yakın olanın alnına sapladı. Cildi çürüyen ölü kadın bir an için dondu kaldı, öyle ki ölebildiğine bile inanmıştım ama sonra tekrar hareket etmeye başladı. "İnsanların zombi filmlerinde kafalarına bir şey saplayınca ölüyorlardı," dedi şeytanım. "Belki de kesmen gerek." Arkasından dolanıp mızrağın girdiği kafasını tuttum. Kadın çaresizce ağzını açıp beni yakalamaya çalıştıysa da yapamıyordu, mızrak onu geride tutuyordu.

"Sen ne yapıyorsun?" Aidan bana beni öldürecekmiş gibi baktı. Ben ise zombinin kafasını çevirip yerinden sökmeye çalışıyordum. Birkaç kez kırdıktan sonra başı gövdeden azıcık ayrılıp köprücük kemiği yanağından fırladı ama ne yaparsam yapayım kafasını koparamadım. Bir bıçak kadının boynunu delince fışkıran kan yüzüme geldi. Bıçak boydan boya kafayı kestiğinde ise geri çekildim.

Yerde duran baş ve beden ikilisinden gözlerimi kaldırınca elinde hançeriyle dikilen strigoi ile karşılaştım. "Koparamıyorsan kes Cassie," dedi sakince. "Nereden kestiğinin de önemi

CamScanner

yok, sadece başsız olmaları yeterli." Bıçağı tutan kanlı eliyle arkasını işaret etti. Dört beş tane kana bulanmış kafa çevreye yayılmıştı. "Deneme yanılmayla öğrendim." Ardından tüm dişlerini gösteren ürkütücü bir gülümsemeyle arkasını dönüp diğer ölülere koştu.

"Gücün yerinde olduğunda savaşmana karışmıyorum ama şu an sen insanken ve yaralanabilirken seni böyle sikimsonik bir yerde kaybetmem Cassie." Aidan mızrağı ile başka bir ölünün alnını deldi, ben de gidip Hell'den yürüttüğüm hançerle kafasını kestikten sonra kafanın düşerek yuvarlanışını izledim. "İyi bir ekibiz, baksana."

"Siz orada cilveleşirken biz burada bir taburu hallettik galiba." Draza elinde tuttuğu kanlı başı ayaklarımızın dibine attı. Hemen arkasında Meredith yüzü gözü kan olmuş bir şekilde sırıtıyordu. Arkadaşlarımla boş zamanlarımızda bir sahada toplanıp top oynuyor gibiydik, tek fark bu topların gözleri, burnu ve koskoca birer bedenleri oluşuydu.

Dakikalarca durmadan devam ettik. Onlar geldi, biz de parçaladık. Sağ kolum uyuşup kalkmayana dek bıçağı gırtlaklara dayayıp damarları ve eti kestim. Gücüm tükeneli dakikalar olmuştu ama bunu kimseye çaktırmayarak burnumu havada tutmaya çalışıyordum. İşe yarar hissetmeyi seviyordum, hepsi benim peşimden bu garip diyara gelmişti. Şimdi onlar kendilerinin bile olmayan bir savaş için canlarını ortaya koyarken, prensesler gibi geri çekilip tehlikenin geçmesini beklemeyecektim.

"Hey! Deliler!"

O kadar uzun zamandır lisansız yaratıklarla savaşmıştık ki bizden olmayan birinin sesini duyunca ne tepki vereceğimi bi-

CamScanner

lemedim. Anlaşılan Aidan da öyleydi. Sesi duyunca beni kolumdan tutup çekerek arkasına gizledi.

Gelenin genç iblisçe Aloha olduğunu anladığımdaysa, elimde damarların tortop biriktiği kızıla boyanmış parlak hançerimle saklandığım yerden çıktım. "Kampın hemen dışında ateş yaktık. Askerler tam bir çember oluşturacak şekilde genişletiyorlar. İçeride kalanların hepsini öldüreceğiz, dışarıdakiler ise ateşleri gördükleri an kaçıyor. Kaçamayan olursa da alevlere değdiği an acı içinde tekrar tekrar ölüyor zaten."

Ben duyduğum haber karşısında ben neredeyse sevinçten takla atacakken şeytanım somurtuyordu. "İçeride kaç tane var peki?"

Aloha, sanki Aidan hayatındaki en aptalca soruyu sormuş gibi baktı. "Tek tek saymamı beklemiyorsun herhâlde?"

"Aşağı yukarı."

İblisçe elleri belinde yan dönüp kamp alanında gezdirdi gözlerini. "Birkaç yüz belki." Tekrar bize döndüğünde gözlerinin akına bile kan oturmuştu. "Bir saat içinde bu asalakların hepsi yeniden toprağın altını boylayacak." Başıyla selam verip arkasını dönerek koşar adım uzaklaştı.

"Birkaç yüz mü?" dedi strigoi. Yine kendini ölülerin üzerine atmıştı, türlü yerlerinden ısırılmış olmasına rağmen debelenmiyordu. "Bunu sanki üç tane dermiş gibi söyledi." Kendini ısıran bir tanesinin ağzını iki eliyle tutup kafatasını ortadan ikiye ayırdı. "Sizi bilmem ama ben çok acıktım."

Acıkmak, karşımdaki manzarayı düşünecek olursak aklıma gelecek en son şeydi. Aidan'ın mızrağını alıp hançeri şeytanı-

CamScanner

mın kucağına fırlattım. "Ben saplasam sen kessen olur mu?" Aidan başıyla onaylayınca bir sonraki çadırın çevresindeki kalabalığa geçtik.

Ne zaman biri tam beni ısıracak gibi olduysa Aidan yaratığın çeşitli yerlerine hançerini sapladı. Bir tanesinin kolunu keserken bir başkasının karnını yararak bağırsaklarını ortaya dökmüştü. Koku artık dayanılmaz bir hal alsa da durmadan devam ettik.

Nihayet sağda solda dolaşan tek tük ölü kaldığında artık daha fazla devam edemeyeceğimi kabul ettim. Bunu Aidan'a söylemek için döndüğümde şeytanım, "Sen git, ben hallederim," dedi daha ben konuşamadan. Diğer çiftlerin anlayış algıları nasıldı bilmiyordum ama benim için anlayış, onlarca ölüyü şişledikten sonra eşinin yorulduğunu fark edip deşme işlemini devralmaktı.

Çadıra girip kendimi eskiden Hell'in oturduğu tahta bıraktım. Bedenimde sancımayan tek bir kas parçası bile kalmamıştı. Başımı geriye yatırıp dışarıdaki kargaşayı dinledim. Aidan ve Draza'nın vahşi sesleri ölülerin hırıltılarını gölgeliyordu. Kaç dakika olmuştu bilmiyordum ama birileri çadıra dalınca şaşırmadım. Sonuçta hangi evrende olursak olalım asla dinlenememekle lanetlenmiş gibiydim. İblisçe içeri girip arkasındaki misafirlerin geçebilmesi için çadırın perdesini kaldırdı.

"Aman Tanrım!" Yerimden tökezlercesine kalkarak gelenlere koştum. İki yabancı şapşal şapşal gülümserken bir kolumu Katze'ye, diğerini de Marcus'a doladım.

"Cass. Berbat kokuyorsun," dedi erkek kardeşim saçlarıma doğru. Ayrılırken sırıttım. "Siz de cennet bahçesi gibi kokmuyorsunuz. Meredith burada olduğunuzu söylemişti. İyi de na-

CamScanner

sıl?" Gözlerim Aloha'yı buldu. "Nasıl geldiler?" İblisçe yanıtlamak için davranınca Katze sözünü kesti. "Bir tarikatın peşine takıldık. Kendilerine kâhin diyorlar, hem de hepsi. Sanki tek bir tanesi yeterli olmazmış gibi onlarcalar." Durup hızla soluklandı. "Buraya doğru geliyorlardı ve biz de..." Erkek arkadaşının yarı çıplak vücuduna baktı. "Çaktırmadan takip ettik."

"Demek çaktırmadan," diye mırıldandım manidar bir şekilde. Pembe saçlı bir vampir ve yarı çıplak bir kurt adam. Onları fark etmemek için kör olmak lazımdı.

"Ben sizi yalnız bırakayım. "Aloha gitmeden önce bana döndü. "Cassandra," dedi resmi bir şekilde. Kralına diz çöktürdüğümüz o an arkadaşlık kurma ihtimalimizin boynuna urganı geçirmiştim. "Kâhinlerin lideri geldi ve seninle konuşmayı talep ediyor. Biz burada kâhinleri bekletmeyiz." Başımı hızla salladım. "Evet, elbette." Ardından iblisçe çadırdan çıktı.

İri kurt tekrar boynuma sarılıp sırtımdaki kemiklerin birkaçını ezdi sanki. "Marcus, kimse sana dememiştir ama ben artık insanım. Yani biraz daha sıkarsan... Tanrım, o ciğerime giren kaburga mıydı? Pnömoni olacağım." Marcus uzaklaşırken kocaman elleriyle saçlarımı dağıttı. "İnsan gibi kokuyorsun ama hepimiz biliyoruz ki sen asla insan olamazsın. Annemizin rahminden çıkarken insan olma şansını kaybettin."

"Babasını unutma. O da bir melek." Marcus başını sallarken ikisi arasındaki uyuma hayran hayran baktım. Birbirleri için yaratılmışlardı, ben ve Aidan gibi ama bizden farklı olarak onlar yaratılışın ilk anlarından itibaren düşman iki ırktı. Katze koluma uzanınca düşüncelerimden sıyrılıverdim. "Seni uyarmam gerek Cass. O birlikte geldiğimiz insanlar, tüm toplulukların kâ-

CamScanner

hinleri yani. Bir tanesi diğerleri gibi değil. Kulağa deli saçması gibi geleceğini biliyorum ama... O tıpkı..."

Katze cümlesini tamamlayamadan perde tekrar açılmıştı ve o andan sonra vampirin sözcükleri bana uzak, çok uzaktan gelmeye başladı. Yabancı içeri girdiği an tuhaf bir his tüm benliğimi kapladı ve beni ona, sadece ona bakmaya zorladı.

Yabancı, Katze ve Marcus'a döndü. "Bize biraz izin verir misiniz?"

Marcus, "Sanki bu mümkün olabilirmiş gibi," dedi tüküre-rek. "Seni duydum kâhin. Cassie'yi öldürmek istiyorsun, buna izin vermem." Kardeşim hırlayarak kâhin dediği yabancının üzerine atladı.

İyi de bu çok saçmaydı. İnsan hiç kendi kendini öldürür müydü?

Kız elini kaldırdı ve zaman tıpkı meleğin ziyaretime geldiği zamanlardaki gibi yavaş yavaş akış çizgisinden çıktı. Şimdi sadece o ve ben vardık.

Katze ve Marcus havada saldırı pozisyonda donmuşken etraflarından dolanarak yanıma geldi kâhin denilen yabancı.

Aynadaki aksime bakar gibiydim.

"Sonunda karşılaştığımız için ne kadar memnun olduğumu bilemezsin." Aksim gülümsedi ama o samimi olmayan tuhaf gülümsemesi gözlerine ulaşamadı. Kızın gözlerinden biri yoktu. Elimle sağ gözümü yoklama isteğine karşı direniyordum. Öyle çok bendi ki... Tek bir şey dışında. Gözleri. Bir tanesi açık maviydi ve açıkça belliydi ki görmüyordu.

CamScanner

"Ha o mu?" dedi kâhin eliyle gözünü kapatırken. "Onu feda etmem gerekti." Şimdi az önceki gülümseyen maskesini de söküp atmıştı. Buz gibi sesi iliklerime kadar beni dondururken zihnim de tıpkı zaman gibi akışına son vermişti sanki.

Tamam, dedi beynim. *Benden bu kadar Cass. Ne bok yersen ye.*

"Bir şey söylemeyecek misin?"

Yutkundum. "Söylemeli miyim?" Kâhin gülümsedi ve benim az önce diklenmeden kalan tüm tüylerim de tek tek kalktı. "Merhaba diyebilirsin. Hayatını çaldığın kıza söyleyecek birkaç sözün vardır herhâlde." Çevremde yarım daire kadar dolanıp Hell'in deri ve tüyün sarmalandığı tahtına kuruldu. Cüppesini omuzlarından çekip alırken tıpkı benimkiler gibi bağlanmış kahverengi saçlarını karıştırarak düzeltti. Ürkütücü benzerlik karşısında afallarken nasıl hayatta olduğunu anlamaya çalışıyordum.

"Sen ölmüştün."

Kâhin gözlerini kapatırken gülümsedi. "Bunun olmasını isterdin değil mi?"

"Ne? Hayır. Elbette hayır." Düşmanca bakıp konuşması üzerine kafayı yemek üzereydim. Ben ona hiçbir şey yapmamıştım. "Eğer ölürsem, zombi sürüsü kaybolacakmış. Bu kehaneti sen mi yazdın?"

Yanıt olarak kız göğsünü şişiren kocaman bir nefes aldı. Oturduğu yerde kıpırdanıp bana döndüğünde gözlerinde tanımlayamadığım bir ifade geziniyordu. *Düşmanlık?* Belki daha fazlası. *Kıskançlık?*

CamScanner

"Çok güzel bir hayatın oldu, artık veda etmenin vakti geldi. Her şey sonsuza dek sürmez Cassandra."

Sinirden bir an konuşamadım. "Ne saçmalıyorsun sen? Tüm hayatım kayıplarla dolu. Be-"

Kâhin, sinirli, derinden gelen bir kahkaha atınca söyleyemediğim cümleler ağzıma tıkıldı.

"Bana kayıplardan bahsetme. Ben o kasım gecesi senin yerine toprağın altında küflü bir kutuda yatarken sen annenin sıcacık kucağındaydın, tıpkı bir prenses gibi. Sen kayıp hakkında ne bilirsin ki?"

"Sen delisin." Donmuş hâlde olan Katze ve Marcus'u gösterdim. "Onları çöz ve bizi rahat bırak. Biz zaten gideceğiz. Senin dünyana bayıldığımız söylenemez. Draza tahta çıkar çıkmaz burayı terk edeceğiz." Kâhin, yavaşça doğrulup ellerini sırtında birleştirirken gerindi. "O kadar kolay olmayacak," dedi sakince. "Kendi evreninde yarattığın kaosu buraya taşıdın. Hilekâr ölecek. O ya da bu şekilde ölecek."

"Bak gerçekten neden bana düşman oldun bilmiyorum ama hiçbirinin sorumlusu ben değilim. Yatağımdan kendi isteğimle kaçırılmadım. Seni öldüren iblisi ben göndermedim. Her şey... Kaderdi sadece."

Kâhin, gülümseyince o tuhaf görüntüye daha fazla bakamadan gözlerimi kaçırdım. "Benim için yazılmamış bir kader," dedi kendi kendine mırıldanır gibi. "Senin için yazılmış bir kadere mahkûm ettin beni." Birden kollarını çözüp tek adımda yanıma geldi. Sağ elinin işaret parmağıyla kâküllerimi kaldırıp gözlerime baktı.

CamScanner

"Bir çift ela gözüm olacaktı." Sonra elini çekip kör olan gözünü işaret etti. "Ama bak şimdi bir tanesi ne hâlde. Sana olan düşmanlığımı sormuştun. Bu gözü ben feda ettim. Kehanetleri yazabilmek için, seni izleyebilmek için. Gerektiğinde kendi hayatımı senin gibi bir sefilin ellerinden çekip alabilmek için." Durup kurumuş dudaklarını yaladı. "Artık gitmen gerekiyor."

"Zaten gideceğim ama düşündüğün şekilde değil. O tuhaf beyninden ne geçiyor bilmiyorum ama beni öldürmek öyle basit değil. Ayrıca gözüne yazık olmuş, ben o kadar önemli biri değilim." Arkamı dönüp gitmek için hazırlanırken bileğimden tutup kolumu sertçe çekti. Sıkılı dişleri arasından vuran sıcak nefesi burnuma ve gözlerime çarptı. "Ödünç aldığın o hayatı geri vereceksin. Kendi rızanla ölüme boyun eğip teslim olmadığın her gün bir kişi idam edilecek." Ürperti dokunduğu noktadan bedenime yayılırken tutuşundan kurtulmaya çalıştım. Kâhin yüzümü incelerken öfkesi saniyelerle birlikte artıyor gibiydi. "Bırak," dedim bir kez daha.

Oysa kâhin buz gibi bir sesle konuştu. "İdamının gerçekleşmediği her gün biri ölecek. Belki bu sayede hilekâr, kendi hayatının diğerlerinden daha önemli olmadığını anlar."

CamScanner

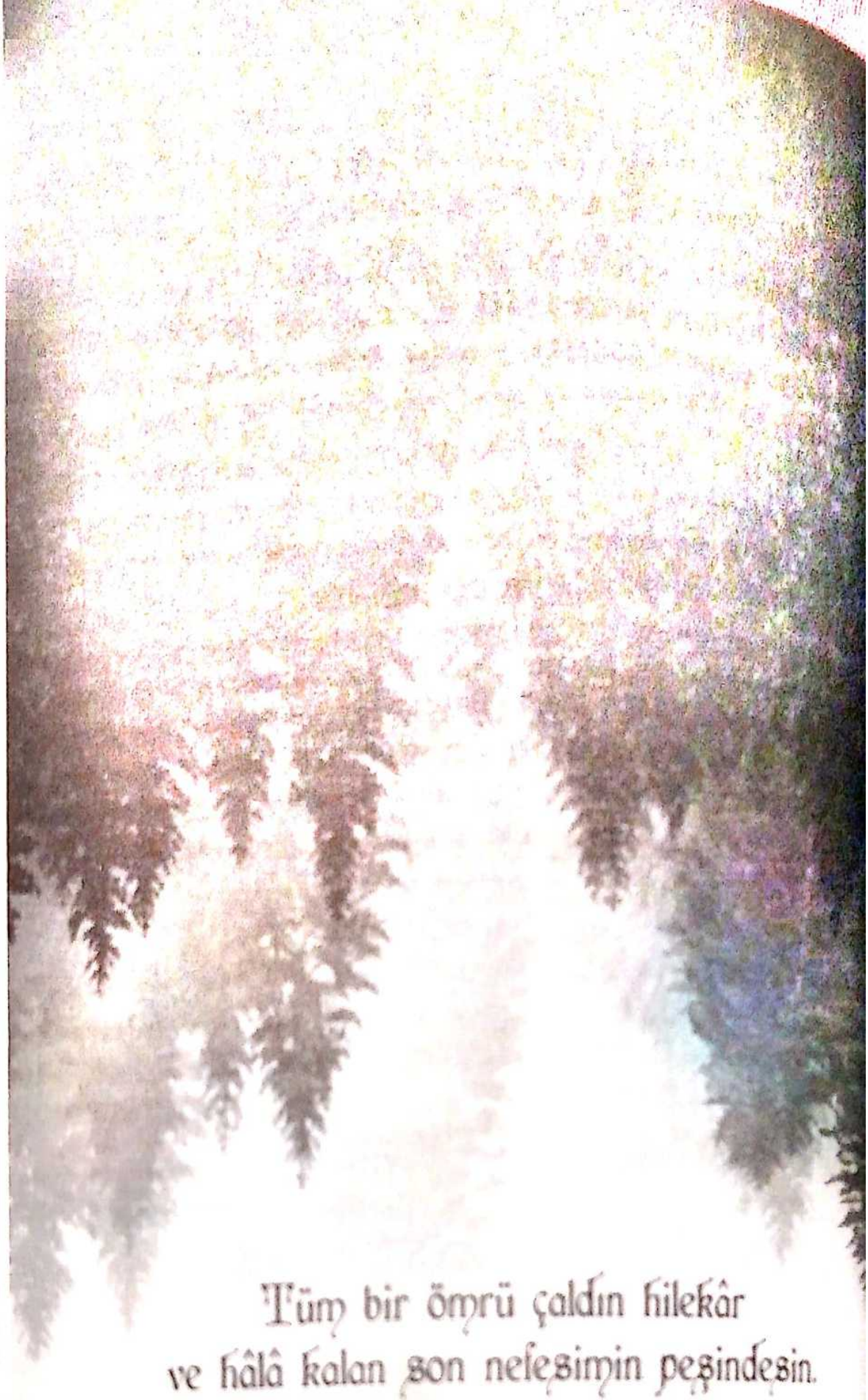

Tüm bir ömrü çaldın hilekâr
ve hâlâ kalan son nefesimin peşindesin.

CamScanner

PERDE 18

Titriyordum.

Öyle şiddetli titriyordum ki Meredith dilimi ısırmamam için dişlerimin arasına küçük bir tahta parçası koymayı teklif etmişti. Elbette kabul etmemiştim. Olanları sadece ona ve Katze'ye anlatmıştım, Aidan'a söylediğimde ne tepki vereceğini biliyordum.

Kâhini öldürürdü ve kâhini öldürmenin içinde bulunduğumuz duruma ne faydası olurdu bilemiyordum. "Şu her şeyi bilen melek kardeşin ihtiyacın olduğunda nerede?" Katze yere çöküp dizlerinin arasına yerleştirdiği mızrağın ucundaki bıçağı biliyordu. Öfkeyle burnundan soluyordu, biraz daha bastırırsa bıçaktan geriye küçücük bir metal kalacaktı.

CamScanner

Ama bunu söylemedim, histerik bir şekilde dişlerimin birbirine çarpmaya devam edişine izin verdim.

"Nate'i mi diyorsun? Muhtemelen bir yerlerde zevkle Cassie'yi nasıl öldüreceğine dair planlar yapıyordur." Meredith de vampirin hemen yanına oturmuştu, o Katze gibi şiddet içerikli uğraşları sevmezdi. Uzun turuncu saçlarını ağır ağır örüyor, her bir tutamda örgüyü başının biraz daha yanına alıyordu. Kaygısız falan değildi, sadece kafayı yememek için uğraşıyordu. Bazılarımızın aksine.

"Sence bu gece kimi öldürecek? Yoksa sadece blöf müydü?" Katze bıçağı bırakıp soran gözlerle Merr'e baktı. İkisinin nihayet konuşup iletişim kurması için birkaç kez ölümden dönmeleri gerekmişti, elbette başka bir evrende sıkışıp kalmamız ve birbirimizden başka hiç kimsemiz olmamasının da bunda etkisi olmuştu.

"O deli blöf yapacak birine benzemiyor." Cadının gözleri umutsuzca yüzümde gezinince dişlerimi taciz etmeyi bıraktım. "Biri ölecek," dedim tutuk bir robot gibi. "Yine benim yüzümden." Sonra dizlerimi karnıma çekip başımı üzerine yasladım. Kâhinin sözleri aklımdan çıkmıyordu. Hayatını çaldığıma inanıyordu, oysa onu mahveden şey Lucifer'ın öfkesi, sevgisini aşan saplantılı aşkıydı. O sadece bir piyondu, bir can acıtış ama kâhin belli ki bunu böyle görmüyordu.

"Tüm hayatı boyunca Cass'i izlemek için bir gözünü feda etmiş. Bu delilikten de öte bir şey," dedi cadı örgüsünü bitirip kalan saçıyla örgünün ucuna düğüm atarken. "Diğerlerine söylemeliyiz. Er ya da geç öğrenecekler," dedi.

"Olmaz. Ortalığı ayağa kaldırırlar," diyebildim.

CamScanner

"Ortalık zaten ayakta." Vampir mızrağı rahat bırakmaya karar verip uzun bacaklarını gererek esnetti. Çizmeli ayaklarını oynatırken gözleri pabuçlarının sivri uçlarındaydı. "Buradan siktir olup gitmemiz gerek. Kapının yerini biliyorum, sorun şu ki koca ahmaklar ordusu olarak buraya geldiğimizde nasıl geri döneceğimizi düşünmedik bile. Diego orada bekliyorsa bile dönmek istediğimizi nasıl anlayacak."

"İşte tam bu noktada Nathaniel'e ihtiyacımız var ama asla gelmez. Hatta olan biteni izliyorsa keyiften dört köşe olmuştur," dedi cadı. Keyfimin daha da kaçamayacağını düşündüğüm her seferde evren eline limonu alıp üzerime sıkıyordu. Hayali limon kabukları zaten çökmüş olan ruhuma dökülerek daha da ağırlaştırıyordu, vicdanım ise... Eh, o bambaşka bir meseleydi. Bunca ölüm... Ne için?

Çadırın girişinde bir hareketlilik olunca hepimizin başı oraya döndü.

Gelen Draza'ydı. "Hepiniz giyinikseniz dalıyorum," dedi elf kabaca. Ardından gözlerine siper ettiği bembeyaz kolunu indirip karşısındaki deli kızlar üçlüsüne baktı. "O kadar uzun zamandır buradasınız ki birbirinizin ayak parmaklarına oje sürdüğünüzden kesinlikle emindim." Simsiyah bakışları cadıyı yok sayarak dizlerimin dibine hiç inmedi. "Draza heyetiyle beraber az önce geldi. Tıpkı bana benziyor ama elbette ben daha yakışıklıyım." Hiçbirimizden bir onay ifadesi alamayınca yüzünü asar gibi oldu. "Hell'i karşısına çıkaracaklar. Yeni kral eskisine ne olacağına karar verecek."

Hell'e ne olacağı zerre kadar umurumda değildi.

CamScanner

Ama belli ki cadının umurundaydı. "Umarım onu öldürür. Taşaklarından çivileyip bir meydanda sallandırır ve biz de sırasıyla üzerine işeriz." Draza tek kaşını kaldırıp şaşkınca cadıya baktıysa da hemen gözlerini kaçırıp ifadesini düzeltti. "Ayrıca burada daha fazla kalmamızın bir anlamı da yok. Gidiyoruz. İçimizden biri acı içinde ölmeden buradan gidiyoruz." Hoşnutsuz bakışlarını vampire çevirdi. "Ortalığa dağıttığınız ojeleriniz falan varsa toplayın. Ayrıca kurdun seni merak ediyor." Arkasını dönüp çadırdan çıktı.

"Onunla müttefik olmamız gerçekten gerekiyor mu? Tanrım! Ona katlanamıyorum bile. Ojeymiş. Bu mızrağı o beyaz kıçına geçirince ojeyi görecek."

"Sakin ol Katze. Kimse kimsenin kıçına mızrakla girişmeyecek. En azından her şey bitene kadar. Şimdi sanırım kâhinin kılıcı tepemizde sallanırken idam edilişini keyifle izleyeceğimiz bir kral var." Yerimden kalkarken Hell'in bana zorla sahip olmaya çalışışını hatırladım. Ondan tiksiniyordum, öyle çok tiksiniyordum ki bu bazen kâhinle ikisinin arasındaki tiksinme yarışında onu bir puan öne taşıyordu.

Çadırdan çıkınca kokudan bir an boğulacağımı düşündüm. Simsiyah duman göğe yükselirken kampın çeşitli noktalarında dev ateşler yakılmıştı. Gömleğimin yakasını burnuma siper ederken alevlerin yaktığı gelişigüzel üst üste yığılmış cesetlere baktım. Önceki hayatlarında kim oldukları gözetilmeksizin mızraklanıp kafaları koparılmıştı. Gözlerim cesetlerin az ilerisinde mezar kazan kara iblislere kayınca düşündüğümden daha fazla kanatlı yaratığın cansız bedenlerini gördüm. İblisler, zombiler tarafından yakalanıp yenilmişti, şimdi de ölülerini toprağa gömüyorlardı.

CamScanner

Belki de ben de Bethany'nin annesi gibiydim. Erkeklerden nefret ediyor olsaydım kesinlikle bir yıkım getiren olduğuma inanırdım ama erkeklere -özellikle bir tanesine- bayılıyordum.

Özellikle bayıldığım erkek elinde iki kılıçla görüş açıma girince günüm biraz olsun aydınlanır gibi oldu. Burnumu gömleğin yakasından kurtarırken berbat kokudan zehirlenmemek için sessizce dua ettim. "Geldiler," dedi Aidan yanıma yaklaşır yaklaşmaz, ardından uzanıp yanağımdan öptü. "Onu tekrar görmek zorunda değilsin. Eğer abisi ona acırsa ve idam edilmezse ben zaten onu öldüreceğim. Diğer dünyaları bilemem ama benim dünyamda kısas var Cass. Sana dokunanın dokunduğu parmaklarını... Biliyorsun." Başımı kaldırıp o güzel, tatlı kahverengi irislere baktım. "İzlemek istiyorum," dedim neredeyse fısıltıyla. "Ayrıca sonra buradan gideceğiz ve benim sonrası için çok büyük planlarım var."

Aidan çenesini alnıma yaslayıp tatlı tatlı güldü. "Ya, öyle mi? Neymiş o planlar?"

Nefesinin başımı döndürmemesi için gözlerimi kapattım. "Oldukça fazla ve karmaşıklar." Yüzümü hafifçe geri çekip göz kırptım. Aidan elini belimden aşağı kaydırarak kalçamı kavrayıp sıkınca dudaklarımdan minik bir çığlık kaçtı. "Kaçak bir gelin için fazla cüretkâr sözler," dedi şeytanım gözleri ışıldar hâlde. Ardından kalçamdaki tutuşunu sıkılaştırdı. Kulağıma eğilirken kalbim lisana gelip bağıracaktı sanki. "Seni özledim," dedi Aidan'ın tatlı, ılık fısıltısı. Özlemek kelimesinin gölgesinde saklanan tüm o hisleri parmak uçlarımdan bedenime yayılan minik alevlerle hissettirmişti zaten.

"Kendi dünyamıza bir an önce dönmemiz gerek." Kulak mememi hafifçe dişledikten sonra ekledi. "Bu diyar, çocuk bü-

CamScanner

yütmek için uygun değil." Gözlerim kaşlarıma kadar ayrılırken Aidan uzanıp gülerek beni öptü. "Şaka yaptım sadece Cassie." Bir kez daha öptükten sonra popomu avuçlayan elini belime yerleştirip beni yönlendirdi, birlikte yürümeye başladık.

Ölülerin oluşturduğu yanan minik tepeciklerin yanlarından geçerken nefesimi tutuyordum. Arkadaşlarım ve ailem ne kadar sorumlu olmadığımı düşünse de kâhin dediklerinde biraz bile haklıysa, bu diyarın dengesini ben bozmuştum. Kendimi gerçekten tek kelimeyle lanetli hissediyordum.

"Aklından nasıl üzücü şeyler geçiyor öyle?" Şaşkınlıkla tökezleyince Aidan yeniden belimi kavradı. "Şaka yapıyordum. Zihnini okumuyorum." Çapkınca gülümsedikten sonra ekledi. "Elbette sen istiyorsan başka."

"Hayır, teşekkürler," dedim hemen. Aidan'ın yüzünde şüpheli bir ifade gezinince aceleyle ekledim. "Senden bir şey saklamıyorum." Kâhin hakkında düşündüklerimi gördüğü an kolaylıkla başlayabilen ama kimsenin bitirmeye gücünün yetemeyeceği ciddi bir savaş başlatırdı. "Ayıp şeyler düşünüyordum."

Şeytanım bana öyle bir baktı ki utançtan vücudumda kızarmayan tek bir pigment bile kalmadı. "Öyleyse zihnine mutlaka bakmam gerek."

"Lütfen yapma," dedim gülerek. "Zamanı geldiğinde zaten her birini detaylı bir şekilde öğreneceksin." Güruha yaklaşırken Aidan kulağıma fısıldadı. "Sen böyle vaatlerde bulunurken benim uslu bir şekilde dolaşmamı bekleme Cassie." Sonrasında şakaklarıma bir öpücük kondurdu ve bizi bekleyen kalabalığa adımımızı attık.

CamScanner

Diğer evrenin Draza'sı onu ilk gördüğümdeki gibi miğferini takmamıştı. O soğuk, beyaz başını taç için saklıyordu herhâlde. Ayrıca yüzündeki *ben kabızım* ifadesi de silinmişti, daha mutluydu. Tabii bir kara elf ne kadar mutlu olabilirse. Biz onlara doğru yaklaşırken elf kral döndü ve siyah gözlerine zerre kadar ulaşmayan bir gülümsemeyle bizi karşıladı.

"Demek kardeşimi dize getiren sizsiniz." Çekik gözleri Aidan'ın yüzüne kayarken ekledi: "Gerçekten haklılarmış. Ona çok benziyorsun."

"Sen de bana bayağı benziyormuşsun," dedi Draza elf kralla bakarak. Gümüş saçlı kralın gözleri kalabalığı kısacık taradı ve ön sıralarda durup konuşan Draza'yı buldu. "Birbirimize siz desek daha uygun olur," dedi soğukça. Draza omuz silkince kral tekrar arkasındaki elf komutanlarına döndü. O an hepsinin suratındaki üç gündür sıçmıyorum ifadesini tanıyabildim. Pek genellemelere inanan, norm bağımlısı tiplerden değildim ama size söylüyorum, gördüğüm tüm elfler son derece suratsız görünüyorlardı.

"Kapılara muhafızları yerleştirdiniz mi?"

"Yerleştirildi. Ateşi içine alan yarım kilometre çapında bir daire oluşturduk. Çoğu ölü buraya gelemeden kafası kesilerek idam edilecek," dedi zırhı diğerlerinden daha süslü olan komutan. "Güzel." Ardından elf elini kaldırdı ve şöyle bir salladı. Kalabalık içinden bir patika geçecek şekilde yarıldı ve Hell görüş alanıma girdi. İki yanında iki elf muhafızı, şeytanın kollarına girmişti. Eski kral yürürken gözleri abisinde değil bendeydi. Şıp diye bulmuştu beni ve o kızıl gözlerindeki bir ifade iliklerime kadar ürpermeme sebep oldu.

CamScanner

Kendime ihtiraslı bir düşman edinmiştim. Ama onca şey arasında belki de en az suçum olan konu buydu. Bazen kadın olmak bir erkeğin size düşman olabilmesi için yeterli oluyordu.

"Seni son gördüğümde birleşme fikrini reddetmiştin," dedi önüne getirilen kardeşine tepeden bakarken. "Şimdi durduğumuz yerden bana bir bak." Hell başını kaldırıp küçümseyen bir ifadeyle elfe baktı. "Buradan baktığımda görebildiğim tek şey en az egon kadar şişkin olan koca, beyaz kıçın." Elf sinirlenip kardeşinin üzerine yürüyünce genç iblisçe araya girdi. "Efendim, söz vermiştiniz. Eski kral teslim edilirse canı bağışlanacaktı."

Aidan avuçlarının içindeki elimi sıktı. "Aloha'ya güvenmek aptalcaydı," dedi dişlerini sıkarak. "Anlaşılan burada idam falan olmayacak." Öne doğru bir adım atacakken elimi çekip karnına dokundum. "Dikkatleri üzerimize çekmeyelim. Bu gece zaten gideceğiz. Bırak birbirlerini yesinler. Bizim problemimiz değil."

"Ama o sana..."

"Ben iyiyim bak. Lütfen Aidan, bir kaosu daha kaldırabilir miyiz bilmiyorum. Ekip şimdiden içler acısı hâlde. Meredith ve Katze bile stockholm sendromundaki mahkûmlar gibi kanka oldular. Aloha desen... Eh, çıldırmış durumda. Üstelik Marcus ruhsal iniş çıkışlar yaşıyor. Bir kurda dönüşürse neler olacağını kestiremiyorum. Sadece eve gitmek istiyorum."

Kâhinin sesi alaycı bir şekilde zihnimde yankılanınca onu kışkışladım. *Asla gitmene izin vermem Cassandra,* diyordu sanki kâhin. *Biz biriz.*

CamScanner

Sırtımdan aşağı buz gibi sular akıyor gibi hissettim. Biri tarafından izlenmenin bilindik etkisiydi bu. Draza ve Hell arasındaki münakaşaya devam ederken kalabalığın içinde sessizce beni izleyen kızı gördüm.

Kararını verdin mi?

Kirpiklerimi birkaç kez kırpıp Aidan'a baktım. Krallar arasındaki sürtüşmeye dalmıştı, kâhinin sesini duyamamıştı. Kız, zihnimin içinde konuşuyordu.

Beni rahat bırak. Başına gelen şeylerin sorumlusu ben değilim.

Kaşları çatılırken yüzündeki buz gibi gülümsemesi yavaş yavaş soldu. *Bir karar vermen gerekiyordu. En az kimi seviyorsun? İlk ondan başlayalım ya da ne kadar ciddi olduğumu anlaman için ilk kardeşlerinden başlayabilirim. Söyle bana Cassie, kurda mı daha çok değer veriyorsun yoksa cadıya mı?*

Ürperti bedenimi sararken titrediğimi anlamaması için Aidan'ın elini bıraktım. *Sana yemin ederim eğer onların kılına dokunursan, hayatının daha öncesi için yas tutmayı bırakırsın. Tüm yaşamın boyunca beni izlemişsin, o hâlde iyi biliyorsundur, bir kez benimle aynı havayı soludun. Artık benim lanetimin menzilindesin. Yanlış görmüyorsam da nefes alıyorsun, verecek hâlâ bir nefesin var ve inan bana almayı iyi bilirim.*

Kâhin tüm dişlerini gösterecek şekilde güldü. *Göreceğiz,* dedi sadece. Ardından zihnimdeki uğultu bulutu yavaş yavaş dağıldı ve kalabalığın içinde ilerleyen kukuletasını gördüm. Bir an sonra ise kaybolmuştu.

CamScanner

Draza, Aloha'yı çağırdı ve bizi işaret ederek bir şeyler söyledi. Hell tekrar götürülürken genç iblisçe meydanı geçip yanımıza geldi. "Kral konuşmak istiyor," dedi huzursuz bakışları Aidan ve bizim Draza'nın arasında gidip gelirken. Gözlerim kalabalığın arasından götürülen Hell'e kaydı. "Ona ne olacak peki?" Aloha omzunun üzerinden geriye baktı. "Hapsedilecek. Sizin diyarınızı bilmem ama biz burada bir avuç kaçık kralımızı öldürmek istedi diye onun kanını akıtmayız."

"Siz de boğup atsaydınız," dedi Aidan sinirle. "O piçi bir kez daha görürsem canını ellerimle alırım ve inan bana ondan arta kalanları gördüğünde endişelenmen gereken en son şeyin yere dökülen kanı olduğunu anlarsın." İblisçenin şeytanımın kararlılığı karşısında kahverengi, gür kaşları çatıldı. "Ondan uzak dur. Ayrıca az önce dediğim gibi Draza sizinle görüşmek istiyor." Eliyle işaret verince Aidan ve ben onu takip ettik.

Kalabalık dağılırken elf kral yanındaki askerlere kâhinlerle ilgili bir şeyler dedi ama gürültü öyle çoktu ki ne dediğini duyamamıştım. Biz krala doğru ilerlerken kız kardeşim soru soran gözlerle bana baktı. Dudaklarımı oynatarak, *bilmiyorum,* dedim.

"Hah, geldiniz. Çadırıma geçelim." Kastettiği şeyin Hell'in eski çadırı olduğunu düşünüp dönecekken elf tam tersi istikamete doğru hızlı adımlarla yol aldı. Peşine takılınca ölü yığınlarının hemen ardındaki kocaman, beyaz çadırı gördüm. Bu hep burada mıydı yoksa kendini beğenmiş elf çadırını da birlikte mi getirmişti? Çadırın girişindeki gümüş rengi işlemeli örtüleri gördüğümde elfin çadırı beraberinde getirdiğini de anlamış oldum.

"Buyurun," dedi kral içeri geçip başındaki obsidyen tacı tahtın sarkıtına asarak. Eliyle gümüş beyazı saçlarını düzeltip

CamScanner

hizmetlilerine işaret verdi. Bir an sonra cılız bir kara elf elinde tepsiyle göründü. Kral tepsideki tek bardağı aldı ve hizmetli geldiği gibi çadırdan sessizce çıkıp gitti.

"Anlaşılan oturmayacaksınız," dedi elf dudakları bardağa değmeden hemen önce. Sonra bardağı masaya bırakıp kırmızıya bulanan dudaklarını yaladı. "Sizlere ikram ederdim ama dev kanı sevdiğinizi sanmıyorum." Aidan ile ilk karşılaştığımda benimle evlenmek isteyen devi hatırlayınca yüzümü buruşturdum. Ne maceraydı o öyle?

"Pekâlâ, sizin asık suratlarınızı görmeyi ben de istemiyorum ama duyduğuma göre sen," dedi çenesiyle beni işaret ederken, "ölülerin ortalarda dolanmasının sebebiymişsin."

"Kâhin dediyse eğer..."

Draza işaret parmağını kaldırıp yaramaz bir çocuğu azarlar gibi salladı. "Tek bir kâhin değil, tüm topluluk bunu söyledi. Kâhinlerin kehanetlerini dikkate almayı akıl edecek kadar çok şey yaşadım." Orta parmağıyla sivri kulaklarından birine vurdu. "Tüm bunların çözümüne gelecek olursak o da ancak sen ölüler ordusunu komuta edersen düzelecekmiş." Ağzımı açıp yanıt verecekken dediği şeyle sustum. Kâhinin ona neden esas gerçeği söylemediğine anlam veremedim. O kızın sinsi beyninden neler geçiyordu?

"Tamam," dedi Aidan birden. İnanamayarak ona baktığımda zihnimin içine fısıldadı. *Bana güven Cassie.*

Elf önünde duran tabaktaki kan kırmızısı bir elmaya uzanıp kocaman ısırdı. "Ayak diretmek yok mu? Bir şart koşmak? Sadece tamam mı?"

CamScanner

"Sadece tamam," dedi Aidan bir kez daha kararlılıkla.

"O hâlde yarına kadar dinlenin." Elmaya sivri dişlerini bir kez daha geçirip doldurduğu ağzıyla, "Yarın yoğun bir gün olacak," diye homurdandı.

Göz alıcı parlaklıktaki süslü çadırından çıkıp kendimizi cehennemin ılık gecesine bıraktık. "Krala söz de verdiğimize göre artık nasıl kaçmayı planlıyorsun Aidan?"

Aidan belimden tutup bizi kaldığımız çadıra yönlendirdiğinde sesi kendinden emin çıkıyordu. "Biz on kişi bile değiliz. Onlar ise koskoca bir ordu. Yarın işler karıştığında kimse fark etmeden çıkıp gideriz. Ölüler ordusuyla uğraşırken bizi gözleyeceklerini sanmıyorum."

Çadıra girip içerideki tek kişilik yatağa diktim gözlerimi.

"Benim düşündüğümü mü düşünüyorsun?" diye sordu Aidan muzipçe. Çoktan yaramaz elleri gömleğimi yukarı doğru çekiştirme başlamıştı. "Her zaman," dedim kıkırtıyla. "Ama şu an sadece uyusak daha iyi olacak gibi." Aidan hayal kırıklığıyla dolu sıcacık nefesini boynuma üfledi. "Haklısın ama yarından sonra yorgunluk, bir bahane olmaktan çıkacak." Elimi tutarak kendisiyle beraber beni yatağa çekti. İri kolunu belime atıp bedenimi sıcacık karnına bastırırken kapattım gözlerimi.

Uzun zaman sonra ilk kez gözlerimi kapatır kapatmaz uykuya daldım fakat rüyamda beni nasıl bir kâbusun beklediğine dair hiçbir fikrim yoktu.

❊❊❊

CamScanner

Lucifer, yaratıldığı ilk andan beri pek az varlığa böylesi merak duygusu beslemişti. Şimdi heybetli ejderhaların karşısında dururken, en çok merak ettiği *unutulanlar*la sonunda karşılaştığı için ne hissetmesi gerektiğini bilemedi.

Onların kanatlı olacaklarını düşünmüştü ama şeytan çok iyi bilirdi ki istese kendisi de kanatlı ve boynuzlu gezebilirdi, diğer zamanlarda ise bir adamın nispeten zararsız görünümünde kalmayı tercih ederdi. Böylesi daha mı kolaydı yoksa hep ait olamama hissisin getirdiği bir ihtiyaç mıydı bilmiyordu şeytan ama umurunda da değildi zaten. O hiçbir zaman kabul görmemişti, hiç sevilmemiş ve kendini hiçbir yere aitmiş gibi de hissedememişti. Belki sadece Lilith'in kollarının arasında, o sıcacık, minik köprücüğünün kuyusunda ciğerlerine ilk nefesi çektiğinden bu yana kendini bir yere ait hissetmişti şeytan ama bu bile öyle eski bir zamanın silikleşen anısıydı ki... Şeytan, bazen o kadınla mutlu olup olmadığını bile hatırlayamıyordu.

Ejderhalar da Lucifer'ı izliyordu. Şüphesiz Lucifer kendini bir an evrendeki yerinde, onlar gibi hissetti. Onların nesli tükenmişti, Lucifer da kendini nesli tükenen bir yaratık gibi görüyordu. Sanki uzun zaman önce seleksiyon görevini yerine getirmiş olsaydı Lucifer, bu evrenden silinip gidecekti. Ama şeytan doğayı yenmişti, bu bir zafer miydi yoksa uzatılmış bir işkence mi karar veremedi.

Ejderhalar yan yana dizilmiş kocaman tahtlarında otururak sessizce iblisi gözledi. Bir zamanlar ona ait olan taht odasında şeytan kendisini bir yabancı gibi hissetti. Eğer varoluşsal bir karmaşaya kapılıp özün arayışına çıkmasaydı şimdi burada, tahtında oturacaktı ama o tüm hayatını mahvettiği küçük bir kâhin kızına söz vermişti. Bu yüzden zamanı geldiğinde ve canını

CamScanner

kendi elleriyle alarak borçlu kaldığı o kız ona kehaneti verdiğinde, bir kez olsun doğaya ve kadere direnmemeyi seçmişti şeytan. Bir avcı kız tarafından öldürülüp çukura gönderilmeye razı gelmişti. Belki çukur onun evi olabilirdi, orada herkesten uzak sonunda özü bulup mutluluğa kavuşurdu. Bir nebze başarabilmişti de, ta ki ölülerin elçisi Azrail gelip ondan mührü isteyene kadar.

"Sana doğruyu yanlışı öğretecek pozisyonda değiliz ışık getiren ama sana yol gösterecek kadar bilgeyiz," dedi Red yerinden kalkarken. Bir zamanlar parlak kırmızı dikenlerinin olduğu güzel, görkemli başı bir adamın bordo rengi saçlarıyla çevriliydi şimdi. "Sırf yapabiliyor olman yapmanı gerektirmez. Keşke çoğu yaşayan bu ikisi arasındaki farkı anlayabilse." Red ağır ağır platformu inip oval masanın çevresini dolanarak Lucifer'ın karşısına geçti. Bir zamanlar ışıkların prensi olan ama şimdi karanlığı ruhuna hapseden bir adama kızıl gözlerini kısarak uzun uzun, dikkatlice baktı. "Doğanın işleyişine karşı gelemeyiz çünkü müdahale edersek doğa işlemeyi bırakır. Kutsallığın bir parçası olmak bize ona müdahale hakkı tanımıyor. Tanrı'nın meleklerini nefsimiz istedi diye yok edemeyiz şeytan çünkü onları bizim nefsimiz var etmedi."

Şeytan konuşmak için doğru zamanı kollama hissini uzun zaman önce yitirmişti. Lisanı bildiğinden beri sözcükler diline geldiğinde onları zihninden dışarı azat etmeyi seçmişti. "Bende bu nefisle var oldum."

Red, şeytanın kibri karşısında yaşlı bir adamın hoş gören gözleriyle güldü. "Nefsin var olması da kölesi olmayı gerektirmez. Şimdi senin yaptığın anlık bir hata koskoca bir olguya

CamScanner

sebep oldu. Bir diyarın kurtuluşu başka bir diyarın kıyameti olacak."

"Kıyamet zaten kopmadı mı ejderha? Uzun zaman önce alametlerin hepsi bir bir gerçekleşmeye başladı. Burada durmuş süresi geçen iki antika ruh bu sohbeti ederken, tazecik ruhlu insanlar senin bahsettiğin nefsin kölesi değil nefse dönüşmüş durumda. Ölümlüleri hataya sürüklemeyi bırakalı asırlar oldu. Bak onlara, ben rehberlik etmeden de yeterince kötüler zaten."

Red, şeytana ne derse desin yol gösteremeyeceğini anladı. Ezici bir kabulleniş ejderhanın geniş omuzlarını düşürürken Black daha fazla sessiz kalamayacağını düşünüp yerinden kalktı. "Biz düzen için uğraştıkça sizler mahvediyorsunuz. Ölümün elçisini öldürdüğünde ne olacak sanıyordun? Yoldaşlık ettiği her beden toprağın altından yeryüzüne dönüyor şimdi. Ruhları ise çoktan rehberleri eşliğinde terazinin kefelerinde tartılıp gönderildi. O kaybolmuş bedenler acı içinde yürürken sen burada kibirle kendini haklı görüyorsun. Yaptığın şey koskoca bir evreni mahvetti. İkiz dünyanın perdeleri tek tek kalktı, melekler, iblisler ve insanlar birbirine karıştı. Ve o ruhsuz bedenler kendi insanlarına saldırıyor şimdi."

Benim sorunum değil, diye düşündü şeytan. O yapması gerekeni yapmıştı. Üstelik ömründe ilk defa bir şeyi kendisi için değil başkası için yapmıştı ama şimdi iyiliği bile anlaşılamadı. Lucifer'ın laneti ne yaparsa yapsın takdir görmemekti belki de. Şimdi o değerli insancıkları kurtarmıştı ama yine de suçlanıyordu. Anlaşılamamak kandan bir gömlek olsaydı, Lucifer'ın ömür boyu giyeceği o gömlekte tek bir temiz yer kalmazdı.

"Yapmam gerekeni yaptım. Sizler bunu isteseniz bile yapmazdınız. O korumak için tekrar hatırlandığınız ve var olabildi-

CamScanner

giniz dünyanın size ihtiyacı vardı ama siz tahtlarınızda otururak kralcılık oynamayı tercih ettiniz." Lucifer oğullarının savaştığı Diriliş örgütünden bir bir geri çekilen valkür askerlerini gördüğünde anlamıştı. Yeryüzünde ve cehennemde binlerce savaşı yaşamıştı, ne zaman geri çekileceğini de biliyordu.

Ejderhalar biliyordu. Ordularını tek tek geri çekip büyük yıkımın gerçekleşeceği zamanı sessizce beklemeye karar vermişlerdi belli ki. Lucifer herkesin onun hakkında kalpsiz diye düşünmesinin ironisi altında kahkahalarla gülmek istedi, ona göre ondan yüreklisi yoktu.

"Eğer Azrail'i öldürmeseydim ne yapacağını biliyordunuz."

Red, şeytana anlaşılmak istenen bir adamın gözleriyle baktı. "Elbette Lucifer."

"O hâlde neden durdurmadınız onu?"

"Çünkü," dedi kızıl ejderha. "Olması gerektiği zamanda gerçekleşecek olan şey buydu." İşte şeytan buna gülerdi. Ve daha fazla dayanamadan da güldü zaten. "Kapıyı kapatıp kıyameti başlatacaktı. Sonrasında şimdiye kadar yaşamış, yaşıyor ve yaşayacak olan herkes ölecekti. Kıyameti durdurdum."

Black şeytanın dudağından çıkan son sözlere gülümsedi. "Hayır şeytan," dedi bilgece. "Sen sadece kıyameti başka bir evrene taşıdın."

CamScanner

PERDE 19

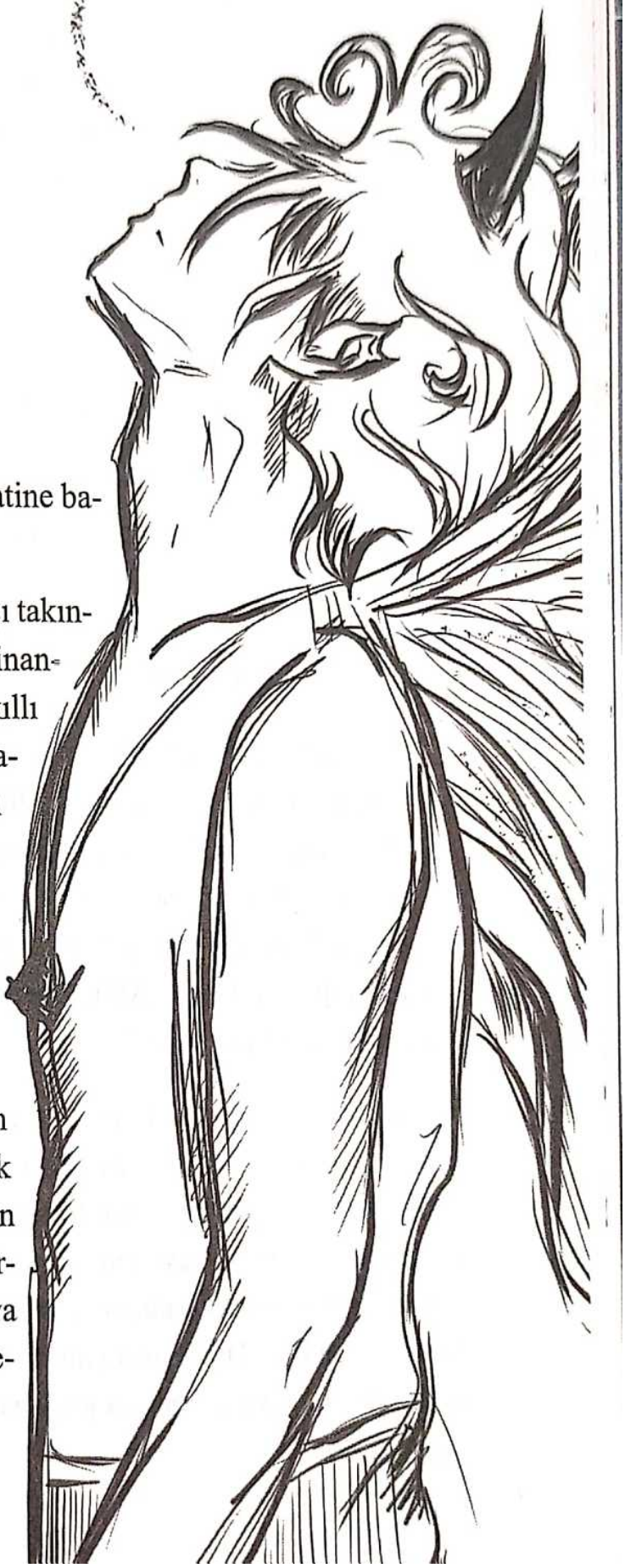

Bethany durmadan saatine bakıyordu.

Herkes onun dakikalara karşı takıntılı bir tutum sergilediğine inanmaya başlamışsa da o, akıllı saatinin simsiyah ekranındaki gümüş renkli bir aksın hemen üzerindeki günün adına bakıyordu. Günlerin isimleri birbiri ardına hızla akıyordu ve avcı hiç kimseden haber alamamıştı.

Düğünden sonraki gün ekip, Cassie'yi bulabilmek için yaşadıkları dünyanın altını üstüne getirmişti. Birkaç gün sonra ise Keranu'ya ulaştığında kadın ona herkesin gittiğini söylemişti.

CamScanner

Bethany tüm günahlarına rağmen iblislerin nadiren yalan söylediğini bildiği için kadının lafları kulağa ne kadar deli saçması gelse de doğru olduğuna inanmıştı. Artık biliyordu, insanlar başka bir evrene gidip gelebilir, kanatlı atların üzerinde bakire kadınlar, memeleri ve baldırları açıkta savaşabilir ve aklında türlü türlü şey varken bir erkekle sevişebilirdi.

Joan öpücüklere boğduğu avcının karnındaki başını hafifçe kaldırdı. Dudakları hâlâ kızın tenine değerken, "Sorun ne?" diye sordu. Avcı adamın başını tutup tekrar karnına gömdü. "Hiçbir şey. Devam et lütfen." Ve devam ettiler.

Joan ile kamasutranın bilmem kaç çeşidini denerlerken avcının aklı yavaş yavaş salıdan çarşambaya, çarşambadan da hızla perşembe oluşunu düşünmeyi bıraktı. Endişe üzerini bir haz örtüsüyle gizlerken Bethany günler sonra ilk kez kendini rahatlamış hissediyordu.

Joan nefes nefese bir şekilde kızın üzerine kapanırken Beth, adamın da en az onun kadar ferahladığından yüzde yüz emindi. "Artık bittim. Daha fazla sevişmem imkânsız. Hatta bir süre yumurtalarımı soğuk buzlu suya sokmayı planlıyorum." Kızın üzerinden bedenini çekip hemen yanına uzandı. "Ayrıca bir ruhla sevişiyor gibiyim. Aklın nerede? Annenin ceza vermesine takıldığını söyleme bana."

Bethany o an dirseklerinin üzerinde hafifçe doğrularak çıplak bedeninin hemen altındaki terli bacaklarına baktı. Bir tanesinin bileğinden dizine kadar kocaman demir bir kelepçe vardı. Olanlardan sonra annesi onu yatağa zincirletmiş ve asla çıkmamasını emretmişti. Burnunun ucuna gelen kocaman sarı bir bukleyi üfleyip uzaklaştırmaya çalıştı. "Alev makineleri, hareketli kapı sensörleri ve insanların güçlerini alıp tüplere enjekte eden

CamScanner

dev robotlardan sonra annemin biraz daha modern olmasını beklersin ama yo, hayır." Bacağını kaldırıp zincirlerin birbirine vurarak ses çıkarmasını sağladı. "O hâlâ milattan öncenin ceza metotlarını uyguluyor." Joan bir kolunu büküp başını da eline koydu. Kıza bakan gözleri yorucu ve oldukça doyurucu olan bir seksten sonra ışıl ışıldı. "Eğer o cezaları uygulamaya kalksaydı şu an sadece başın dışarıda kalacak şekilde toprağa gömülü hâlde taşlanıyor olurdun." Kıza uzanıp yanağından bir makas aldıktan sonra ekledi. "Ve elbette bu güzeller güzeli bedenini," şimdi kızın belirginleşen meme ucunu işaret parmağıyla okşuyordu, "kum yılanları sokarak paramparça ederdi."

Bethany adamın göğüslerini elleyen eline vurup gülerek ayağa kalktı. "Senin gitmen gereken bir nöbet yok mu?"

Joan yatakta oturur pozisyona geçerek üzerini giymeye çalışan kıza baktı. "Ne o? Beni kovuyor musun? Yoksa beni odadan çıkardıktan sonra başka bir erkeği mi içeri alacaksın?"

Bethany başının üzerinden tişörtünü geçirirken adamı duymadı. Aklı yeniden Cassie'ye kaymıştı. Başka bir diyarda insan haliyle hayatta kalabilir miydi? Bilemiyordu avcı.

"Bu sessizlik bir evet mi yoksa?"

Avcı anlamayan gözlerini birkaç kez kırptı. "Üzgünüm, seni duymadım. Ne demiştin?" Joan nefesini verip yataktan kalkarken çoraplarını aramaya koyuldu. "Aklın kesinlikle Cassie'de," dedi çorapları bulup ayaklarına geçirmeye başladığında. "O kız hep biraz sorunluydu ve çevresinde de hep sorunlu tipler olurdu. O iblise kadar çıktığı adamların hepsi de sorunlu tiplerdi. Arkadaşları ise..." Joan gömleğini iliklerken bir an düşünüyormuş gibi yaptı. "Senin dışında arkadaşı yoktu." Sonra çarşafın için-

CamScanner

de terden sırılsıklam olmuş iç çamaşırını giydi. "O, senin için endişelenmezdi. Bak annen seni cezalandırdı ama gözü dönmüş hâlde daha farklı cezalar da uygulayabilirdi. Şu an bir zindanda da düzüşüyor olabilirdik." Tamamen giyindiğinde ayağa kalktı.

Bethany ise adamın bedenini sımsıkı saran giysilere beğeniyle baktı. Joan böyle göründüğü sürece ağzından çıkan şeylerin pek önemi yoktu, avcı adamın zekâsına ya da kalbine bakmıyordu. Onun baktığı şey pantolonun önündeki iri şişlikti. "Eminim o zaman da gayet yaratıcı pozisyonlar bulurdun," dedi alt dudağını ısırırken.

"Daha şimdiden tekrar hazır olduğunu söyleme bana." Oysa Bethany hazır gibi hissediyordu. Bir tek sevişirken unutabiliyordu ve şu an hiç düşünmemek her şeyden daha mükemmel geliyordu kulağa.

Adama uzandığında Joan kızın bedeninde çoktan keşfe çıkan ellerini kibarca tutup uzaklaştırdı. "Aklın buradayken sevişmeyi yeğlerim Beth." Uzanıp öpüşmekten hassaslaşmış dudaklarını avcının şakaklarına değdirdi. "Konuşmak ister misin?"

Beth, konuşmak istese bile bunu Joan ile yapmazdı.

"Pek değil. Belki biraz uyurum."

"Pekâlâ." Ceketini giyip silahını beline taktı. "Yine de sen çok düşünme. İnsan düşündükçe olayları olduğundan daha karmaşık görmeye başlıyor." Odadan çıkarken Beth adamın sıkı kalçalarına baktı. *Basit bir adamdan basit bir tavsiye,* diye düşündü. En az kalçaları kadar işleyen bir beyni olduğundan emin olsaydı hiç durmaz onunla sevgili olurdu ama Joan hiç karmaşık bir tip değildi, tehlike bağımlısı Beth ise karmaşık tiplerden hoşlanıyordu.

CamScanner

Üzerini giyindikten sonra tesisin koridoru gören küçücük parmaklıklı penceresinden uzun uzun dışarı baktı avcı. Uzakta iki asker birbirlerine sigara ve çakmak uzatıyordu, Beth burada birinin kendisine sigara verebilmesi için kimi şişlemesi gerektiğini merak etti.

Sonra bir kız hızlı adımlarla koridoru geçti, Beth'in pandjurlardan görebildiği kadarıyla avcının odasının hemen önünde durdu. Sensörden *bip* sesi gelip de kapı açılınca içeri gireni tanıdı avcı. Gaye'ydi bu. Casslere yardım etmişti ama kimse onun neden yardım ettiğini bilememişti, Bethany kime hizmet ettiğini bilmediği insanlara güvenmezdi.

Gaye kapıyı açar açmaz karşında Bethany'yi görünce çok şaşırdı. Gözleri ilk olarak Beth'in bağlı olması gereken yatağa gitmişti. Ardından avcının ayaklarına baktı ve zinciri gördü. "Merak etme bağlıyım. Bu zıkkım, büyü olmadan çıkmıyor zaten." Bethany akla gelebilecek her türlü kesici aleti Joan'dan istemişti fakat zincirleri çıkarmaya çalıştığında kazanabildiği tek şey bileklerinin dikine doğru olan çirkin kesik izleri olmuştu.

"Yardımın gerek." Gaye bulunduğu yerde çöküp sırt çantasını önüne aldı. Fermuarı açıp içinden irili ufaklı bir sürü şişe çıkarmaya başladığında avcının gözleri ardına kadar açıldı. "Ne yapıyorsun sen? Ayrıca o şişeler ne? Cadı falan mısın?" Gaye gözlerini devirirken aradığını bulmuş gibi sevinçle gülümsedi. "Her iksir taşıyan cadı olsaydı..." diye mırıldandı kendi kendine. "Kötü bir şeyler olacak ve kötü şeyler derken ciddi kötü şeylerden bahsediyorum." Şişeyi çıkardıktan sonra avcının ayak bileğini tutup kabaca kendisine çekti. Demirin üzerine birkaç damla damlattıktan sonra Bethany kelepçenin yavaş yavaş erimeye başlayışını hayretlerle izledi. "Bak, cehenneme gitmen

CamScanner

gerekiyor. Çok fena bir şeyler olmak üzere. Cassielerin olduğu evren eğer düşündüğüm gibi olursa, yarın güneş batmadan hemen önce milyarlarca yıl önceki ilk haline dönecek." İyiden iyiye eriyen demiri çekip avcının bileğini azat etti. "Yani bir toz bulutuna dönecek," dedi oturduğu yerden avcıya bakarken. Kız ona anlamayarak bakınca Gaye bir kez daha gözlerini devirdi. "Big bang teorisi? Büyük çarpışma? Minik amiplerin çiftleşmesi? Maymunların ayaklarını el gibi kullanmaları falan?"

Kız hâlâ ona bomboş bakıyordu. *Darwin'i de mi duymadın be kadın,* diye düşündü kâhinler kâhini. "Boş ver. Diğer dünya yok olacak ve yok olduğunda kara bir delik oluşturacak. İşte o güzeller güzeli kara delik de büyüyüp büyüyüp kocaman bir hale halini alacak." Bethany şimdi bir şeyler anlamaya başlamıştı işte. Kızın söylediklerine mana kazandırmaya başlayınca içten içe rahatlamıştı avcı, bir an sekste aklını kaybettiğinden şüphe etmeye başlamıştı çünkü.

"O hâlde sen, ben ve iri yarı, beyni olmayan sevgilin Joan'ın da içinde bulunduğu bu evren o haleden geçecek ve mutlak karanlığa düşeceğiz."

Ayağa kalkıp ellerini avcının omuzlarına koyarak gözlerini kocaman açtı. "Cehenneme gitmen gerek. Ejderha krallara bir mesaj iletmelisin. Onlara seni kâhinler kâhininin gönderdiğini söyle."

Bethany heyecandan kuruyan dudaklarını yalayıp aceleyle başını salladı. Gaye kıza sırt çantasını verirken ekledi. "Eğer zamanından önce yetişemezsen..."

"Anladım," dedi sarışın avcı, çantasının kopçalarını kollarından geçirirken. "Ayrıca önce pembe ağaçların olduğu bir

CamScanner

ormana uğraman gerekecek." Avcı bileğindeki lastikle saçlarını toplarken Gaye stresten renkten renge giriyordu. "Görevinin önemini anladın değil mi Beth?" dedi bir kez daha.

Bethany'nin bakışları bilekliğin ekranına kaydı. Perşembe, cumaya devrilmek üzereydi. İçinde yepyeni bir amaç maddesel forma bürünüp ruhunu kanatlandırırken, "Kıyameti durdurmaya gidiyorum," dedi.

***

Urange

Gökyüzünde eşi benzeri olmayan koyu mavi bir yırtık belirdiğinde, sakin, güzel bahçemde bir ağaç olmanın en güzel yanının ne olduğunu düşünüyordum. Son günlerde bunu bayağı sık yapıyordum. Gerçi aynı bahçeyi paylaştığım atalarım bunun basitçe dikilmek değil de meditasyon yapmak olduğunu söylüyorlardı.

Binlerce yıl pembe bir meşe ağacının bedeninde hapis kalsam, ben de içinde bulunduğum sıkıcı duruma *meditasyon* gibi havalı bir isim bulurdum.

Acaba diğerleri ne yapıyordu?

Cass yine evreni kocaman bir kepçeyle karıştırır gibi karıştırmış mıydı? Peki diğerleri? Beni yakan piçlerden intikam almışlar mıydı? Beni ve Aloha'yı... Son anım Aloha'nın bedeninden zorla çekip koparılan başıydı. Gerçi... Şimdi düşününce belki de son anım, yere düştüğümde bir askerin benden uzaklaşırken kendi pantolonunu tutuşturması da olabilirdi. Geri zekâlı herif.

CamScanner

Ha? Tepedeki yarık diyordum. Gökyüzü boydan boya yarılmış da arasından mutlak bir karanlık dünyamıza akıyor gibi görünüyordu. Bir başım olsaydı ve daha iyi görebilmek için onu kaldırabilseydim, dikkatlice yarığı inceleyebilirdim.

Ama...

Benim sorunum değildi. Ben ölmüştüm. Gök kubbe birilerinin tepesine düşecekse endişelenmesi gereken ben değildim.

Bir kumru dallarımdan birine konup gagasıyla kanatlarını kaşıdığında onun da endişelenmediğini düşündüm. Kuş, kanatlarını açıp tekrar göğe yükselince bir an için onu kıskandım. Pembe, sıkıcı bir meşe ağacına dönüşmek yerine bir kuş olsaydım keşke.

"Yine kendine mi acıyorsun yoldaş Urange." Sesin sahibi benden birkaç sene önce, devler tarafından öldürülen savaşçı peri Arcade'e aitti. Ona çok yakın bir yerde filiz vermem de evrenin bana tatlı bir armağanı olmuştu. "Bir kuş olmak isterdim," diye hışırdadım. Yani ben hışırtı diyorum ama belki de daha farklı bir ses çıkarıyoruzdur. "Ben de başlarda böyle şeyler düşünüyordum. Bir yılın devrildiğinde mevcut durumu kabulleniyorsun ve hayatını düşünüyorsun. Yaptığın ve yapamadığın hataları detaylı bir şekilde tezahür edebiliyorsun." Hışırtısı bitince gök kubbeden bir ses daha geldi. Bu kez deliğin üzerine bir de yıldırım mı düşmüştü acaba?

"Bizlerin bilgeliğe erişmesi için bu olması gereken bir şey. Unutma, bundan belki de birkaç asır sonra genç periler gelip bizden onlara yol göstermemizi isteyecekler."

"Senden birinin rehberlik yapmanı isteyeceğini sanmıyorum," dedim gülerek. Yani sanırım yine hışırdamıştım ama fark

CamScanner

etmiyordu. "Yine de," dedi arkadaşım, "milyarlarca solucanın yan gelip yattığı köklerdense iki bacağım olsun isterdim. Ama oksijeni solumaktansa dağıtmak daha yararlı gibi geliyor."

"Ben öldükten sonra kimsenin soluduğu oksijenin önemi yok."

"İşte bu yüzden benim olgunlaşmam birkaç sene, seninki ise bir milenyum sürecek yoldaş."

"Peh." Arcade olgunlaştıktan sonra ne olacağını sanıyordu? Bir bitki olarak insanlara tavsiye vermenin ne önemi vardı ki? Eğer yaşayabilseydim tahtımda oturacak ve daha yararlı işler yapacaktım. Ah... Öyle çok hayalim vardı ki.

"Şu gelen de kim öyle?" Arcade nereye bakıyordu bilmiyordum, bu yüzden çevreyi taradım. Sarışın bir kız havaya bakarak yürümeye çalışıyordu. O da gökyüzünün tuhaf oluşuna dikkat etmişti demek.

"Hiçbir fikrim yok. Avcı gibi giyinmiş." Daha dikkatli bakınca onun sadece avcı gibi değil, spesifik bir avcı grubu gibi giyindiğini anladım. Diriliş... "Arcade!" dedim öfkeyle. "Bu Diriliş'ten. Sana bahsettiğim o şerefsizlerden biri." Kız başını eğip çevresindeki ağaçlara bakmaya başladı. Boş boş her birine bakarak bir diğerinden ötekine koşuyordu. Bir şeyler söylüyordu ama uzaktan sesini net alamıyordum. "Ağaçlarla konuşuyor gibi," dedi Arcade. "Umarım benimle de konuşmaya gelir. Keşke dalıma konan kumrulardan biri o kuş yoluğu sarı kafasına sıçsa." Hemen yanımdaki ağaç azarlar gibi hışırdayınca susuverdim. "Diğerlerinin huzurunu kaçırıyorsun," dedi Arcade. Ama sesindeki merakı hissetmiştim. Ne de olsa hayattayken savaşçı bir periydi Arcade.

CamScanner

"Urange'ı arıyorum. Urange sen misin?"

Adımı düşmanımın sesinden duyunca şaşkına döndüm. "Senden bahsediyor yoldaş."

"Onu anladık." Avcı daha yakına gelip bir sıra halinde dizilmiş dev ağaçlara tek tek ben olup olmadıklarını sorarken onu izledim. Perilerin bir kısmı hayır demiş diğerleri ise insanla konuşmaya tenezzül bile etmemişti. Kızın gitgide umutsuzlanışını izlemekten derin bir keyif aldım.

Avcı şapşal şapşal ters yöne gitmeye başlayınca Arcade daha fazla dayanamadı. "Hey! Urange'ı mı arıyorsun?" Kız hemen dönüp hevesle başını salladı. "Evet," diye bağırırken çoktan bize doğru yürümeye başlamıştı. "Bunu neden yaptın? Bu insanlar beni diri diri yaktı. Şimdi de ağaçlaşan bedenimi yakacak ya da ne bileyim elindeki bıçağı söküp kabuğumu falan ayırır. Bunlar normal değil Arcy."

Kız bize yaklaşınca onun sıradan bir örgüt üyesi değil de tanıdığım bir tanesi olduğunu anladım. Biz kafayı yemiş karıncalar gibi örgütün inine girmeden önce bizi ara sokakta uyaran avcı kızdı bu, Cassie'nin arkadaşı.

"Urange sen misin?" dedi kız bir kez daha ama yanlış ağaca bakıyordu.

"Ben Arcade. Şu kısa boylu, yeni filizlenen ağaç Urange." Beth'in gözleri nihayet beni buldu. Avcının gözleri önce toprağa tutunan koyu kahve köklerime takıldı, ardından pembe yaprakların süslediği ince dallarıma kaydı. "Vay canına!" dedi kız yavaşça. "Son gördüğümden bu yana bayağı değişmişsin." Çantasının bir kolunu çıkarıp karnına aldı. Fermuarı açıp içinden beyaz bir şişe çıkarırken bir yandan da çevresinde vızılda-

CamScanner

yan sinekleri kovmaya çalışıyordu. "Doğaya hiç saygısı yok," dedi Arcade memnuniyetsizce. "Tıpkı diğer insanlar gibi."

"İnsanlar kullanabildikleri şeye saygı duymazlar. Bu bazen doğa olur bazen insan." Bethany çantasını tekrar sırtına geçirirken gözleri arkadaşımla aramda gidip geldi. "Bir ağaçla konuşmak yeterince absürtken iki ağaç tarafından azarlanmak... İmkânsız diye atfettiğim ne varsa başıma geliyor gibi." Sonra gözleri benim üzerimde durdu. "Şimdi fazla zamanımız yok peri. Beni kâhinler kahini gönderdi..."

"O da kim?"

Kız bir an düşünür gibi dudağını dişledi. "Yani ben de tam bilmiyorum ama ejderhalara söylediğim an kim olduğunu anlayacaklarmış."

"Ejderhalar mı?" Arcade'e tısladım. Kızın beyni zar zor çalışıyor gibiydi zaten, dalgın sarı kafası daha da bulanmadan öğrenebileceğim her şeyi öğrenmeliydim. Kız iksirin kapağını açıp güneşte görebilmek için yukarı kaldırdı. "Kaç damlanın yeterli olacağını söylemedi," dedi kendi kendine.

Tanrım, beni tekrar mı yakacaktı?

Neydi o, benzin mi?

"Şimdi sana bunu damlatmam gerekiyor sonrasında neler yapacağımızı anlatacağım." Ve ben onu durduramadan avcı şişeyi ters çevirip köklerimin eteklerine birkaç damla damlattı. Birkaç saniye içinde yanarak kül olmaya hazırladım kendimi.

Ama öyle olmadı. Yani biraz yanma hissetmiştim ama bu dayanılmayacak kadar değildi. "Eee, ne zaman değişecek? Az mı damlattım acaba?" Avcı birkaç damla daha damlattıktan son-

CamScanner

ra şişeyi fırlatıp attı. Şişe Arcade'nin gövdesinden çıkan en iri ağaç dalına saplanınca özür diler gibi mırıldandı avcı. Ben ise mide bulantıma anlam vermeye çalışıyordum. Ne zamandan beri midem vardı da bulanıyordu?

"Hah! İşte oluyor."

Beth birkaç adım geri çekilince kendimi patlamaya hazır genç bir volkan gibi hissettim. Midem olduğunu düşündüğüm yerde bir şeyler kaynıyor gibiydi ve kaynayan şeyler yükselerek ağzıma doluyordu. Tıpkı çok fazla gül şerbeti içtiğim günlerdeki gibi.

Bir kol dallarımın arasından fırlayınca soluğum kesildi. Sonra bir tane daha! Ve saniyeler sonra köklerimin altında ayak parmak uçlarımı hisseder gibi oldum. Üst taraflarda bir gıdıklanma hissedince birden fazla kumrunun dallarıma konduğunu düşündüm ama hayır, hissettiğim gıdıklanma pembe yaprakların arasından fırlayan saçlarımdı.

Bukleler gözlerimin önünü kapatacak kadar uzadığında gözlerim olduğunu anladım. Ve bir anda kendimi yüzüstü toprağa düşerken buldum. Burnum toprağın üzerindeki bir kayaya çarpınca ürkütücü bir çıt sesi etrafa yayıldı. Ben ise burnumu az önce hissedip şimdi neden hissedemediğimi anlamaya çalışıyordum.

"Sanırım burnu kırıldı," dedi Arcade. Ama sesi yarım saat öncekine kıyasla daha uzaktan geliyordu. Sanki yaprakların çıkardığı hışırtılar sesini gölgeliyor gibiydi. Biri beni belimden tutup sırtüstü yatırdığında neredeyse kıpırdayamıyordum. Avcı bukleleri çekip tepemde yüzüme doğru eğildi. "Burnun kanıyor,

CamScanner

sanırım biraz da yamulmuş ama onun dışında iyisin, tıpkı Gaye'nin dediği gibi."

Alnıma elinin tersiyle vurup ayağa kalktı. "İyisin iyi. Şimdi toparlan, gitmemiz gerek. Zaten seni bulmaya çalışırken çok vakit kaybettim." Gözlerim yarılan gökyüzündeyken yerimden kalkmaya çalıştım. Üzerimizi kaplayan mavi perdenin yırtıldığını düşünmüştüm ama olan şey çok daha başka bir şeydi. Beth baktığım yöne döndü. "Bir süredir böyle. Güneşin bir tanesi yavaş yavaş o deliğe doğru ilerliyor. Diğeri ise yörüngesinden çıkmış durumda. Bak." Eliyle tam zıttı yönü işaret edip yarı yarıya sönmüş olarak parıldayan güneşi gösterdi. "Böyle devam ederse birkaç saat sonra buzul devri başlayacak ve cehennemin alevli kuyuları dâhil her yer buz tutacak."

"Cehennem buz tutmaz," dedim sadece. Arcade neden sessizdi? Hiçbir yorumda bulunmamıştı. Gidip dallarından birine dokundum. Yeniden dokunabilmek mükemmeldi! "Dostum?" Peri yanıt vermedi. Uzanıp dalına saplanmış olan kırık iksir şişesini çektiğimde bile teşekkür etmedi.

"Ejderhalara gidip bir mesaj iletmemiz gerekiyor Urange. Herkes diğer evrende bir haltlar karıştırdığı için dünyayı kurtarma işi sen ile bana kaldı." Parmaklarım Arcade'in yer yer çatlamış kalın gövdesinde gezinirken omzumun üzerinden avcıya baktım. "Ben yeniden nasıl peri formuna dönebildim?" Avcı iksir şişesinin tıpasını yere döktüğüm yapraklar arasından bularak çantasına attı. "Bana bunu Gaye adında bir kız verdi. Dedi ki senin dönme zamanın gelmiş. Ve şimdi senin şu uçuş tozlarından birini kullanmamız gerekecek. Ejderhalar ana sarayda. İblis sarayı buradan kilometrelerce ötede."

CamScanner

Başımı eğip çırılçıplak bedenime baktım. "Uçuş tozum olduğunu sana düşündüren ne? Bir iç çamaşırım bile yok. Bir kese tozum olsa onu nereme saklardım sence?" Bethany kıkırdayınca utanç kulaklarıma vurdu. "Herhangi bir yerimde toz yok avcı," dedim sertçe. Sonra tekrar Arcade'e baktım." Hadi ama dostum. Neredesin?"

"Üret o hâlde Urange. Acelemiz var. O tepedeki yarığa çekilen güneşi görüyorsun değil mi? Eğer acele etmezsek yarık sadece güneşi değil tüm dünyayı yutacak." Arcade'den uzaklaşıp eğilerek yerdeki yaprakları toplamaya başladım. "Tozum yok ama tozun ham maddesi bu yapraklar. Bir avuç çiğnemen gerekecek."

Bethany elimde biriktirdiğim yapraklara iğrenir gibi baktı. "Onlar senin organların gibi bir şeydi. Ya ağaç formundayken penisin olan bir yaprak parçasını yersem." Tomar haline getirdiğim yaprakları zorla eline tutuşturdum. "O da senin şansın olacak avcı." Avucumda kalanları da ağzıma atıp çiğnemeye başladım.

Birkaç çiğneyişten sonra ayak parmaklarımın altına hava girer gibi oldu. Bethany ise yerden henüz birkaç santim yükselmişken takla atmaya başlamıştı. "Tanrım," dedi haykırır gibi. "Sanırım altıma işeyeceğim."

Sonra yavaş yavaş havalandık. Parıltılar toprağa düşen pembe yaprakları yerinden oynatırken gitgide daha yükseğe tırmandık. Biz yükseldikçe alçaktaki ağaçların yaprakları daha hızlı sallanmaya başladı. Bir süre sonra yüzlerce pembe yaprağın oluşturduğu bir hortumun içinden geçiyor gibiydik.

CamScanner

"Düşmeyiz değil mi?" dedi avcı, uçarken bana ulaşmak için ellerini uzatabildiği kadar öne uzatmıştı. Gözlerimi devirirken ayak bileğini yakaladım. Onu kendime çekerek uçuşunu yönlendirdim.

Tepenin üzerine varacak kadar yükseldiğimizde göz ucuyla bir ağaç olarak günlerimi geçirdiğim o minik bahçeme baktım. Arcade olması gereken yerde yoktu, onun yerinde yerde siyah saçlı, cenin pozisyonunda yatan peri bedeni duruyordu. "İnsanlaşmış," dedim ağzım kulaklarımda. "Arkadaşımı da eski formuna dönüştürmüşsün." Bethany öyle dehşete kapılmış bir hâlde uçuyordu ki ne dediğimi anlamadı bile. "Sakın üstüme işeme avcı." Ayağını çekiştirirken alt tarafında durmamaya dikkat ettim. Rüzgâr, bedenimin alt taraflarını havalandırınca mutlulukla gülmemek için kendimi zor tutuyordum. Uçabilmeyi bu kadar özlediğimi tahmin bile edemezdim.

Avcı aşağı bakarken ufak bir çığlık attı. "Sana aşağı bakma demiştim." Baktığı yöne kayınca gözlerim neden bağırdığını anladım. Oldukça büyük devlerden oluşan bir grup, saraya doğru yürüyorlardı. Sürünün hemen arkasında da onlara nazaran daha ufak olan küçük troller vardı. Devler ve troller. Neden örgütlenmiş hâlde yürüyorlardı ki?

"Saraya varana kadar birkaç dakikamız var. Şimdi anlat, neler oluyor? İkiz güneşlere ne oldu? Şu tepedeki yarık ne ve neden devler ellerindeki tokmaklarını sürüye sürüye saraya gidiyorlar?"

Avcı başını kaldırıp artık neredeyse iki renk alan göğe bakmaya çalıştı. "Sence ejderhalar bizi huzurlarına kabul edecekler mi?" Anlamayarak ona baktım. "Onlar senin liderlerin kadar beyinsiz değil. Elbette kabul edecekler. Ayrıca bir yukarı bir

CamScanner

aşağı bakmayı kes. Dengeni kaybedeceksin. Ve sana bir soru sordum insan. Neler oluyor?"

Bethany dengesini kaybetmekten korkar hâlde bana ulaşmak için öne atıldı. Kahverengi, iri gözleri neredeyse tüm gözünü kaplamış hâldeyken ağzına dolan sarı saçlarını tükürdü. "Kıyamet kopuyor peri. Ve bu durumu düzeltebilecek tek kişiler biziz."

CamScanner

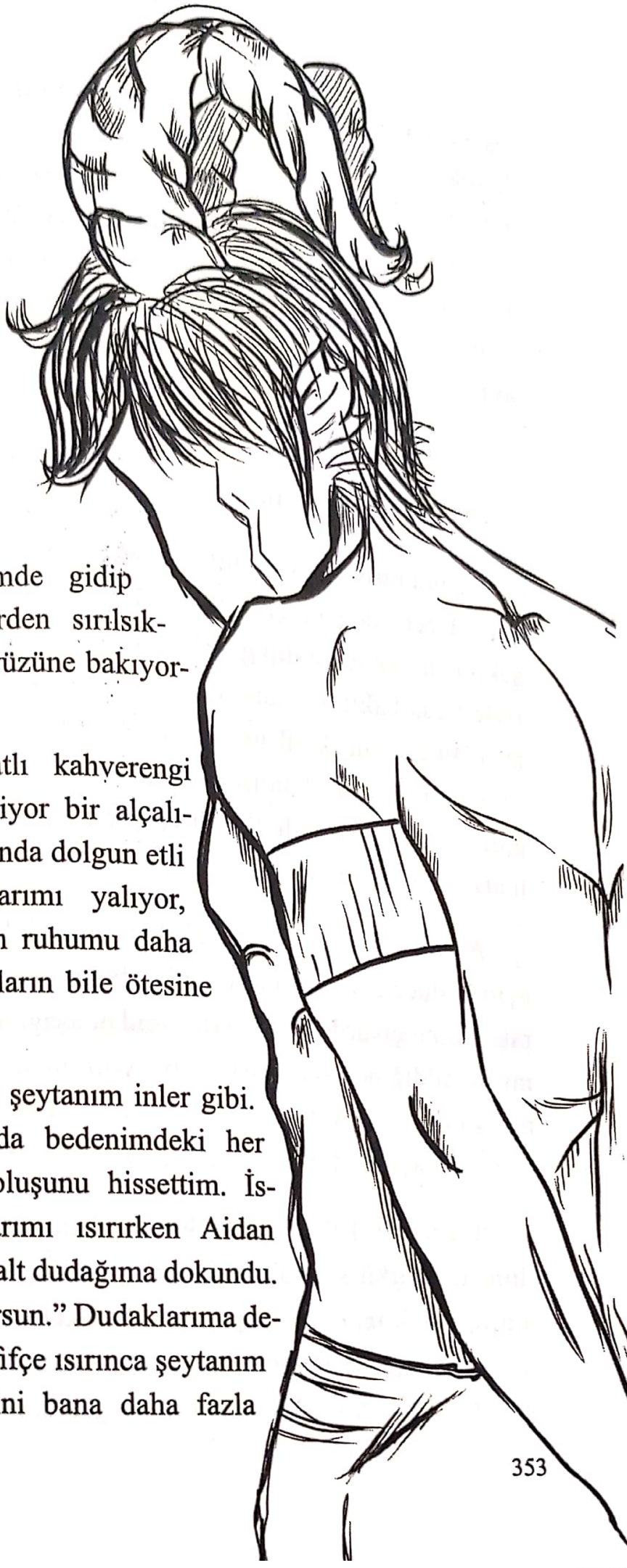

PERDE 20

Aidan üzerimde gidip gelirken terden sırılsıklam olan o güzel yüzüne bakıyordum.

Şeytanımın tatlı kahverengi gözleri bir yükseliyor bir alçalıyordu. Her alçalışında dolgun etli dudakları dudaklarımı yalıyor, zaten zirvede olan ruhumu daha da yükseğe, bulutların bile ötesine çıkarıyordu.

"Cassie," dedi şeytanım inler gibi. Tekrar alçaldığında bedenimdeki her boşluğun onla doluşunu hissettim. İstemsizce dudaklarımı ısırırken Aidan işaret parmağıyla alt dudağıma dokundu. "Beni mahvediyorsun." Dudaklarıma değen parmağını hafifçe ısırınca şeytanım hırlayarak bedenini bana daha fazla

CamScanner

bastırdı. Göğüslerim titreyen meyveli jöleler gibi aramızda sallanırken Aidan durmadı. Haz bulutu ruhumu ele geçirmişken binbir zevkin fırladığı parmak uçları aynı anda vücudumun her yerindeydi. Bazen kalçamı sıkıyor, bazen göğüslerimi avuçluyordu. Bir noktadan sonra uyarılan sinir uçlarım fena hâlde yorulduğundan Aidan'ın dokunuşları vücudumun neresindeydi ayırt edemiyordum.

"Seni seviyorum."

"Sana bayılıyorum."

Sonra birden şeytanımın dudaklarıma üfleyen dudakları değişti. Üzerinde silik silik yara izleri oluştu. Bedeni şehvetli bir şekilde üzerimde gidip gelirken kafasını kaldırdı ve kızıl gözleriyle bana baktı. Gözünün hemen altında diklemesine bir yara izi olan adamın kızıl gözleriyle. Şok bedenimi ele geçirirken şeytanım çenesini kaldırdı ve inleyerek bir kez daha üzerimde gidip gelmeye başladı. Şimdi yeniden âşık olduğum adamın tatlı arzulu bakışları vardı.

Bir anlık berbat bir hayal, dedim kendi kendime. Ve uzanıp açlıkla dudaklarını öptüm. Aidan belimden tutup beni kaldırarak üstüne çıkardı. Bir eli karnımdan aşağı kayarken kalçalarımı olabildiğince ona bastırdım. Aynı anda inlerken çıkardığımız vahşi sesler nefesimizin hırıltısına karıştı. Bedeninin her bir zerresine açtım, doyamıyordum. Onu her yerimde istiyordum.

"Cassie şu kalça hareketlerin," dedi Aidan başının hemen altındaki kürkü sıkarak parçalarken. Bembeyaz tüyler havada uçuşup ıslak tenimize yapışırken hareket etmeye devam ettim ve öpmek için bedenimi öne doğru büktüm. Aidan'ın gözleri kızıllaştı, upuzun eski bir yara izi gözlerinin hemen altından

CamScanner

elmacık kemiğinin bitişine kadar uzadı. "Hell," dedim korkuyla, ardından görüntü tekrar Aidan'ın yüzünü aldı. Bir Aidan bir Hell. Durmadan değişiyordu ve ben ne olduğuna anlam veremeden kalkmaya çalışıyordum. "Aidan?" dedim şeytanım omzuma öpücükler kondururken. "Hmm." Yeniden tatlı kahverengi gözleri gözlerimdeydi. "Hiç," dedim ve uzanıp dudaklarını öptüm. Ayrıldığımda dudaklarını öptüğüm kişi Hell'di. Çığlığı basarken yalpalayarak ayağa kalktım.

Kamp meydanındaydım.

Ağzım yüzüm yakılan ölülerden arta kalan közlerin saçıldığı toprakla doluydu. Gözlerimi açmaya yeltenince içlerine dolan toprak parçacıkları ciyaklamama sebep oldu. Elimin tersiyle acıdan yaşaran gözlerimi silmeye çalıştım.

"Oldukça ilginç bir rüya olmalı." Yarı yarıya açabildiğim gözlerle karşımdaki karanlıkta gizlenmiş silüete baktım.

Kâhin.

Sonra gözlerim siper ettiğim kolumdan bedenime kaydı. Çırılçıplaktım ve toprağın üzerinde yatıyordum. Az ileride Aidan'ın bedeni yüzüstü bir şekilde hareketsiz duruyordu, oldukça ilerideyse bordo rengi kanatlar gelişigüzel toprağa yayılmıştı. *Hell.*

"Neler oluyor?" dedim, titreyerek kalkarken bedenimin mahrem yerlerini örtmeye çalıştım. "Aidan. Uyan." Gözlerimi kâhinden ayırmadan dizlerimi bükerek Aidan'a koştum. Şeytanımın terden sırılsıklam olan yanaklarına dokunup uyandırmaya çalıştım. Aidan'ın güzel, kıvrımlı kirpikleri titreşerek açılırken yeniden ayağa kalktım. "Neler oluyor burada?" Hell bordo rengi kanatlarını bedeninin içine çekip ters döndü. Şeytanım

CamScanner

sersemleyerek doğrulmaya çalıştı. "Bize ne oldu?" Aidan şaşkınlıkla sağa sola bakınıp hemen yanındaki koluma dokundu. "Cass, çıplaksın."

"Sen de öyle." Şeytanım ayağa kalkıp, kendi çamura bulanan bedenini boş verip benimkini gizlemeye çalıştı. "Gidelim buradan." Beni tutup kendine çekerken gözlerim hâlâ çıplak olan Hell ve bize suratında tuhaf bir gülümsemeyle bakan kâhindeydi.

"Az önce bir rüya gördüm," dedi Hell kirli saçlarını karıştırırken. "Neler oluyor?" Kâhin delici bakışları Aidanhell tarafından sürüklenen bendeyken şeytanı yanıtladı. "Bir rüya gördünüz hepsi bu. Hepiniz aynı anda bir rüya gördünüz." Ve ağır hareketlerle arkasını dönmeden hemen önce bana göz kırptı. Karanlığın içinde çadırına yürümeden önce sinsice zihnime sızdı. *Birini seçtin mi? Gün ağarırken meydana gitmeden önce biri ölecek, sen seçmezsen ben seçerim.*

Kâhin gittiğinde kara iblisler Hell'in çevresine doluştu. Kafası karışık çıplak iblisi zincirlerken, Aidan beni daha fazla sürüklemeye çalışmaktan vazgeçip kucağına aldı ve koşar adım çadırımıza götürdü. Yerdeki kürklerden birini alıp üzerime örterken kendi kendine sinirle mırıldanıyordu. Ben ise âdeta donmuştum. Az önce hepimiz aynı rüyayı mı görmüştük?

Aidan'ın üzerime tuttuğu deriyi göğüslerim hizasında birleştirip şeytanıma döndüm. Yatağın üzerindeki giysileri onun ve benim giyebileceğimiz şekilde ikiye ayırıyordu. "Aidan?" dedim beni duyması için yüksek sesle. Şeytanım hâlâ çatılı kalan kaşları ardından bana baktı. "Az önce gördüğün rüyayı hatırlıyor musun?" Aidan'ın asık yüzü çarpık bir gülümsemeyle aydınlandı. "Yani rüya olduğunu anlayana kadar ömrümdeki en

CamScanner

Şeytanım ellerini yüzünden çekerken sözünü kesti. "Sen asla kuruntu yapmazsın. Söyle ne oldu?"

"Delice bir şey yapmayacağına söz ver." Aidan tehditkâr bir ifadeyle gözlerime bakınca ondan herhangi bir söz alamayacağımı anladım. "Bu mümkün mü bilemem, zaten kulağa da çok saçma geliyor. Ama gece rüyamda seninle sevişirken yüzün bazen Hell'in yüzüne döndü." Aidan'ın nefesini tuttuğunu fark edince aceleyle ekledim. "Hell'i gördüğümde kaçmak istedim ama sonra tekrar senin yüzün belirdi ve ben uydurduğunu düşündüm. Çok gerçekçiydi."

Aidan konuştuğunda cümleler ağzından tutuk tutuk çıkıyordu. "Rüyanda başka bir erkekle seviştiğini mi söylemeye çalışıyorsun?" diye sordu boğulur gibi. "Hayır, seninle sevişiyorum." Geceyi hatırlayınca yanaklarım ısındı. "Ama görüntü bazen ona döndü." Hell'i düşündüğüm an ısınan tüm hücrelerim buz kesti. Ruhumun içinden öyle bir esinti geçti ki bir daha asla ısınamam sandım. "O piçi öldüreceğim," dedi Aidan kararlılıkla.

"Onun bu rüyayı görüp görmediğini bile bilmiyoruz."

"O zaman o kâhini öldürürüm, bizimle uğraştığı için." Kâhin, seneler önce Lucifer tarafından yatağında öldürülmüştü zaten. Nasıl bir varlık olduğunu henüz bilmiyorduk.

"Bir insanı iki defa öldüremezsin Aidan."

"Bunu dışarıda yaktığımız ölülere anlat." Gitmek için davranınca kolunu tuttum. "Neler olup bittiğini anlayana kadar sakin kalabilir misin? Eğer şimdi böyle aşırı bir tepki verirsen bir daha asla bir şey anlatmam." Aidan kolunu çekip yumuşak tutuşumdan kurtardı. "Beni tehdit etme Cassie. Kışkırttığında neler olacağını biliyorsun." Uzanıp ellerimle yüzünü tuttum. "Bir kez

CamScanner

Şeytanım ellerini yüzünden çekerken sözümü kesti. "Sen asla kuruntu yapmazsın. Söyle ne oldu?"

"Delice bir şey yapmayacağına söz ver." Aidan tehditkâr bir ifadeyle gözlerime bakınca ondan herhangi bir söz alamayacağını anladım. "Bu mümkün mü bilemem, zaten kulağa da çok saçma geliyor. Ama gece rüyamda seninle sevişirken yüzün bazen Hell'in yüzüne döndü." Aidan'ın nefesini tuttuğunu fark edince aceleyle ekledim. "Hell'i gördüğümde kaçmak istedim ama sonra tekrar senin yüzün belirdi ve ben uydurduğumu düşündüm. Çok gerçekçiydi."

Aidan konuştuğunda cümleler ağzından tutuk tutuk çıkıyordu. "Rüyanda başka bir erkekle seviştiğini mi söylemeye çalışıyorsun?" diye sordu boğulur gibi. "Hayır, seninle seviştik." Geceyi hatırlayınca yanaklarım ısındı. "Ama görüntü bazen ona döndü." Hell'i düşündüğüm an ısınan tüm hücrelerim buz kesti. Ruhumun içinden öyle bir esinti geçti ki bir daha asla ısınamam sandım. "O piçi öldüreceğim," dedi Aidan kararlılıkla.

"Onun bu rüyayı görüp görmediğini bile bilmiyoruz."

"O zaman o kâhini öldürürüm, bizimle uğraştığı için." Kâhin, seneler önce Lucifer tarafından yatağında öldürülmüştü zaten. Nasıl bir varlık olduğunu henüz bilmiyorduk.

"Bir insanı iki defa öldüremezsin Aidan."

"Bunu dışarıda yaktığımız ölülere anlat." Gitmek için davranınca kolunu tuttum. "Neler olup bittiğini anlayana kadar sakin kalabilir misin? Eğer şimdi böyle aşırı bir tepki verirsen bir daha asla bir şey anlatmam." Aidan kolunu çekip yumuşak tutuşumdan kurtardı. "Beni tehdit etme Cassie. Kışkırttığında neler olacağını biliyorsun." Uzanıp ellerimle yüzünü tuttum. "Bir kez

CamScanner

olsun testosteronunu değil de mantığını dinle, olur mu? Belki de sadece yorgun düştüğüm için aklım karışmıştır." İçimden bir ses, *hiç sanmıyorum*, dedi uğursuzca ama Aidan'ın sinirle yükselip alçalan göğsü normale dönmüştü. Başını hafifçe çevirip avuç içimi öperken, "Birkaç saat kaldı Cassie," dedi. "Sonra bu lanet diyardan gideceğiz."

***

Ejderhalar, Lucifer'ın ziyaretinden sonra diğerlerinin de geleceğini biliyordu. Umutsuzca bu diyarı ayakta tutmaya çalışan ruhlar hakkında hoşgörülü davranmaya çalışıyorlardı ama düzenin bozulması riskini üçü de alamazdı.

Valkürler bu öğleden sonra kanatlarına binip göğe yükselerek açılan yarığın çevresine yerleşmişlerdi. Ejderhalar da komutanlar da atların kanat çırpmaktan yorulacağını biliyorlardı ama deliği başıboş bırakıp kıyametin zamanından önce gerçekleşmesini de istemiyorlardı.

"Belki de diğer evrendeki kâhin, sonunda yapması gerekeni yapar ve kıyamet dağılmadan son bulur." Kızıl ejder son yarım milenyumdur hatırlanmayışını neredeyse unutmuş gibiydi. Onca zaman sonra şimdi yeniden hatırlanışına sevinse miydi üzülse miydi bilemedi. Kıyameti izlemeyi hiç istememişken şimdi bir de yaşayacak olması can sıkıcıydı.

Diğerleri ona yanıt vermeyince taht odasının uzun pencerelerinden dışarı baktı ejderha. Oldukça yoğun bir toz bulutu ağaçların üzerlerini kaplayıp göğe doğru yükseliyordu.

Kapı çalınıp da içeri iki kara iblis girene kadar toz bulutlarına neyin sebep olabileceğini düşünüyordu. Bir yerlerde heyelan

CamScanner

mı olmuştu? Yoksa gök kubbenin yırtıldığı gibi yerküre de mi çatlıyordu?

"Efendim, sizi görmek istiyorlar. Çok önemliymiş." Ejderha omzunun üzerinden şöyle bir baktı kapıya. "Kimler?"

"Bir peri ve... Sanırım diğeri insan efendim." Redland düşündü. Bir peri ve bir insanın kutsal bir kızıl ejderha ile konuşacağı önemli neyi olabilirdi ki? "İçeri alın."

Sarışın bir kızla çıplak bir peri içeri dalınca Red durup şaşkınca ikisine baktı. Bugünlerde gençler için moda belki de çıplak dolaşmak, diye düşündü. Yine de perinin turuncu bukleleri gibi oradan oraya sallanan cinsel organı canını sıkar gibi oldu. "Ona bir giysi getirin," dedi kapıda bekleyen iblislerden birine. İblis çıkıp giderken peri ve insan platforma yaklaştı.

"Bir giysi giyecek vaktim yoktu kral Redland," dedi peri sivri parmaklarıyla kasıklarının hemen bitimini gizlerken. Ejderha ikiye bölünmüş gökyüzüne yükselen toz bulutunun olduğu manzarayı gerisinde bırakıp platformu tırmanarak tahtına oturdu. İblis elinde kara iblislerin giydiği deri bir yelek ve pantolonu periye verirken Bethany boğazını temizledi.

"Beni kâhinler kâhini gönderdi," dedi kız ürkekçe. Redland'a her an başının tepesinden dev dikenler çıkaracakmış gibi korkarak bakıyordu. "Arkadaşlarımızı kurtarmamız için ordunuzu diğer dünyanın kapısına çekmenizi istiyor." Ejderha bir an doğru duyup duymadığından emin olamadı. White ve Black koltuklarında öne eğilip Red'e sorarcasına baktılar. "Ne demek istiyorsun insan?"

"Kıyameti durdurmamız gerek. Eğer diğer evrenden arkadaşlarımı çıkarmazsanız bu evren diğeriyle beraber yok olacak."

CamScanner

Redland meseleyi anlamıştı. Nefesini tembelce bırakırken tahtında geriye yaslandı. "Bu evrenin kıyameti gerçekleşecek insan. Bunu ne ben ne de kardeşlerim durdurabilir ayrıca birkaç iblis ve insan melezi için koskoca kadim bir valkür ordusunu o pis kokulu çukura göndermemi beklemiyorsun herhâlde?"

Urange pantolonunu sessizce giymişti. "Özür dilerim efendim ama bekliyoruz," dedi çekinerek. Yeleği başından geçirdikten sonra turuncu saçlarını iki yana ayırıp çekimser bakışlarını ejderhaya dikti. "Eğer dediğini yapmazsanız..."

Redland yeniden öne eğildi. Şimdi sinirlenmeye başlamıştı işte. "Yazar bizi ne ile tehdit ediyor peri?" dedi, kibar sesi aksan kazanıp normalden daha yüksek çıkmıştı şimdi.

"Tekrar özür dileyerek söylüyorum efendim. Eğer ordularınızı diğer dünyanın kapısına göndermezseniz kâhinler kâhini bir daha hiç hatırlanmayacağınızı söyledi."

Ejderha durdu. Zihninden onu hatırlayan her bir varlığı film şeridini andıran kısacık görüntülerle canlandırdı. Bu evren tükendiğinde onu hatırlayan herkes ölecekti, diğer evren de kıyameti yaşadığında ejderhaların tekrar var olabilmeleri için hatırlanması gerekecekti. Ama her şey tükendiğinde dahi ejderha hâlâ bir kişinin onları hatırlayacağını biliyordu ve hatırlandığı sürece tekrar tekrar var olacaktı.

"Boş bir tehdit. Herkes ölecek ama bir kişinin zihninde biz var olmaya devam ettikçe ölümsüzlüğümüz asla zarar görmez." Kardeşleri de yüzlerinde rahatlayan ifadeleriyle koltuklarına yayılmıştı.

"Yanılıyorsunuz," dedi Beth. Kurumuş dudaklarını yalayıp söyleyeceği şeyden önce yutkundu. "Kâhinler kâhini kendini

CamScanner

öldürürse sizi hatırlayacak tek bir kişi bile kalmaz ve böylece siz de diğer herkes gibi sonsuzluğa karışırsınız."

Taht odasında buz gibi bir rüzgâr esti. Toz bulutları sarayın bahçesine ulaşıp kapılara dayanmaya başladığında kalabalığın olduğu odadan sadece küçük basit bir emir duyuldu.

"Valkür komutanlarını çağırın," demişti kızıl bir ejderha. "Tüm ordu toplansın. Diğer dünyaya gidiyoruz."

***

Hepimiz meydandaydık.

Çadırların çoğu toplanıp kaldırılmış, ordunun hizaya girebileceği kadar geniş bir yer açılmıştı. Elf kral Draza, kendi komutanlarının hemen önünde giyinmiş hazır bir şekilde duruyordu. Hemen arkasındaki sıra rütbesi daha düşük elf muhafızlarından, onun arkası da kara iblislerin oluşturduğu komuta zincirinden oluşuyordu. Güneşin doğmasına saatler vardı, hâlâ geceyi yaşıyorduk ama kral güne kutlamayla başlayacağımızdan son derece emindi. Kibirli elfe göre, gün doğarken tüm ölüler ait oldukları gibi toprağın altına döneceklerdi.

Aidan'ın elini tutuyordum. Draza hemen Aidan'ın sağında, elindeki kılıcını yere saplamış bir hâlde dimdik duruyordu. Onun yanında da nereden bulduğunu asla bilemeyeceğim bir şekilde sakız çiğneyen strigoi vardı. Meredith solumdaydı. Katze ve Marcus ise hemen arkamızda savaşa gitmeden önceki son öpüşmelerini gerçekleştiriyorlardı. Gözlerim kâhini ararken ürperti, omurgam boyunca bir yılan gibi kıvrılıyordu.

Nihayet kızı gördüğümde alacakaranlığın esintisi bir an için durur gibi oldu. Sanki evren o ve ben arasına sığacak şe-

CamScanner

kilde küçüldü, küçüldü ve en sonunda da ikimizin arasına sıkışıp kaldı.

Kızın suratındaki uğursuz gülümsemeyi gördüğümde ise nefesim kesilip ciğerlerime gerisin geri kaçtı. Tanıdık bir gerginlik cildimi yalarken her şeyin mahvolmadan önceki o anını yaşadığımı anlamıştım.

Kız, elfin tam karşısındaki kâhinlerin arasından sıyrılarak meydana adımını attı. Askerlere şöyle bir baktıktan sonra karanlık bakışları benden krala kaydı. "Yeni bir kehanet gördüm," dedi gür bir sesle. "Sadece ben de değil. Diğer kâhinler de bu sabah aynı kehanetle görülendiler." Kendinden emin sesi midemin bulanmasını sebep olurken Merr, Aidan'ı tutmayan koluma dokundu. "Sakin ol kardeş. Halledeceğiz." Umutsuzca ona inanmak isteyen yanım içimde pusmuştu sanki. Kâhin o kadar özgüvenliydi ki başıma geleceklerden emin gibiydi.

"Eğer bu firari idam edilirse ordularınızın savaşması gerekmeyecek."

Ve bombayı patlatmıştı. Dizlerimin bağı çözülür gibi olup da dengemi kaybedecekken Aidan beni belimden yakaladı. Meredith sessizce küfrederken cadıya döndü şeytanım. "Neler oluyor? Bunu bekliyor muydunuz?" Meredith mutsuz bir ifadeyle başını sallarken önümüzdeki kalabalıkta anlık bir kargaşa koptu. Draza ve Aloha bizleri savunmak için kalkan oluştururken Marcus kendini yere atıp bağırmaya başlamıştı. "Olamaz. Dönüşüyor," dedi vampir, zarar görmemesi için kendini kurda siper ederken.

Elf kral gürültüyü susturacak şekilde bağırınca bize saldırmaya hazırlanan askerler dâhil hepimiz ona döndük. "Sessiz-

CamScanner

lik!" dedi elf. Sonra elini kaldırıp kâhini yanına çağırdı. Kâhin, krala doğru yürürken bir an için bana hareket çekeceğini düşündüysem de yapmadı.

"Emin misin? Daha dün gece ona ihtiyacımız olduğunu söylüyordunuz. Ölüler ordusuna karşı olan savaşı komuta edenlerden biri olacaktı hani?"

Kâhin omzunun üzerinden görmeyen gözüyle bana bakıp tekrar krala döndü. "Yanlış orduyu komuta ediyormuş. Cassandra diğer dünyadan gelen bir gezgin. Bu dünyada hiç var olmaması gereken bir varlık. Tıpkı burada huzur içinde yatması gerekirken yürüyen ölülerimiz gibi. Eğer kız ölürse ölülerin hepsi devrilen domino taşları gibi bir bir düşer ve adamların da boşuna savaşmamış olur." Krala doğru temkinli bir şekilde yaklaşıp yavaşça eğilince dediklerinden tam emin olamadım ama sanırım şunları demişti. "Şimdiye dek dünyada yaşamış ve ölmüş tüm o bedenlere karşı ne kadar iyi olursanız olun, kazanamazsınız. İblisler ve insanlar diyarında şimdiye kadar milyarlarca beden var oldu. En temiz yolu kızı öldürmek."

Kral, görkemli bir zırhın sardığı bedenini bize doğru döndürdü. Başka bir diyarda çok yakından tecrübe etmek zorunda kaldığım zehirli dudaklarını aralarken kâhin tekrar konuştu. "Ama belli ki kızı alırsak diğerlerini de öldürmemiz gerekecek. Kendi rızalarıyla onu bize vermezler."

"Rızalarını isteyen kim?" dedi elf kabaca. "Benim kıymetli adamlarıma karşı onların sefil hayatı. Kimi seçeceğimi biliyorum." Gaza gelen askerlerden onaylar mırıltılar yükseliyordu ama kâhin kralın bu yorumu karşısında beklediğim gibi gülücükler saçmamıştı. Aksine uğursuz yüzü asılmıştı. "Kız bu evrene aitti. Bu evrende ölecek ama diğerleri başka bir evrenin

CamScanner

yaşayanları. Eğer burada ölürlerse kozmik bir kaos başlatırız ve olabilecekleri ben bile kestiremem."

Elf düşündü, düşündü öyle ki dakikalarca düşündü. Aidan ise günler sonra ilk kez bana korkuyla bakıyordu. Çevredekilerden değil, kaybetme korkusuyla. Yaşayamayacağı milyonlarca güzel anının yok olup gitme korkusuyla. "Çözeceğiz Aidan," dedim terli avuç içlerimi eline bastırırken. Şeytanımın her zaman ılık olan o güzel, heybetli bedeni buz kesmişti sanki. Teni öyle soğuktu ki, ya ölmüş ya da ölen biri için yas tutarmış gibi.

"Peki ne öneriyorsun kahin?" Elf tekrar konuşunca hepimizin başı krala döndü. Bize tiksinir gibi kısacık bir bakış atıp kâhinle konuşmaya devam etti. "Sırf diğer evrenden gelenleri öldürüp kozmik bir kaos başlatmayalım diye adamlarımı asla yenemeyecekleri bir savaşa bile bile sürükleyeyim mi?"

"Hayır," dedi kız hemen. "Bir yolu daha var. Eğer Cassandra kendisi yerine bir başkasını ölüme gönderirse onun yerine *adanan kişi* idam edilecek. Yerine *adanan* olduğu için adak kabul edilecek ve savaş bitecek. Sonrasında gezgin ve kuyruğundaki diğerleri kendi evrenlerine gidebilirler."

Kral tekrar bize döndü. "Bu mümkün mü? Aranızda anlaşıp içinizden birinden vazgeçebilir misiniz?"

"Hayır," diye hırladı Katze. Bedeni çoktan kehribar tüylü bir kurda dönüşen Marcus'a kapanırken. "Kendi elimizle birimizi kurban etmemizi bekliyorsanız çok beklersiniz."

Oysa Meredith'in yanağımdaki eli bir süredir hareket etmiyordu. Cadının yemyeşil gözleri uzaklara dalmıştı. Düşünüyordu, sessizce derin derin düşünüyordu. Sanki bir çözüm bulacak-

CamScanner

mış gibiydi. Bu duruma nasıl bir çözüm getirebileceği ise tam bir muammaydı.

"Evet," dedi birden gözlerini hâlâ kırpmamışken fısıltıyla. Ardından yanağımdaki elini çekti ve ayağa kalkıp bir hışımla bağırdı. "Evet. Birimizi seçeceğiz. Ama bize biraz zaman verin."

Ne yapıyordu bu?

"O ne yapıyor?" Katze sıkılı dişleri arasından cadıya bakıyordu. "Bunu nasıl kabul edersin?" Oysa Meredith yanına sarkıttığı kollarından birini susmamızı istermiş gibi yavaşça salladı. "Şşh, bekle," dedim vampire.

"Ne kadar zaman gerekiyor cadı?" Elf sıkılmış gibi görünüyordu. Gün de yavaş yavaş ağarmaya başlamıştı. Her şey sonlanmadan önce peyda olan o tuhaf gerilimse bedenimi iyiden iyiye sarmıştı.

"Birkaç dakika sadece," dedi Merr. Elf hiç istemese de, "Tamam," dedi sadece. Ardından adamlarına dönerek, "Çevrelerini sarın ama aralarından bir gönüllü çıkarana kadar hiçbirine dokunmayın," dedi.

Merr hemen yanımıza gelip yere çöktü. "Zaman kazanmaya çalışıyordum. Yaklaşın," dedi sessizce. Marcus hariç hepimiz maça çıkan takım oyuncuları gibi kollarımızı açıp birbirimizi sardık.

"Tüm bunlar bir yalan Merr. Tek istediği beni öldürmek ya da sevdiğim birinin canını alarak bana acı çektirmek. Ben ya da bir başkamız ölüme yürüse bile bu onu durdurmayacak."

"Biliyorum," dedi cadı sabırsızca. "O kaltağı yenmenin bir yolu olmalı," dedi Katze. Kana susamış vampir gözleri baş-

CamScanner

larımızın üzerinden yükselip kâhine kenetlenmişti. "Alınma ama Cass, kızın o aptal suratını delik deşik etmek istiyorum." Alınmamıştım. İnsanları dış görünüşlerine göre yargıladığımız gerçeği tam bir fiyaskoydu. İnsanları kişilikleri ile sıfatlandırıyorduk, aksi hâlde Hell ve Aidan, ben ve o aptal kâhin aynı kişi olurduk. "Onu deşmek de çözüm değil. Kâhini öldürürsek bu kez manyak kral ile aramızda hiçbir baraj kalmaz. Yıkar geçer."

Beyin yakan bir sessizlik gruba hâkim olunca kral uzaktan bağırdı. "Vedalaşın artık, zaman daralıyor," dedi uyuzca.

Meredith bana döndü. Turuncu kâkülleri alnıma çarparken, "Cass," diye fısıldadı. "Ona karşı savaşımızda onun gibi olmamız gerekiyor. Diğer Cassie kâhin güçlerini nasıl edindi?" Bunu düşündüm. "Tek bildiğim ve sana da söylediğim gibi gözünü feda etmiş. Evet! Görebilmek için bir gözünü kör etmiş bu sayede kehanetleri görebiliyor."

"O hâlde yanıt belli," dedi cadı kollarını çekip yavaş yavaş doğrulurken. "Aynı soydan geliyoruz. O yapabiliyorsa eğer biz de yaparız," dedi Meredith dalgın dalgın.

Sertçe koluna vurdum. "Kes şunu Merr."

"Cassie, sen yapamazsın. İnsan bile değilsin."

"Sen de gözlerini çok seversin!"

"Ama belli ki seni daha çok seviyorum." Geriye doğru bir adım atıp bizden zarifçe uzaklaştı. "Hayır," dedim anladığımda. Ona doğru uzanmak için kollarımı öne açtım.

Cadıların eski görkemli kraliçesi Meredith, elindeki zümrüt taşlı hançeri yarım tur çevirdi. Ve ben daha ona ulaşamadan titreyen kolunu kaldırıp hançeri sağ gözüne sapladı.

CamScanner

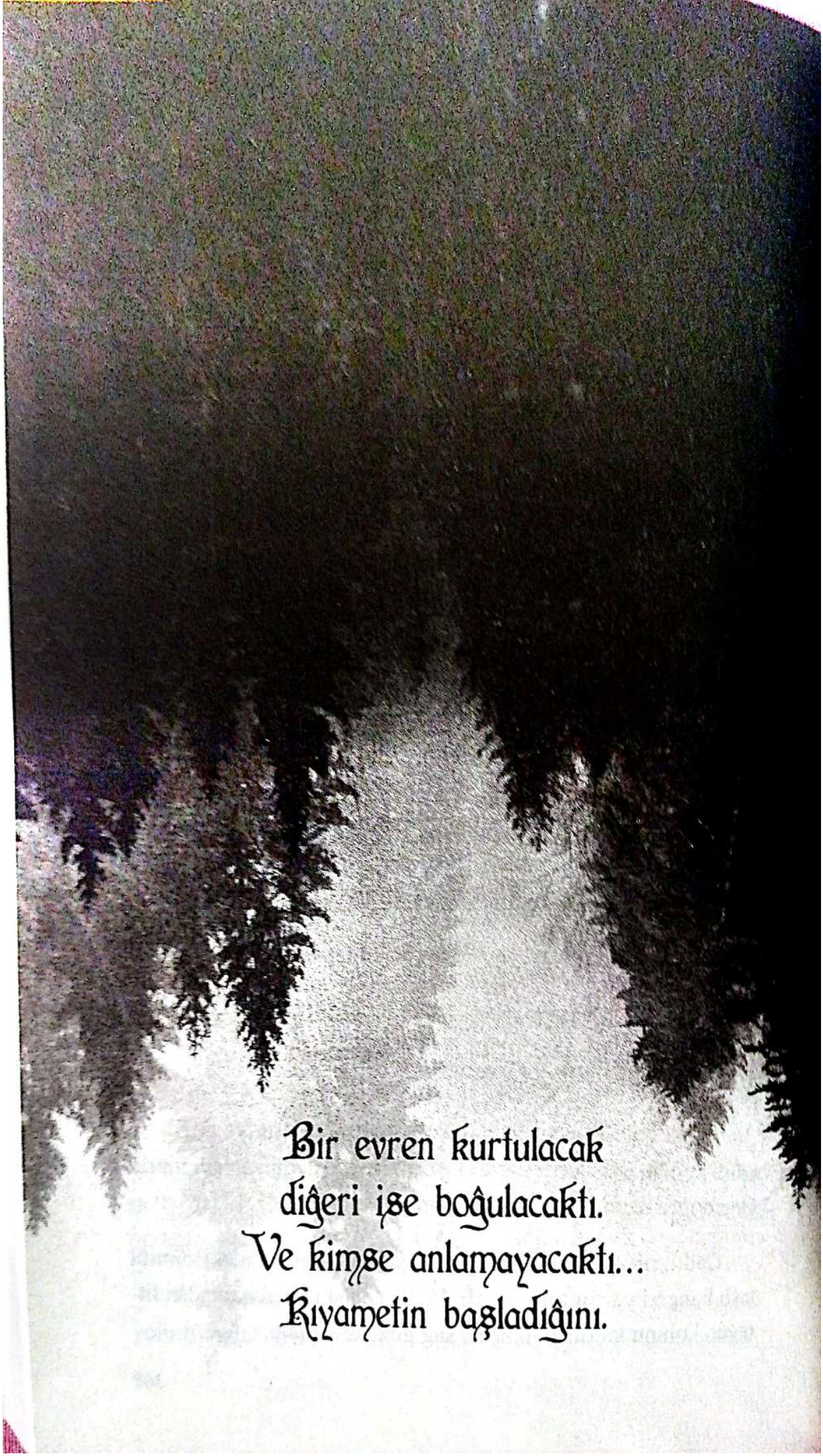
Bir evren kurtulacak
diğeri ise boğulacaktı.
Ve kimse anlamayacaktı...
Kıyametin başladığını.

CamScanner

PERDE 21

Kulakları sağır edecek şiddette bir çığlık koptu.

Meredith'in kana bulanmış güzel yüzü acı içinde büzüşünce içimden bir şey kopup çıkarak ayaklarıma döküldü. Adımlarım kurşun kuyularına batırılmış gibi ağırlaşsa da kız kardeşime gidip yere düşmeden tuttum onu.

Çığlık susmuyordu, ben ise ağlıyordum. Cadının gözüne saplanmış hançere gitti titreyen parmaklarım ama çekip çıkarmaya cesaret edemedim. Ben ağlıyordum, Katze de yanı başımda Meredith'in kanlar için-

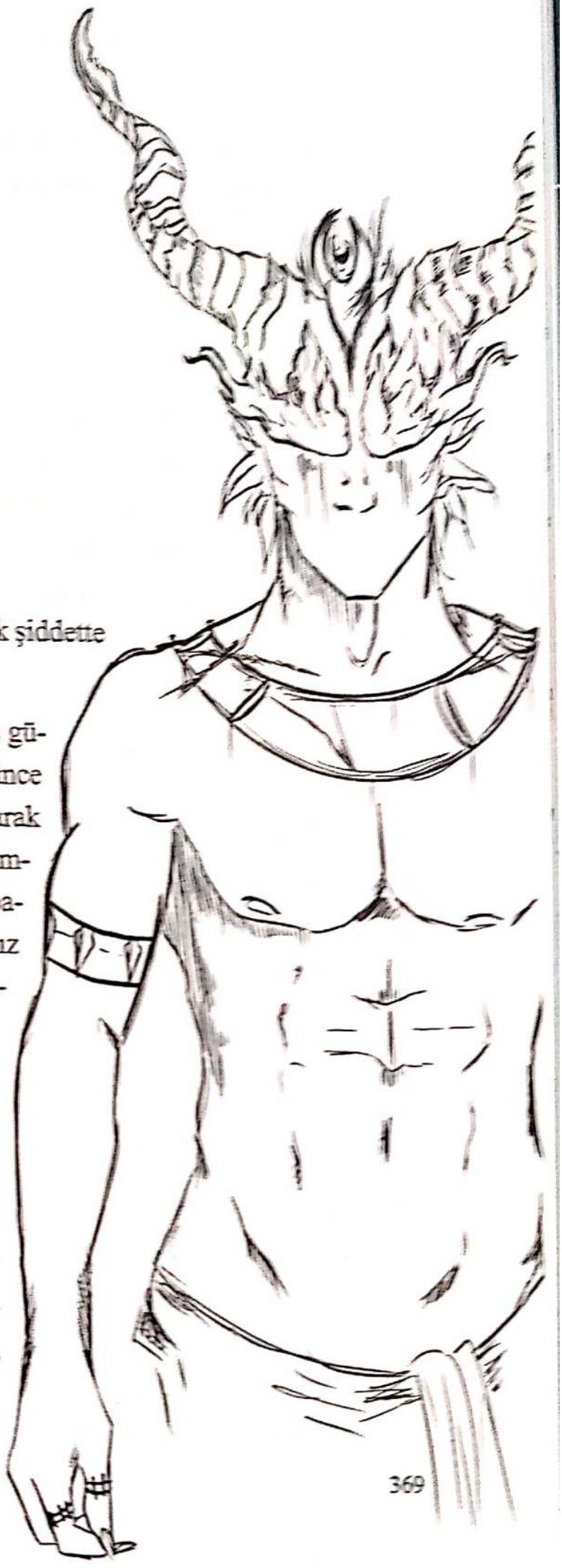

CamScanner

deki yanaklarını sarsıyordu. "Hadi ama Merr. Tepki ver." Çığlık susmuyordu. Beynime ağrılar saplanıyordu. Uzaklarda bir yerde muhtemelen bir kız hain hain güldü, diğer gülen yüzlerin ise hepsi soldu.

Ben soldum.

Çığlık susmadı. Katze ise Meredith'i sarsmaktan vazgeçip yüzüme sertçe bir tokat attı. Çığlık anında kesilip ardında zayıf hıçkırıklar bıraktı. Ben de hıçkırıyordum. Ağlamak istiyordum ama canım yanıyordu, konuşmak için dudaklarımı aralayınca da gırtlağıma bir ağrı çökmüştü. "Tamam mı? İyi misin? Şimdi bağırmayı kes de Meredith ile ilgilenelim." Aptal aptal suratına baktım. Bağıran benmişim.

"Bunlar gerçekten deli. İçlerinden birini bize teslim etmelerine oldukça şaşırmıştım ama görüyorum ki kendi kendilerini bile öldürecek kadar deli bunlar. Neyse, bize yapacak bir iş bırakmadı." Elfin uyuz sesi kulağıma doldu. Yaşlarla bezenen gözlerim kâhini buldu. Kız ise yüzünde anlaşılmaz bir ifadeyle bizi izliyordu.

"Cadı daha ölmedi," dedi sonra ağır ağır. Elf onu umursamadı, zaten Meredith'in öleceğini düşünüyordu belli ki. Tek böyle düşünen o değildi. Ben de öleceğini düşünüyordum. Bir sinir krizi nöbeti bedenimi ele geçirecekken Katze sivri tırnaklarını omuzlarıma geçirdi. "Kendini bırakma Cass. Meredith intihar etmedi." Yapış yapış pembe saçlarının yapıştığı isli yüzünü cadının üzerinden bana doğru yaklaştırdı. "Kalbi atıyor. Yaşıyor." Sözleri üzerine hâlâ titrerken başımı eğip cadıya baktım. Yüzü öyle kanlıydı ki yaşadığına inanmak öldüğüne inanmaktan çok daha zordu, nefes alıyor olsa bile.

CamScanner

Aidan kollarını boynuma sarıp bedenini bana yaslayınca hızla inip kalkan göğsüm biraz daha normale dönmüştü. "Meredith bir gözünü bilerek feda etti. Sakin ol ve birkaç dakika öncesini düşün." Dizimde yatan kanlı kız kardeşimin başıyla sakince düşünmek zordu ama Aidan'ın güven veren ılık nefesi saçlarımı okşarken dediklerine bir anlam vermeye çalıştım. Meredith bir cadı olduğu için benim yerime gözünü feda ederek... Kehanet gücü kazanmaya çalışmıştı.

Merr'in dizlerimdeki başı yavaşça yerden yükselince korkuyla üzerine kapanmaya çalıştım ama görüş açıma giren gümüş rengi uzun saçları görünce kendimi durdurdum. Draza kardeşimi kucaklayıp kan içindeki yüzüne uzun uzun baktı. O soğuk, gri elf kalbinden ne geçiyordu bilemiyordum ama kardeşime baktığındaki ifade her zamankinden daha farklı gibi görünüyordu. Daha yalın, belki daha az nefret dolu.

"Bize birkaç dakika daha verin," diye bağırdı Aidan, kra-la. "Vedalaşmamız gerekiyor." Ardından eğilip kulağımı öptü. "Güven bana. Merr ne yaptığını biliyor."

Draza dizleri üzerine çöküp hepimizin Meredith'i göreceği şekilde cadının bedenini öne eğdi. Uzanıp kız kardeşimin zarif elini avuçlarım arasına aldım. Soluğumu tutarak kendine gelmesi beklemekten başka çarem yoktu, bizlerden birine bir şey olsa büyüyle ânı kurtarabilecek olan oydu ama ona bir şey olduğunda... Eh, geri kalanımızın beklemekten başka şansı yoktu.

Gözyaşlarım sümüğüme karışıp dudaklarıma akarken kardeşimin suratında oluşabilecek anlık bir mimiği bile kaçırmamaya çalıştım. Odaklanmış bir hâlde cadının yüzüne bakarken arkamda bir yerden bir hırıltı duyuldu. Aidan kenara çekilip beni de beraberinde sürükleyerek kurda yol verdi. Marcus, Dra-

CamScanner

za'nın kucağında hareketsiz yatan cadıya üzgün, çok üzgün bir kurdun kehribar rengi acılı gözleriyle baktı. Ardından güçlü çenesini aralayıp dev diliyle cadının yüzünü yaladı.

Kalbimin kırılamayacağını düşündüğüm her seferinde ne denli kocaman olduğunu öğreniyordum. Öyle çok kişiyi sevmiştim ki, ruhumun çeperleri çok fazla insana pek çok noktamdan bağlanmıştı, bu yüzden kırılamaz diye düşündüğüm her bir parçam her yıkımda kırılıp yapıştırılmıştı sanki.

"Hareket etti," diye fısıldadı vampir. Ardından kurt, kardeşinin suratını tekrar yaladı. Draza yanı başındaki Aloha'nın kolundaki gömleği çekip parçaladı. Uzun, beyaz elini kız kardeşimin suratını kaplayacak şekilde bastırdı, boşta kalan eliyle de hançeri kavradı. Hançeri tutup düz bir hâlde çekerken çığlık atmamak için ağzıma kapattığım avuç içimi ısırdım. Kan bardaktan boşalır gibi oluk oluk akarken Draza, strigoiden koparDığı kıyafet parçasını kız kardeşimin kanlı, parçalanmış gözüne çapraz bir şekilde bağlayıp sıktı.

"Tanrım..." diye fısıldadı kardeşim güçsüzce. "Az önce gerçekten kendi gözümü oydum." Birinin bizi göreceği endişesini kapının önünde bırakıp bedenimi kız kardeşimin üzerine kapattım. Karnına doğru kafamı bastırıp hıçkırarak ağlamaya başladım. "Öldün sandım! Öldüğünden emindim!" Sonra başımı kaldırıp kirli güzel yüzüne baktım. "Az önce fedakârlık çıtasını arşa çıkardın."

Kız kardeşim hafifçe güldükten sonra acı çeker gibi yüzünü buruşturdu. "Umarım bu yaptığım boşa gitmez," dedi çatallaşan sesiyle. Aloha ayağa kalkıp bizleri davetsiz misafirlerin gözlerinden gizlerken Aidan cadıya eğilip sessizce sordu. "Bir şeyler görebiliyor musun?"

CamScanner

"Çok kabasın Aidanhell," dedi cadı huysuzlanarak, sonrasında gören tek gözünü kapatıp iri göğüslerini şişiren derin bir nefes aldı. "Beni Draza mı tutuyor?" dedi kapalı gözlerinin ardından.

"Bırakmamı mı tercih edersin?" dedi elf sinirle.

"Hayır. Hoş hissettiriyor. Lütfen bırakma." Kurt bu kez ön iki patisini kız kardeşinin üzerinden kaldırarak elfin omuzlarına yerleştirdi ve kocaman diliyle elfin bembeyaz, ifadesiz yüzünü yaladı. Geri çekildiğinde Draza'yı hayatımda hiç öyle görmediğimi düşündüm. "Bir daha biriniz beni yalamaya kalkarsa dilini koparırım," dedi öfkeyle. Burnunun kenarlarında biriken salya öbeğini elinin tersiyle silerken, "Bu bir sevgi gösterisiyse eğer, bir daha gerçekleşmemesi için yumuşadığımı düşündüğünüz an beni bıçaklayın." Dönüp ayaktaki strigoiye baktı. "Ya da sen mızrakla kalbimi falan çıkar. Yeter ki biri beni yalamasın." Yüzündeki salyalarla baş edemeyeceğini anlayınca oflayarak ıslanan elini indirdi.

"Bir şeyler görüyorum," dedi kız kardeşim. Avucumun içindeki elini okşadım. "Zorlama."

"Hayır. Zorla. Tek şansımız bu," dedi Katze topluluğu gözleriyle işaret ederken. "Canımıza okumak üzereler."

Cadı gören gözünü açtı. "O haklı. Görmem gerekiyor ama çok fazla şey görüyorum, hangisine odaklanacağımı bilemiyorum." Vampir bu kez cadının diğer elini tuttu. "Hepimizi buradan tek parça halinde çıkarabilecek şeye odaklan," dedi aceleyle.

Meredith'in yüzünden kuşkulu bir ifade geçti. Güzeller güzeli yeşil gözünün irisi yavaşça gölgelendi. Kurumuş kanın yıkadığı dudakları aralanırken fısıltıyla beraber çıkan hayret nida-

CamScanner

sına engel olamadı. "Kehaneti görüyorum Cass." Ayakta duran strigoi bile merakla omzunun üzerinden bize baktı.

"O kaltak yalan söylüyor. Beni kaldırın." Hiçbirimiz hareket etmeyince kendi kendine doğrulmaya çalıştı. "Çabuk! Vakit yok!"

"Ne yapıyorsun? Görecekler." Ona sarılarak durdurmaya çalışınca güçsüzleşen elleriyle beni itti. "Kral ile konuşmam gerek." Başını kaldırıp Draza'ya baktı. "Beni krala götür. Lütfen!" Elf ondan hiç beklenmeyen bir şekilde kız kardeşimin bedenini kavradı ve ayağa kaldırarak arkasını döndü. Olanları yavaş çekimde izlerken cadının krala seslenişini dinledim.

"Beni dinle kral Draza," dedi kız kardeşim, kendinden emin bir şekilde konuşmaya çalışıyordu ama ağrı yüzünden sözcüklerin bir kısmı dudaklarından çıkarken havada boğulup gidiyordu. "Ölüler ordusunu nasıl yeneceğimizi biliyorum. Kâhin en başından beri yalan söylüyor."

"Onu dinlemeyin. Ölmemek için yalan söylüyor sadece." Oysa kız çoktan gerisin geri yürüyerek kaçmaya çalışmaya başlamıştı. "Neden yalan söyleyeyim ki? Bizlerden biri öldüğünde ölüler yok olmayınca zaten göreceksiniz. Diğer kâhinler de yalan söylüyor. Doğruyu biliyorum." Kız kardeşim bir kolunu Draza'nın boynuna dolayıp diğeriyle sargılı gözünü işaret etti. "Gerçeği görebilmek için gözümü feda ettim. Kaybedecek pek fazla şeyim yok ama sizin," elini bu kez Draza'ya doğrulttu, "beni dinlemezseniz kaybedecek çok şeyiniz var."

"Pekâlâ, cadı konuş." Elf kral kız kardeşim konuşamadan araya girdi. Gözleri sıvışmaya çalışan kâhinin üzerindeydi.

CamScanner

"Sen de hiçbir yere gitmiyorsun kâhin. Gerçek kehaneti öğreneceğiz."

Ve kız kardeşim anlatmaya başladı.

"Ölüler bir diyarda iki Cassie olduğu için tekrar döndüler. Ait olmayan varlıkların yeryüzünde dolandığı haberi alemler arasında yayılıp yeraltını uyandırdı. Ölüler ordusuna hükmedenin Cassie olduğu doğru. Ama hangi Cassie olduğu konusunda yalan söyledi." İşaret parmağını kâhine yöneltti. "Ölüler ordusuna ancak daha önce ölüp dirilen biri hükmedebilir. O da kâhinin ta kendisi." Görebilen tek gözüyle sinirle kâhine bakarken, "O ölürse ordu da ölecek. Hem de öyle yavaş yavaş da değil. Bir anda düşüp yarılan toprağın içine girecekler. O ölmeli!" dedi tükürür gibi.

Kral elini kaldırdı ve yanı başındaki elf komutanlarını kâhinin üzerine yönlendirdi. Kız kaçmaya çalışınca arkasındaki kalabalık onu öne itti. Şok olmuş bir ifadeyle kendisi iten halkına bakarken sessizce sövdü kâhin. "Size onca iyiliğim dokunduktan sonra beni satıyor musunuz? Kim için? NE İÇİN?"

Peri kâhini kapüşonunu indirip ifadesiz bir yüzle kıza baktı. "Tüm bir evren kurtulacaksa bir kâhin kendisini feda etmesini bilmeli. İnsanlığa hizmet etmek için varsın ve ölümün de insanlığa hizmet edecek, gurur duy kızım."

"Ah, kes sesini seni bunak!" Kadına doğru bir hamle yapamadan iki elf koluna girip kâhinin dizlerini büktü. Başı önde bir şekilde meydanda sürüklenerek kralın huzuruna getirildi. Belimi tutan şeytanımın tutuşu sıkılaşınca gözlerine baktım. "Her şey yolunda Cass. Kendi kendilerini alt edecekler ve bitecek." Başımı göğsüne yaslayıp kollarımı sımsıkı bedenine sar-

CamScanner

dım. Kokusu ciğerlerime dolarken tuttuğum nefesimi bıraktım. *Umarım öyle olur.*

"Bir dileğin var mı?" dedi elf kral ayaklarının hemen ucunda zorla eğdirilen kâhine bakarken. Kızın şok olmuş ifadesi metrelerce öteden bile tüylerimi ürpertiyordu. İçten içe eğer seneler önce Lucifer onu benim yerime öldürmeseydi onun için her şeyin daha farklı olabileceğini düşünüyordum.

"Aslında var," dedi kâhin ağır ağır. Başını kaldırıp çenesini dikleştirdi. "Sizin için onca yıl hizmet ettim ve karşılığında hiçbir şey istemedim."

Elf kralı artık bu dramaya daha fazla katlanamıyormuş gibi abartılı bir ifadeyle gözlerini devirdi. "Ne istiyorsun kâhin?"

Kızın konuşmadan önce şişen göğsü sözleriyle birlikte alçalarak söndü. "Annemle vedalaşmak istiyorum. Lilith'i buraya getirin."

***

Lilith ölmek üzereydi.

Son çaresi Cassandra'yı kurban ederek yaşama tutunmaya çalışmaktı ama o da ellerinden kral Hell sayesinde kaçmıştı. Artık zamanının sonuna geldiğini biliyordu, tevekkülle ölümü kabul etme aşamasını da oldukça geride bırakmış, son çırpınışlarıyla bu koca dünyada işlenmemiş günahları varsa eğer hepsini tek tek işlemişti dişi şeytan. Şimdi ise sonun sonundaydı.

Mahzende mumlarını yakmış, kapıyı pencereyi indirmeye çalışan ölülerin gürültüsünde ölmeden önceki son ritüelini yerine getirmeye çalışıyordu şeytan. Ama sonra nihai sona hazırladığı zihni, kapıdan gelen başka bir gürültüyle karışıvermişti.

CamScanner

Kralın askerleri, mahzenin kapısını kırıp içeri girerek şeytanı zapt edip yaka paça dışarı çıkarmışlardı. Kimse ona bir şey anlatmamıştı, o da kimseye bir şey sormamıştı zaten. Aklındaki tek soru Meredith'in nerede olduğuydu. Onu ot toplaması için Tanrılar Dağı'na gönderdiğinden bu yana iki gün geçmişti fakat kızı dönmemişti.

Askerler Lilith'in güçsüzleştiğini fark edebildiklerinde artık onu daha fazla sürüklememeye karar verip sırtlarına alarak göğe yükseldiler. Lilith ölmeden önce uçtuğu için mutluydu. Bir şeytan olmasına rağmen kanatları hiç olmamıştı çünkü. Şimdi gökyüzünde siyah, deri kanatlı yaratıklar onu uçururken dişi şeytan ölmeden önce yapılması gereken en güzel ritüeli gerçekleştirdiğini düşündü.

Gökyüzü yer yer yarılıyor, yarılan yerlerden içeri alacakaranlığı daha da hafifleten ışık huzmeleri düşüyordu. Lilith yarılan gökyüzünden bu evrene sızan tek şeyin huzmeler olmadığını, hemen yanı başlarından geçen kanatları gelişigüzel açılmış ölü bir meleği görünce anladı. Önce ölüler dirilmiş, şimdi de melek yağmurları başlamıştı. Şeytan içten içe kıyametin gerçekleşmesine sevindi, sadece kendisinin değil milyarlarca insanın onunla beraber sonsuzluğa gideceğine sevindi Lilith.

Ama sonra iblisler onu sıkıca tutarak alçalmaya başladılar. İblisler ve elflerden oluşan, üzerindeki küçük öbeklerden beyaz dumanların çıktığı dev karargâha yaklaşırlarken Lilith ilk kez neden getirildiğini merak etti.

Ayakları yere değer değmez toprağa uzanıp bir daha kalkmamak istedi ama kara iblisler kanatlarını sırtlarına gömerek onu tutup yeniden ayağa kaldırdı. Lilith taç takmış zırhlı bir kara elfin karşısına getirildiğinde artık merak duygusu iyiden

CamScanner

iyiye artmıştı. Yoksa mahzendeki denizliklerin üzerinden tırmanarak içeri girmeye çalışan ölülerin donuk homurdanmalarını dinlerken ölmüştü de nihai cezaya mı çekiliyordu şeytan? Bilememişti.

"Getirin," demişti elf ve Lilith az öncekinden daha sıkı bir şekilde zorla tutularak kralın önünde yere eğdirildi. "Kâhinin ölmeden önceki son isteği seninle konuşmaktı. Çadıra gidin. İki dakikanız var. Sonrasında kız ölecek, sen de o izbe mahzenine dönebileceksin." Lilith, anlamayarak krala baktı. "Kâhin mi?" dedi şaşkınlıkla. Draza daha fazla herhangi bir canlıyla konuşmaya bir dakika bile tahammül edemez gibi hissetti kendini. Şeytanı çadıra götürmelerini emrettikten sonra komutanlarıyla olan önemli konuşmasına geri döndü.

Lilith çadıra girip de karşısında onu bekleyen yabancıyı gördüğünde bir iblis olarak geçirdiği yüzyıllar boyunca hiç hissetmediği gibi yenilmiş hissetti kendini. Elfin kâhin dediği Cassie'den başkası değildi. Esas kızı değildi belki ama yasını tuttuğu kızdı bu. Yakılarak öldürülmesini istemediği için yağmurlu bir gecede dizleri çamura bulanmış hâlde mezarının taşına yaslanıp günlerce, aylarca ağladığı kız buydu işte.

Ve anlaşılan o ki ölmemişti.

"Neler oluyor?" dedi şeytan gözleri kâhinin yüzündeyken. Kızın yüzü öteki gibi soğuk değildi, gerçekti. Acıyı tatmış, onunla savaşmış ve en sonunda acının yoldaşı olmuş bir kadının ciddi ama yenilmez ifadesi vardı suretinde, tıpkı kendisi gibi, diye düşündü dişi şeytan. Ne yaşanmıştı bilemiyordu ama belli ki o toprağın üzerinde, başı buz gibi bir mezar taşına yaslanmış hâlde ağlarken bu kız da toprağın altındaki tabutta yeryüzüne

CamScanner

gözyaşlarını akıtmıştı. İkisi de ağlamıştı ama akan yaşlar birbirine karışamamıştı.

"Sen uzun zaman önce gömdüğüm o kızsın değil mi?"

Kâhin başıyla onaylayınca Lilith bir an dengesini kaybedecek gibi olup yelin vurduğu ince bir dal gibi sallandı. "Neden peki? Neden daha önce gelmedin? Neden şimdi?"

Kâhinin yüzü hüzünle gölgelenip karardı yavaşça. "Bir insanı sevmek gibi bir lüksüm olamaz benim. Bağlandığım her kişinin canını almak zorunda kaldım. Ben bir kâhinim, artık doğurduğun ya da doğurmadığın o melez kız değilim. Kâhinler tarafından yetiştirildim. Ve," dedi gözünü işaret ederken üzgünce, "kehanet okuyabilmek için kendimin bile bir parçasını feda ettim."

Lilith kâhinleri bilirdi. Uzun zaman önce, gençliğinin baharında yolunu kaybettiğinde bir süre onlarla yaşamıştı. Kâhinler insan değillerdi, şeytan da değildiler, onların öğretileri vardı ve öğretilerine bir din gibi bağlıydılar. Bazı kehanetlerin sadece kan akıtılarak görülebildiğini o da biliyordu.

Dizlerindeki tüm güç çekilir gibi olunca yere düştü şeytan. Keşke daha önce gelseydi kâhin. Bir şekilde ona kendini gösterebilseydi belki de... Belki de her şey çok daha başka olurdu.

"Eğer seni sevseydim çoktan kanın ellerimde olurdu, anne."

Lilith kızın son sözcüğü üzerine güzel yüzünü kaldırıp kâhine baktı. Gözlerinden yaşlar akmaya başladığında hıçkırmamak için yanağının içini ısırdı. Tüm ömrü boyunca bu zarif kulakların tek duymak istediği, Cassie'nin ona anne demesiydi. O gece onu koruyabilseydi, ölmeseydi, tüm bir ömrü onunla geçirecek-

CamScanner

ti. Bunun yerine yasa boğulup kendi kendini tüketmişti, ta ki ardında hiçbir şey kalmayana dek.

"Sana sarılabilir miyim?" Kâhin, şeytanın isteğini duyunca ürperir gibi oldu. Sarılabilir miydi? Sarılabilirdi elbette. Nasıl olsa birkaç dakika sonra her şey sonsuza dek değişecekti. Kalbinde bir insanın daha sevgisini ve acısını taşımak, ölüme yürüyen kâhinden hiçbir şey kaybettirmezdi. Kafasında düşünceler dolanırken yere eğildi ve annesinin hemen dibine çöktü. Ellerini annesinin boynuna doladıktan sonra kadının o çok eski ama bir o kadar da yıkıcı kokusunu ciğerlerine çekti. Anne gibi kokuyordu. Onu doğuran kadın varlığından bihaberken bu kadın onun için sayısız gözyaşı dökmüştü. Anne olmayı hak eden de buydu işte.

İki istenmeyen varlık birbirlerine sarıldı. Bir tanesi diğerinin saçını okşadı, öteki ise omzuna gömülüp tüm duygularını serbest bıraktı. Seneler önce o soğuk yaslı gecelerde karışamayan gözyaşları birbirine değdi, karıştı ve ruhlarına aktı. Belki bu diyarda bedenleri hiç kavuşamamıştı ama gözyaşları artık birdi işte. Lilith ölmeden öncesi için daha iyi bir ânı asla düşünemezdi, kendisini rüyada gibi hissediyordu. Kızının ipek gibi saçlarını parmaklarının arasına dolarken şeytan titrek kısa nefesler alıyordu. *Sonunda*, diyordu içinden. Bir kez de olsa ona sarılabilmişti.

"Anne, beni idam edecekler. Ölmeden önce son isteğim seninle görüşmekti. Birazdan beni idam edecekler. Dışarıdaki ölüler ordusunun yok olması için ölüp dirilen birine ihtiyaçları vardı ve o kişi benim." Lilith kızının yumuşacık yanaklarını ellerinin arasına aldı. "Seni almalarına izin vermem," dedi güçsüzce. Ama ne yapabilirdi ki? O kudretli zamanlarından eser

CamScanner

kalmamıştı şimdi. Hayal kırıklığı ruhuna kara bulutlar gibi çökerken kızın yanaklarını okşadı şeytan. "Ama ne yapabilirim bilmiyorum," dedi çaresizce. "Bunu önlemenin yolu var mı?"

Kâhin, elleriyle yüzünü kavrayan annesinin parmaklarına dokundu. "Var," dedi sessizce. "Ama senden bunu isteyebilir miyim bilmiyorum." Lilith kızının görebilen tek gözüne uzun uzun baktı. Kızın gözlerindeki aksini net bir şekilde görene kadar başını çevirmedi. Kendi yansıması yasını tuttuğu gencecik kızının gözlerinde titreşince anladı şeytan.

Ne yapması gerektiğini biliyordu.

Belki o geceyi telafi edemezdi ama şu ana sahipti Lilith ve şu anı kurtarabilirdi. Kızı için bir kez yas tutmayı bırakıp kendini feda edebilirdi ve öyle de yapacaktı. Lilith ve kâhinin suretleri birbirine karışıp titreşirken Lilith, ömrü boyunca ilk kez gülümsemişti. İlk kez kendini iyi hissetmişti ve ilk kez o asla temizlenemeyeceğini düşündüğü katran karası vicdanı rahatlamıştı.

Son bir fedakârlık, diye düşündü yüzü gençleşip değişirken. Sonrasında kendini bir süredir yolunu gözlediği eski dostu ölüme hazırladı.

CamScanner

En çok neremden kanatmışlardı beni?
Kaç kez daha kıracaklardı beni, ruhumu,
bedenimi. Ne için döküyordum
bu kez gözyaşlarımı?

CamScanner

PERDE 22

Tüppeli kadın, kâhinin yatağında bıraktığı küreyi bulup elinde çevirdi. Kuvars kürenin şeffaf yüzeyi yer yer kırıklarla kaplıydı şimdi. Kadın küreyi avuçlarının arasına alıp kuledeki dev pencerelerden dışarı baktı. Bembeyaz bedenler gökten süzülen kutsal bir rüya gibi havayı yarıp yeryüzüne düşüyorlardı. Kadın daha kaç tane meleğin bu şekilde can vereceğini kestiremiyordu ama görmüştü.

Günler önce kâhin kucağında kedisi ile odadan bir hışım çıkarken kehanet, kürede tembelce belirmişti birden.

CamScanner

Bir Cassie diğerini öldürüyordu.

Dünya yanarak kül oluyordu, bir kadın ağlarken bir ejderha kanatlarını açarak göğe süzülüyordu.

Bir adam ölüyor, birden fazla bebek dünyaya gözlerini açıyordu.

Sonra görüntü tekrar başa sarıyordu. Cassie elindeki hançeri diğer Cassie'nin kalbine sokup çeviriyordu.

Kadın bunu görmüştü ama sevdiği birinin daha canını alarak kehaneti görmeyi reddeden kâhinin tüm bunlardan hiç haberi yoktu.

***

Cassie, kollarımın arasında bir yaprak gibi titriyordu. Lilith meydana geldiğinden beri küçük melezimin aurasındaki renkler birbirine karışıp en son mutlak bir mor tarafından ele geçirilmişti. Kız korkuyordu ama neden korktuğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sonuçta o Cassie'nin öz annesiydi.

"Her şey yolunda mı?" Başını onaylar gibi sallayıp omzuma yaslandı melezim. "Sadece artık eve gitmek istiyorum." Arkamda bir yerlerden mahremiyete garezi olan cadı huysuzca söylendi. "Gidemezsin, en azından kâhini öldürene kadar olmaz." Eğer Meredith hepimizin yaşaması için o çok kıymetli gözlerinden birini vermemiş olsaydı onu tekmelerdim şimdi. "Bizlerden biri yapsa olmaz mı? Cassie çok yorgun. O bir insan."

"Ben de artık körüm," dedi cadı huysuzca. "Kimin daha yaralı olduğu yarışını bir kenara bırakalım. Kehanette gördüm. Cassie öldürüyor kâhini. Sen ya da ben ya da," dedi gözleri

CamScanner

Praza'nın köprücük kemiklerinde huzursuzca dolanırken, "elf değil." Yaklaşık yarım saattir kucağında olduğu adamdan gözlerini kaçırışına kahkahalarla gülmek istedim. Her varlık bir yana, kadınları anlamak için ciddi psişik güçlerinizin olması gerekiyordu.

"Yaparım." Başını eğip melezimin bana bakan güçlü ifadesini gördüm. Belli ki kadınları anlamak için bende olması gereken psişik güçler hiç verilmemişti. Benim hakkımı Marcus almış olmalıydı çünkü bir kurda dönüşmüşken bile kürklü bedenini vampirinden asla ayırmıyordu. Sanki aklı olan herhangi bir varlık Katze'ye bulaşmak istermiş gibi.

Kâhin ve Lilith çadırdan nihayet çıktıklarında Cassie başını omzuma daha da gömdü. Onu içime katıp saklama hissi her saniyeyle beraber artıyordu. Gerçekten birilerinin canını almak gibi tatsız bir görevi benim değil de bu tatlı varlığın yapması kulağa saçma geliyordu.

Lilith, kara iblisler tarafından götürülürken kâhin az öncekinden daha üzgün görünüyordu. Omuzları yenilgiyle çökmüş, aurası da daha önce hiçbir insanda görmediğim kadar kararmıştı. Sonra kız başını çevirdi ve gözleri kollarım arasında gizlediğim melezime kaydı. Bakışları bir anda öfkeyle karardı kâhinin. Onda farklı bir şeyler vardı ama ne olduğunu kestiremiyordum, belki de ölmek üzere olan bir kadının öfkeli bakışlarıydı bu.

"Tüm bir ömrü çaldın hilekâr," dedi kâhin tükürür gibi. Askerler kızı eğip kollarını iki yana açtıklarında bükülen dizlerinden kaldırıp gözlerini Cassie'ye dikti. "Ve hâlâ kalan son nefesimin peşindesin." Elf kral elindeki hançeri Cassie'ye göstererek gelmesini talep etti. Melezimin sıcak bedeni kollarım arasından yavaşça ayrılırken kendimi bomboş hissettim. Sanki

CamScanner

biri içimi açıp özümü çalmıştı ve Cassie kâhine ilerlerken hissettiğim o boşluk içimde bir kara delik gibi büyüyordu.

Cassie, elf kralın elinden hançeri aldı ve kâhine yaklaştı. "Kişisel algılama. Sadece... Ya sen öleceksin ya ben. İkimizin de yaşayacağı alternatif bir gelecek yok."

Kâhin şimdi ağzından tükürükler saçarken sinirle gülüyordu. Cassie'nin o kıza yakın olmasını istemiyordum. Onlara gitmek için bir hamle yapınca strigoi önüme geçti. "Sakın Aidan. Birazdan o kaltak ölecek ve kâbus sona erecek. Sakin ol." Göğsümü tutan elleri yavaşça çekilirken görüş açıma yeniden kâhinin öfkeli bakışları düştü.

"Ölmeden önce sana son bir hediye vermemi ister misin?" Cassie parlak bıçaklı hançeri elleri arasında kararsızca değiştirip durdu.

"Aidanhell!" diye bağırdı kâhin askerler onu yeniden doğrultup Cassie'nin canını alması için tam karşısına getirirken. "Sana bir hediyem var ve bahse girerim duymak için ömrünün kalan yarısını bile verirsin."

Yumruklarım kendiliğinden sıkılırken kendimi daha fazla tutamadım. "Ne saçmalıyorsun sen?"

Kâhin gülünce Cassie bir anlığına tereddüte kapıldı. "Öldür gitsin Cass," dedi Meredith uzaktan. "Sadece bitir işini. Kafanı karıştırıp zaman kazanmaya çalışıyor. Sana bir haberim var kâhin. Yeryüzünde kazanabileceğin tek bir zaman dilimi bile kalmadı. Boşa uğraşmaktan vazgeç." Oysa kâhin zaman kazanmaya falan çalışmıyordu. Bunu o uğursuz gözlerindeki hareket eden gölgelerde görmüştüm. Kaybedecek hiçbir şeyi olmayan bir kadının tehlikeli, korkusuz bakışlarıydı bu.

CamScanner

"Pekâlâ. Madem duymak istemiyorsunuz..."

"Söyle." Melezim sinsi kâhinin tuzağına düşmüştü. Elindeki hançeri sımsıkı tutarken endişeli gözlerle öldüreceği kıza bakıyordu.

Kâhin, tüm dişlerini gözler önüne serecek şekilde ürkütücü bir şekilde güldü. "Tebrikler gençler. Cassie'miz hamile."

Kalbim atmayı unuturken arkamda bir yerlerde Draza oldukça yaratıcı bir şekilde sövdü. "Bu nasıl bir oyun böyle?" dedi sıkılı dişleri arasından, ben ise şaşkınlıktan ne yapacağımı bilememiştim. Orada durmuş öylece o ikisine bakıyordum. Hiçbir şey düşünemeden ve hissedemeden.

Ve kâhin biz ona hiçbir şey diyemeden gözlerini kapatıp başını geriye yatırdı.

"Bir dünyanın kurtuluşu bir diğerinin kıyameti olacak.

Bir kadının gözyaşında bir adamın atan kalbi sönecek.

Karanlık aydınlığa, güneş aya küsecek.

Bir kuş ötecek, bir ağaç yanacak ve yanan ağaçlardan bedenler türeyecek.

İki adam karanlığın içinde sonsuzluğa yürürken çarpışacak.

Bir melek günah işleyecek ve şeytan sonunda af dileyecek.

Ve bir bebek düşecek rahme. Her şeyin sonunu getirmek için."

Tüylerim ürperiyordu. Sözlere anlam veremiyordum.

CamScanner

Okunan kehanete mi yoksa uğursuz yaratığın önceki sözlerine mi odaklanmalıydım, bilemiyordum. Kâhin son kehanetini okuyordu ve kâhinler son kehanetlerini okuduğunda eski karanlık bir lanet saklı kaldığı kutudan kurtulur, yeryüzüne akardı. Akan lanet en masuma konar ve ömrünün sonuna dek bir çift kanat gibi onu taşımasını sağlardı. Koşar adım Cassie'nin yanına gidip hançeri tutan elini sardım. Birlikte yapacaktık.

"Seni lanetliyorum Cassandra," dedi kâhin gözlerini tekrar açtığında. Hançeri kavrayan ufak parmaklarını daha sıkı sardım. Birlikte lanetlenecektik. Onu asla yalnız bırakmayacaktım. "Ama aslında bunu yapmama gerek bile yok. O gece gördüğün rüya gerçekti. Karnında iki bebek taşıyorsun. Biri Hell'e, öteki ise Aidan'a ait. Biri karanlığın, diğeri ise aydınlığın elçisi olacak." Uğursuz bir gülümseme dudaklarını yukarı kıvırırken bana döndü. "Hangi bebeğin babası olduğunu öğrenmek ister misin?"

Dönüp melezimin gözlerine baktım. Öyle çok ifade geçiyordu ki o tatlı gözlerinden. Bir yakarış, özür dileyiş, kaybediş ve çaresizlik. "Önemi yok," dedim gözlerimi melezimin güzel gözlerinden ayırmadan. "İkisi de benim çocuğum."

Hançeri daha sıkı kavrayıp kâhinin kalbine sapladım. Elimi çekip Cassie'nin kalan işi bitirmesine izin verdim.

Melezim, gözlerinden yaşlar akarken ikizinin kalbindeki hançeri daha derine sokup son bir kez çevirdi.

CamScanner

AKİS

Terler içinde uyanıp yatağımda döndüm.

Öyle berbat bir rüya görmüştüm ki ellerim hâlâ titriyordu. Soluğumu düzene sokmaya çalışırken titreyen parmaklarımı karnıma götürdüm. Oradaydılar. Onları hissedebiliyordum. Rahatlayarak sırtımı yatak başlığına yasladım. Nefesim normale dönerken gözlerimi kapadım ve kâbusu düşündüm.

Rüyada örgütü görmüştüm. O uğursuz binalarının izbe yer altı odalarında, birine kendi kehanetlerini yazdırmaya çalışıyorlardı. Ama kalanı yoktu. Sanki biri zihnime sızıp bu görüntünün kalanını makasla keser gibi kesmişti. Ne kadar düşünürsem düşüneyim hatırlayamadım. Bu, şu sıralar sık sık olmaya başlamış bir şeydi. Kâhini öldürüp ölüler ordusunu yok ederek çukura gitmemizin üze-

CamScanner

rinden iki ay geçmişti. Valkürler bizleri alıp kendi atlarına bindirirken kanatlı bir atın geniş sırtına sarılıp kendi dünyama gelene kadar ağlamıştım. Ve kendi dünyamda gözlerimi açtığımda daha çok ağlamıştım.

Elbette gözyaşları da diğer her şey gibi zamanla azalıp sanki hiç var olmamışlar gibi bir bir silinmişti zihnimden. Onun yerine bebeklerime iyi bakabilmek için beladan uzak durmaya adamıştım kendimi. Ve çevremdeki delilerin de bu konuda oldukça yardımcı olduklarını söylemem gerek.

Kapı aralanıp da Meredith'in soru soran endişeli yüzünü görünce delilerden birinin beni ziyaret ettiğine memnun olmuştum. "Annecik iyi mi? Bir bağırtı duydum sandım." Işığı açıp kapıyı arkasından kapattı. "Koridorda mı yatıyorsun?" dedim gülerek. Meredith'in artık bir gözü tıpkı bir korsan gibi bantlı olan güzel yüzü aydınlandı. "Bu küçücük kulübede koridor denen şeyden yok. Odandan çıkıyorum ve kendimi lanet mutfakta buluyorum. Peri her dakika yeni bir şey yapıyor ve inan bana önce hepsini bize yediriyor. Sen yemeden önce kaç kez zehirlendiğimi duysan şaşırırsın." Kapı tekrar ardına kadar açılıp da gelen kişi Merr'e çarpınca cadı kabaca küfretmişti. "Öküz mü besliyoruz evde?" dedi başının üstünü ovarken.

Aidan gözleri parıl parıl hâlde içeri dalıp cadıyı küfreder hâlde kapı eşiğinde bıraktı. Yatağa kendini atıp emekleyerek yanıma geldi. Dalgalı ipeksi saçlarının süslediği o güzel başını karnıma koyarken bir çocuk gibi heyecanlıydı. "Nasıl benim prenseslerim?"

Gözlerimi devirdim. "Aidan belki erkek olurlar. Erkek olurlarsa birkaç ömür boyunca, onlara prenses dediğin için senden nefret edecekler." Meredith sırıtarak kollarını göğsünde kavuş-

CamScanner

gerip kalçasını kapıya yasladı. "Kız olmaları gerekecek çünkü herkes bahiste kıza oynadı. Benim ve Marcus'un dışında. Biz erkek olacağını düşünüyoruz." Kollarından birini kaldırıp gömemeyen gözüne hafifçe dokundu. "Kehanet yeteneği olan bir cadı, oğlun olacak diyorsa oğlun olur."

Ellerimi Aidan'ın başının izin verebildiği ölçüde karnımda gezdirdim. "Belki ikisi de olur. Bir kız ve bir erkek." Ama Aidan çoktan karnıma öpücükler kondurup bebeklerime doğduklarında nasıl güzel prenses elbiseleri ve yavru pegasuslar getireceğini söylemeye başlamıştı.

Doğmadan önce biri bana pegasus alacağını söylese bırakın cinsiyetimi değiştirmeyi, ruhumu bile ona verebilirdim.

"Peri kâhini geldi. Kâbuslar için o iksirlerden getirmiş." Marcus'un gür sesi küçücük evde yankılanmıştı. Meredith başını koridora uzatıp kurda bir şeyler dedikten sonra bize döndü. "Hadi babacık, gidelim, annecik tedavi olacak."

"Bu kelimeyi duymaya bayılıyorum." Aidan uzanıp alnıma bir öpücük kondurduktan sonra oyun zamanının sona erdiğini söyleyen anneler gibi tepemizde dikilen Meredith ile beraber odadan çıktı.

Peri kâhini odaya girerken yatakta yan dönüp ayaklarımı sarkıttım. "Daha iyi misin yoksa berbat kâbuslar devam mı ediyor?" dedi kadın kapıyı arkasından kapatıp çantasını çıkarırken.

"Gitgide daha sık uyanmaya başladım. Diğerlerine söylemiyorum ama böyle giderse birkaç hafta sonra uyumayı bırakacağım."

Kadın yatakta hemen yanıma otururken gözlerim odanın duvarındaki aynaya kaydı. "Buna sebep olan karnındakilerden

CamScanner

biri. Eğer hangisinin kötü olduğunu öğrenip onu alabilirsek..." Aceleyle susturdum onu. "İyi ya da kötü diye bir şey yok. Aptal şizofren bir kızın kehanet diye uydurduğu safsataya çocuklarımdan birini kurban etmeyeceğim." Gözlerim hâlâ aynadaki yansımamızdaydı. Canım sıkılmıştı, bu aptalca şeyin bir kez daha teklif edilmesini istemiyordum.

Ben huzursuzca yerimde kıpırdanırken peri kâhin tekrar çantasına döndü. Aynada hareket eden dudaklarını görünce hemen yanı başımdaki kadına baktım. Mırıldanıyordu.

"Bir kadının gözyaşında bir adamın atan kalbi sönecek.

Ve bir bebek düşecek rahme. Her şeyin sonunu getirmek için."

Uğursuz bir ürperti buz gibi bedenime yayılırken kalkmaya çalıştım ama kadın bileklerimi yakalayıp kıskaç haline getirdi. "Neler oluyor?" dedim dehşete kapılarak. O berbat his mideme çökmüştü şimdi. Kusmak istiyordum.

"Üzgünüm kızım. Eğer bunu yapmazsam sen gözyaşı dökeceksin ve âşık olduğun adam da ölecek. O karnındaki bebeklerden biri kıyametin elçisi. Bir bebeğin canı mı yoksa bir evrendeki tüm canlılar mı?" Elindeki parlayan şeyin iksir şişesi değil de bir bıçak olduğunu fark ettiğimde bağırmaya çalıştım ama kâhin parmağının tek hareketiyle dudaklarımı mühürledi.

Lütfen, demek istedim, lütfen lütfen. Onlar daha *bebek. Benim bebeklerim. Lütfen!*

"O bebek hiç doğmamalı Cassie." Ve kadın bıçağı kaldırıp bebeklerimi korumaya çalışan avuçlarımı delerek karnıma sapladı.

CamScanner

En çok neremden kanatmışlardı beni?

Kaç kez daha kıracaklardı beni, ruhumu, bedenimi.

Ne için döküyordum bu kez gözyaşlarımı? Günahsız, doğmamış ruh parçalarım için mi? Bir insan kaç kez acırdı böyle?

Haykırmak, göremediğim düşmanla savaşmak istedim, kanayan yerlerimi titreyen ellerimle bastırarak durdurmak istedim ama eski dostum acı yine gölgelerin ardından bana gelmişti işte. Azrail'in almadığı son nefesim, iki günahsız ruhu da zehirlemişti. *Onların bir suçu yok,* diye bağırmak istiyordum. Gözyaşlarım lanetli bedenimi ıslatırken çıkmayan sesim dudaklarımı ısırıp parçalıyordu sanki. *Lütfen yaşasınlar; lütfen.*

Bu lanetli ruhun hayatındaki tek güzel şey onlar. Benim bebeklerim büyüyecek, çok sevilecek. Onları seven insanlar var. Kaderleri anneleri gibi olmayacak, ölüm dokunamayacak! ONLAR YAŞAYACAK!

Çaresizlik bedenimi görünmez bir pelerin gibi sararken yaşlarla dolan gözlerim karardı. Görüntü yerini acıya bırakarak utanmazca yitip giderken aynadaki aksime bakıyordum.

Ben acıdan donakalmış, bağıramaz bir hâlde yere yığılmadan hemen önce aksim bana göz kırptı.

Şimdi ödeştik.

-TAKİP EDİN-

CamScanner

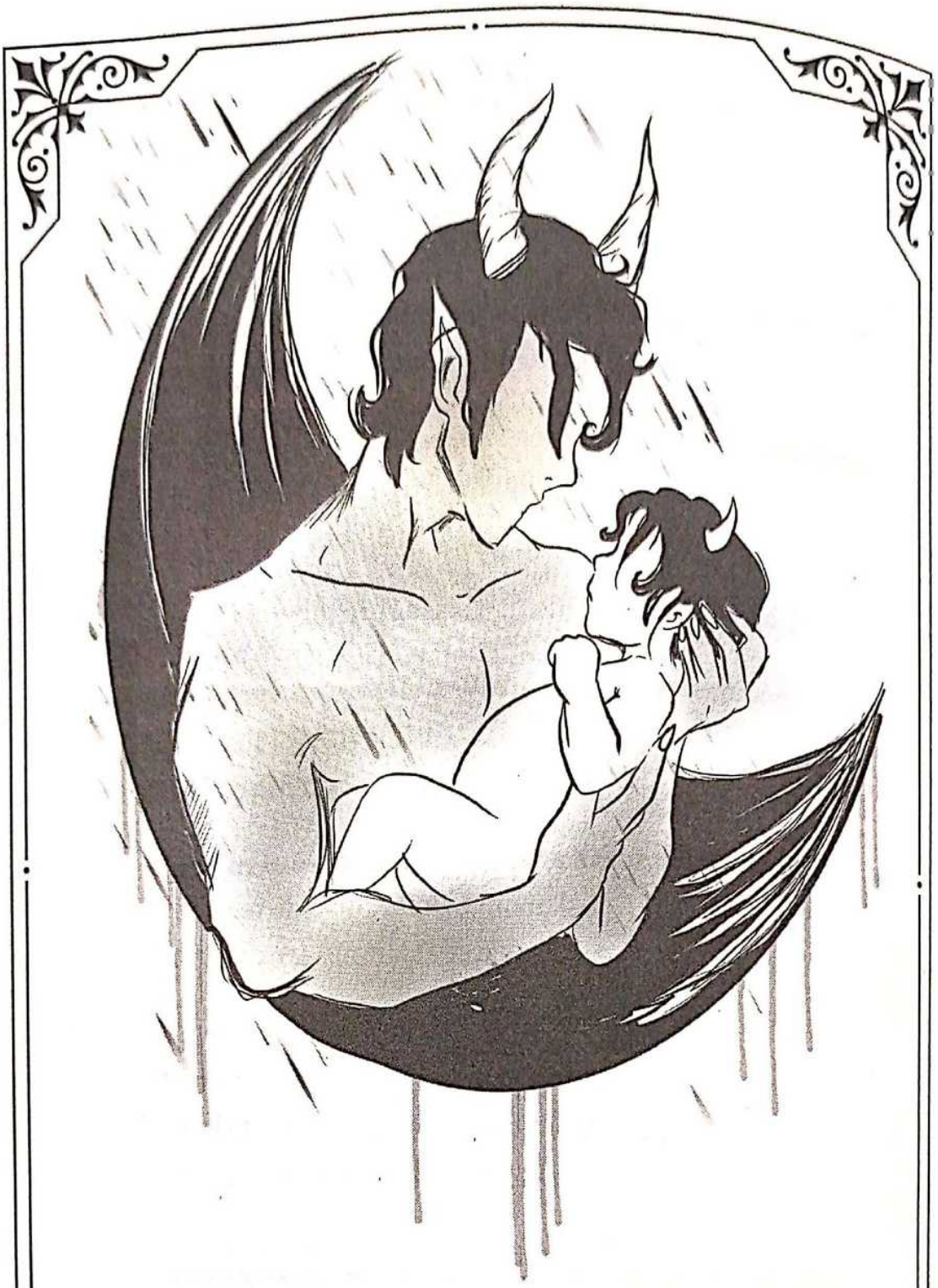

Bir dünyanın kurtuluşu
bir diğerinin kıyameti olacak.
Ve bir bebek düşecek rahme.
Her şeyin sonunu getirmek için.

CamScanner

DRAZA

Kız baygındı. Güzel kıvrık kirpikleri hareket etmiyordu. Dudakları da tıpkı çimlere yayılan saçları gibi kanlıydı. Başına bir şey geldiği öyle belliydi ki... Ama... Ben ne yapacaktım ki?

Sessizce söverek dizlerimin üstünde yere çöktüm. Kız hareket etmiyordu, parmağımla omuzlarını dürttüm. Tepki vermemişti. Ölü gibi de durmuyordu. Ölüler bu kadar güzel olur muydu? Pek sanmıyordum.

"İnşallah ölmemişsindir," dedim üzerine eğilip yüzündeki saçları kenara çekerken. Kız tepki vermedi. Nefes alıp almadığını kontrol etmek için başımı yan çevirerek kulağımı kanlı dudaklarına yaklaştırdım. Belirli belirsiz cılız bir hava akımı tenimi yalayınca rahatlayarak geri çekildim. Yaşıyordu.

"Seninle ne yapacağız acaba?" Kanın kaynağını görebilmek için saçlarını geriye çekerek üzerine düşen toprak parçalarını temizlemeye başladım.

"Neredeyim ben? Sen kimsin?" dedi turuncu saçlı bela.

Dediğim gibi felaketiniz sizi ansızın bulurdu. Kaçıp saklanamazdınız, o sizi en olmadık diyarın en olmadık köşesinde dahi bulurdu.

Kana bulanan güzel başını kaldırıp dizlerime koyarken sırıtmama mani olamadım. Perişan halde olmasına rağmen aurası parlıyordu kızın. "Ben kara krallıkların varisi Draza." Şakaklarından akan kanı parmağımın tersiyle silerken ekledim. "Şeytan bahçesi Thurisaz'dasın güzel kız."

ATEŞLİ GÖZLER SERİSİ İLK KİTAP
KARSİYAH ÇOK YAKINDA...

CamScanner

MEREDİTH

"Eğer bana bunu sen yaptıysan… Seni bir böceğe çeviririm iblis."

Adam boğuluyor gibi bir ses çıkardı. "Sen bir cadısın," dedi neredeyse gülerek. Sonrasında bakışları ciddileşti. "Sana bir şey yapmadım deli cadı. Seni uyandırmaya çalıştım." Ellerimle göğüslerimi kapatmaya çalıştım. Neden sonra, "B-ben hatırlamıyorum," dedim dürüstçe. "Ve canım yanıyor." Dizlerimi bükerek tortop oldum. "Giyecek bir şeylerin yoktur değil mi?"

İblis, dalgın dalgın gözlerime dalınca bakışlarımı kaçırdım. "Boş ver. Bir yolunu bulacağım." Ayağa kalkıp arkamdaki ormana çevirdim bakışlarımı. Bana ne olmuştu? Thurisaz'da ne işim vardı? Neden çıplaktım? Ellerimi göğsümde kavuşturunca arasındaki madalyon parmaklarıma değdi. Üzerine birkaç damla kan bulaşmış altın madalyonun parlayan yüzeyine baktım.

"Hey! Bekle." Arkamı dönmedim. Hâlâ avuçlarımdaki madalyona bakıyor, bir şeyleri hatırlama umuduyla çaresizce bulanık zihnimi zorluyordum. Ne olursa…

"Gideceksen de böyle gitme. Al şunu." Bembeyaz mermer gibi bir el gözlerimin önünde hareket etti. Yabancı arkamdan dolanıp gelerek elindeki gömleği madalyonumun üzerine bıraktı. Beyaz gömleği yere düşmeden yakalayıp göğüslerimin önünde tutarak yabancıya döndüm. Cehennem yeli yabancının çıplak tenini yalayıp kokusunu bana taşırken gömleği tutan parmaklarım sıkılaştı.

O, sana yardım etti. O, iyi biri.

ATEŞLİ GÖZLER SERİSİ İLK KİTAP
KARSİYAH ÇOK YAKINDA...

CamScanner